

Č. j./Sp. zn./Typ

MD-15109/2021-510/215
MD/15109/2021/510

Vyřizuje/Útvar/Telefon

510/+420 2251 31119

Datum

Praha

VEŘEJNÁ VYHLÁŠKA S P O L E Č N É R O Z H O D N U T Í

O rozkladu pobočného spolku Děti Země – Klub za udržitelnou dopravu, IČO: 67010041, se sídlem Körnerova 219/2, 602 00 Brno; rozkladu paní Ivy Lauterkrancové, bytem Přehradní 231, Dolní Ves, Fryšták; rozkladu pana Josefa Drekslera, bytem Dolnoveská 80, Dolní Ves, Fryšták; rozkladu spolku Egeria, z. s., IČO: 22892133, se sídlem Obchodní 1324, Otrokovice; rozkladu Spolku pro ekologii Kostelec, IČO: 27042782, se sídlem Přehradní 346, Zlín; a rozkladu spolku Vizovické vrchy, z. s., IČO: 27024661, se sídlem Lázeňská 1104, Vizovice; proti společnému rozhodnutí – stavebnímu povolení Ministerstva dopravy, odboru infrastruktury a územního plánu, ze dne 22. prosince 2020, č. j. 269/2017-910-IPK/119, kterým ministerstvo jako speciální stavební úřad ve věcech dálnic ve smyslu § 15 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebního řádu (stavební zákon), ve znění ve znění účinném do 31. prosince 2023 (dále „stavební zákon“), a § 40 odst. 2 písm. c) zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění účinném do 31. prosince 2023 (dále „zákon č. 13/1997 Sb.“), na základě žádostí stavebníka, Ředitelství silnic a dálnic s. p., IČO: 65993390, se sídlem Na Pankráci 546/56, 145 05 Praha 4, zastoupeného společností Viapont, s.r.o., IČO: 46995447, se sídlem Vodní 258/1, 602 00 Brno, povolilo podle § 115 stavebního zákona stavbu „**Dálnice D49, stavba 4901 Hulín – Fryšták**“ v rozsahu uvedených 62 stavebních objektů,

rozhodl ministr dopravy jako příslušný odvolací správní orgán podle ustanovení § 152 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále „správní řád“), na základě návrhu rozkladové komise ve smyslu ustanovení § 152 odst. 3 správního řádu, **takto:**

- I. **„Rozhodnutí Ministerstva dopravy, odboru infrastruktury a územního plánu, ze dne 22. prosince 2020, č. j. 269/2017-910-IPK/119, se podle ustanovení § 152 odst. 6 písm. a) a s přihlédnutím k § 152 odst. 5 podle ustanovení § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu zčásti mění tak, že:**

- **Ve výrokové části v bodě 32) se původní text nahrazuje novým textem, který zní:**

„Stavebník zajistí splnění požadavků uvedených v závazném stanovisku Krajské hygienické stanice Zlínského kraje ze dne 17.02.2014, č.j. KHSZL 02600/2014, ve znění změny provedené závazným stanoviskem Ministerstva zdravotnictví, ze dne 12.07.2024, č.j. MZDR 16290/2024-4/OVZ:

- a) *V průběhu realizace stavby budou veškeré demoliční a stavební činnosti prováděny a koordinovány tak, aby v chráněném venkovním prostoru okolních staveb nedocházelo k překračování hygienických limitů hluku ze stavební činnosti stanovených v § 12 odst. 6 a v příloze č. 3 části B nařízení vlády č. 272/2011 Sb., o ochraně zdraví před nepříznivými účinky hluku a vibrací, ve znění pozdějších předpisů (dále i „nařízení vlády č. 272/2011 Sb.“). Průběh hlukově významných stavebních činností bude organizací prací, personálním a technickým vybavením zkrácen na nezbytně nutnou dobu. Pro stavební práce budou používána pouze zařízení a nářadí v bezvadném technickém stavu.*
- b) *KHS požaduje stanovení zkušebního provozu stavby, během něhož bude provedeno měření hluku z dopravy v měřících místech chráněného venkovního prostoru staveb, v denní a noční době, situovaných v okolí trasy stavby – která budou určena po dohodě s KHS a s ohledem na kritická měřící místa, u kterých bylo v rámci hlukových studií [zpracovatelé: 1) PRAGOPROJEKT, a. s., červenec 2013, aktualizace v prosinci 2013; 2) EKOLA group, spol. s r. o., květen 2009; 3) HBH Projekt spol. s r. o., září 2016] predikováno překročení hygienického limitu hluku – k prokázání, že v důsledku provozu nebudou překračovány hygienické limity hluku z dopravy stanovené v § 12 odst. 1, 3 a v příloze č. 3 části A nařízení vlády č. 272/2011 Sb.*
- c) *Měření hluku budou provedena v souladu s § 32a zákona č 258/2000 Sb. držitelem osvědčení o akreditaci nebo držitelem autorizace podle § 83c shora citovaného zákona. Výsledky měření budou vyhodnoceny pro celou denní a celou noční dobu v souladu s § 12 odst. 1 nařízení vlády č. 272/2011 Sb., laboratorní protokoly s výsledky výše zmíněných měření budou předloženy KHS k posouzení. Měření hluku bude provedeno nejpozději do 2 let ode dne stanovení začátku zkušebního provozu; v případě jeho prodloužení bude v prodlouženém období provedeno měření hluku v intervalu každého 1 následujícího roku.*
- d) *V případě, že měření hluku provedeným v průběhu zkušebního provozu stavby bude zjištěno prokazatelné překročení hygienických limitů hluku z dopravy $LA_{eq,16h} = 60$ dB v denní době a $LA_{eq,8h} = 50$ dB v noční době stanovených pro chráněný venkovní prostor staveb v § 12 odst. 1, 3 a v příloze č. 3 části A nařízení vlády č. 272/2011 Sb., budou k zajištění nepřekročení platných hygienických limitů hluku při provozu výše uvedené stavby provedena dodatečná protihluková opatření předem projednaná s KHS.*
- e) *Před uvedením staveb přeložek vodovodních řadů a nově budovaných vodovodních řadů do užívání bude předložen protokol o analýze vzorků pitné vody v rozsahu kráceného rozboru dle přílohy č. 5 vyhlášky č. 252/2004 Sb., kterou se stanoví požadavky na pitnou vodu a rozsah a četnost její kontroly, ve znění pozdějších předpisů odebraných z koncových míst přeložených vodovodních řadů a nově budovaných vodovodních řadů držitelem osvědčení o akreditaci, držitelem osvědčení o správné činnosti laboratoře nebo držitelem autorizace dle § 83c zákona č. 258/2000 Sb.*
- f) *Před uvedením staveb přeložek vodovodních řadů a nově budovaných vodovodních řadů do užívání budou předloženy doklady prokazující, že pro výstavbu přeložek vodovodních řadů a nově budovaných vodovodních řadů pitné vody byly použity materiály určené pro trvalý styk s pitnou vodou ve smyslu vyhlášky č. vyhlášky č. 409/2005 Sb., o hygienických požadavcích na výrobky přicházející do přímého styku s vodou a na úpravu vody, ve znění pozdějších předpisů.“*
- **Ve výrokové části se bod 33), v němž byly uvedeny podmínky stanoviska Krajské hygienické stanice Zlínského kraje ze dne 16.06.2008, č.j. ZL 8959/215/2008-2 pro úsek v km 5,4 – 10,9 hlavní trasy, ve znění závazného stanoviska Ministerstva zdravotnictví ze dne 18.07.2012, č.j. 19278/2012-4/OVZ, zrušuje.**
- Dosavadní body 34) až 51) se přitom označují jako body 33) až 50).**

- **Ve výrokové části se v bodě 33) [pozn.: dříve jako bod 34)] původní text nahrazuje novým textem, který zní:**

„Stavebník zajistí splnění požadavků uvedených v závazném stanovisku Sekce majetkové Ministerstva obrany, odboru ochrany územních zájmů a státního odborného dozoru, ze dne 23.07.2024, č.j. MO 592405/2024-1322:

- V případě realizace akce s nutností omezení provozu na komunikaci D1 tuto skutečnost oznámit s třítydenním předstihem spolu s doložením schváleného návrhu dopravního opatření na Regionální středisko vojenské dopravy Olomouc, adresa: Regionální středisko vojenské dopravy Olomouc Dobrovského 6, 771 11 Olomouc, nebo faxem na tel. č. 973 401 556 (kontaktní osoba Regionálního střediska vojenské dopravy Olomouc, prap. Regmund – tel. 973 401 554, mob. 724 006 068, e-mail: vd_olomouc@army.cz).*
- Nejvyšší vodič vedení a stožáry po obou stranách budou v souladu s vojenským předpisem Let 1-6/L14 Vojenská letiště a předpisem Ministerstva dopravy L14 opatřeny denním výstražným překážkovým značením (tj. vedení červenými kulovými značkami a stožáry červenobílým nátěrem – červená RAL 3020, bílá RAL 9016) v místě křížení komunikace D49.*
- Před vydáním kolaudačního souhlasu investor zašle potvrzení o tom, že stavba je opatřena denním výstražným překážkovým značením.“*

- **Ve výrokové části se v bodě 38) [pozn.: dříve jako bod 39)] původní text nahrazuje novým textem, který zní:**

„Stavebník zajistí splnění požadavků závazného stanoviska Městského úřadu Kroměříž ze dne 04.12.2014 č.j. MeUKM/074754/2014/0464/13, dle § 12, odst. 2 zákona č. 114/1992 Sb., ve znění změny provedené závazným stanoviskem Krajského úřadu Zlínského kraje, ze dne 16.07.2024, č.j. KUZL 63468/2024:

- Ke kompenzaci negativního vlivu stavby na krajinný ráz bude zajištěna náhradní výsadba autochtonních dřevin, přičemž projekt výsadby bude odsouhlasen orgánem ochrany přírody.*
- Nová výsadba a osetí ploch vhodnou travní směsí s příměsí lučních bylin (ke zvýšení biodiverzity) budou provedeny do 2 let od zahájení provozu na dálnici.*
- Péče o novou výsadbu bude zajištěna po dobu 5 let, přičemž uhynulé dřeviny budou nahrazeny novými kusy v nejbližším vhodném vegetačním období běžného roku.“*

- **Ve výrokové části se v bodě 39) [pozn.: dříve jako bod 40)] původní text nahrazuje novým textem, který zní:**

„Stavebník zajistí splnění požadavků koordinovaného závazného stanoviska Městského úřadu Holešov, odd. životního prostředí, ze dne 04.07.2017 č.j. HOL-18418/2017/ŽP/VK, v části dle § 12, odst. 2 zákona č. 114/1992 Sb., ve znění změn provedené závaznými stanovisky Krajského úřadu Zlínského kraje, ze dne 16.07.2024, č.j. KUZL 63468/2024, a ze dne 22.07.2024, č.j. KUZL 65327/2024:

- Ke kompenzaci negativního vlivu stavby na krajinný ráz bude zajištěna náhradní výsadba autochtonních dřevin, přičemž projekt výsadby bude odsouhlasen orgánem ochrany přírody.*
- Nově vysázené dřeviny budou vytvářet nepravidelné shluky (ke zvýšení zdání o přirozenosti porostů).*
- Na svazích dálnice bude mezi dřevinami vyseta stanovištně vhodná travní směs s příměsí lučních bylin (ke zvýšení biodiverzity).*
- Nová výsadba a osetí ploch budou provedeny do 2 let od zahájení provozu na dálnici.*

e) *Péče o novou výsadbu bude zajištěna po dobu 5 let, přičemž uhynulé dřeviny budou nahrazeny novými kusy v nejbližším vhodném vegetačním období běžného roku.*

• **Ve výrokové části se v bodě 40) [pozn.: dříve jako bod 41)] původní text nahrazuje novým textem, který zní:**

„Stavebník zajistí splnění požadavků koordinovaného závazného stanoviska Městského úřadu Holešov, odd. životního prostředí ze dne 20.02.2017, č.j. HOL-27247/2016/ŽP/VK, v části dle § 12, odst. 2 zákona č. 114/1992 Sb., ve znění změn provedené závaznými stanovisky Krajského úřadu Zlínského kraje, ze dne 16.07.2024, č.j. KUZL 63468/2024, a ze dne 22.07.2024, č.j. KUZL 65327/2024:

- a) *Ke kompenzaci negativního vlivu stavby na krajinný ráz bude zajištěna náhradní výsadba autochtonních dřevin, přičemž projekt výsadby bude odsouhlasen orgánem ochrany přírody.*
- b) *Nově vysázené dřeviny budou vytvářet nepravidelné shluky (ke zvýšení zdání o přirozenosti porostů).*
- c) *Na svazích dálnice bude mezi dřevinami vyseta stanovištně vhodná travní směs s příměsí lučních bylin (ke zvýšení biodiverzity).*
- d) *Nová výsadba a osetí ploch budou provedeny do 2 let od zahájení provozu na dálnici.*
- e) *Péče o novou výsadbu bude zajištěna po dobu 5 let, přičemž uhynulé dřeviny budou nahrazeny novými kusy v nejbližším vhodném vegetačním období běžného roku.*

• **Ve výrokové části se v bodě 41) [pozn.: dříve jako bod 42)] původní text nahrazuje novým textem, který zní:**

„Stavebník zajistí splnění požadavků koordinovaného závazného stanoviska Magistrátu města Zlína ze dne 20.12.2013, č.j. MMZL 94304/2013., ve znění změn provedených závaznými stanovisky Krajského úřadu Zlínského kraje, ze dne 16.07.2024, č.j. KUZL 63468/2024, ze dne 22.07.2024, č.j. KUZL 65327/2024, a ze dne 18.07.2024, č.j. KUZL 64352/2024:

1.

A) Podmínky souhlasného závazného stanoviska podle § 104 odst. 9 zákona č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů, v projektovaném úseku km 12,600 – 17,300 v k.ú. Racková, k.ú. Dolní Ves, mimo úsek km 14,200 – 17,300, který se nachází v ochranném pásmu vodárenské nádrže Fryšták, které bylo stanoveno rozhodnutím Jihomoravského krajského národního výboru, odboru vodního a lesního hospodářství a zemědělství č.j. Vod. 117/1986-233/1-Ho ze dne 16.07.1986, změněno rozhodnutím Okresního úřadu Zlín, referátu životního prostředí č.j. ŽP-10072/96-DČ ze dne 18. 2.1997, opravné rozhodnutí č.j. ŽP-10641/97 ze dne 19.12.1997 a rozhodnutím Krajského úřadu Zlínského kraje, odboru životního prostředí a zemědělství č.j. KUZL 44543/2007 ze dne 02.08.2007, a mimo úsek km 16,0 – 16,5 a 17,0 – 17,2, který se nachází v záplavovém území vodního toku Fryštácký potok, které bylo stanovené opatřením obecné povahy Krajského úřadu Zlínského kraje, odboru životního prostředí a zemědělství č.j. KUZL 48443/2011 ze dne 6. 9. 2011, a to pro tyto stavební objekty: C 101.3 R 49; C 169.12 Příjezd k ORL v km 12,800 vpravo; C 193 Dopravní značení definitivní; C 301.3 Kanalizace R 49; C 491 Dálniční systém SOS, DIS – kabelové vedení; C 492.1 Dálniční systém SOS, DIS – hlásky; C 492.14 Dálniční systém SOS, DIS – vykrytí trasy radiovým signálem; C 493 Dálniční systém SOS, DIS – meteostanice; C 494 Dálniční systém SOS, DIS – prostupy a komory; C 495 Dálniční systém SOS, DIS – kabelovod pro optické kabely; C 497 Dálniční systém SOS, DIS – varovný systém; C 498 Dálniční systém SOS, DIS – optické kabely; C 499 Dálniční systém SOS, DIS – kamerový dohled; C 703.4 Protihluková stěna, Dolní Ves; C 703.5 Protihluková stěna, Dolní Ves; C 731 Oplacení R 49; C 801 Vegetační úpravy:

- a) Při provádění a provozu stavby nesmí dojít k ohrožení nebo znečištění podzemních ani povrchových vod. Provádění prací nesmí negativně ovlivnit odtokové poměry v dané lokalitě.
- b) Mechanizace použitá při realizaci stavebních prací musí být zabezpečena proti úniku provozních kapalin. Materiály použité pro stavbu musí být takové, aby nemohly negativně ovlivnit zdroje podzemní vody.
- c) V blízkosti výkopů je vyloučena manipulace se závadnými látkami.
- d) Na staveništi bude trvale dostatek zásahových prostředků pro provedení okamžitého zásahu v případě havarijního úniku látek nebezpečných vodám. V případě úniku ropných nebo jiných závadných látek bude kontaminovaná zemina neprodleně odstraněna a bude předána osobě oprávněné k jejímu převzetí.
- e) Během výstavby nesmí dojít k poškození břehů nad rámec nezbytných stavebních prací, znečištění toků stavebním odpadem a dalšími látkami nebezpečnými vodám. Závadné látky, lehce odplavitelný materiál ani stavební odpad nebudou volně skladovány na březích a v blízkosti vodních toků.
- f) Po dokončení stavebních prací bude odklizen veškerý materiál, který byl v souvislosti se stavbou uložen na březích.

B) Podmínky souhlasu podle § 17 odst. 1 písm. c) zákona č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů, v projektovaném úseku km 12,600 - 17,300 v k.ú. Racková, k.ú. Dolní Ves, v záplavovém území vodního toku Fryštácký potok, které bylo stanovené opatřením obecné povahy Krajského úřadu Zlínského kraje, odboru životního prostředí a zemědělství č.j. KUZL 48443/2011 ze dne 6. 9.2011, k těmto stavebním objektům a jejich částem: C 101.3 R 49 (pouze v úseku km 16,0 – 16,5 a 17,0 – 17,2); C 169.15 Příjezd k ORL v km 16,300 vpravo; C 169.16 Příjezd k ORL v km 16,550 vpravo; C 169.17 Příjezd k ORL v km 17,050; C 169.18 Příjezd k ORL v km 17,150; C 193 Dopravní značení definitivní (pouze v úseku km 16,0 – 16,5 a 17,0 – 17,2); C 301.3 Kanalizace R 49 (pouze v úseku km 16,0 – 16,5 a 17,0 – 17,2); C 323 ORL v km 16,100; C 324 ORL v km 16,200; C 491 Dálniční systém SOS, DIS – kabelové vedení (pouze v úseku km 16,0 – 16,5 a 17,0 – 17,2); C 492.1 Dálniční systém SOS, DIS – hlásky (pouze v úseku km 16,0 – 16,5 a 17,0 – 17,2); C 492.14 Dálniční systém SOS, DIS – vykrytí trasy radiovým signálem (pouze v úseku km 16,0 – 16,5 a 17,0 – 17,2); C 493 Dálniční systém SOS, DIS – meteostanice (pouze v úseku km 16,0 – 16,5 a 17,0 – 17,2); C 494 Dálniční systém SOS, DIS – prostupy a komory (pouze v úseku km 16,0 – 16,5 a 17,0 – 17,2); C 495 Dálniční systém SOS, DIS – kabelovod pro optické kabely (pouze v úseku km 16,0 – 16,5 a 17,0 – 17,2); C 497 Dálniční systém SOS, DIS – varovný systém (pouze v úseku km 16,0 – 16,5 a 17,0 – 17,2); C 498 Dálniční systém SOS, DIS – optické kabely (pouze v úseku km 16,0 – 16,5 a 17,0 – 17,2); C 499 Dálniční systém SOS, DIS – kamerový dohled (pouze v úseku km 16,0 – 16,5 a 17,0 – 17,2); C 703.4 Protihluková stěna, Dolní Ves (pouze v úseku km 16,0 – 16,5 a 17,0 – 17,2); C 703.5 Protihluková stěna, Dolní Ves (pouze v úseku km 16,0 – 16,5 a 17,0 – 17,2); C 731 Oplocení R 49 (pouze v úseku km 16,0 – 16,5 a 17,0 – 17,2); C 801 Vegetační úpravy (pouze v úseku km 16,0 – 16,5 a 17,0 – 17,2):

- a) V blízkosti vodních toků nesmí být skladován odplavitelný materiál, látky a předměty.
- b) V oblasti záplavového území vodního toku Fryštácký potok je zakázáno provádět terénní úpravy, které by zhoršovaly odtok povrchových vod.
- c) Pro stavbu „Dálnice D 49, stavba 4901 Hulín – Fryšták“, dle dokumentace zpracované firmou VIAPONT projekční a inženýrská kancelář, Vodní 13, 602 00 Brno v listopadu 2013 pro úsek v km 16,0 – 16,5 a 17,0 – 17,2, bude zpracován Povodňový plán, jehož grafická a věcná část bude odsouhlasena povodňovým orgánem příslušné obce.

C) Podmínky souhlasu podle § 17 odst. 1 písm. e) zákona č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů, v projektovaném úseku km 12,600 - 17,300 v k.ú. Racková, k.ú. Dolní Ves, v ochranném pásmu 2. stupně (II.a, II.b) vodárenské nádrže Fryšták, které bylo stanoveno rozhodnutím Jihomoravského krajského národního výboru, odboru vodního a lesního hospodářství a zemědělství č.j. Vod. 117/1986-233/1-Ho ze dne 16. 7.1986, změněno rozhodnutím Okresního úřadu Zlín, referátu životního prostředí č.j. ŽP-10072/96-DČ ze dne 18. 2.1997, opravné rozhodnutí č.j. ŽP-10641/97 ze dne 19. 12. 1997 a rozhodnutím Krajského úřadu Zlínského kraje, odboru životního prostředí a zemědělství č.j. KUZL 44543/2007 ze dne 2. 8. 2007, k těmto stavebním objektům a jejich částem: C 101.3 R 49 (pouze v úseku km 14,2 – 17,3); C 169.15 Příjezd k ORL v km 16,300 vpravo; C 169.16 Příjezd k ORL v km 16,550 vpravo; C 169.17 Příjezd k ORL v km 17,050; C 169.18 Příjezd k ORL v km 17,150; C 193 Dopravní značení definitivní (pouze v úseku km 14,2 – 17,3); C 222 Most na R 49 přes přítok Fryštáckého potoka v km 15,200; C 223 Most na R 49 přes přítok Fryštáckého potoka v km 16,200; C 224 Most na R 49 přes Fryštácký potok v km 16,460; C 225 Most R 49 přes Hornoveský potok v km 17,108; C 301.3 Kanalizace R 49 (pouze v úseku km 14,2 – 17,3); C 323 ORL v km 16,100; C 324 ORL v km 16,200; C 491 Dálniční systém SOS, DIS – kabelové vedení (pouze v úseku km 14,2 – 17,3); C 492.1 Dálniční systém SOS, DIS – hlásky (pouze v úseku km 14,2 – 17,3); C 492.14 Dálniční systém SOS, DIS – vykrytí trasy radiovým signálem (pouze v úseku km 14,2 – 17,3); C 493 Dálniční systém SOS, DIS – meteostanice (pouze v úseku km 14,2 – 17,3); C 494 Dálniční systém SOS, DIS – prostupy a komory (pouze v úseku km 14,2 – 17,3); C 495 Dálniční systém SOS, DIS – kabelovod pro optické kabely (pouze v úseku km 14,2 – 17,3); C 497 Dálniční systém SOS, DIS – varovný systém (pouze v úseku km 14,2 – 17,3); C 498 Dálniční systém SOS, DIS – optické kabely (pouze v úseku km 14,2 – 17,3); C 499 Dálniční systém SOS, DIS – kamerový dohled (pouze v úseku km 14,2 – 17,3); C 703.4 Protihluková stěna, Dolní Ves (pouze v úseku km 14,2 – 17,3); C 703.5 Protihluková stěna, Dolní Ves (pouze v úseku km 14,2 – 17,3); C 731 Oplocení R 49 (pouze v úseku km 14,2 – 17,3); C 801 Vegetační úpravy (pouze v úseku km 14,2 – 17,3):

- a) *Stavba se částečně nachází ve stanoveném ochranném pásmu vodárenské nádrže Fryšták, proto bude respektován režim hospodaření, který je stanoven platnými vodoprávními rozhodnutími, tj. rozhodnutí Jihomoravského krajského národního výboru, ze dne 16.7.1986, č.j. Vod.117/1986-233/1-Ho, rozhodnutí Okresního úřadu Zlín ze dne 18. 2.1997, č.j. ŽP-10072/96-DČ, opravné rozhodnutí ze dne 19.12.1997, č.j. ŽP-10641/97, a rozhodnutí Krajského úřadu Zlínského kraje ze dne 2. 8. 2007, č.j. KUZL 44543/2007.*
- b) *Pokud bude při realizaci stavebních objektů nebo jejich částí nacházejících se v ochranném pásmu vodárenské nádrže Fryšták zacházeno se závadnými látkami v množství a rozsahu, které je stanoveno vyhláškou č. 450/2005 Sb., o náležitostech nakládání se závadnými látkami a náležitostech havarijního plánu, způsobu a rozsahu hlášení havárií, jejich zneškodňování a odstraňování jejich škodlivých následků, ve znění pozdějších předpisů, bude zpracován havarijní plán, který bude předložen ke schválení příslušnému vodoprávnímu úřadu.*
- c) *Z důvodu umístění stavebních objektů nebo jejich částí v ochranném pásmu vodního zdroje a v blízkosti vodního toku musí být stavba provedena tak, aby nedošlo k ohrožení jakosti podzemních a povrchových vod a rovněž k ohrožení jejich vydatnosti. Nesmí být negativně ovlivněny odtokové poměry v lokalitě.*
- d) *Mechanizace použité při realizaci stavebních prací musí být zabezpečena proti úniku provozních kapalin. Materiály použité pro stavbu musí být takové, aby nemohly negativně ovlivnit zdroje podzemní vody.*
- e) *V blízkosti výkopů je vyloučena manipulace se závadnými látkami. Na staveništi bude trvale dostatek zásahových prostředků pro provedení okamžitého zásahu v případě havarijního úniku látek nebezpečných vodám. V případě úniku ropných nebo jiných závadných látek bude kontaminovaná zemina neprodleně odstraněna a bude předána osobě oprávněné k jejímu převzetí.*

2.

Podmínky souhlasu dle § 4 odst. 2 zákona č. 114/1992 Sb. se zásahem do významných krajinných prvků pro „vodní tok Židelná“:

- a) *Úprava toku bude realizována v úseku dle upravené dokumentace z listopadu 2013.*
- b) *Dno koryta zůstane nezpevněné (stávající zemina).*
- c) *Kamenná dlažba na svazích bude v celém úseku toku provedena na sucho, případně bude místo dlažby realizován pouze kamenný pohoz na patě svahu.*
- d) *Koryto vodního toku mimo průmět mostního objektu bude pouze pomístně opevněno (kamenný zához nebo kamenná rovnanina na sucho) v místech, kde není technicky možné nechat neupravené břehy, a do koryta bude vloženo několik velkých balvanů.*
- e) *Použití betonu ve dně je v celém úseku úpravy nepřipustné, dno bude v případě nutnosti zajištěno pouze těžkým kamenným záhozem.*
- f) *V místě křížení komunikace s vodním tokem bude provedena oboustranná výsadba autochtonních druhů keřů na svazích tělesa komunikace. Výsadba bude začínat na křídlech mostu a dosahovat délky alespoň 30 m podél komunikace. Obě její strany se budou trychtýřovitě sbíhat do prostoru pod mostem.*
- g) *Břehový porost bude doplněn výsadbou autochtonních dřevin o velikosti výsadbového materiálu: stromové patro obvod kmene 10–12 cm, keřové patro o velikosti 0,4 - 0,6 m.*
- h) *Při provádění stavebních prací nedojde k znečištění vodního toku žádnými látkami ani úkapy z mechanizačních prostředků či výluhy z betonových směsí.*

Podmínky souhlasu dle § 4 odst. 2 zákona č. 114/1992 Sb. se zásahem do významných krajinných prvků pro „vodní tok Racková“:

- a) *Úprava toku bude realizována v úseku dle upravené dokumentace z listopadu 2013.*
- b) *Kamenná dlažba na svazích bude v celém úseku toku provedena na sucho, případně bude místo dlažby realizován pouze kamenný pohoz na patě svahu.*
- c) *Opevnění dna nebude realizováno, zůstane zde stávající zemina, opevnění svahů bude opřeno pouze o kamennou patku. Pouze v místech, kde je to nezbytně nutné z technických důvodů, je možné ke zpevnění využít těžký kamenný zához. Betonový podklad ve dně je zcela nepřipustný.*
- d) *Do pat upravených svahů bude vloženo několik velkých balvanů.*
- e) *Příčné stabilizační prahy budou realizovány z kamene, monolitické betonové jsou nepřipustné.*
- f) *Při provádění stavebních prací nedojde k znečištění vodního toku žádnými látkami ani úkapy z mechanizačních prostředků či výluhy z betonových směsí.*
- g) *V místě křížení komunikace s vodním tokem bude provedena oboustranná výsadba autochtonních druhů keřů na svazích tělesa komunikace. Výsadba bude začínat na křídlech mostu a dosahovat délky alespoň 100 m podél komunikace. Obě její strany se musejí trychtýřovitě sbíhat do prostoru pod mostem.*
- h) *Břehový porost a dotčené doprovodné lesní porosty budou doplněny výsadbou autochtonních dřevin o velikosti výsadbového materiálu: stromové patro obvod kmene 10–12 cm, keřové patro o velikosti 0,4 – 0,6 m.*

Podmínky souhlasu dle § 4 odst. 2 zákona č. 114/1992 Sb. se zásahem do významných krajinných prvků pro „pravostranný přítok Fryštáckého potoka“ a „pravostranný přítok pravostranného přítoku Fryštáckého potoka“:

- a) *Úprava toku bude realizována v úseku dle upravené dokumentace z listopadu 2013.*

- b) *Kamenná dlažba na svazích bude v celém úseku toku provedena na sucho, případně bude místo dlažby realizován pouze kamenný pohoz na patě svahu.*
- c) *Opevnění dna nebude realizováno, v novém korytě bude vytvořeno zemní dno z rostlého terénu, opevnění svahů bude opřeno pouze o kamennou patku. Betonový podklad ve dně je zcela nepřipustný. V místech, kde je to nezbytně nutné z technických důvodů, je možné ke zpevnění využít těžký kamenný zához.*
- d) *Do pat upravených svahů bude vloženo několik velkých balvanů.*
- e) *Příčné stabilizační prahy budou realizovány z kamene, monolitické betonové jsou nepřipustné.*
- f) *Při provádění stavebních prací nedojde ke znečištění vodního toku žádnými látkami ani úkapy z mechanizačních prostředků či výluhy z betonových směsí.*
- g) *V místě křížení komunikace s vodním tokem bude provedena oboustranná výsadba autochtonních druhů keřů na svazích tělesa komunikace. Výsadba bude začínat na křídlech mostu a dosahovat délky alespoň 30 m podél komunikace. Obě její strany se musejí trychtýřovitě sbíhat do prostoru pod mostem.*
- h) *Břehový porost a vegetace ÚSES bude doplněna výsadbou autochtonních dřevin o velikosti výsadbového materiálu: stromové patro obvod kmene 10–12 cm, keřové patro o velikosti 0,4 - 0,6 m.*

Podmínky souhlasu dle § 4 odst. 2 zákona č. 114/1992 Sb. se zásahem do významných krajinných prvků pro „pravostranný přítok Fryštáckého potoka“ a „levostranný přítok pravostranného přítoku Fryštáckého potoka“:

- a) *Úprava toku bude realizována v úseku dle upravené dokumentace z listopadu 2013.*
- b) *Kamenná dlažba na svazích bude v celém úseku toku provedena na sucho, případně bude místo dlažby realizován pouze kamenný pohoz na patě svahu.*
- c) *Opevnění dna nebude realizováno, bude ponecháno či v novém úseku vytvořeno zemní dno z rostlého terénu, opevnění svahů bude opřeno pouze o kamennou patku. Betonový podklad ve dně je zcela nepřipustný. V místech, kde je to nezbytně nutné z technických důvodů, je možné ke zpevnění využít těžký kamenný zához, případně navržená kamenná rovnanina na sucho.*
- d) *Do pat upravených svahů bude vloženo několik velkých balvanů.*
- e) *Příčné stabilizační prahy budou realizovány z kamene, monolitické betonové jsou nepřipustné.*
- f) *V úseku nově budovaného koryta nesmí být dno koryta vodoteče realizováno rovně, požadujeme vybudování miskovitého tvaru dna se střední kynetou.*
- g) *Při provádění stavebních prací nedojde k znečištění vodního toku žádnými látkami ani úkapy z mechanizačních prostředků či výluhy z betonových směsí.*
- h) *V místě křížení komunikace s vodním tokem bude provedena oboustranná výsadba autochtonních druhů keřů na svazích tělesa komunikace. Výsadba bude začínat na křídlech mostu a dosahovat délky alespoň 30 m podél komunikace. Obě její strany se musejí trychtýřovitě sbíhat do prostoru pod mostem.*
- i) *Břehový porost a vegetace ÚSES bude doplněna výsadbou autochtonních dřevin o velikosti výsadbového materiálu: stromové patro obvod kmene 10–12 cm, keřové patro o velikosti 0,4 - 0,6 m.*

Podmínky souhlasu dle § 4 odst. 2 zákona č. 114/1992 Sb. se zásahem do významných krajinných prvků pro „Fryštácký potok“:

- a) *Úprava toku bude realizována v úseku dle upravené dokumentace z listopadu 2013.*
- b) *Kamenná dlažba na svazích bude v celém úseku toku provedena na sucho, případně bude místo dlažby realizován pouze kamenný pohoz na patě svahu.*

- c) *Navržené podélné patky nebudou realizovány jako monolitické objekty, bude zde využít pouze lomový kámen bez betonu.*
- d) *V úseku nově budovaného koryta nesmí být dno koryta vodoteče realizováno rovně, požadujeme vybudování miskovitěho tvaru dna se střední kynetou.*
- e) *Do pat upravených svahů bude vloženo několik velkých balvanů.*
- f) *V místě křížení komunikace s vodním tokem bude provedena oboustranná výsadba autochtonních druhů keřů na svazích tělesa komunikace. Výsadba bude začínat na křídlech mostu a dosahovat délky alespoň 30 m podél komunikace. Obě její strany se musejí trychtýřovitě sbíhat do prostoru pod mostem.*
- g) *Při provádění stavebních prací nedojde k znečištění vodního toku žádnými látkami ani úkapy z mechanizačních prostředků či výluhy z betonových směsí.*
- h) *Na dotčených plochách bude doplněn porost výsadbou autochtonních dřevin o velikosti výsadbového materiálu: stromové patro obvod kmene 10–12 cm, keřové patro o velikosti 0,4 – 0,6 m.*

Podmínky souhlasu dle § 4 odst. 2 zákona č. 114/1992 Sb. se zásahem do významných krajinných prvků pro „Hornoveský potok“:

- a) *Při provádění stavebních prací nedojde k znečištění vodního toku žádnými látkami ani úkapy z mechanizačních prostředků či výluhy z betonových směsí.*
- b) *Navržené podélné patky nebudou realizovány jako monolitické objekty, bude zde využít pouze lomový kámen bez betonu.*
- c) *Příčné stabilizační prahy budou realizovány z kamene, monolitické betonové jsou nepřijatelné.*
- d) *Na dotčených plochách bude doplněn porost výsadbou autochtonních dřevin o velikosti výsadbového materiálu: stromové patro obvod kmene 10–12 cm, keřové patro o velikosti 0,4 – 0,6 m.*

Podmínky závazného stanoviska – souhlasu s umístěním a povolením stavby dle § 12 odst. 2 zákona č. 114/1992 Sb.:

- a) *Na svazích tělesa komunikace bude provedena výsadba dřevin (keřové i stromové patro) složená z autochtonních druhů. Projekt ozelenění bude dán k odsouhlasení orgánu ochrany přírody.*
- b) *V místech křížení komunikace s vodními toky, kde jsou vedeny biokoridory, bude provedena oboustranná výsadba autochtonních druhů keřů na svazích tělesa komunikace tak, že výsadba bude začínat na křídlech mostu a dosahovat délky alespoň 30 m podél komunikace, u nadregionálních biokoridorů (Racková) 100 m. Obě její strany se musejí trychtýřovitě sbíhat do prostoru pod mostem.*
- c) *Nově vysázené dřeviny budou vytvářet nepravidelné shluky (ke zvýšení zdání o přirozenosti porostů).*
- d) *Na svazích dálnice bude mezi dřevinami vyseta stanovištně vhodná travní směs s příměsí lučních bylin (ke zvýšení biodiverzity).*
- e) *Nová výsadba a osetí ploch budou provedeny do 2 let od zahájení provozu na dálnici.*
- f) *Péče o novou výsadbu bude zajištěna po dobu 5 let, přičemž uhynulé dřeviny budou nahrazeny novými kusy v nejbližším vhodném vegetačním období běžného roku.“*

- **Ve výrokové části se v bodě 44) [pozn.: dříve jako bod 45)] v písmenu d) původní text nahrazuje novým textem, který zní:**

„Stavebník zajistí plnění požadavků závazného stanoviska Drážního úřadu ze dne 15.10.2018, č.j. DUCR-59819/18/Dj, (citace kurzívou):

- a) *Stavba bude provedena podle projektové dokumentace předložené Drážnímu úřadu. Případné změny této dokumentace je stavebník povinen předem projednat s Drážním úřadem.*
- b) *Stavbou nesmí být nepříznivě ovlivněny drážní objekty a zařízení.*
- c) *Na stavbě nesmějí být umístěna taková světla nebo barevné plochy, které by mohly vést k záměně s drážními znaky nebo mohly jinak ohrozit provoz dráhy.*
- d) *Musí být dodrženy podmínky souhrnného stanoviska vlastníka a provozovatele dráhy Správy železniční dopravní cesty, Oblastní ředitelství Olomouc, č.j.: 15939/2017-OŘ OLC-OPS/KIJ ze dne 24.8.2017, (ve znění dodatku Správy železnic ze dne 6. 8. 2024, zn. 32150/2024-SŽ-OŘ OVA-OPS):*
- *V území dotčeném stavbou se nachází podzemní vederní SŽDC, s.o. a ČD-Telematika a.s. Před zahájením stavebních prací požádá stavebník o vytyčení kabelů. Zasiláme Vám vyjádření k sítím OŘ Olomouc správy elektrotechniky a energetiky ze dne 21. 2. 2017 a vyjádření ČD-Telematiky a.s. č.j. 21700/2015-0 ze dne 5. 11. 2015 aktualizované dne 27. 7. 2017. Požadujeme dodržet veškeré podmínky těchto vyjádření.*
 - *Dále upozorňujeme na kabely OŘ Olomouc ve správě SSZT. Trasa kabelů je orientačně zakreslena v příložené situaci. Před zahájením stavebních prací požádá stavebník o vytyčení kabelů. Objednávku na přesné vytyčení kabelů zašlete v předstihu nejméně 15 dnů na naši adresu, pro urychlení je možné poslat e-mailem na adresu: hojgrova@szdc.cz. V objednávce uveďte č.j. tohoto vyjádření. Nejméně 15 dnů před zahájením prací předložte kopii objednávky a toto vyjádření vedoucímu provozního střediska Jaromíru Skalkovi, tel. 972 774 420, mobil: 724 1 64 305, který Vám zajistí vytyčení. Splatnost vydané faktury je 14 dní od vystavení. Při křížení je nutné dodržet ČSN 73 6005 a TNŽ 34 2609. Práce v blízkostech kabelů provádějte ručně.*
 - *Kabelové trasy, které se nacházejí v blízkostech plánovaných stavebních prací, je nutné zabezpečit tak, aby nemohlo dojít k jejich poškození pojižděním stavebních mechanismů.*
 - *V dostatečném časovém předstihu před zahájením stavební činnosti požadujeme doložit na SŽDC, OŘ Olomouc k odsouhlasení technologický postup prací v bezprostředním okolí drážního tělesa (mostní objekt, přeložka potoka, ...) včetně požadavku na výluky drážního provozu a opatření k zajištění bezpečnosti drážního provozu.*
 - *Před zahájením vrtných prací pro piloty požadujeme provést zaměření GPK pro posouzení, zda nedošlo k poškození GPK stavbou.*
 - *Stavební materiál, vytěženou zeminu nebo odpady lze deponovat na pozemcích SŽDC, s.o. a ČD, a.s. pouze po odsouhlasení stavebním dohledem za SŽDC, s.o. – viz níže.*
 - *Stavební mechanizace ani zařízení staveniště nesmí zasahovat do prostoru železniční trati bližšího jak 3,0 m od osy koleje, s výjimkou prací, které budou prováděny za výluky.*
 - *Během stavby nesmí dojít k ohrožení ani omezení bezpečnosti a plynulosti drážní dopravy. Termíny výluk a další případná dopravní omezení na železniční trati je nutné projednat v dostatečném předstihu. Bližší informace – viz příloha.*
 - *Žádné povrchové vody nesmí být sváděny do prostoru tělesa dráhy.*
 - *Po ukončení prací nesmí zůstat na pozemcích dráhy žádný přebytečný materiál. Dotčené pozemky budou uvedeny do původního stavu.*

- Stavba v řešeném území nesmí narušit stabilitu drážního tělesa výše uvedené železniční trati, provozuschopnost drážních staveb a zařízení a bezpečnost a plynulost železničního provozu.
- Stavebník bude respektovat vyhl. č. 177/1995 Sb. (Stavební a technický řád drah). Realizaci stavby nesmí dojít ke ztížení údržby a rekonstrukce drážních staveb a zařízení.
- Veškeré náklady stavby, vč. zajištění výluk, omezení železničního provozu vč. vyvolaných nákladů spojených s realizací stavby, bude hradit investor stavby.
- Stavba musí respektovat výhledové zájmy SŽDC, s.o. – stavbu „Elektrizace trati Kojetín-Kroměříž – Hulín-Holešov-Valašské Meziříčí.
- Z důvodu umístění stavby na pozemcích dráhy, musí být vydán příkaz pro vstup do míst veřejnosti nepřístupných pro cizí právní subjekty (dále jen CPS). Tento příkaz je možné získat na žádost zhotovitele stavby na SŽDC, s.o., odbor bezpečnosti (vzor žádosti je na www.szdc.cz), Vyplněnou žádost zašlete elektronicky na e-mail: prukazy@szdc.cz min. 21 dnů před započítáním stavby. Do doby vydání povolení pro vstup cizích osob do míst veřejnosti nepřístupných nesmí být práce na pozemcích dráhy zahájeny. CPS jsou povinny být po dobu pohybu v prostorech, objektech a zařízeních SŽDC, s.o. viditelně označeny průkazem.
- Před vydáním stavebního povolení požadujeme dořešit majetkoprávní vztahy k pozemku SŽDC, s.o. Na dočasný zábor po dobu stavby je nutné uzavřít smlouvu o výpůjčce prostřednictvím majetkového oddělení (Mgr. Viktor Hušák, +420 724 840 325, HusakV@spravazeleznice.cz), smlouvu o zřízení práva odpovídajícího věcnému břemenu bude řešit Ing. Tomáš Nedbal, +420 607 061 669, Nedbal@spravazeleznice.cz. Trvalé zábery (nadjezd nad tratí atd.) nutno řešit prostřednictvím odboru přípravy staveb (kontaktní osoba: Ing. Karger, tel. 606 766 077, e-mail: Karger@szdc.cz).
- Žádáme o přizvání k výkopovým pracím na pozemcích dráhy a písemné oznámení přesného data, min. 21 dnů před zahájením stavebních prací zašlete na adresu: SŽDC, s.o., Oblastní ředitelství Olomouc, Nerudova 1, 772 58 Olomouc. K provedení prací na pozemcích dráhy je nutné písemně požádat Provozní středisko Správy tratí, traťový okrsek Holešov (vedoucí provozního střediska Traťového okrsku Holešov Josef Vilímek, tel. 602 718 582, Vilimek@spravazeleznice.cz) o odborný dohled nad dodržováním drážních předpisů. Drážní dohled je prováděn na objednávku a za úhradu. Originál objednávky je nutné zaslat poštou na výše uvedenou adresu. Do objednávky uvádějte pouze, „odborný dohled nad dodržováním drážních předpisů“. Před započítáním prací na pozemcích dráhy předejte vedoucímu provozního střediska příslušnou dokumentaci týkající se stavby na dráze, předložte povolení ke vstupu do míst veřejnosti nepřístupných a předem dohodněte technologii provádění prací. Před závěrečnou prohlídkou stavby provede stavebník a stavební dohled SŽDC, s.o. zápis o ukončení stavebních prací na pozemcích dráhy, který zašle na OŘ Olomouc, úsek náměstka ředitele pro techniku – odbor přípravy staveb. Bez projednání se stavebním dohledem SŽDC, s.o. nesmí být práce na pozemcích dráhy zahájeny.
- Vzhledem ke skutečnosti, že je stavbou dotčen pozemek p. č. 434/a19 v k.ú. Třebětice, který je ve vlastnictví ČD, a.s., je třeba požádat o stanovisko ke stavbě i ČD, a.s. prostřednictvím Regionální správy majetku, Jeremenkova 231/9, 772 00 Olomouc.
- Toto souhrnné stanovisko nenahrazuje souhlas Drážního úřadu ve smyslu ustanovení § 7 odst. 3 nebo § 19 odst. 1 zákona č. 266/1994, o dráhách, v platném znění. Na žádost stavebníka bude Drážním úřadem v Olomouci, Nerudova 1, vydán Souhlas se stavbou ve smyslu zákona č. 266/1994 Sb., ještě před vydáním územního rozhodnutí (stavebního povolení) příslušným stavebním úřadem.

- *Kopii uvedeného souhlasu ke zřízení stavby vydaného Drážním úřadem (vč. kopie ověřeného výkresu situace stavby) požadujeme dodat na SŽDC, s.o. OŘ Olomouc, úsek náměstka ředitele pro techniku – odbor přípravy staveb.*
 - e) *Při provádění stavby nesmí být ohrožena bezpečnost a plynulost železničního provozu. Veškeré kroky při provádění stavby v obvodu dráhy - tj. harmonogram prací, nutná ochranná opatření, případné výluky kolejí, apod. je třeba řádně v předstihu projednat s vlastníkem a provozovatelem dráhy.*
 - f) *Stavebník je povinen písemně oznámit Drážnímu úřadu termín zahájení výše uvedené stavby.*
 - g) *Po ukončení stavby požádá stavebník o vydání závazného stanoviska ke kolaudaci, který Drážní úřad vydává podle § 7 odst. 3 zákona.“*
- **Ve výrokové části se v bodě 48) [pozn.: dříve jako bod 49)] původní text nahrazuje novým textem, který zní:**

„Stavebník je povinen při realizaci průhledných protihlukových stěn zajistit, že bude jako opatření proti nárazu ptáků provedeno plošné pískování nebo nalepení barevně výrazných pruhů, a to buď svislých o šířce min. 2 cm a v rozestupech od sebe max. 10 cm, nebo vodorovných o šířce min. 2 cm a v rozestupech od sebe max 5 cm.

Stavebník je povinen zajistit, že protihlukové stěny budou nejpozději do dvou let od zprovoznění stavby z vnější strany osázeny vhodnými místně původními popínavými rostlinami (např. pro severní strany lze doporučit břechťan popínavý), a to s péčí po dobu 5 let, kdy budou uhynulí jedinci v nejbližším vhodném vegetačním období běžného roku nahrazeni novými.“

II. Podle ustanovení § 90 odst. 5 věty druhé správního řádu se napadené rozhodnutí ve zbytku potvrzuje.“

O d ů v o d n ě n í :

Ministerstvu dopravy bylo doručeno šest rozkladů, které podali účastníci společného stavebního řízení, pobočný spolek Děti Země – Klub za udržitelnou dopravu, paní Iva Lauterkrancová, pan Josef Dreksler, spolek Egeria, z. s., Spolek pro ekologii Kostelec a spolek Vizovické vrchy, z. s., proti společnému rozhodnutí – stavebnímu povolení Ministerstva dopravy, odboru infrastruktury a územního plánu, ze dne 22. prosince 2020, č. j. 269/2017-910-IPK/119 (dále též „rozhodnutí ministerstva“, „stavební povolení“).

Napadené rozhodnutí ministerstva vydal odbor infrastruktury a územního plánu Ministerstva dopravy (dále též „ministerstvo“, „speciální stavební úřad“) jako speciální stavební úřad ve věcech dálnic ve smyslu § 15 stavebního zákona a § 40 odst. 2 písm. c) zákona č. 13/1997 Sb., kdy podle § 115 stavebního zákona a § 18c vyhlášky č. 503/2006 Sb., o podrobnější úpravě územního rozhodování, územního opatření a stavebního řádu, povolil stavbu „Dálnice D49, stavba 4901 Hulín – Fryšták“ v rozsahu následujících stavebních objektů: C 101.1 – R 49 v km ZÚ - 4,5; C 101.2 – R 49 v km 4,5 - 9,0; C 101.3 – R 49 v km 9,0 - KÚ (část ve staničení km 9,0-17,3); C 102 – MÚK Třebětice – celá MÚK mimo části větve TRE3 od km 0,25; C 103 – MÚK Holešov; C 117 – Přivaděč Holešov; C 169 – Příjezdy k odlučovačům ropných látek (ORL) – kromě podobjektů C 169.3 a C 169.6; C 193 – Dopravní značení definitivní; C 201 – Most na R 49 přes Kostelecký potok v km 1,152; C 204 – Most na R 49 přes potok Roštěnka v km 2, 938; C 205 – Most na R 49 přes Rymický potok v km 3, 347; C 207 – Most na R 49 přes řeku Rusavu v km 3, 809; C 209 – Most na R 49 přes II/432, železniční trať a potok Žabínek v km 5,058; C 212 – Most na R 49 přes Mojenu (ve staničení km 8,152 dálnice D49); C 213 – Most na R 49 v km 8,875; C 214 – Most na přivaděči Holešov přes R 49 v km 9,814; C 216 – Most na R 49 přes Ludslávku (ve staničení km 10,934 dálnice D49); C 217 – Most na R 49 přes Žeranovku (ve staničení km

11,623 dálnice D49); C 218 – Most na R 49 přes Židelnou (ve staničení km 12,590 dálnice D49); C 220 – Most na R 49 přes Rackovou (ve staničení km 13,920 dálnice D49); C 222 – Most na R 49 přes přítok Fryštáckého potoka v km 15,2; C 223 – Most na R 49 přes přítok Fryštáckého potoka v km 16,2; C 224 – Most na R 49 přes Fryštácký potok (ve staničení km 16,460 dálnice D49); C 225 – Most na R 49 přes Hornoveský potok (ve staničení km 17,108 dálnice D49); C 227 – Most na větvi Holešov; C 228 – Most na přivaděči Holešov přes Mojenu; C 301.1 – Kanalizace R 49; C 301.2 – Kanalizace R 49 v km 4,5 - 9,0; C 301.3 – Kanalizace R 49 v km 9,0 – KÚ; C 311 – ORL v km 1,220 vpravo; C 312 – ORL v km 2, 900 vpravo; C 314 – ORL v km 3, 400 vpravo; C 315 – ORL v km 4,320 vpravo; C 316 – ORL v km 5,700 vpravo; C 317 – ORL v km 6,700 vpravo; C 319 – ORL v km 11,500 vpravo; C 320 – ORL v km 11,600 vpravo; C 321 – ORL v km 12.600 vpravo; C 322 – ORL v km 15,150 vpravo; C 323 – ORL v km 16,100 vpravo; C 324 – ORL v km 16,200 vpravo; C 491 – Dálniční systém SOS, DIS - kabelové vedení; C 492.1 – Dálniční systém SOS, DIS – hlásky; C 492.2 – Dálniční systém SOS, DIS - měření hmotnosti vozidel za jízdy; C 492.12 – Dálniční systém SOS, DIS - telefonní přípojka; C 492.14 – Dálniční systém SOS, DIS - vykrytí trasy radiovým signálem; C 493 – Dálniční systém SOS, DIS – meteostanice; C 494 – Dálniční systém SOS, DIS - prostupy a komory; C 495 – Dálniční systém SOS, DIS - kabelovod pro optické kabely; C 496 – Dálniční systém SOS, DIS - automatický sčítač dopravy; C 497 – Dálniční systém SOS, DIS - varovný systém; C 498 – Dálniční systém SOS, DIS - optické kabely; C 499 – Dálniční systém SOS, DIS - kamerový dohled; C 701 – Protihluková stěna Třebětice - *pouze část v km 4,500 - 5,21655*; C 703 – Protihluková stěna - *pouze části: 703.4 PHS Dolní Ves vpravo v km 16,600 – 17,300; 703.5 PHS Dolní Ves vlevo v km 16,775 – 17,300*; C 721 – Portály dopravního značení MÚK Hulín; C 722 – Portály dopravního značení MÚK Třebětice; C 723 – Portály dopravního značení MÚK Holešov; C 731 – Oplocení R 49; C 801 – Vegetační úpravy R 49; C 802 – Vegetační úpravy MÚK Třebětice; C 803 – Vegetační úpravy MÚK Holešov.

Rozklady účastníků proti rozhodnutí ministerstva jsou přípustné ve smyslu § 152 odst. 1 správního řádu. Rozhodnutí ministerstva bylo formou veřejné vyhlášky vyvěšeno na úřední desce ministerstva dne 22. prosince 2020 a současně zveřejněno způsobem umožňujícím dálkový přístup na webových stránkách Ministerstva dopravy. Rozklady byly podány v zákonné patnáctidenní lhůtě ode dne 6. ledna 2021, kdy bylo rozhodnutí ministerstva oznámeno účastníkům veřejnou vyhláškou ve smyslu ustanovení § 25 odst. 2 správního řádu, tj. patnáctým dnem po vyvěšení, kdy se písemnost považuje za doručenu. Vzhledem k tomu, že rozklady byly podány jako „blanketní“, tj. neobsahovaly všechny náležitosti stanovené zákonem, ministerstvo vyzvalo podatele rozkladů v souladu s ustanovením § 37 odst. 3 správního řádu k doplnění podání a stanovilo jim k tomu přiměřenou lhůtu. Účastníci následně rozklady rozsáhle doplnili o odůvodnění a rozkladové námítky.

Ministerstvo poté v souladu s ustanovením § 86 odst. 2 správního řádu vyrozumělo o podaných rozkladech ostatní účastníky řízení a vyzvalo je, aby se k nim ve stanovené lhůtě vyjádřili. K podaným rozkladům se vyjádřil pouze stavebník s tím, že rozklady nepovažuje za důvodné a proto navrhuje, aby byly v celém rozsahu zamítnuty a napadené rozhodnutí ministerstva bylo potvrzeno jako věcně i právně správné.

Odborný útvar ministerstva – odbor infrastruktury a územního plánu, který napadené rozhodnutí ministerstva vydal, neshledal důvody pro uplatnění autoremedury podle § 87 správního řádu, proto ve smyslu § 88, s přihlédnutím k § 152 odst. 5 správního řádu předložil rozklady se spisovým materiálem a svým stanoviskem poradnímu orgánu ministra dopravy, rozkladové komisi – vnitřním dopisem ze dne 17. května 2021, č. j. 269/2017-910-IPK/172.

Původní rozhodnutí vydané ve věci těchto rozkladů, tj. rozhodnutí ministra dopravy ze dne 5. listopadu 2021, č. j. MD 15109/2021-510/62, Nejvyšší správní soud na základě kasační stížnosti spolku Děti Země – Klub za udržitelnou dopravu rozsudkem ze dne 16. května 2024, č. j. 9 As 110/2022–101, současně s rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 27. dubna 2022, č. j. 9 A 135/2021-210, zrušil a věc vrátil žalovanému ministerstvu k dalšímu řízení.

S ohledem na přechodná ustanovení v § 330 odst. 1 zákona č. 283/2021 Sb., stavební zákon, se po vrácení věci soudem řízení v této věci dokončí podle dosavadních právních předpisů. Rozkladová komise tak po vrácení věci Nejvyšším správním soudem opětovně přezkoumala napadené rozhodnutí ministerstva podle zásad stanovených v § 89 odst. 2 správního řádu pro postup odvolacího správního orgánu, které ve smyslu § 152 odst. 5 správního řádu přiměřeně

platí pro řízení o rozkladu. To znamená, že i s přihlédnutím k závaznému právnímu názoru Nejvyššího správního soudu přezkoumala soulad napadeného rozhodnutí ministerstva a řízení, které mu předcházelo, s právními předpisy. Přezkoumala rovněž věcnou správnost rozhodnutí ministerstva, a přitom vyhodnotila následující právně významné skutečnosti a okolnosti, které jsou doloženy v předmětném spisovém materiálu:

Ministerstvo dopravy jako speciální stavební úřad ve věcech dálnic obdrželo ve věci povolení stavby „Dálnice D49, stavba 4901 Hulín - Fryšták“ (původně označované jako „Rychlostní silnice R49“) čtyři samostatné žádosti stavebníka, Ředitelství silnic a dálnic ČR, zastoupeného společností Viapont, s.r.o., Tj. **1)** dne 3. prosince 2007 obdrželo žádost ze dne 28. listopadu 2007 (vedenou ministerstvem pod spis. zn. 1156/2007-910-IPK); **2)** dne 11. června 2008 žádost z téhož dne (vedenou ministerstvem pod spis. zn. 494/2008-910-IPK); **3)** dne 2. října 2009 žádost ze dne 25. září 2009 (vedenou ministerstvem pod spis. zn. 791/2009-910-IPK); **4)** dne 18. prosince 2013 žádost ze dne 17. prosince 2013 (vedenou ministerstvem pod spis. zn. 38/2014-910-IPK). Dnem doručení žádostí ministerstvu byla zahájena stavební řízení. Tato řízení posléze ministerstvo jako věcně a místně příslušný speciální stavební úřad usnesením ze dne 27. dubna 2017, č. j. 269/2017-910-IPK/1, podle § 140 odst. 7 správního řádu spojilo do společného stavebního řízení vedeného pod spis. zn. **269/2017-910-IPK**.

Na požádání stavebníka ministerstvo dále usnesením ze dne 21. listopadu 2018, č. j. 269/2017-910-IPK/5, část stavebních objektů, resp. jejich částí (tj. stavební objekty označené jako C 101.3, C 102, C, 169, C 289, C 226, C 313, C 325, C 326, C 328, C 702, C 703.1) dle § 140 odst. 3 správního řádu vyloučilo do samostatného řízení a zároveň dle § 140 odst. 1 správního řádu do tohoto společného stavebního řízení ještě spojilo **5)** řízení o žádosti stavebníka ze dne 31. května 2017, doručené ministerstvu dne 1. června 2017, ve věci stavebního objektu C 301.2.

Po doplnění podkladů stavebníkem ministerstvo veřejnou vyhláškou ze dne 21. března 2019, č. j. 269/2017-910-IPK/18, vyrozumělo ostatní účastníky, dotčené orgány a dotčené obce o termínu ústního jednání a o možnosti vyjádřit se k podkladům pro rozhodnutí nejpozději na tomto ústním jednání dne 30. dubna 2019. Součástí vyhlášky byla i informace dle § 9b zákona č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o posuzování vlivů na životní prostředí), ve znění pozdějších předpisů (dále též „zákon č. 100/2001 Sb.“).

Na základě oznámení se k účastenství ve společném řízení jako dotčená veřejnost přihlásil pobočný spolek Děti Země – Klub za udržitelnou dopravu, spolek Vizovické vrchy, z. s., Spolek pro ekologii Kostelec, spolek Životní prostředí, z. s., dále se jako účastník řízení přihlásila obec Pozděchov a obec Zádveřice – Raková. Speciální stavební úřad následně obdržel od Ministerstva životního prostředí závazné stanovisko k ověření změn prioritního dopravního záměru ze dne 25. dubna 2019, č. j. MZP/2019/710/1094.

Stavebník podáním ze dne 21. října 2019 vzal zpět svou žádost v části stavebních objektů C 491.2, C 494.1, C 494.2, C 495.1, C 495.2, C 498.1, C 498.2, C 703.4 – pouze část v km 17,300 – 17,380 a C 703.5 – pouze část v km 17,300 – 17,380. Ministerstvo poté v rozsahu těchto stavebních objektů usnesením ze dne 16. června 2020, č. j. 269/2017-910-IPK/58, dle § 66 odst. 1 písm. a) správního řádu řízení zastavilo.

Na základě žádosti stavebníka ministerstvo dále usnesením ze dne 20. února 2020, č. j. 269/2017-910-IPK/55, podle § 140 odst. 3 správního řádu vyloučilo ze společného řízení stavební objekty C 701, Protihluková stěna Třebětice – pouze část v km 4,057 – km 4,500 dálnice D49; a C 703, Protihluková stěna – pouze části: 703.2 PHS Horní Lapač v km 11,301 – 11,921 a 703.4 PHS Dolní Ves vpravo v km 16,360 – 16,600.

Po doplnění a aktualizaci podkladů stavebníkem speciální stavební úřad veřejnou vyhláškou ze dne 21. října 2020, č. j. 269/2017-910-IPK/63, ve smyslu § 36 odst. 3 správního řádu vyrozuměl účastníky řízení, dotčené orgány a obce o možnosti vyjádřit se k podkladům před vydáním rozhodnutí ve stanovené lhůtě.

V průběhu stavebního řízení se vyjádřili a uplatnili námítky jako tzv. dotčená veřejnost pobočný spolek Děti Země – Klub za udržitelnou dopravu, spolky Unie pro řeku Moravu, Životní

prostředí, Egeria, Spolek pro ekologii Kostelec, Vizovické vrchy, a dále jako účastníci řízení pan Petr Chytil, pan Josef Dreksler, paní Iva Lauternkrancová a obec Třebětice.

Ministerstvo vydalo dne 22. prosince 2020 společné rozhodnutí – stavební povolení, ze dne 22. prosince 2020, č. j. 269/2017-910-IPK/119, jímž podle § 115 stavebního zákona povolilo stavbu dálnice „Dálnice D49, stavba 4901 Hulín – Fryšták“ v rozsahu uvedených 62 stavebních objektů. Rozhodnutí ministerstva bylo vydáno formou veřejné vyhlášky, vyvěšené na úřední desce ministerstva dne 22. prosince 2020 a současně zveřejněno způsobem umožňujícím dálkový přístup na webových stránkách Ministerstva dopravy.

Proti stavebnímu povolení podala rozklad paní Iva Lauterkrancová, pan Josef Dreksler, spolek Vizovické vrchy, z.s., Spolek pro ekologii Kostelec, spolek Egeria, z.s., a pobočný spolek Děti Země – Klub za udržitelnou dopravu. Podatelé rozkladů napadají rozhodnutí ministerstva v celém rozsahu a žádají, kromě jiného, též o přezkum všech závazných stanovisek dotčených orgánů, které byly podkladem stavebního povolení.

Jelikož rozklady směřují proti obsahu závazných stanovisek, ministr dopravy jako odvolací správní orgán požádal nejprve ve smyslu § 149 odst. 7 správního řádu správní orgány, nadřízené správním orgánům příslušným k vydání závazného stanoviska, o potvrzení nebo změnu těchto závazných stanovisek.

Ministr dopravy k tomuto poté obdržel následující dokumenty: 1. stanovisko Ministerstva zdravotnictví, odboru ochrany veřejného zdraví, ze dne 13. srpna 2021, č. j. MZDR 22816/2021-25/OVZ; 2. závazné stanovisko Ministerstva obrany, Sekce nakládání s majetkem Ministerstva obrany, ze dne 23. července 2021, č. j. MO 217177/2021-1150; 3. závazné stanovisko ministra životního prostředí ze dne 18. srpna 2021, č. j. MZP/2021/430/615; 4. usnesení Ministerstva životního prostředí ze dne 30. června 2021, č. j. MZP/2021/570/760; 5. závazné stanovisko Ministerstva životního prostředí, odboru výkonu státní správy VIII, ze dne 16. července 2021, č. j. MZP/2021/570/923923; 6. závazné stanovisko Ministerstva dopravy, odboru drážní dopravy, ze dne 15. července 2021, č. j. MD-18467/2021-130/4; 7. koordinované závazné stanovisko Ministerstva vnitra, generálního ředitelství Hasičského záchranného sboru ČR, ze dne 30. června 2021, č. j. MV-90037-22/PO-PRE-2021; 8. sdělení Krajského úřadu Zlínského kraje, odboru životního prostředí a zemědělství, ze dne 28. června 2021, č. j. KUZL 43028/2021; 9. stanovisko Krajského úřadu Zlínského kraje, odboru životního prostředí a zemědělství, ze dne 28. června 2021, č. j. KUZL 43126/2021; 10. stanovisko Krajského úřadu Zlínského kraje, odboru životního prostředí a zemědělství, ze dne 28. června 2021, č. j. KUZL 43204/2021; 11. stanovisko Krajského úřadu Zlínského kraje, odboru dopravy a silničního hospodářství, ze dne 28. června 2021, č. j. KUZL 43548/2021; 12. stanovisko Krajského úřadu Zlínského kraje, odboru životního prostředí a zemědělství, ze dne 28. června 2021, č. j. KUZL 42490/2021; 13. stanovisko Krajského úřadu Zlínského kraje, odboru životního prostředí a zemědělství, ze dne 28. června 2021, č. j. KUZL 38857/2021; 14. stanovisko Krajského úřadu Zlínského kraje, odboru dopravy a silničního hospodářství, ze dne 28. června 2021, č. j. KUZL 43682/2021; 15. stanovisko Krajského úřadu Zlínského kraje, odboru životního prostředí a zemědělství, ze dne 28. června 2021, č. j. KUZL 39277/2021; 16. stanovisko Krajského úřadu Zlínského kraje, odboru dopravy a silničního hospodářství, ze dne 28. června 2021, č. j. KUZL 43685/2021; 17. sdělení Krajského úřadu Zlínského kraje, odboru životního prostředí a zemědělství, ze dne 28. června 2021, č. j. KUZL 38898/2021; 18. stanovisko Krajského úřadu Zlínského kraje, odboru dopravy a silničního hospodářství, ze dne 28. června 2021, č. j. KUZL 43686/2021; 19. sdělení Krajského úřadu Zlínského kraje, odboru životního prostředí a zemědělství, ze dne 28. června 2021, č. j. KUZL 43250/2021; 20. stanovisko Krajského úřadu Zlínského kraje, odboru životního prostředí a zemědělství, ze dne 29. června 2021, č. j. KUZL 43524/2021; 21. stanovisko Krajského úřadu Zlínského kraje, odboru životního prostředí a zemědělství, ze dne 29. června 2021, č. j. KUZL 39029/2021; 22. stanovisko Krajského úřadu Zlínského kraje, odboru životního prostředí a zemědělství, ze dne 9. srpna 2021, č. j. KUZL 54345/2021; 23. stanovisko Krajského úřadu Zlínského kraje, odboru životního prostředí a zemědělství, ze dne 29. června 2021, č. j. KUZL 43694/2021; 24. sdělení Krajského úřadu Zlínského kraje, odboru životního prostředí a zemědělství, ze dne 16. srpna 2021, č. j. KUZL 55651/2021; 25. stanovisko Krajského úřadu Zlínského kraje, odboru životního prostředí a zemědělství, ze dne 28. června 2021, č. j. KUZL 39525/2021; 26. stanovisko Krajského úřadu Zlínského kraje, odboru životního prostředí

a zemědělství, ze dne 29. června 2021, č. j. KUZL 39336/2021; 27. stanovisko Krajského úřadu Zlínského kraje, odboru životního prostředí a zemědělství, ze dne 29. června 2021, č. j. KUZL 43740/2021; 28. sdělení Krajského úřadu Zlínského kraje, odboru životního prostředí a zemědělství, ze dne 16. srpna 2021, č. j. KUZL 55651/2021; 29. sdělení Krajského úřadu Zlínského kraje, odboru životního prostředí a zemědělství, ze dne 10. srpna 2021, č. j. KUZL 54391/2021; 30. závazné stanovisko Krajského úřadu Zlínského kraje, odboru územního plánování a stavebního řádu, ze dne 13. července 2021, č. j. KUZL 47144/2021; 31. závazné stanovisko ministra vnitra ze dne 20. července 2021, č. j. MV-98438-3-/SO -2021.

Nejvyšší správní soud zrušil původní rozhodnutí ministra o rozkladech a věc vrátil ministerstvu k dalšímu řízení z důvodu nezákonnosti, kterou spatřoval v nedostatečně odůvodněných závazných stanoviscích dotčených orgánů a potvrzujících stanoviscích jejich nadřízených orgánů, a to Ministerstva zdravotnictví, ministra životního prostředí a Krajského úřadu Zlínského kraje. Námitku systémové podjatosti všech zaměstnanců Krajského úřadu Zlínského kraje i Zlínského kraje, kterou vznesl stěžovatel ve svém vyjádření v reakci na přezkum závazných stanovisek, neshledal přitom Městský soud v Praze ani Nejvyšší správní soud důvodnou, stejně jako ji neshledal důvodnou ani ministr dopravy v žalobou napadeném rozhodnutí. Obdobnou námitku vznesli rovněž i ostatní odvolatelé, přičemž ani tato nebyla shledána důvodnou, když jejich žalobu a poté i kasační stížnost spolku Egeria soudy zamítly – viz rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 27. dubna 2022, č. j. 9 A 134/2021–309, a rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26. září 2023, č. j. 5 As 185/2022–101. Po vrácení věci soudem pak odvolatelé v tomto směru již žádnou námitku podjatosti neuplatňovali.

Ministr dopravy po vrácení věci s ohledem na uvedené nejprve požádal podle § 149 odst. 7 správního řádu tyto nadřízené dotčené orgány o opětovný přezkum předmětných závazných stanovisek, a to i ve světle závěrů vyplývajících z rozsudku Nejvyššího správního soudu.

V reakci na tuto žádost obdržel závazné stanovisko Ministerstva zdravotnictví, odboru ochrany veřejného zdraví, ze dne 12. července 2024, č. j. MZDR 16290/2024-4/OVZ; závazné stanovisko ministra životního prostředí ze dne 22. července 2024, č. j. MZP/2024/290/1029; sdělení Krajského úřadu Zlínského kraje, odboru životního prostředí a zemědělství, ze dne 27. června 2024, č. j. KUZL 57911/2024; závazné stanovisko Krajského úřadu Zlínského kraje, odboru životního prostředí a zemědělství, oddělení právní a ochrany přírody, ze dne 16. července 2024, č.j. KUZL 63468/2024, podle zákona č. 114/1992, o ochraně přírody, ve znění pozdějších předpisů; závazné stanovisko Krajského úřadu Zlínského kraje, odboru životního prostředí a zemědělství, oddělení technické ochrany prostředí a energetiky, ze dne 10. července 2024, č.j. KUZL 63562/2024, podle zákona č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší, ve znění pozdějších předpisů; závazné stanovisko Krajského úřadu Zlínského kraje, odboru životního prostředí a zemědělství, oddělení vodního hospodářství, ze dne 18. července 2024, č.j. KUZL 64352/2024, podle zákona č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů; závazné stanovisko Krajského úřadu Zlínského kraje, odboru životního prostředí a zemědělství, oddělení zemědělství, lesního hospodářství, myslivosti a rybářství, ze dne 22. července 2024, č.j. KUZL 65327/2024, podle zákona č. 289/1995Sb., o lesích, v platném znění; a závazné stanovisko Krajského úřadu Zlínského kraje, odboru Krajský stavební úřad, oddělení stavebního řádu, ze dne 23. srpna 2024, č.j. KUZL 70164/2024, podle ustanovení § 15 odst. 2 stavebního zákona. Zástupce stavebníka doplnil rovněž dokumentaci o aktualizovaná vyjádření a stanoviska vlastníků a provozovatelů sítí z hlediska prolongace jejich platnosti.

Ministr dopravy poté veřejnou vyhláškou ze dne 28. srpna 2024, č. j. MD-15109/2021-510/166, ve věci „Oznámení o doplnění podkladů pro vydání společného rozhodnutí o rozkladech, stanovení lhůty pro vyjádření k podkladům“ vyrozuměl účastníky řízení o doplnění podkladů pro vydání rozhodnutí o rozkladech a stanovil jim lhůtu pro vyjádření se k těmto podkladům do 15 kalendářních dnů ode dne doručení tohoto oznámení. Současně je vyrozuměl o možnosti nahlédnout do spisu. Veřejná vyhláška byla vyvěšena na úřední desce ministerstva dne 28. srpna 2024 a zveřejněna též spolu s těmito podklady způsobem umožňujícím dálkový přístup na webových stránkách Ministerstva dopravy.

K doplněným podkladům se ve stanovené lhůtě vyjádřili podáními ze dne 27. září 2024 spolky Egeria a Děti Země – Klub za udržitelnou dopravu. Tyto spolky poté v rámci svých vyjádření k podkladům uplatnily námitky, v nichž požadovaly, kromě jiného, opětovný přezkum závazných

stanovisek EIA, závazných stanovisek Krajské hygienické stanice Zlínského kraje, závazných stanovisek vydaných orgány ochrany přírody k zásahu do krajinného rázu, významného krajinného prvku, ve věci ochrany vod, a závazných stanovisek Hasičského záchranného sboru Zlínského kraje k předmětné stavbě. S ohledem na recentní judikaturu a závazný právní názor Nejvyššího správního soudu vyjádřený ve výše uvedeném rozsudku, ministr dopravy dle § 149 odst. 7 správního řádu opětovně požádal tyto nadřízené dotčené orgány o potvrzení nebo změnu závazných stanovisek, jež byla napadena rozklady a vůči nimž účastníci uplatnili další námítky ve svých vyjádřeních.

K této své žádosti ministr obdržel sdělení Ministerstva vnitra, generálního ředitelství hasičského záchranného sboru ČR ze dne 11. října 2024, č. j. MV-151396-5/PO-PRE-2024; sdělení Ministerstva zdravotnictví, odboru ochrany veřejného zdraví, ze dne 14. října 2024, č. j. MZDR 16290/2024-9/OVZ, vyjádření Ministerstva zdravotnictví, odboru ochrany veřejného zdraví, ze dne 14. října 2024, č. j. MZDR 16290/2024-9/OVZ; vyjádření Krajského úřadu Zlínského kraje, odboru Krajský stavební úřad, ze dne 15. října 2024, č. j. KUZL 89809/2024; vyjádření Krajského úřadu Zlínského kraje, odboru životního prostředí a zemědělství, ze dne 16. října 2024, č. j. KUZL 90123/2024; vyjádření Krajského úřadu Zlínského kraje, odboru životního prostředí a zemědělství, ze dne 16. října 2024, č. j. KUZL 90231/2024; vyjádření Krajského úřadu Zlínského kraje, odboru životního prostředí a zemědělství, ze dne 16. října 2024, č. j. KUZL 90240/2024; vyjádření ministra životního prostředí, ze dne 21. října 2024, č. j. MZP/2024/290/1581MZP/2024/290/1581.

K podkladům se vyjádřil rovněž stavebník, Ředitelství silnic a dálnic, s. p., dne 24. října 2024, který k svému vyjádření přiložil Odborné vyjádření společnost EKOLA Group, s.r.o., ze dne 13. června 2024 k přezkoumatelnosti akustické studie pro D49, stavbu 4901; Plán zimní údržby dálnice D49 stavby 4901 Hulín – Fryšták; stanovisko Povodí Moravy s.p., ze dne 24. října 2024, zn. PM-48343/2024/5203/Fi, k plánu zimní údržby, které tak byly rovněž jako podklady rozhodnutí doplněny do spisu.

Ministr dopravy poté veřejnou vyhláškou ze dne 25. října 2024, č. j. MD-15109/2021-510/193, vyrozuměl účastníky řízení o doplnění podkladů pro vydání rozhodnutí o rozkladech a stanovil jim lhůtu pro vyjádření se k těmto podkladům a současně je vyrozuměl o možnosti nahlédnout do spisu. Veřejná vyhláška byla vyvěšena na úřední desce ministerstva dne 25. října 2024 a zveřejněna též spolu s těmito podklady způsobem umožňujícím dálkový přístup na webových stránkách Ministerstva dopravy.

K takto doplněným podkladům se vyjádřil dne 14. listopadu 2024 spolek Egeria a vyjádřením ze dne 14. listopadu 2024 s doplněním ze dne 15. listopadu 2024 též spolek Děti Země – Klub za udržitelnou dopravu.

Rozkladová komise na základě vyhodnocení skutečností zjištěných ze spisového materiálu dospěla k těmto závěrům, z nichž vychází její návrh, aby ministr dopravy podle ustanovení § 152 odst. 6 písm. b) a s přihlédnutím k § 152 odst. 5 podle ustanovení § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu napadené rozhodnutí zčásti změnil, a podle ustanovení § 90 odst. 5 věty druhé správního řádu napadené rozhodnutí ve zbytku potvrdil. K námítkám, uvedeným v jednotlivých rozkladech, pak uvádí následující:

K rozkladu pobočného spolku Děti Země – Klub za udržitelnou dopravu:

Pozn: Spolek je účastníkem řízení jako dotčená veřejnost ve smyslu § 9c odst. 3 písm. b) zákona č. 100/2001 Sb.

Ad 1. Rozpor ustanovení § 23a zákona č. 256/2016 Sb. se směrnicí EIA

Odvolatel zde dovozuje, že předmětné závazné stanovisko EIA je v rozporu s účelem zákona č. 256/2016 Sb., neboť tento zákon je v rozporu se směrnicí EIA. Podle odvolatele bude proto nutné podle čl. 267 Smlouvy o fungování EU předložit spor o souladu zákona č. 100/2001 Sb. se směrnicí EIA Soudnímu dvoru EU.

K tomu rozkladová komise toliko uvádí, že touto otázkou se již dříve na základě odvolatelem vznesené žalobní námítky ve věci stavby R48, Frýdek-Místek, obchvat, na návrh Krajského soudu v Ostravě zabýval Ústavní soud, který tuto právní úpravu shledal jako ústavně konformní –

viz nálezy pléna ze dne 17. července 2019, zn. Pl. ÚS 44/18, a ze dne 20. prosince 2023, zn. Pl. ÚS 7/23. Ústavní soud ani Nejvyšší správní soud přitom neshledaly důvod k předložení věci Soudnímu dvoru Evropské unie. Lze tedy uzavřít, že se jedná o platnou právní úpravu, kterou byly správní orgány v tomto případě povinny aplikovat. Tato skutečnost je přitom odvolateli dostatečně známa a jeho námitka je tak proto již zcela bezpředmětná.

Ad 2. K uloženým podmínkám stavebního povolení

Námítky odvolatele směřují k jednotlivým podmínkám stavebního povolení. Podstatou námitek odvolatele je, že tvrdí, že nebyly zahrnuty všechny podmínky závazných stanovisek (u podmínek č. 32 a č. 34 závazných stanovisek Krajské hygienické stanice Zlínského kraje ze dne 17. února 2014 a ze dne 16. června 2008 ve znění ze dne 18. července 2012 a dále, že chybí podmínky závazného stanoviska Krajské hygienické stanice Zlínského kraje ze dne 4. září 2009, u podmínky č. 34 závazného stanoviska Ministerstva obrany ze dne 15. listopadu 2019, č. j. 96559/2019-1150-OÚZ-BR, u podmínky č. 45 závazného stanoviska Drážního úřadu ze dne 15. října 2018, č. j. DUCR-59819/18/Dj). U podmínky č. 49 je pak podstatou námítka to, že odvolatel nesouhlasí se způsobem stanovení podmínky, resp. s parametry podmínky, která byla stanovena v důsledku předchozí námítka odvolatele, a žádá její odlišné stanovení s odvoláním na vývoj odborných poznatků.

2.1 K podmínkám č. 32 a č. 33

K tomu lze uvést, že po vrácení věci soudem Ministerstvo zdravotnictví závazným stanoviskem ze dne 12. července 2024, č. j. MZDR 16290/2024-4/OVZ, v rámci opětovného přezkumu změnilo závazné stanovisko Krajské hygienické stanice Zlínského kraje, ze dne 17. února 2014, č. j. KHSZL 2600/2014, a současně závazné stanovisko Krajské hygienické stanice Zlínského kraje, ze dne 16. června 2008, č. j. ZL 8959/215/2008-2, ve znění závazného stanoviska Ministerstva zdravotnictví, ze dne 18. července 2012, č. j. 19278/2012-4/OVZ-16.5. 2012, zrušilo. Kompletní podmínky změněného závazného stanoviska Krajské hygienické stanice Zlínského kraje jsou pak zakomponovány formou změny stavebního povolení do jeho výrokové části (pod bodem 32), přičemž podmínky zrušeného závazného stanoviska, původně uvedené v bodě 33), byly zcela vypuštěny.

2.2 K podmínce č. 34

Stavebník doplnil do spisu aktualizované závazné stanovisko Ministerstva obrany, ze dne 23. července 2024, č. j. MO 592405/2024-1322, a jeho podmínky, které v zásadě korespondují s podmínkami uvedenými v původním stanovisku, byly formou změny stavebního povolení plně zakomponovány do jeho výrokové části, nyní pod bodem 33).

2.3 K podmínce č. 45

Pokud jde o podmínku č. 45 (Pozn.: Po změně rozhodnutí nově pod č. 44), v níž jsou převzaty požadavky závazného stanoviska Drážního úřadu ze dne 15. října 2018, č. j. DUCR-59819/18/Dj, byly do ní s ohledem na námítka odvolatele a závěry Krajského soudu v Ostravě (viz rozsudek ze dne 20. října 2020, č. j. 38 A 6/2020–230) doplněny všechny požadavky souhrnného stanoviska Správy železniční dopravní cesty ze dne 24. srpna 2017, č. j. 15939/2017-OŘ OLC-OPS/KIJ, ve znění Dodatku č. 3 k Souhrnnému stanovisku, vydaného Správou železnic dne 27. června 2024, pod zn. 32150/2024-SŽ-OŘ OVA-OPS, a to tak, jak je převzal Drážní úřad v předmětném závazném stanovisku, jež bylo potvrzeno závazným stanoviskem Ministerstva dopravy, odboru drážní dopravy, ze dne 15. července 2021, č. j. MD-15109/2021-510/7.

2.4 K podmínce č. 49

Návrhu odvolatele, týkajícímu se modifikace původně jím samotným navrženého způsobu zajištění ochrany ptactva v případě průhledných PHS, bylo po souhlasu stavebníka jako účastníka řízení, jehož se navrhovaná změna týká, vyhověno. Tato podmínka byla doplněna v odvolatelem nově navrhovaném znění ve formě změny stavebního povolení – nyní pod bodem č. 48).

Ad 3. K nesprávnému vypořádání návrhu na uložení nové podmínky a návrh na její uložení

Odvolatel zde namítá nesprávný postup ministerstva. Ačkoliv ministerstvo tvrdí, že akceptovalo jeho připomínky ohledně ozelenění protihlukových stěn (popínavými rostlinami –

břečtan popínavý), tyto však nejsou zahrnuty mezi podmínky stavebního povolení, ale pouze přislíbeny, že je stavebník dobrovolně splní.

Návrhu odvolatele k ozelenění protihlukových stěn bylo po souhlasném vyjádření stavebníka jako účastníka řízení, jehož se navrhovaná změna týká, v zásadě vyhověno. A to s tím, že lhůty pro novou výsadbu, péči o ní a náhradu příp. uhynulých rostlin byly stanoveny shodně se změnovým závazným stanoviskem Krajského úřadu Zlínského kraje, Odboru životního prostředí a zemědělství, ze dne 16. července 2024, č. j. KUZL 63468/2024, jež řeší komplexněji výsadbu na náspech dálnice a přilehlých pozemcích v souvislosti s touto stavbou. Odvolatelem navržená podmínka v takto modifikované podobě je nově zakomponována v bodě 48) stavebního povolení.

Ad 4. Absence závazného stanoviska Krajské hygienické stanice Zlínského kraje ze dne 4. září 2009 a absence zahrnutí jeho 5 požadavků do stavebního povolení

Odvolatel namítá, že závazné stanovisko KHS Zlínského kraje ze dne 4. září 2009, č. j. KM 15005/215/2009-02, není uvedeno mezi podklady a ministerstvo uložených 5 požadavků nezahrnulo mezi podmínky stavebního povolení, což považuje za nezákonný postup.

K tomu lze uvést, že otázku relevance závazných stanovisek Krajské hygienické stanice Zlínského kraje pro předmětné stavení řízení opětovně přezkoumal příslušný nadřízený dotčený orgán – tj. Ministerstvo zdravotnictví, odbor ochrany veřejného zdraví. Jak bylo již uvedeno výše, Ministerstvo zdravotnictví, odbor ochrany veřejného zdraví, následně závazným stanoviskem ze dne 12. července 2024, č. j. MZDR 16290/2024-4/OVZ, jednak změnilo závazné stanovisko Krajské hygienické stanice Zlínského kraje, ze dne 17. února 2014, č. j. KHSZL 2600/2014, jednak závazné stanovisko Krajské hygienické stanice Zlínského kraje, ze dne 16. června 2008, č. j. ZL 8959/215/2008-2, pouze pro část v km 5,4 - 10,9, ve znění závazného stanoviska Ministerstva zdravotnictví, ze dne 18. července 2012, č. j. 19278/2012-4/OVZ-16.5.2012, pro nicotnost zrušilo. Ministerstvo zdravotnictví přitom zdůraznilo, že podkladem pro stavební řízení byla projektová dokumentace z roku 2013, závazné stanovisko Krajské hygienické stanice Zlínského kraje ze dne 16. června 2008, č. j. ZL 8959/215/2008-2, pouze pro část v km 5,4-10,9, ve znění závazného stanoviska Ministerstva zdravotnictví ze dne 18. července 2012, č. j. 19278/2012-4/OVZ, tedy pozbylo relevance. Tím spíš by tedy muselo být nerelevantní i závazné stanovisko Krajské hygienické stanice Zlínského kraje z roku 2009, u nějž odvolatel poněkud nelogicky trvá, aby bylo rovněž zahrnuto do spisu a jeho požadavky byly převzaty do stavebního povolení.

Lze tedy uzavřít, že jediným relevantním stanoviskem orgánu ochrany veřejného zdraví pro předmětné stavební řízení je závazné stanovisko Krajské hygienické stanice Zlínského kraje, ze dne 17. února 2014, č. j. KHSZL 2600/2014, ve znění závazného stanoviska Ministerstva zdravotnictví, odboru ochrany veřejného zdraví, ze dne 12. července 2024, č. j. MZDR 16290/2024-4/OVZ. Změna podmínek závazného stanoviska krajské hygienické stanice ze strany Ministerstva zdravotnictví v návaznosti na rozsudek Nejvyššího správního soudu přitom navíc zohledňuje i požadavky odvolatele z hlediska stanovení zkušebního provozu, během něhož s ohledem na kritická měřicí místa, u kterých bylo v rámci hlukových studií predikováno překročení hygienického limitu hluku, bude provedeno měření hluku z provozu stavby, a stanovuje, že měření hluku bude provedeno nejpozději do 2 let ode dne stanovení začátku zkušebního provozu; v případě jeho prodloužení, bude v prodlouženém období provedeno měření hluku v intervalu každého 1 následujícího roku. Tyto podmínky orgánu ochrany veřejného zdraví byly formou změny stavebního povolení plně zakomponovány do jeho výrokové části pod bodem 32).

K této námitce se dále opětovně vyjádřilo Ministerstvo zdravotnictví ve sdělení ze dne 9. října 2024, č. j. MZDR 16290/2024-9/OVZ, jímž reagovalo na vyjádření odvolatele ze dne 27. září 2024 k podkladům, kdy zopakovalo, že podmínky závazného stanoviska krajské hygienické stanice byly přejaty do závazného stanoviska ze dne 17. února 2014. K návrhům odvolatele byly přitom změněny podmínky týkající se měření a způsobu měření intenzit hluku na kritických místech během zkušebního provozu (viz výše).

K tomu pak odvolatel ve svém vyjádření ze dne 14. listopadu 2024 uvedl, že nemá dalších námitek. Rozkladová komise se tak ztotožňuje s Ministerstvem zdravotnictví a má tuto námitku takto za vypořádanou.

Ad 5. Absence závazného stanoviska dle § 11 odst. 1 písm. b) zákona č. 201/2012 Sb.

Odvolatel namítá, že ve spise chybí závazné stanovisko k umístění stavby pozemní komunikace v zastavěném území obce o předpokládané intenzitě dopravního proudu 15 tisíc a více vozidel za 24 hodin v návrhovém období nejméně 10 let a parkoviště s kapacitou nad 500 parkovacích stání, k řízení podle jiného právního předpisu. A jeho požadavky tak nebyly zahrnuty mezi podmínkami stavebního řízení a tedy stavební povolení bylo vydáno nezákonně.

Podle rozkladové komise namítaná absence závazného stanoviska dle § 11 odst. 1 písm. b) zákona č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší, ve znění účinném do 31. prosince 2023 (dále „zákon č. 201/2012 Sb.“), není relevantní, stejně jako zahrnutí jeho požadavků do výroku rozhodnutí, jestliže toto stanovisko není povinnou součástí podkladů rozhodnutí. V případě stavebního řízení je tak existující Rozptylová studie dostatečným podkladem vedení trasy přes zastavěné území (včetně vymezení potřebného územního pásu, které je vymezeno v ZÚR ZK i v jednotlivých ÚP dotčených obcí) je také dlouhodobě obsaženo v ÚP města Fryšták, a dále bylo využito v nezbytně nutném rozsahu. V dokladové části je navíc obsaženo ověřovací stanovisko EIA Ministerstva životního prostředí dle zákona č. 100/2001 Sb. pro celou stavbu. Jak je patrné ze samotného textu zákona č. 201/2012 Sb., odvolatelem požadované závazné stanovisko vydává orgán ochrany ovzduší k umístění stavby, tzn. v územním řízení pro účely územního rozhodnutí, tedy nikoliv v navazujícím stavebním řízení. Lze tak uzavřít, že povinnost vydání závazného stanoviska dle § 11 odst. 1 písm. b) zákona č. 201/2012 Sb., se týká primárně záměrů ve fázi umísťování stavby v územním řízení a nikoliv stavebního řízení v situaci, kdy již bylo vydáno pravomocné rozhodnutí o umístění stavby. V tomto případě byla navíc předmětná stavba umístěna na základě pravomocného rozhodnutí Městského úřadu Holešov ze dne 15. listopadu 2004, č. j. SŘ/9909/2004/Sa, tedy v době před účinností zákona č. 201/2012 Sb., kdy navíc povinnost vydat takové závazné stanovisko ani neexistovala. Námitka je tak nedůvodná.

Ad 6. Absence závazného stanoviska dle § 14 odst. 2 zákona č. 289/1995 Sb. k povolení stavby

Odvolatel namítá, že ve spise chybí závazné stanovisko – souhlas příslušného orgánu státní správy lesů k dotčení pozemků do vzdálenosti 50 m od okraje lesa, které se vydává jednak k územnímu řízení a jednak ke stavebnímu řízení.

Souhlas orgánu státní správy lesů dle § 14 odst. 2 zákona č. 289/1995 Sb., týkající se umístění předmětné stavby, byl vydán ve formě rozhodnutí Magistrátu města Zlín, odboru městské zeleně, ze dne 8. listopadu 2004, č. j. MMZL/11983/04/OMZ/PH/2. Souhlas dle § 14 odst. 2 zákona č. 289/1995 Sb. byl ke stavebnímu řízení vydán Magistrátem města Zlín, odborem městské zeleně jako součást (viz bod 5) koordinovaného závazného stanoviska Magistrátu města Zlín, ze dne 20. prosince 2013, č. j. MMZL 94304/2013.

Toto závazné stanovisko pak v rámci druhého přezkumu v řízení po vrácení věci soudem příslušný nadřízený dotčený orgán – Krajský úřad Zlínského kraje, odbor životního prostředí a zemědělství, závazným stanoviskem ze dne 22. července 2024, č. j. KUZL 65327/2024, změnil tak, že do něj doplnil specifikaci pozemků předmětné stavby v k. ú. Dolní Ves nacházejících se ve vzdálenosti do 50 m od okraje lesa na PUPFL p.č. 1535 a 1536 v k. ú. Dolní Ves. Stejným způsobem pak změnil rovněž koordinované závazné stanovisko Městského úřadu Holešov ze dne 20. února 2017, č. j. HOL-27247/2016/ŽP/VK, tak, že do něj doplnil souhlasné závazné stanovisko dle § 14 odst. 2 zákona o lesích a specifikaci pozemků předmětné stavby nacházejících se ve vzdálenosti do 50 m od okraje lesa na PUPFL p.č. 4147 a 4148 v k. ú. Holešov a na PUPFL p. č. 1330, 1331, a 1333 v k.ú. Žeranovice. A také koordinované závazné stanovisko Městského úřadu Holešov ze dne 4. července 2017, č. j. HOL-18418/2017/ŽP/VK, do nějž bylo takto doplněno souhlasné závazné stanovisko dle § 14 odst. 2 zákona o lesích se specifikací pozemků předmětné stavby nacházejících se ve vzdálenosti do 50 m od okraje lesa na PUPFL p.č. 4147 a 4148 v k. ú. Holešov a na PUPFL p. č. 1330, 1331, a 1333 v k.ú. Žeranovice.

Touto změnou závazného stanoviska pak bylo odvolateli ve vztahu k jeho námitce vyhověno, což ostatně odvolatel sám potvrdil ve svém vyjádření k podkladům ze dne 27. září 2024.

Ad 7. Žádost dle ust. § 149 správního řádu o přezkum všech závazných stanovisek

S ohledem na takto uplatněné námítky ministr dopravy v souladu s § 149 odst. 7 správního řádu požádal o potvrzení nebo změnu závazných stanovisek správní orgány nadřízené správním orgánům příslušným k vydání závazného stanoviska. Poté k tomuto obdržel následující dokumenty, jimiž byla závazná stanoviska přezkoumána:

- Závazné stanovisko Krajské hygienické stanice Zlínského kraje, ze dne 17. února 2014, č. j. KHSZL 2600/2014, a závazné stanovisko Krajské hygienické stanice Zlínského kraje, ze dne 16. června 2008, č. j. ZL 8959/215/2008-2, pouze pro část v km 5,4 - 10,9, ve znění závazného stanoviska Ministerstva zdravotnictví ze dne 18. července 2012, č. j. 19278/2012-4/OVZ-16.5.2012, kterým byly změněny některé podmínky tohoto závazného stanoviska, byla potvrzena stanoviskem Ministerstva zdravotnictví, odboru ochrany veřejného zdraví, ze dne 13. srpna 2021, č. j. MZDR 22816/2021-25/OVZ.

Po vrácení věci Nejvyšším správním soudem požádal ministr dopravy o opětovný přezkum těchto stanovisek, přičemž Ministerstvo zdravotnictví, odbor ochrany veřejného zdraví, následně závazným stanoviskem ze dne 12. července 2024, č. j. MZDR 16290/2024-4/OVZ, jednak **změnilo** závazné stanovisko Krajské hygienické stanice Zlínského kraje, ze dne 17. února 2014, č. j. KHSZL 2600/2014, jednak jako nicotné **zrušilo** závazné stanovisko Krajské hygienické stanice Zlínského kraje, ze dne 16. června 2008, č. j. ZL 8959/215/2008-2, pouze pro část v km 5,4 - 10,9, ve znění závazného stanoviska Ministerstva zdravotnictví, ze dne 18. července 2012, č. j. 19278/2012-4/OVZ-16.5.2012.

- Závazné stanovisko Ministerstva obrany, Sekce ekonomické a majetkové, odboru ochrany územních zájmů, ze dne 15. listopadu 2019, č. j. 96559/2019-1150-OÚZ-BR, bylo **potvrzeno** závazným stanoviskem Ministerstva obrany, Sekce nakládání s majetkem Ministerstva obrany, ze dne 23. července 2021, č. j. MO 217177/2021-1150.

- Závazné stanovisko Ministerstva životního prostředí, odboru posuzování vlivů na životní prostředí a integrované prevence, ze dne 22. listopadu 2016, č. j. 63881/ENV/16, dle ustanovení § 23a odst. 3 zákona č. 100/2001 Sb., (k vlivům prioritního dopravního záměru na životní prostředí), ve znění opravného usnesení ze dne 30. listopadu 2016, č. j. 83639/ENV/16, stanovisko Ministerstva životního prostředí, odboru ekologie krajiny a lesa, ze dne 4. října 2004, č. j. 640/2572/2004 – souhlas dle ustanovení § 9 odst. 6 zákona č. 334/1992 Sb., (z hlediska ochrany půdního fondu), a závazné stanovisko Ministerstva životního prostředí, odboru posuzování vlivů na životní prostředí a integrované prevence ze dne 25. dubna 2019, č. j. MZP/2019/710/1094, k ověření změn prioritního dopravního záměru, byla potvrzena závazným stanoviskem ministra životního prostředí ze dne 18. srpna 2021, č. j. MZP/2021/430/615.

Po vrácení věci Nejvyšším správním soudem požádal ministr dopravy o opětovný přezkum těchto stanovisek, přičemž ministr životního prostředí následně závazným stanoviskem ze dne 22. července 2024, č. j. MZP/2024/290/1029, tato závazná stanoviska opětovně **potvrdil**.

- Stanovisko Krajského úřadu Zlínského kraje, odboru životního prostředí a zemědělství, ze dne 18. srpna 2015, č. j. KUZL 50440/2015, dle ustanovení § 45i odst. 1 zákona č. 114/1992 Sb., (z hlediska vlivů záměru na evropsky významné lokality nebo ptačí oblasti) bylo potvrzeno sdělením Krajského úřadu Zlínského kraje, odboru životního prostředí a zemědělství, ze dne 10. srpna 2021, č. j. KUZL 54391/2021, v němž **potvrzuje** správnost stanoviska Krajského úřadu Zlínského kraje ze dne 18. srpna 2015, č. j. KUZL 50440/2015, a neshledává důvod je měnit.

- Závazné stanovisko Krajského úřadu Zlínského kraje, odboru životního prostředí a zemědělství, dne 22. prosince 2014, č. j. KUZL 65829/2014, vydané dle ustanovení § 19 zákona č. 44/1988 Sb., z hlediska umístování staveb a zařízení v chráněném ložiskovém území, bylo **potvrzeno** závazným stanoviskem Ministerstva životního prostředí, odboru výkonu státní správy VIII, ze dne 16. července 2021, č. j. MZP/2021/570/923923.

- Závazné stanovisko Drážního úřadu ze dne 15. října 2018, č. j. DUCR-59819/18/Dj, vydané dle ustanovení § 7 odst. 3 zákona č. 266/1994 Sb., o dráhách, bylo **potvrzeno** závazným stanoviskem Ministerstva dopravy, odboru drážní dopravy, ze dne 15. července 2021, č. j. MD-18467/2021-130/4.

- Závazné koordinované stanovisko Hasičského záchranného sboru Zlínského kraje, ze dne 14. srpna 2013, č. j. HSZL-4098-3/SPD-2013, k projektové dokumentaci, bylo původně potvrzeno souhlasným koordinovaným závazným stanoviskem Ministerstva vnitra, Generálního ředitelství hasičského záchranného sboru ČR, ze dne 30. června 2021, č. j. MV-90037-22/PO-PRE-2021.

Odvolatel po vrácení věci Nejvyšším správním soudem v rámci svého vyjádření ze dne 27. září 2024 k podkladům požádal o nový přezkum těchto závazných stanovisek. Ministr dopravy k této žádosti poté obdržel sdělení Ministerstva vnitra, Generálního ředitelství hasičského záchranného sboru ČR, ze dne 11. října 2024, č. j. MV-151396-5/PO-PRE-2024, v němž uvedlo, že ode dne 1. prosince 2021, kdy nabyla účinností novela zákona o požární ochraně provedená zákonem č. 415/2021 Sb., tyto správní akty již nemají charakter závazných stanovisek, nýbrž se jedná jen o vyjádření či sdělení ve smyslu § 154 a násl. správního řádu, jež jako taková přezkumu dle § 149 odst. 7 správního řádu nepodléhají.

- Koordinované závazné stanovisko Městského úřadu Holešov, odboru výstavby, rozvoje a životního prostředí, ze dne 4. července 2017, č. j. HOL-18418/2017/ŽP/VK, bylo přezkoumáno následujícím způsobem: Dne 8. července 2021 bylo doručeno stanovisko Krajského úřadu Zlínského kraje, odboru životního prostředí a zemědělství, ze dne 28. června 2021, č. j. KUZL 43126/2021, potvrzující 1) souhlasné závazné stanovisko vydané dle § 104 odst. 9 vodního zákona, 2) souhlasné závazné stanovisko vydané dle § 4 odst. 2 zák. č. 114/1992 Sb., 3) souhlasné závazné stanovisko včetně podmínky v něm stanovené vydané dle § 12 odst. 2 zákona č. 114/1992 Sb., jako součásti koordinovaného závazného stanoviska Městského úřadu Holešov.

Po vrácení věci Nejvyšším správním soudem požádal ministr dopravy o opětovný přezkum tohoto stanoviska. Následně obdržel závazné stanovisko Krajského úřadu Zlínského kraje, odboru životního prostředí a zemědělství, ze dne 16. července 2024, č. j. KUZL 63468/2024, jež koordinované závazné stanovisko v části dle § 12 odst. 2 zákona č. 114/1992 Sb. **změnilo**, a v části dle § 4 odst. 2 zákona č. 114/1992 Sb., **potvrdilo**. Závazné stanovisko Krajského úřadu Zlínského kraje, odboru životního prostředí a zemědělství, ze dne 22. července 2024, č. j. KUZL 65327/2024, jež koordinované závazné stanovisko **změnilo** v části dle zákona č. 289/1995 Sb. Závazné stanovisko Krajského úřadu Zlínského kraje, odboru životního prostředí a zemědělství, ze dne 18. července 2024, č. j. KUZL 64352/2024, jež koordinované závazné stanovisko v části dle § 104 odst. 9 zákona č. 254/2001 Sb., **potvrdilo**.

- Koordinované závazné stanovisko Městského úřadu Holešov, odboru výstavby, rozvoje a životního prostředí ze dne 20. února 2017, č. j. HOL-27247/2016/ŽP/VK, bylo přezkoumáno následujícím způsobem: Dne 8. července 2021 bylo doručeno stanovisko Krajského úřadu Zlínského kraje, odboru životního prostředí a zemědělství, ze dne 28. června 2021, č. j. KUZL 43204/2021, potvrzující 1) souhlasné závazné stanovisko vydané dle § 104 odst. 9 vodního zákona, 2) souhlasné závazné stanovisko vydané dle § 4 odst. 2 zák. č. 114/1992 Sb., 3) souhlasné závazné stanovisko včetně podmínky v něm stanovené vydané dle § 12 odst. 2 zák. č. 114/1992 Sb., jako součásti koordinovaného závazného stanoviska Městského úřadu Holešov.

Po vrácení věci Nejvyšším správním soudem požádal ministr dopravy o opětovný přezkum tohoto stanoviska. Následně obdržel závazné stanovisko Krajského úřadu Zlínského kraje, odboru životního prostředí a zemědělství, ze dne 16. července 2024, č. j. KUZL 63468/2024, jež koordinované závazné stanovisko v části dle § 12 odst. 2 zákona č. 114/1992 Sb. **změnilo**, a v části dle § 4 odst. 2 zákona č. 114/1992 Sb., **potvrdilo**. Závazné stanovisko Krajského úřadu Zlínského kraje, odboru životního prostředí a zemědělství, ze dne 22. července 2024, č. j. KUZL 65327/2024, jež koordinované závazné stanovisko **změnilo** v části dle zákona č. 289/1995 Sb. Závazné stanovisko Krajského úřadu Zlínského kraje, odboru životního prostředí a zemědělství, ze dne 18. července 2024, č. j. KUZL 64352/2024, jež koordinované závazné stanovisko v části dle § 104 odst. 9 zákona č. 254/2001 Sb., **potvrdilo**.

- Koordinované závazné stanovisko Magistrátu města Zlín, odboru životního prostředí a zemědělství, dne 20. prosince 2013, č. j. MMZL 94304/2013, bylo přezkoumáno následujícím způsobem: Dne 29. června 2021 bylo doručeno stanovisko Krajského úřadu Zlínského kraje, odboru dopravy a silničního hospodářství, ze dne 28. června 2021, č. j. KUZL 43548/2021,

potvrzující souhlasné závazné stanovisko Magistrátu města Zlína, odboru stavebních a dopravních řízení dle § 40 odst. 1 a 4 písm. d) zákona č. 13/1997 Sb., vydané v rámci koordinovaného závazného stanoviska. Dne 8. července 2021 bylo doručeno stanovisko Krajského úřadu Zlínského kraje, odboru životního prostředí a zemědělství, ze dne 28. června 2021, č. j. KUZL 42490/2021, potvrzující 1) souhlasné závazné stanovisko vydané dle § 104 odst. 9 vodního zákona, 2) souhlasné závazné stanovisko vydané dle § 4 odst. 2 zák. č. 114/1992 Sb., 3) souhlasné závazné stanovisko včetně podmínky v něm stanovené vydané dle § 12 odst. 2 zákona č. 114/1992 Sb., 4) souhlasné stanovisko vydané podle § 11 odst. 3 zák. o ochraně ovzduší, 5) souhlasné závazné stanovisko vydané dle § 14 odst. 2 zákona o lesích, jako součástí koordinovaného závazného stanoviska Magistrátu města Zlín.

Po vrácení věci Nejvyšším správním soudem požádal ministr dopravy o opětovný přezkum tohoto stanoviska. Následně obdržel závazné stanovisko Krajského úřadu Zlínského kraje, odboru životního prostředí a zemědělství, ze dne 16. července 2024, č. j. KUZL 63468/2024, jež koordinované závazné stanovisko v části dle § 12 odst. 2 zákona č. 114/1992 Sb. **změnilo**, a v části dle § 4 odst. 2 zákona č. 114/1992 Sb., **potvrdilo**. Závazné stanovisko Krajského úřadu Zlínského kraje, odboru životního prostředí a zemědělství, ze dne 22. července 2024, č. j. KUZL 65327/2024, jež koordinované závazné stanovisko **změnilo** v části dle zákona č. 289/1995 Sb. Závazné stanovisko Krajského úřadu Zlínského kraje, odboru životního prostředí a zemědělství, ze dne 18. července 2024, č. j. KUZL 64352/2024, jež koordinované závazné stanovisko v části dle § 104 odst. 9 zákona č. 254/2001 Sb., **změnilo**. Závazné stanovisko Krajského úřadu Zlínského kraje, odboru životního prostředí a zemědělství, ze dne 10. července 2024, č. j. KUZL 63562/2024, jež koordinované závazné stanovisko v části 4. dle § 11 odst. 3 zákona č. 201/2012 Sb., **potvrdilo**.

- Koordinované závazné stanovisko Městského úřadu Kroměříž, odboru životního prostředí, ze dne 18. října 2013, č. j. MeUKM/062191/2013/0464/13, bylo přezkoumáno následujícím způsobem: Dne 8. července 2021 bylo doručeno stanovisko Krajského úřadu Zlínského kraje, odboru životního prostředí a zemědělství, ze dne 28. června 2021, č. j. KUZL 38857/2021, **potvrzující** souhlasné závazné stanovisko včetně podmínek v něm stanovených vydané vodoprávním úřadem dle § 17 odst. 1 písm. a), c), d) vodního zákona, jako součástí koordinovaného závazného stanoviska.

- Koordinované závazné Městského úřadu Kroměříž, odboru životního prostředí, ze dne 18. ledna 2017, č. j. MeUKM/076422/2016/0909/16, bylo přezkoumáno následujícím způsobem: Dne 29. června 2021 bylo doručeno stanovisko Krajského úřadu Zlínského kraje, odboru dopravy a silničního hospodářství, ze dne 28. června 2021, č. j. KUZL 43682/2021, **potvrzující** souhlasné závazné stanovisko Městského úřadu Kroměříž, odboru životního prostředí, dle § 40 odst. 1 a 4 písm. d) zákona č. 13/1997 Sb., vydané v rámci koordinovaného závazného stanoviska. Dne 8. července 2021 bylo doručeno stanovisko Krajského úřadu Zlínského kraje, odboru životního prostředí a zemědělství, ze dne 28. června 2021, č. j. KUZL 39277/2021, **potvrzující** 1) souhlasné závazné stanovisko vydané dle § 17 odst. 1 písm. a), c), d) vodního zákona, 2) souhlasné závazné stanovisko včetně podmínek v něm stanovených vydané dle § 4 odst. 2 zák. č. 114/1992 Sb., jako součástí koordinovaného závazného stanoviska.

- Koordinované závazné stanovisko Městského úřadu Hulín, odboru rozvoje města a životního prostředí, ze dne 6. září 2013, č. j. MÚH/07122/2013/ORMŽP/R, bylo přezkoumáno následujícím způsobem: Dne 29. června 2021 bylo doručeno stanovisko Krajského úřadu Zlínského kraje, odboru dopravy a silničního hospodářství, ze dne 28. června 2021, č. j. KUZL 43685/2021, **potvrzující** souhlasné závazné stanovisko Městského úřadu Hulín, odboru rozvoje města a životního prostředí, dle § 40 odst. 5 písm. c) zákona č. 13/1997 Sb., vydané v rámci koordinovaného závazného stanoviska.

- Závazné stanovisko Městského úřadu Hulín, odboru rozvoje města a životního prostředí dne 22. prosince 2016, č. j. MÚH/10273/2016/ORMŽP/R (Pozn. Aktualizace KZS ze dne 6. září 2013, č. j. MÚH/07122/2013/ORMŽP/R) bylo přezkoumáno následujícím způsobem: Dne 29. června 2021 bylo doručeno stanovisko Krajského úřadu Zlínského kraje, odboru dopravy a silničního hospodářství, ze dne 28. června 2021, č. j. KUZL 43686/2021, **potvrzující** souhlasné závazné stanovisko Městského úřadu Hulín, odboru rozvoje města a životního prostředí, dle § 40 odst. 5 písm. b) zákona č. 13/1997 Sb., vydané v rámci koordinovaného závazného stanoviska.

- Závazné stanovisko Městského úřadu Holešov, odboru životního prostředí, ze dne 27. dubna 2015, č. j. HOL-5685/2015/ŽP/Ve. (souhlas vodoprávního úřadu dle ust. § 17 odst. 1 písm. a), e) zákona č. 254/2001 Sb.) bylo přezkoumáno následujícím způsobem: Dne 8. července 2021 bylo doručeno stanovisko Krajského úřadu Zlínského kraje, odboru životního prostředí a zemědělství, ze dne 29. června 2021, č. j. KUZL 43524/2021, **potvrzující** souhlasné závazné stanovisko Městského úřadu Holešov.
- Závazné stanovisko Městského úřadu Kroměříž, odboru životního prostředí, ze dne 4. prosince 2014, č. j. MeUKM/074754/2014/0464/13 (k ochraně krajinného rázu dle § 12 odst. 2 zákona č. 114/1992 Sb.) bylo přezkoumáno následovně: Dne 8. července 2021 bylo doručeno stanovisko Krajského úřadu Zlínského kraje, odboru životního prostředí a zemědělství, ze dne 29. června 2021, č. j. KUZL 39029/2021, **potvrzující** souhlasné závazné stanovisko, včetně podmínek v něm uvedených, vydané Městským úřadem Kroměříž.
- Závazné stanovisko Městského úřadu Kroměříž, odboru životního prostředí, ze dne 19. dubna 2010, č. j. MeUKM/20552/vkp02/2010-Sim (k zásahu do významného krajinného prvku dle § 4 odst. 2 zákona č. 114/1992 Sb.) bylo přezkoumáno následujícím způsobem: Dne 10. srpna 2021 bylo doručeno stanovisko Krajského úřadu Zlínského kraje, odboru životního prostředí a zemědělství, ze dne 9. srpna 2021, č. j. KUZL 54345/2021, **potvrzující** souhlasné závazné stanovisko Městského úřadu Kroměříž.
- Závazné stanovisko Městského úřadu Holešov, odboru výstavby, rozvoje a životního prostředí, ze dne 30. listopadu 2018, č. j. HOL-29573/2018/ŽP/Ve (souhlas vodoprávního úřadu dle § 17 odst. 1 písm. a), e) zákona č. 254/2001 Sb.) bylo přezkoumáno následovně: Dne 8. července 2021 bylo doručeno stanovisko Krajského úřadu Zlínského kraje, odboru životního prostředí a zemědělství, ze dne 29. června 2021, č. j. KUZL 43694/2021, **potvrzující** souhlasné závazné stanovisko Městského úřadu Holešov.
- Závazné stanovisko Magistrátu města Zlín, odboru životního prostředí a zemědělství, ze dne 5. října 2018, č. j. MMZL 125403/2018 (souhlas z hlediska nakládání s odpady dle § 79 odst. 4 zákona č. 185/2001 Sb.) bylo přezkoumáno následovně: Dne 8. července 2021 bylo doručeno stanovisko Krajského úřadu Zlínského kraje, odboru životního prostředí a zemědělství, ze dne 28. června 2021, č. j. KUZL 39525/2021, **potvrzující** souhlasné závazné stanovisko vydané Magistrátem města Zlín.
- Závazné stanovisko Městského úřadu Kroměříž, odboru životního prostředí dne 4. října 2018, č. j. MeUKM/050545/2018 (souhlas z hlediska nakládání s odpady dle § 79 odst. 4 zákona č. 185/2001 Sb.) bylo přezkoumáno následujícím způsobem. Dne 8. července 2021 bylo doručeno stanovisko Krajského úřadu Zlínského kraje, odboru životního prostředí a zemědělství, ze dne 29. června 2021, č. j. KUZL 39336/2021, **potvrzující** souhlasné závazné stanovisko Městského úřadu Kroměříž.
- Závazné stanovisko Městského úřadu Holešov, odboru výstavby, rozvoje a životního prostředí, ze dne 18. října 2018, č. j. HOL-27569/2018/ŽP/Br (souhlas z hlediska nakládání s odpady dle § 79 odst. 4 zákona č. 185/2001 Sb.) bylo přezkoumáno následujícím způsobem: Dne 8. července 2021 bylo doručeno stanovisko Krajského úřadu Zlínského kraje, odboru životního prostředí a zemědělství, ze dne 29. června 2021, č. j. KUZL 43740/2021, **potvrzující** souhlasné závazné stanovisko Městského úřadu Holešov.
- Závazné stanovisko Městského úřadu Holešov, odboru výstavby, rozvoje a životního prostředí dne 30. listopadu 2018, č. j. HOL-33159/2018/SÚ/RS (Souhlas dle § 15 stavebního zákona), ve znění provedeném rozhodnutím o změně závazného stanoviska Městského úřadu Holešov, odboru územního plánování a stavebního řádu, ze dne 14. října 2020, č. j. HOL-29254/2020/SÚ/RS (dle ustanovení § 15 stavebního zákona) bylo přezkoumáno následovně: Dne 15. července 2021 bylo doručeno potvrzující závazné stanovisko Krajského úřadu Zlínského kraje, odboru územního plánování a stavebního řádu, ze dne 13. července 2021, č. j. KUZL 47144/2021. Po vrácení věci Nejvyšším správním soudem požádal ministr dopravy o opětovný přezkum tohoto stanoviska. Následně obdržel závazné stanovisko Krajského úřadu Zlínského kraje, odboru Krajský stavební úřad, ze dne 23. srpna 2024, č. j. KUZL 70164/2024, jež toto závazné stanovisko opětovně **potvrdilo**.

- Závazné stanovisko Ministerstva vnitra, odboru bezpečnostní politiky, ze dne 17. dubna 2019, č. j. MV-138915-5/OBP-2018, bylo **potvrzeno** závazným stanoviskem ministra vnitra ze dne 20. července 2021, č. j. MV-98438-3/SO -2021.

Ad 7.1. K odvolatelovým námitkám týkajícím se závazného stanoviska dle § 15 odst. 2 stavebního zákona, tj. závazného stanoviska Městského úřadu Holešov ze dne 30. listopadu 2018, č. j. HOL-33159/2018/SÚ/RS, ve znění rozhodnutí obecného stavebního úřadu ze dne 14. října 2020, č. j. HOL-29254/2020/SÚ/RS, se vyjádřil dotčený nadřízený orgán původně v závazném stanovisku Krajského úřadu Zlínského kraje, odboru územního plánování a stavebního řádu, ze dne 13. července 2021, č. j. KUZL 47144/2021, jímž toto závazné stanovisko potvrdil.

Po vrácení věci soudem Krajský úřad Zlínského kraje závazné stanovisko Městského úřadu Holešov ze dne 30. listopadu 2018, č. j. HOL-33159/2018/SÚ/RS, ve znění rozhodnutí obecného stavebního úřadu ze dne 14. října 2020, č. j. HOL-29254/2020/SÚ/R, k žádosti ministra opětovně přezkoumal. Závazným stanoviskem Krajského úřadu Zlínského kraje, odboru Krajského stavebního úřadu, ze dne 23. srpna 2024, č. j. KUZL 70164/2024, pak toto závazné stanovisko opět potvrdil. V rámci opětovného přezkoumání zákonnosti a správnosti závazného stanoviska dle ustanovení § 15 odst. 2 stavebního zákona požádal odbor Krajského stavebního úřadu dotčené orgány a jiné subjekty, na základě jejichž stanovisek či vyjádření byly stanoveny podmínky územního rozhodnutí pro umístění stavby, o součinnost při ověření splnění jimi formulovaných podmínek pro umístění stavby. Poté, co obdržel vyjádření všech oslovených subjektů, provedl sám v souladu s uvedeným právním názorem Nejvyššího správního soudu v rámci přezkumu závazného stanoviska v řízení o rozkladech proti stavebnímu povolení posouzení splnění těchto podmínek. V rámci tohoto závazného stanoviska, s jehož obsahem měli účastníci možnost se seznámit, protože bylo zveřejněno i na elektronické úřední desce ministerstva, pak podrobně podle jednotlivých bodů specifikoval, jak byly v tomto případě dodrženy podmínky územního rozhodnutí tak, jak to požadoval odvolatel a Nejvyšší správní soud v předmětném rozsudku.

Odvolatel pak v rámci svého vyjádření k podkladům uvedl, že se s tímto postupem ztotožňuje jen z části, protože podle jeho názoru nebyl řádně vypořádán stav splnění podmínky č. 8 územního rozhodnutí týkající se projektu jednoduchých pozemkových úprav. Krajský úřad Zlínského kraje reagoval na tuto námitku následně ve vyjádření ze dne 15. října 2024, č. j. KUZL 89809/2024, kde uvedl, že splnění této podmínky bylo ověřováno za součinnosti Ministerstva životního prostředí, odboru adaptace na změnu klimatu. Stavebník rovněž doložil, že na všech katastrech dotčených stavbou dálnice D49 byly v průběhu přípravy stavby a její realizace provedeny pozemkové úpravy. Většinou se jednalo o komplexní pozemkové úpravy, a to za účasti stavebníka, neboť tyto pozemkové úpravy byly vyvolány stavbou dálnice D49 s výjimkou k. ú. Horní Lapač. Obec Horní Lapač si pozemkové úpravy zajistila sama (viz tabulka proběhnuvších pozemkových úprav včetně dat vydaných rozhodnutí v k. ú. Pravčice, Dolní Ves a Racková, Horní Lapač, Záhlinice a část k. ú. Hulín, Količín, Třebětice a části Ludslavice, Količín, Zahnašovice, Martinice a část v k. ú. Holešov, Žeranovice a část Dolní Ves). Tyto skutečnosti korespondují s vypořádáním bodu 8. podmínek územního rozhodnutí v novém přezkumném závazném stanovisku. Vzhledem k formulaci původní podmínky, že bude projekt jednoduchých pozemkových úprav zpracován jen v *případě potřeby*, není za situace, kdy pozemkové úpravy už proběhly, již nutno ověřovat, zda byl projekt zpracován a zda byl potřebný. Vzhledem k tomu, že smyslem zpracování projektu bylo zajištění toho, aby v důsledku výstavby nevznikaly neobhospodařitelné nebo nepřístupné pozemky, je krajský úřad toho názoru, že odvolatel nemá žádné námitkové oprávnění absenci ověření splnění podmínky č. 8 územního rozhodnutí namítat. Jedná se o čistě majetkoprávní rovinu zbytkových pozemků vzniklých umístěním a zejména následnou realizací stavby.

Na toto následně reagoval odvolatel ve svém vyjádření ze dne 14. listopadu 2024 tak, že již nemá dalších námitek. Podle rozkladové komise tak krajský úřad odstranil vadu nepřezkoumatelnosti závazného stanoviska, jež byla vytýkána Nejvyšším správním soudem a má tak tuto námitku za vypořádanou.

Ad 7.2. Kodvolatelovým námitkám týkajícím se přezkumu zákonnosti závazných stanovisek Krajské hygienické stanice Zlínského kraje se Ministerstvo zdravotnictví jako příslušný nadřízený orgán vyjádřilo původně v závazném stanovisku ze dne 13. srpna 2021, č. j. MZDR 22816/2021-25/OVZ, jímž obě tato závazná stanoviska potvrdilo.

Jak bylo uvedeno výše, po vrácení věci Nejvyšším správním soudem požádal ministr dopravy o opětovný přezkum těchto stanovisek, přičemž Ministerstvo zdravotnictví, odbor ochrany veřejného zdraví, závazným stanoviskem ze dne 12. července 2024, č. j. MZDR 16290/2024-4/OVZ, jednak **změnilo** závazné stanovisko Krajské hygienické stanice Zlínského kraje, ze dne 17. února 2014, č. j. KHSZL 2600/2014, jednak jako nicotné **zrušilo** závazné stanovisko Krajské hygienické stanice Zlínského kraje, ze dne 16. června 2008, č. j. ZL 8959/215/2008-2, pouze pro část v km 5,4 – 10,9, ve znění závazného stanoviska Ministerstva zdravotnictví, ze dne 18. července 2012, č. j. 19278/2012-4/OVZ-16.5.2012. Toto závazné stanovisko bylo rovněž zveřejněno na elektronické úřední desce Ministerstva dopravy a účastníci řízení tak měli možnost se s jeho obsahem seznámit.

Změna závazného stanoviska přitom zohledňuje i 3 požadavky, resp. návrhy odvolatele ve stanovení zkušebního provozu (viz nové znění podmínky 2), během něhož po konzultaci s Krajskou hygienickou stanicí Zlínského kraje a s ohledem na kritická měřicí místa, u kterých bylo v rámci hlukových studií predikováno překročení hygienického limitu hluku, bude provedeno měření hluku z provozu stavby. Dále bylo úpravou podmínky 3 stanoveno, že měření hluku bude provedeno nejpozději do 2 let ode dne stanovení začátku zkušebního provozu; v případě jeho prodloužení, bude v prodlouženém období provedeno měření hluku v intervalu každého 1 následujícího roku. V případě znění podmínky, kterou odvolatel navrhoval pod bodem 7.2.1. rozkladu („Z hlediska relevantnosti hlukových údajů je první měření intenzit hluku nutno provést nejdříve jeden rok a nejpozději do dvou let po zprovoznění stavby ve zkušebním období, neboť dojde ke stabilizaci dopravních intenzit průjezdnosti. V případě prodloužení zkušebního provozu o další roky budou měření intenzit hluku prováděny minimálně dvakrát ročně.“), ji sice takto Ministerstvo zdravotnictví doslovně nepřevzalo, ale precizovalo ji jako podmínku 2 závazného stanoviska krajské hygienické stanice ze dne 17. února 2014. Odvolatel pak následně ve svém vyjádření k podkladům s takto modifikovanou podmínkou z hlediska vypořádání svého návrhu vyjádřil souhlas.

Odvolatel ve vyjádření k podkladům naopak trval i na přezkumu závazného stanoviska Krajské hygienické stanice Zlínského kraje ze dne 4. září 2009, č. j. KM 15005/215/2009-02, a zakomponování jeho 5 podmínek do stavebního povolení. V tomto případě lze toliko odkázat na výše uvedené vypořádání bodu 4 rozkladu odvolatele. Tj., že jediným relevantním stanoviskem orgánu ochrany veřejného zdraví pro předmětné stavební řízení je závazné stanovisko Krajské hygienické stanice Zlínského kraje, ze dne 17. února 2014, č. j. KHSZL 2600/2014, ve znění závazného stanoviska Ministerstva zdravotnictví, odboru ochrany veřejného zdraví, ze dne 12. července 2024, č. j. MZDR 16290/2024-4/OVZ, které jediné reflektuje aktualizovanou projektovou dokumentaci z roku 2013, jež je podkladem stavebního povolení.

K bodu 7.2.2. rozkladu pak Ministerstvo zdravotnictví uvedlo, že *řízení podle stavebního zákona je řízením návrhovým, které je zahájeno dnem podání návrhu a je ovládáno zásadou dispoziční, což znamená, že zahájení řízení i předmět řízení jsou v dispozici stavebníka, který má subjektivní zájem na daném řízení. Krajská hygienická stanice jako orgán ochrany veřejného zdraví je v rámci dané věci místně a věcně příslušný správní úřad podle § 82 odst. 1 a odst. 2 písm. i) zákona č. 258/2000 Sb. Jelikož předmět a rozsah řízení je plně v kompetenci stavebníka, bylo povinností krajské hygienické stanice posoudit projektovou dokumentaci v předloženém rozsahu a posoudit, zda předložená hluková studie PRAGOPROJEKT a akustická studie EKOLA group je dostačující a podává požadované informace. Ministerstvo zdravotnictví předmětnou hlukovou studii získalo přímo od zpracovatele a učinilo následující závěry. Hluková studie byla zpracována v rámci zakázky „Dálnice D49, stavba 4901 Hulín – Fryšták“, jako součást Dokumentace dle §8 zákona č.100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů. Výpočet byl proveden výpočtovým programem SoundPLAN, v. 7.4, za použití německé výpočtové metodiky RLS 90; ve vypočtených hodnotách nejsou započteny odrazy od vlastní fasády objektů. Bylo zvoleno celkem 30 výpočtových bodů, které odpovídaly chráněným venkovním prostorům staveb v obcích Pravčice, Třebětice, Zahnašovice, Martinice, Horní Lapač, Žeranovice, Žabárna, Racková, Lukovské, Vylanta a Fyšták. Jako výpočtový rok byl zvolen rok 2030, resp. byly řešeny 4 modelové stavy v navazujících výhledových letech (2016, 2025, 2030 a 2040):*

- *varianta 0: bez výstavby dálnice D49;*
- *varianta 1: hotová je pouze stavba D4901;*

- *varianta 2: hotová je stavba 4901 a navazující úsek až ke Slušovicím (4902.2), včetně přivaděče od MÚK Fryšták směrem do Zlína (obchvat Malého Kostelce);*
- *varianta 3: hotová je celá dálnice D49, tedy až na Slovensko, včetně navazujícího Slovenského úseku na Púchov a Slovenskou dálnici D1.*

Pro výpočty provedené v rámci hlukové studie byly použity intenzity dopravy pro variantu 3, tak, aby bylo posouzeno v současnosti nejvyšší predikované zatížení na trase dálnice D49 – nejneprůzračnější stav. Hluková studie počítala s návrhy PHS – SO 701.1, SO 701.2, SO 701.3, SO 702.1, SO 702.2, SO 703.2, SO 703.4, SO 703.5. V případě objektů Třebětice č.p. 42 a Sovárna č.p. 177 bylo predikováno překročení (cca 0,1-1,4 dB) hygienického limitu hluku LAeq,8h = 50 dB v noční době v posuzovaném výhledovém stavu (rok 2030). Sama hluková studie doporučuje u těchto objektů provést reálné měření hluku z provozu stavby, příp. pokud by bylo objektivizováno překročení hygienického limitu hluku realizovat dodatečné PHO. Samo MZ precizací podmínky 2 požaduje měření hluku ve zkušebním provozu stavby s ohledem na kritická měřicí místa, u kterých bylo v rámci hlukových studií (zpracovatelé: 1) PRAGOPROJEKT, a. s., červenec 2013, aktualizace v prosinci 2013; 2) EKOLA group, spol. s. r. o., květen 2009; 3) HBH Projekt spol. s. r. o., září 2016) predikováno překročení hygienického limitu hluku.

Stavebník dne 14. června 2024 zaslal Ministerstvu zdravotnictví „Odborné vyjádření k přezkoumatelnosti akustické studie pro D49, stavbu 4901“, (dále „Odborné vyjádření 06/2024“), které vypracoval Ing. Libor Ládyš, společnost EKOLA group, spol. s. r. o., které reaguje na rozsudek Nejvyššího správního soudu. Odborné vyjádření revidovalo nejaktuálnější Hlukovou studii HBH Projekt, ze září 2016, k nejaktuálnějším dostupným datům a informacím, a to se závěry, že vzhledem k prokázání skutečného vývoje intenzit dopravy na základě porovnání dat CSD 2010, 2016 a 2020 na sledovaných profilech v zájmovém území v okolí stavby lze konstatovat, že sledované výsledky intenzit dopravy z CSD 2016 a 2020 ve sledovaných profilech v okolí stavby vykazovaly převážně spíše poklesy intenzit než očekávaný nárůst. Proto použité intenzity dopravy zjištěné z CSD 2010, které současně sloužily jako dopravně inženýrské vstupy pro predikci intenzit dopravy v roce 2030, lze i v současné době stále považovat za relevantní a aktuální. Použitá metodika RLS 90 počítá s hlučností vozidlového parku před rokem 1989, který byl bezesporu hlučnější a bude do roku 2030 rozhodně obnoven, a t. č. je reálně obměňován, za méně hlučná vozidla. Lze tedy konstatovat, že skutečné hodnoty v kontrolních bodech by měly být nižší než vypočtené právě z důvodu tiššího vozidlového parku. Uváděné výsledky hladin akustického tlaku jsou tedy na straně bezpečnosti, a to i přes možné zvýšení dopravy, a to lze předpokládat dokonce i do požadovaného roku. Použitá metodika RLS 90 počítá pouze s odrazivým terénem, a tak pro výpočet hluku v roce 2030 jsou vypočtené hodnoty hladin akustického tlaku A na straně bezpečnosti a s dostatečnou rezervou i v tomto ohledu.

Ministerstvo zdravotnictví tedy Odborné vyjádření k Hlukové studii HBH Projekt, a samotnou Hlukovou studii HBH Projekt považuje za dostačující a vhodnou k zjištění okolností důležitých pro ochranu veřejného zájmu, tj. okolností pro ochranu veřejného zdraví před hlukem, podle § 50 správního řádu. Z hlediska odborného je dále nutno doplnit či připomenout, že smyslem hlukové studie je odhad důsledků realizace projektovaného záměru v území, případně návrh PHO vedoucích obecně ke zlepšení hlukové situace, přednostně s cílem, aby po realizaci záměru nedošlo k překročení hygienického limitu hluku. Hluková studie slouží jako informace o případných kritických bodech a rizicích, včetně zdravotních, pro stavebníka i KHS. Závěrem by mělo být upozornění na možné překročení hygienického limitu hluku a stanovení případných provozních podmínek, resp. PHO pro jejich nepřekračování. Ostatně uvedené je základním předpokladem relevantní hlukové studie, což je mj. uvedeno i v příloze G MNKom. Požadavek na zhodnocení výhledového stavu (hluku) k roku 2050 je teoreticky možný, nicméně s ohledem na tak daleký termín by se jednalo o zcela akademickou rozpravu. Výhledový stav k roku 2030 je pro potřeby predikce hluku a charakter stavby zcela dostačující/vypovídající. Dle výše uvedeného rozboru reálných vstupních dat, šíření akustické energie nad terénem a fyzikálních (akustických) zákonitostí lze konstatovat, že závěry Hlukové studie HBH Projekt s uvedenou predikcí do roku 2030 jsou stále aktuální, resp. jsou na straně bezpečnosti s rezervou až jednotek dB; reálný provoz stavby, tedy hluk z něj, by měl dodržet platné hygienické limity hluku.

Odvolatel ve svém vyjádření ze dne 27. září 2024 k podkladům uvedl, že nesouhlasí se způsobem vypořádání této jeho námítky a požádal o nový přezkum s důrazem na údajnou

rozpornost hlukových studií z 7/2013 ve znění 12/2013 a z 9/2016, s tím, že by Ministerstvo dopravy mělo zajistit vložení Odborného vyjádření 06/2024 k obsahu hlukových studií do rozkladového spisu, neboť není přiloženo ke stanovisku Ministerstva zdravotnictví. Přitom doporučuje zhotovit novou jednotící/souhrnnou hlukovou studii, která by se zaměřila na rozpory a provedla nové modelové výpočty pro kritická místa.

Na tyto námítky odvolatele pak reagovalo Ministerstvo zdravotnictví ve vyjádření ze dne 14. října 2024, č. j. MZDR 16290/2024-9/OVZ. V něm k námitce o údajné zastaralosti hlukových studií zopakovalo, že Odborné vyjádření 06/2024 revidovalo nejaktuálnější hlukovou studii, kterou vypracovala společnost HBH Projekt spol. s r. o., v září 2016, a to k nejaktuálnějším dostupným datům a informacím, a to se závěry, že vzhledem k prokázání skutečného vývoje intenzit dopravy na základě porovnání dat CSD 2010, 2016 a 2020 na sledovaných profilech v zájmovém území v okolí stavby lze konstatovat, že sledované výsledky intenzit dopravy z CSD 2016 a 2020 ve sledovaných profilech v okolí stavby vykazovaly převážně spíše poklesy intenzit než očekávaný nárůst. Proto použité intenzity dopravy zjištěné z CSD 2010, které současně sloužily jako dopravně inženýrské vstupy pro predikci intenzit dopravy v roce 2030, lze i v současné době stále považovat za relevantní a aktuální. Použitá metodika RLS 90 počítá s hlučností vozidlového parku před rokem 1989, který byl bezesporu hlučnější a bude do roku 2030 rozhodně obnoven, a t. č. je reálně obměňován, za méně hlučná vozidla. Lze tedy konstatovat, že skutečné hodnoty v kontrolních bodech by měly být nižší než vypočtené právě z důvodu tiššího vozidlového parku. Uváděné výsledky hladin akustického tlaku jsou tedy na straně bezpečnosti, a to i přes možné zvýšení dopravy, a to lze předpokládat dokonce i do požadovaného roku. Použitá metodika RLS 90 počítá pouze s odrazivým terénem, a tak pro výpočet hluku v roce 2030 jsou vypočtené hodnoty hladin akustického tlaku A na straně bezpečnosti a s dostatečnou rezervou i v tomto ohledu. Ministerstvo zdravotnictví tedy Odborné vyjádření 06/2024 a samotnou Hlukovou studii HBH Projekt, považuje za dostačující a vhodnou k zjištění okolností důležitých pro ochranu veřejného zájmu, tj. okolností pro ochranu veřejného zdraví před hlukem podle § 50 správního řádu. Z hlediska odborného je dále nutno doplnit či připomenout, že smyslem hlukové studie je odhad důsledků realizace projektovaného záměru v území, případně návrh PHO vedoucích obecně ke zlepšení hlukové situace, přednostně s cílem, aby po realizaci záměru nedošlo k překročení hygienického limitu hluku. Hluková studie slouží jako informace o případných kritických bodech a rizicích, včetně zdravotních, pro stavebníka i KHS. Závěrem by mělo být upozornění na možné překročení hygienického limitu hluku a stanovení případných provozních podmínek, resp. PHO pro jejich nepřekračování. Ostatně uvedené je základním předpokladem relevantní hlukové studie, což je mj. uvedeno i v příloze G MNKom.

K námitce odvolatele, že Odborné vyjádření 06/2024 nebylo přílohou závazného stanoviska Ministerstva zdravotnictví, sdělilo, že neshledalo zákonné požadavky na přiložení tohoto materiálu. Pozn: Odborné vyjádření 06/2024 zaslal Ministerstvu dopravy následně jako přílohu svého vyjádření k podkladům stavebník a tento dokument byl rovněž zveřejněn na elektronické úřední desce ministerstva a účastníci řízení tak měli možnost se s jeho obsahem seznámit.

K predikci nadlimitního hluku v lokalitách Třebětice č.p. 42 a 90 a Sovárna č.p. 177, odkázalo Ministerstvo zdravotnictví na Hlukovou studii PRAGOPROJEKT. V případě solitérního objektu č.p. 42 (výpočtový bod TR7), objektu č.p. 90 (výpočtový bod TR6) a objektu Sovárna č.p. 177 (výpočtový bod SO4) byly vypočteny nadlimitní hodnoty akustického tlaku A v noční době. Model je přitom uvažován jako odrazivý, výpočty jsou tedy zvláště u vzdálenějších objektů maximálně na straně bezpečnosti, bylo počítáno s intenzitami dopravy pro rok 2030 a úroveň dopravní zátěže použité v modelovém výpočtu je horní hranicí předpokládaného vývoje automobilismu. Z uvedeného vyplývá, že vstupující data jsou nadhodnocena a stojí na straně bezpečnosti. V lokalitách s predikcí možného překračování shora uvedených hygienických limitů hluku byla navržena protihluková opatření k ochraně stávajících obytných objektů před nadlimitním hlukem z dopravy na předmětném úseku stavby 4901. Jsou navrženy PHS v prostoru obce Zahnašovice – PHS SO 702.2, a v prostoru obce Dolní Ves – stavební objekt SO 703.4 a SO 703 5; případně monitoring hluku. Hluková studie PRAGOPROJEKT byla vypracována v souladu s metodikou RLS 90. Grafické výstupy jsou uvedeny pro hlukovou situaci ve výšce 3,0 m nad terénem (zhruba výška oken 1. nadzemního podlaží) pro noční dobu, která odpovídá z hlediska plnění hygienických limitů nepříznivějšímu období. Výška 3,0 m je zcela standardní pro modelování hluku v prostředí akustických studií, resp. výška 3,0 m odpovídá spíše předělu 1.

až 2. nadzemního podlaží. Argumentace odvolatele, že nebyl predikován hluk v úrovni 2. nadzemního podlaží u objektu Třebětice č.p. 90, je tak irelevantní.

Lze přisvědčit, že díky probíhajícím (odvolacím) řízením se mohou přílohy jevit jako zastaralé, proto v souvislosti s touto kauzou Ministerstvo zdravotnictví považuje za zcela zásadní a relevantní shora uvedené Odborné vyjádření 06/2024 a podmínku týkající se měření hluku ve zkušebním provozu, resp. že před vydáním kolaudačního souhlasu, musí být předložen protokol z měření hluku, prokazující, splnění hygienických limitů hluku upravené podle nařízení vlády č. 272/2011 Sb., popř. navrhnout dodatečná PHO. Při nesplnění stanovené podmínky nelze ze strany krajské hygienické stanice vydat souhlas ke kolaudaci stavby. K hlukovým studiím obecně, tyto jsou písemnou zprávou obsahující výpočet očekávaných hodnot zvolených určujících ukazatelů hluku (např. ekvivalentní hladiny akustického tlaku A) a dalších skutečností rozhodujících o předpokládané (očekávané) hlukové zátěži exponovaných osob v chráněném prostoru a umožňující posoudit zdravotní rizika této expozice. Smyslem hlukových studií je odhad důsledků realizace projektovaného stavebního záměru v území, případně návrh PHO vedoucích obecně ke zlepšení hlukové situace, přednostně s cílem, aby po realizaci stavebního záměru nedošlo k překročení hygienického limitu. Ostatně tak to uvádí i příloha G MNKom. Zde lze např. odkázat na Hlukovou studii PRAGOPROJEKT, která v případě predikovaných nadlimitních míst (z hlediska možného překročení hygienického limitu hluku) navrhuje konkrétní PHS. Co se týče argumentace odvolatele ve smyslu stavby „Velkého městského okruhu Brno“ nebo „Obchvatu Frýdku-Místku – Panské Dvory“, jedná se o zcela jiné stavby, které se stavbou dálnice D49 nespojují; argumenty a přílohy jsou pro tento záměr irelevantní, nicméně Ministerstvo zdravotnictví je bere na vědomí.

Ministerstvo zdravotnictví tak uzavírá, že odvolatelé neuvedli nové skutečnosti či argumenty nasvědčující nezákonnosti závazného stanoviska. Závazným stanoviskem Ministerstva zdravotnictví bylo reflektováno rozsudku Nejvyššího správního soudu a rozkladů uvedených spolků.

Odvolatel pak ve svém dalším vyjádření ze dne 14. listopadu 2024 uvedl, že ke k tomuto doplnění Ministerstva zdravotnictví nemá dalších námitek kromě dvou výhrad, kdy by mělo Ministerstvo dopravy v příp. nové podmínce zajistit, aby nadlimitní intenzity hluku nebyly nikde očekávatelné a pokud ano, aby byly během zkušebního provozu obratem sníženy pod zákonný limit (tzn. aby tvrzení ve vyjádření 06/2024 o tom, že „*převážně spíše poklesy*“, bylo nahrazeno souslovím „*vždy poklesy*“). Dále by mělo Ministerstvo dopravy v nově uložené podmínce jasně zajistit, aby příp. zjištěné nadlimitní intenzity impulsního hluku byly po stabilizaci automobilového provozu během zkušebního provozu na základě principu předběžné opatrnosti změřeny na všech závěrkách mostních konstrukcí v blízkosti obydlených oblastí, čímž bude prokazatelně zjištěno, zda dochází k porušování limitů, přičemž v podmínce by mělo být současně uvedeno, že k odstranění zjištěných závad musí dojít do určité doby, např. do 2 let

Podle rozkladové komise požadavek na změnu tvrzení ve vyjádření 06/2024, jak požaduje odvolatel, není relevantní, jelikož se jedná pouze o jeden z odborných podkladů, na jejichž základě vydalo Ministerstvo zdravotnictví předmětné závazné stanovisko. Navíc, pokud by během zkušebního provozu došlo na některých místech k překročení hlukových limitů, je bez dalšího povinností stavebníka přijmout bezodkladně taková opatření, která sníží hladinu intenzity hluku na příslušnou mez. Podle rozkladové komise tak Ministerstvo zdravotnictví odstranilo vadu nepřezkoumatelnosti závazného stanoviska, jež byla vytýkána Nejvyšším správním soudem a navíc vyšlo vstříc i odvolateli změnou části podmínek závazného stanoviska.

Ad 7.3. K odvolatelovým námitkám týkajícím se přezkumu zákonnosti závazných stanovisek dle § 12 odst. 2 zákona č. 114/1992 Sb. ve věci ochrany krajinného rázu se Krajský úřad Zlínského kraje jako příslušný nadřízený správní orgán vyjádřil následujícím způsobem:

7.3.1. Koordinované závazné stanovisko Magistrátu města Zlín ze dne 20. prosince 2013, č. j. MMZL 94304/2013, jehož součástí bylo stanovisko dle § 12 odst. 2 zákona č. 114/1992 Sb., původně potvrdil Krajský úřad Zlínského kraje, odbor životního prostředí a zemědělství, svým stanoviskem ze dne 28. června 2021, č. j. KUZL 42490/2021.

V řízení po vrácení věci Nejvyšším správním soudem Krajský úřad Zlínského kraje k žádosti ministra dopravy toto závazné stanovisko opětovně přezkoumal. Závazným stanoviskem

Zlínského kraje, odboru životního prostředí a zemědělství, ze dne 16. července 2024, č. j. KUZL 63468/2024, byla provedena změna spočívající v doplnění dalších čtyř nových podmínek, zohledňujících návrhy odvolatele, do závazného stanoviska dle § 12 odst. 2 zákona č. 114/1992 Sb. Krajský úřad rovněž shledal důvodnou námitku spolků upozorňující na chybné odůvodnění závazného stanoviska a potvrdil tak, že přírodní park Hostýnské vrchy je dotčen touto stavbou, a to okrajově částí stavebních objektů v blízkosti Fryštácké vodní nádrže u města Fryšták, části Dolní Ves.

Odvolatel pak ve svém vyjádření k podkladům k tomuto novému výsledku přezkumu sdělil, že již nemá další námítky. Podle rozkladové komise tak krajský úřad odstranil vadu nepřezkoumatelnosti závazného stanoviska, jež byla vytýkána Nejvyšším správním soudem a navíc vyhověl návrhům odvolatele změnou části podmínek závazného stanoviska.

7.3.2. Koordinované závazné stanovisko Městského úřadu Holešov, ze dne 4. července 2017, č. j. HOL-18418/2017/ŽP/VK, jehož součástí bylo stanovisko dle § 12 odst. 2 zákona č. 114/1992 Sb., původně potvrdil Krajský úřad Zlínského kraje, odbor životního prostředí a zemědělství, svým stanoviskem ze dne 28. června 2021, č. j. KUZL 43126/2021. Koordinované závazné stanovisko Městského úřadu Holešov, ze dne 20. února 2017, č. j. HOL-27247/2016/ŽP/VK, jehož součástí bylo stanovisko dle § 12 odst. 2 zákona č. 114/1992 Sb., zpracované pro změnu č. 1 a 2 ÚR, původně potvrdil Krajský úřad Zlínského kraje, odbor životního prostředí a zemědělství, svým stanoviskem ze dne 28. června 2021, č. j. KUZL 43204/2021.

V řízení po vrácení věci Nejvyšším správním soudem Krajský úřad Zlínského kraje k žádosti ministra dopravy tato závazné stanovisko opětovně přezkoumal. Závazným stanoviskem Zlínského kraje, odboru životního prostředí a zemědělství, ze dne 16. července 2024, č. j. KUZL 63468/2024, byla provedena změna spočívající v nahrazení původní podmínky pěti novými podmínkami zohledňujícími návrhy odvolatele, do závazných stanovisek dle § 12 odst. 2 zákona č. 114/1992 Sb.

Odvolatel pak ve svém vyjádření k podkladům k tomuto novému výsledku přezkumu sdělil, že již nemá další námítky. Podle rozkladové komise tak Krajský úřad odstranil vadu nepřezkoumatelnosti závazného stanoviska, jež byla vytýkána Nejvyšším správním soudem a navíc vyhověl návrhům odvolatele změnou části podmínek závazného stanoviska.

7.3.3. Závazné stanovisko Městského úřadu Kroměříž, odboru životního prostředí, ze dne 4. prosince 2014, č. j. MeUKM/074754/2014/0464/13, k ochraně krajinného rázu dle § 12 odst. 2 zákona č. 114/1992 Sb., původně potvrdil Krajský úřad Zlínského kraje odbor životního prostředí a zemědělství, svým stanoviskem ze dne 29. června 2021, č. j. KUZL 39029/2021.

V řízení po vrácení věci Nejvyšším správním soudem Krajský úřad Zlínského kraje k žádosti ministra dopravy toto závazné stanovisko opětovně přezkoumal. Závazným stanoviskem Zlínského kraje, odboru životního prostředí a zemědělství, ze dne 16. července 2024, č. j. KUZL 63468/2024, byla provedena změna spočívající nahrazení původních podmínek třemi novými podmínkami tak, aby byly v trase celé stavby dálnice, na území všech místně a věcně příslušných obecních úřadů obcí s rozšířenou působností, k ochraně krajinného rázu území zasaženého stavbou dálnice, vymezeny obdobné, jasně a jednoduše formulované požadavky orgánu ochrany přírody pro zajištění kompenzačních opatření za negativní dopady stavby na krajinný ráz a bylo možné v budoucnu kontrolovat jejich plnění.

Odvolatel pak ve svém vyjádření k podkladům k tomuto novému výsledku přezkumu vyslovil částečný nesouhlas ke způsobu vypořádání této jeho námítky a požádal o nový přezkum, neboť není zřejmé, proč nelze akceptovat jeho požadavek na výsadbu nepravidelných shluků dřevin, přestože krajský úřad ve třech předchozích případech tento požadavek uložil.

Krajský úřad Zlínského kraje, odbor životního prostředí a zemědělství, poté k této námitce ve vyjádření ze dne 16. října 2024, č. j. KUZL 90231/2024, uvedl, že předmětné závazné stanovisko bylo vydáno k zásahu do krajinného rázu stavbou D49 stavba 4901 Hulín – Fryšták (původně R49), v trase v územní působnosti Městského úřadu Kroměříž, o celkové délce cca 3 km v k. ú. Hulín a k. ú. Pravčice. Trasa dálnice zde protíná mírně zvlněné rozsáhlé plochy intenzivně zemědělsky obhospodařovaných polí narušených pouze polními cestami. Pro kompenzaci zásahu do krajinného rázu stavbou dálnice krajský úřad při přezkumu závazného stanoviska Městského

úřadu Kroměříž v závazném stanovisku ze dne 16. července 2024, č. j. KUZL 63468/2024, stanovil požadavek na zajištění náhradní výsadby autochtonních dřevin s tím, že projekt výsadby bude odsouhlasen orgánem ochrany přírody. Požadavek na výsadbu nepravidelných shluků dřevin nebyl při přezkumu nově stanoven, jelikož nové výsadby v dálnici dotčeném území bude nezbytné v projektu výsadby řešit ve větším rozsahu nežli jen podél tělesa nové dálnice, a to v dohodě s městem Hulín a obcí Pravčice. Požadavek odvolatele omezující se na výsadbu nepravidelných shluků dřevin, přičemž výsadby bývají situovány podél samotného tělesa dálnice, je v trase délky cca 3 km vedoucí přes k. ú. Hulín a k. ú. Pravčice z hlediska kompenzace negativního vlivu na krajinný ráz v daném úseku území nedostačující. Projekt výsadby, aby byl schválen orgánem ochrany přírody, musí obsahovat rozsáhlejší objem výsadeb, které nebudou prostorově omezeny jen na plochy podél dálničního tělesa.

Odvolatel pak ve svém dalším vyjádření uvedl, že se krajský úřad s jeho námitkou nevypořádal logickým ani rozumným způsobem, když ji zamítl a trvá na tom, aby byl jeho návrh na výsadbu nepravidelných shluků dřevin zahrnut mezi podmínky stavebního povolení.

Podle rozkladové komise tak krajský úřad odstranil vadu nepřezkoumatelnosti závazného stanoviska, jež byla vytýkána Nejvyšším správním soudem a navíc z části vyhověl i návrhům odvolatele změnou podmínek závazného stanoviska. Zdůvodnění krajského úřadu, proč neakceptoval návrh odvolatele v případě výsadby nepravidelných shluků dřevin, se tak rozkladové komisi jeví naopak logickým a přesvědčivým.

Ad 7.4. K odvolatelovým námitkám týkajícím se přezkumu zákonnosti závazných stanovisek dle § 4 odst. 2 zákona č. 114/1992 Sb. ve věci ochrany významného krajinného prvku se Krajský úřad Zlínského kraje jako příslušný nadřízený správní orgán vyjádřil následujícím způsobem:

7.4.1. K aktu označenému jako „rozhodnutí – závazné stanovisko“ Městského úřadu Holešov, odboru životního prostředí, ze dne 30. března 2004, č. j. ŽP/3768a/2004Ba, k ochraně významných krajinných prvků dle § 4 odst. 2 zákona č. 114/1992 Sb., Krajský úřad Zlínského kraje, odbor životního prostředí a zemědělství uvedl ve svém sdělení ze dne 16. srpna 2021, č. j. KUZL 55651/2021, že uvedený dokument není závazným stanoviskem, ale jedná se o správní rozhodnutí obsahující souhlas k plánovaným zásahům do významných krajinných prvků v trase stavby. Jelikož nejde o závazné stanovisko, ustanovení § 149 odst. 7 správního řádu se na něj nevztahuje. Toto rozhodnutí již nelze podrobit ani přezkumnému řízení, neboť pro zahájení přezkumného řízení zákonná lhůta podle § 96 odst. 1 správního řádu již marně uplynula, stejně tak jako zákonná lhůta pro vydání rozhodnutí v přezkumném řízení podle § 97 odst. 2 správního řádu. Jako takové je toto pravomocné rozhodnutí nadáno presumpcí správnosti a tedy pro speciální stavební úřad závazné.

7.4.2. K závaznému stanovisku Městského úřadu Holešov, odboru životního prostředí, ze dne 15. února 2010, č. j. ŽP/792/3433/2010/PP, Krajský úřad Zlínského kraje, odbor životního prostředí a zemědělství, ve sdělení ze dne 28. června 2021, č. j. KUZL 43250/2021, uvedl, že předmětné závazné stanovisko nebylo vydáno jako podklad pro předmětné stavební povolení, ale bylo podkladem pro řízení o změně využití území vedené Městským úřadem Holešov pod spis. zn. 347/2010. Z tohoto důvodu krajský úřad toto stanovisko neposuzoval dle § 149 odst. 7 správního řádu, neboť se řízení vedeného Ministerstvem dopravy ve věci povolení stavby „Dálnice D49, stavba 4901 Hulín – Fryšták“ netýkalo a nebylo podkladem pro vydání stavebního povolení.

Závazné stanovisko Městského úřadu Kroměříž, odboru životního prostředí, ze dne 19. dubna 2010, č. j. MeUKM/20552/vkp02/2010-Sim, pak potvrdil Krajský úřad Zlínského kraje, odbor životního prostředí a zemědělství, svým stanoviskem ze dne ze dne 9. srpna 2021, č. j. KUZL 54345/2021, v němž uvedl, že v obsahu závazného stanoviska k zásahu plánované stavby do VKP neshledal právní ani věcné vady, a proto bylo tímto závazným stanoviskem podle § 149 odst. 7 správního řádu potvrzeno.“

7.4.3. Koordinované závazné stanovisko Městského úřadu Kroměříž, odboru životního prostředí, ze dne 18. ledna 2017, č. j. MeUKM/076422/2016/0909/16, jehož součástí bylo závazné stanovisko ve věci ochrany významného krajinného prvku, potvrdil Krajský úřad Zlínského kraje, odbor životního prostředí a zemědělství, svým stanoviskem ze dne 28. června 2021, č. j. KUZL 39277/2021, v němž uvedl, cit.: „Jako součást koordinovaného závazného stanoviska bylo koncipováno souhlasné závazné stanovisko vydané podle § 4 odst. 2 zákona č. 114/1992 Sb.

k zásahu do významných krajinných prvků (VKP), v tomto případě vodních toků Roštěnka a Kostelecký potok a jejich nivy v k. ú. Pravčice, kde je navrženo přemostění, úprava koryt a meliorace. Souhlas se zásahem do VKP byl vydán za podmínek, že zemní práce budou prováděny tak, aby nedocházelo k poškozování porostů a jejich kořenového systému při dodržení ČSN 839051, nezbytné kácení musí proběhnout v souladu s dendrologickou inventarizací dřevin, která byla součástí dokumentace a v režimu zákona. Použití těžké techniky musí být omezeno na nejmenší možnou míru, aby nedocházelo k nadměrnému hutnění půdy a její degradaci a při výskytu zvláště chráněných druhů obojživelníků je nutné si vyžádat výjimku podle § 56 zákona č. 114/1992 Sb. a stavební práce provádět s ohledem na rozmnožovací období ptáků i obojživelníků. Jak vyplývá z odůvodnění závazného stanoviska projektovaná přemostění, zpevnění a šířkové úpravy koryt vodních toků Roštěnka a Kostelecký potok v místě křížení se stavbou D49 respektují stávající vodní tok, pouze se mírně přizpůsobí pro osazení mostu. V místě přemostění projektová dokumentace počítala se zpevněním koryt dlažbou z lomového kamene a dále pak s vegetačními dlaždicemi. Do vodních toků je navrženo vyústění dešťových stok s odlučovací ropných látek a drenáže z okolních pozemků. Součástí projektu byly rovněž sadové úpravy kolem tělesa komunikace i kolem vodních toků. Krajský úřad k tomu doplňuje, že technická řešení úprav koryt vodních toků a podmostí byla přísněji posouzena při vydávání výjimek podle § 56 zák. č. 114/1992 Sb. včetně vymezení konkrétního ročního období, kdy lze stavební práce ve vodních tocích a jejich údolních nivách provádět, aby byla zajištěna ochrana zvláště chráněných druhů živočichů. Pro úpravu koryt a břehů vodních toků krajský úřad stanovil striktní požadavky ve vydaných rozhodnutích o výjimkách podle uvedeného ustanovení zákona. Krajský úřad v obsahu závazného stanoviska k zásahu plánované stavby do VKP neshledal právní ani věcné vady a proto bylo tímto závazným stanoviskem podle § 149 odst. 7 správního řádu potvrzeno.“

7.4.4. Koordinované závazné stanovisko Magistrátu města Zlín, odboru životního prostředí a zemědělství, ze dne 20. prosince 2013, č. j. MMZL 94304/2013, jehož součástí bylo závazné stanovisko ve věci ochrany významného krajinného prvku, původně potvrdil Krajský úřad Zlínského kraje odbor životního prostředí a zemědělství, svým stanoviskem ze dne 28. června 2021, č. j. KUZL 42490/2021. Toto stanovisko však shledal Nejvyšší správní soud nepřezkoumatelným.

V řízení po vrácení věci Nejvyšším správním soudem proto Krajský úřad Zlínského kraje k žádosti ministra dopravy toto závazné stanovisko opětovně přezkoumal. Následně závazným stanoviskem Krajského úřadu Zlínského kraje, odboru životního prostředí a zemědělství, ze dne 16. července 2024, č. j. KUZL 63468/2024, byla závazná stanoviska ve věci ochrany významného krajinného prvku dle § 4 odst. 2 zákona č. 114/1992 Sb., vydaná I. v rámci koordinovaného závazného stanoviska Magistrátu města Zlín, odboru životního prostředí a zemědělství, ze dne 20. prosince 2013, č. j. MMZL 94304/2013, II. v rámci koordinovaného závazného stanoviska Městského úřadu Holešov, ze dne 20. února 2017, č. j. HOL-27247/2016/ŽP/VK, a III. v rámci koordinovaného závazného stanoviska Městského úřadu Holešov, ze dne 4. července 2017, č. j. HOL-18418/2017/ŽP/VK, opětovně potvrzena. Krajský úřad přitom nevyhověl návrhu odvolatele o zařazení jím navrhovaných požadavků mezi další podmínky povolení.

Odvolatel pak ve svém vyjádření k podkladům s tímto novým výsledkem přezkumu vyslovil částečný nesouhlas z hlediska vypořádání rozkladových námitek především ve vztahu k jím navrženým dvěma požadavkům, tj., 1. *Práce na odstranění dřevin na území VKP budou prováděny jen v době vegetačního klidu.* 2. *Plochy VKP dotčené stavbou budou po ukončení stavebních prací uvedeny do původního či přírodě blízkého stavu, a to do zahájení zkušební provozu či do zahájení předčasného užívání stavby.* Požádal proto o nový přezkum i) koordinovaného závazného stanoviska Magistrátu města Zlín, odboru životního prostředí a zemědělství, ze dne 20. prosince 2013, č. j. MMZL 94304/2013; ii) koordinovaného závazného stanoviska Městského úřadu Kroměříž, ze dne 18. ledna 2017, č. j. MeUKM/076422/2016/0909/16; a iv) závazného stanoviska Městského úřadu Kroměříž, ze dne 19. dubna 2010, č. j. MeUKM/20552/vkp02/2010-Sim, neboť zamítnutí uložení těchto dvou návrhů mezi podmínky povolení není podloženo logickými a rozumnými důvody. Alternativně požádal, aby ministr dopravy sám tyto požadavky zahrnul mezi podmínky stavebního povolení, pokud usoudí, že jsou reálné a uskutečnitelné.

Krajský úřad v rámci svého vyjádření ze dne 16. října 2024, č. j. KUZL 90240/2024, k těmto námitkám uvedl, že neshledal důvod změnit svůj postoj k odvolatelovým návrhům na doplnění

uvedených podmínek s tím, že k prvnímu požadavku odvolatele uvedl, že břehový porost u stavebními objekty dotčených VKP bude zasažen pouze v jednotkách metrů. K druhému požadavku odvolatele pak doplnil výčet ustanovení zákonů, z nichž přímo vyplývá povinnost uvedení do původního či přírodě blízkého stavu. Požadavku na nový přezkum koordinovaného závazného stanoviska Magistrátu města Zlín, odboru životního prostředí a zemědělství, ze dne 20. prosince 2013, č. j. MMZL 94304/2013, nevyhověl, protože bylo přezkoumáno a výsledek přezkumu je obsažen v závazném stanovisku Zlínského kraje, odboru životního prostředí a zemědělství, ze dne 16. července 2024, č. j. KUZL 63468/2024, které je stále platné. Závazné stanovisko k zásahu do VKP obsažené v koordinovaném závazném stanovisku Městského úřadu Kroměříž, ze dne 18. ledna 2017 č. j. MeUKM/076422/2016/0909/16, bylo v přezkumu podle § 149 odst. 7 správního řádu potvrzeno závazným stanoviskem Krajského úřadu ze dne 14. července 2021, č. j. KUZL 39277/2021, a toto nebylo v rozsudku Nejvyššího správního soudu shledáno jako nepřezkoumatelné. Závazné stanovisko k zásahu do VKP obsažené v koordinovaném závazném stanovisku Městského úřadu Kroměříž ze dne 19. dubna 2010, č. j. MeUKM/20552/vkp02/2010, bylo v přezkumu podle § 149 odst. 7 správního řádu potvrzeno závazným stanoviskem Krajského úřadu ze dne 9. srpna 2021, č. j. KUZL 54345/2021, přičemž ani toto nebylo shledáno Nejvyšším správním soudem nepřezkoumatelným.

Odvolatel pak ve svém dalším vyjádření ze dne 14. listopadu 2024 uvedl, že ke stanovisku krajského úřadu nemá dalších námitek. Podle rozkladové komise tak krajský úřad odstranil vadu nepřezkoumatelnosti závazného stanoviska, jež byla vytýkána Nejvyšším správním soudem a přezkoumatelně zdůvodnil, proč neakceptoval návrhy odvolatele

Ad 7.5. Kodvolatelovým námítkám týkajícím se přezkumu zákonnosti závazných stanovisek dle § 17 odst. 1 zákona č. 254/2001 Sb. – tj. souhlasu vodoprávního úřadu ve věci ochrany vod se Krajský úřad Zlínského kraje jako příslušný nadřízený správní orgán vyjádřil následujícím způsobem:

- Závazné stanovisko Městského úřadu Holešov, odboru životního prostředí, ze dne 27. dubna 2015, č. j. HOL-5685/2015/ŽP/ve. – souhlas vodoprávního úřadu k trase stavby na katastrálních územích Třebětice, Količín, Všetuly, Holešov, Zahnašovice, Martinice u Holešova, Žeranovice, Horní Lapač, bylo potvrzeno závazným stanoviskem Krajského úřadu Zlínského kraje, odboru životního prostředí a zemědělství, ze dne 29. června 2021, č. j. KUZL 43524/2021.

- Závazné stanovisko Městského úřadu Holešov, odboru výstavby, rozvoje a životního prostředí, ze dne 30. listopadu 2018, č. j. HOL-29573/2018/ŽP/ve – souhlas vodoprávního úřadu pro vodní toky: Rymický potok ř. km. 5,090; Rusava, ř. km 10,360; Žabínek, ř. km 5,150; Mojena, ř. km 17,500 a 19,787; Ludslávka (nad „pramenem“), Žeranovka, ř. km 4,550; Židelná, ř. km 5,720. Hydrologické pořadí 4-12-02-1280000, 4-12-02-1260-0-00, 4-12-02-1330-0-00, 4-12-02-1480-0-00, 4-1202-1490-0-00, 4-13-01-0460-0-00, 4-13-01-0450-0-00, vodní útvary povrchových vod: Rusava od pramene po tok Roštěnka včetně (ID MOV 1130), Rusava od toku Roštenka po ústí do toku Morava MOV 1140), Mojena od pramene po ústí do toku Morava (ID MOV 1160), Racková od pramene po ústí do Dřevnice (ID MOV 1230). Hydrogeologické rajony 2220 a 3222, útvary podzemních vod: Hornomoravský úval – jižní část (22202), Flyš v povodí Moravy – severní část (32221), bylo potvrzeno závazným stanoviskem Krajského úřadu Zlínského kraje, odboru životního prostředí a zemědělství, ze dne 29. června 2021, č. j. KUZL 43694/2021.

- Koordinované závazné stanovisko Městského úřadu Kroměříž, odboru životního prostředí, ze dne 18. října 2013, č. j. MeUKM/062191/2013/0464/13, jehož součástí byl souhlas vodoprávního úřadu v případě vodních toků Rusava, Kostelecký potok a Roštěnka, bylo potvrzeno závazným stanoviskem Krajského úřadu Zlínského kraje, odboru životního prostředí a zemědělství, ze dne 28. června 2021, č. j. KUZL 38857/2021.

- Koordinované závazné stanovisko Městského úřadu Kroměříž, odboru životního prostředí, ze dne 18. ledna 2017, č. j. MeUKM/076422/2016/0909/16, jehož součástí byl souhlas vodoprávního úřadu v případě křížení vodních toků Rusava, Kostelecký potok, Roštěnka a zásahu do záplavového území vodního toku Rusava, bylo potvrzeno závazným stanoviskem Krajského úřadu Zlínského kraje, odboru životního prostředí a zemědělství, ze dne 28. června 2021, č. j. KUZL 39277/2021.

V řízení po vrácení věci Nejvyšším správním soudem Krajský úřad Zlínského kraje k žádosti ministra dopravy opětovně posoudil i závazná stanoviska vodoprávních úřadů. V rámci závazného stanoviska Krajského úřadu Zlínského kraje, odboru životního prostředí a zemědělství, ze dne 16. července 2024, č. j. KUZL 63468/2024, se vyjádřil, kromě jiného, i k souhlasům dle § 17 odst. 1 zákona č. 254/2001 Sb., obsažených ve výše uvedených závazných stanoviscích. V případě těchto 4 závazných stanovisek – souhlasů vodoprávních úřadů má krajský úřad za to, že námitky odvolatelů byly řádně vypořádány už v jeho potvrzujících závazných stanoviscích z roku 2021, což má ostatně potvrzovat rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 27. dubna 2022, č. j. 134/2021-309, spolu s rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 26. září 2023, č. j. 5 As 185/2022-88, kdy oba soudy na základě žalobních námitek odvolatelů tato závazná stanoviska přezkoumaly a shledaly je přezkoumatelnými a v souladu se zákonem. Krajský úřad k těmto námitkám pouze doplňuje, že vody z jednotlivých silničních větví případně mimoúrovňových křížení D 49 jsou odvedeny kanalizací do přilehlých vodotečí. V případě stavebního objektu 102 MÚK Třebětice, který není situován v ochranném pásmu vodního zdroje, jsou vody odvedeny kanalizací přes lapač splavenin, případně přes retenční nádrž (dojde ke zpomalení odtoku srážkových vod) do vodoteče. V případě stavebních objektů 103 a 117, které jsou částečně situovány v ochranném pásmu vodního zdroje, jsou vody svedeny do patních příkopů pod násypy, odtud do příkopu silnice D 49 a dále přes mobilní normé stěny do vodoteče. Dopad běžného provozu silnice D 49 na jakost povrchových vod (včetně zimní údržby) případně podzemních vod byl posouzen v rámci procesu EIA této stavby a při přípravě DÚR. Tímto je možno zajištění veřejného zájmu na ochraně vod považovat za dostatečný a souladný s platnou právní úpravou dle vodního zákona.

Odvolatel pak ve svém vyjádření ze dne 27. září 2024 k podkladům uvedl, že se s tímto postupem krajského úřadu nesouhlasí, protože krajský úřad nijak nevypořádal jeho námitky, zda příslušná závazná stanoviska byla vydána ke správné DSP, k níž bylo vydáno stavební povolení. Odvolatel proto požadoval, aby byl zajištěn nový přezkum výše uvedených závazných stanovisek.

Krajský úřad v rámci svého vyjádření ze dne 16. října 2024, č. j. KUZL 90123/2024, k těmto námitkám uvedl, že se *touto námitkou řádně zabýval již v předmětném stanovisku (zejména na str. 15 a 16) s tím, že zastává názor, že k posouzení projektové dokumentace jako podkladu pro vydání závazného stanoviska je příslušný správní orgán (vodoprávní úřad), přičemž odvolatelům nepřísluší jeho pravomoci. Argumentace odvolatelů k podobě a rozsahu projektové dokumentace není na místě, neboť námitky vznášené odvolateli překračují jejich námitkovou sféru. Osoba, která je účastníkem řízení podle zvláštního právního předpisu, může ve stavebním řízení uplatňovat námitky pouze v rozsahu, v jakém je projednávaným záměrem dotčen veřejný zájem, jehož ochranou se podle zvláštního právního předpisu zabývá. Účastník řízení ve svých námitkách uvede skutečnosti, které zakládají jeho postavení jako účastníka řízení, a důvody podání námitek; k námitkám, které překračují uvedený rozsah se nepřihlíží. Obecné tvrzení, že „není zřejmé k jaké projektové dokumentaci bylo vydáno“ nebo zda bylo vydáno „ke správné DSP“ nezakládá nepřezkoumatelnost stanoviska. V daném případě jde o rozsáhlou stavbu, projednávanou od roku 2007, kdy v průběhu vedeného řízení došlo k řadě změn, a to i na základě podmínek obsažených v závazných stanoviscích vydávaných postupně příslušnými dotčenými orgány. Postup stavebníka, který své podklady, a tedy i projektovou dokumentaci doplňuje na základě uplatněných požadavků lze považovat za legitimní, a to i s ohledem na minimalizaci nákladů, než jaké by představovalo opakované zpracování nové projektové dokumentace, k čemuž i s ohledem na charakter jednoduchých změn nebyl důvod. Navíc je třeba uvést, že spolek neuvádí žádné skutečnosti, ani argumenty, kterými by podložil či dokazoval, že „odlišnost“ dokumentací měla vliv na hodnocení stavebních objektů z hlediska ochrany vod a vodních útvarů. Krajský úřad se při přezkumu zaměřil na všechny stavební objekty, jež byly z hlediska zájmů vodního zákona řádně přezkoumány z hledisek majících vliv na kvalitu vodního prostředí, a z tohoto pohledu lze považovat doloženou dokumentaci za dostatečnou, odpovídající potřebám posouzení vodohospodářských zájmů. Dále je vytýkáno, že sdělení Magistrátu města Zlína ze dne 24. března 2017, č. j. MMZL40018/2017 OŽPaZ-2 je vydáno v rozporu s metodickým pokynem Ministerstva zemědělství i v rozporu s účelem ochrany vod dle ustanovení § 23a vodního zákona, a není zřejmé na základě, jakých pokladů bylo rozhodováno. Bylo požadováno provedení přezkumu tohoto sdělení, což se nestalo a na tuto námitku nebylo reagováno. Krajský úřad k této věci opakovaně*

sděluje, že se touto námitkou již zabýval (např. str. 10 stanoviska krajského úřadu) a při vypořádání této námítky se odkazoval i na závěry Městského soudu v Praze, který v rozsudku ze dne 27. dubna 2022, č. j. 9 A 134/2021-309, (bod 312 a násl.), uvedl, že jde o pouhé sdělení vodoprávního úřadu nemající znaky závazného stanoviska. Sdělením vodoprávní úřad toliko reagoval na vydání metodického pokynu nadřízeného orgánu, přičemž náležitosti ani podklady pro vydání sdělení nejsou právně ošetřeny. Nad rámec je nutno uvést, že posuzování vodních útvarů ve smyslu zmíněného metodického pokynu ve smyslu § 23a vodního zákona v rámci předmětných stavebních objektů bylo řádně provedeno, což vyplývá z obsahu stanoviska krajského úřadu (str. 11...), kde bylo provedeno zhodnocení stavebních objektů, jež byly předmětem souhlasu Magistrátu města Zlína ze dne 4. února 2015, č. j. MMZL 9213/2015 OŽPaZ-4, ke kterému se výše citované sdělení vztahovalo. Tímto dle krajského úřadu bylo ustanovení § 23a vodního zákona naplněno a krajský úřad považuje námitku za řádně vypořádanou.

Odvolatel pak ve svém dalším vyjádření ze dne 14. listopadu 2024 uvedl, že ke stanovisku krajského úřadu nemá dalších námitek. Podle rozkladové komise tak krajský úřad odstranil vadu nepřezkoumatelnosti závazného stanoviska, jež byla vytýkána Nejvyšším správním soudem, části návrhů odvolatele vyhověl a rovněž přezkoumatelně zdůvodnil, proč neakceptoval některé návrhy odvolatele.

Ad 7.6. K odvolatelovým námitkám týkajícím se přezkumu zákonnosti závazného stanoviska EIA ze dne 22. listopadu 2016, č. j. 63881/ENV/16, ověřujícího závazného stanoviska EIA ze dne 25. dubna 2019, č. j. MZP/2019/710/1094, a stanoviska EIA ze dne 6. prosince 2001, č. j. NM700/2616/4001/OPVŽ/01, a zákonnosti procesu EIA v roce 2001, se původně vyjádřil ministr životního prostředí jako příslušný nadřízený správní orgán závazným stanoviskem ze dne 18. srpna 2021, č. j. MZP/2021/430/615, tak, že tato závazná stanoviska potvrdil jako zákonná a věcně správná. K jednotlivým námitkám odvolatele se pak vyjádřil následovně, cit.:

„(7.6.1.) návrh odvolatele na změnu podmínky č. 1 prioritního stanoviska EIA: K těmto námitkám odvolatele uvádím, že z návrhu odvolatele není zřejmé, v čem by měla spočívat nezákonnost prioritního stanoviska EIA. Dožadování se změny závazných podmínek prioritního stanoviska EIA, a to obzvláště řešeným způsobem, se vymyká postupům i smyslu posuzování vlivů na životní prostředí podle zákona č. 100/2001 Sb. Tyto podmínky byly zákonným postupem stanoveny na základě obdržených odborných hodnocení. Požadované rozšíření podmínky č. 1 o zahrnutí objektu Třebětice č. p. 90 do projektu hlukového monitoringu, jakkoliv rozumně odůvodněno, nevychází z relevantních podkladů procesu EIA prioritního stanoviska EIA. Zároveň z předkládaného vysvětlení odvolatele není zřejmé, proč nesystémově žádá rozšířit znění podmínky pouze o tento konkrétní objekt, když na prakticky stejný problém poukazuje i u dalšího objektu v Třebeticích č. p. 42. Žádný monitoring, jakkoliv podrobněji prováděný, zároveň nezabývá provozovatele komunikace odpovědnosti a zákonné povinnosti zajištění plnění hygienických limitů pro hluk z provozu po této komunikaci. Z hlediska stanovených závazných podmínek prioritního stanoviska EIA není spatřován relevantní důvod k takovéto jeho změně. Podmínka byla stanovena na podkladě hlukové studie z 09/2016, přičemž není relevantní přihlížet v této věci ke starší hlukové studii dle návrhu odvolatele. Za nejzásadnější argument, proč lze odvolací námitku považovat za irelevantní, je skutečnost, že projekt monitoringu, který podmínka č. 1 rozšiřuje o objekt Sovárna č. p. 177, není třeba na základě odvolací námítky dále rozšiřovat proto, že předmětná lokalita obce Třebětice je v tomto projektu monitoringu již monitorovacím bodem pokryta (u č. p. 98, který se nachází cca o 120 m blíže k tělesu dálnice než č. p. 90). Objekt Třebětice č. p. 42 je v tomto projektu monitoringu rovněž pokryt monitorovacím bodem.

(7.6.2.) návrhy odvolatele na uložení nových podmínek prioritního stanoviska EIA. Z návrhů odvolatele není zřejmé, v čem by měla spočívat nezákonnost prioritního stanoviska EIA. Prakticky každý z odvolatelem uvedených návrhů nových závazných podmínek prioritního stanoviska EIA (předložit způsob zimní údržby snižující využití posypových solí, předložit projekt vegetačních úprav obsahující také výsadby tzv. motýlích směsí, resp. již stávající projekt takto přepracovat, provést plošné pískování průhledných protihlukových stěn nebo nalepení výrazných pruhů na ně v odvolatelem specifikovaných rozestupech, upřesnění časových období, během kterých bude prováděno měření intenzit hluku po zprovoznění záměru) vychází z vlastních subjektivních hodnocení vlivů záměru na životní prostředí ze strany odvolatele, jakkoliv podloženém volně dostupnou odbornou literaturou či judikaturou, avšak bez prokázané odborné způsobilosti

k tomuto. Zvolený způsob uplatnění požadavků neumožňuje provést odbornou oponenturu předkládaných názorů odvolatele z pohledu zákona č. 100/2001 Sb., resp. toto by bylo možné právě vyvolanými zákonnými postupy v důsledku odvolatelem požadované změny prioritního závazného stanoviska EIA, což však nelze chápat jako příležitost a vhodný prostor pro odborné diskuse. Prioritní stanovisko EIA je v této chvíli konfrontováno jednostranným názorovým přesvědčením odvolatele, kdy jím navrhované změny mohou, ale také nemusí, v praxi fungovat, popřípadě mohou být dokonce v přímém konfliktu s dalšími hodnocenými vlivy záměru na životní prostředí. A to za situace, aniž by za to odvolatel nesl jakoukoliv odbornou odpovědnost. Namátkou požadované barevné pruhové polepy průhledných protihlukových stěn mohou být konfliktní z hlediska vlivu na krajinný ráz. V případě požadovaných výsadeb dle tzv. motýlích dálnic nutno upozornit, že se jednalo o jednorázový projekt výzkumu a vývoje v programu EPSILON Technologické agentury ČR, s úplným názvem „Nové technologie vegetačních úprav svahů dálnic pro podporu motýlů“, realizovaného v letech 2015 až 2019. Reálné výsledky tohoto projektu v delší perspektivě a nezávislé potvrzení dosažení předpokládaných cílů projektu dosud chybí. Přes vypracované metodiky a webové stránky k projektu, které je nutné chápat zejména jako výstupy projektu pro získání přiznané státní podpory projektu, je ke dni zpracování tohoto materiálu (tj. 11. 8. 2021) na stránkách Technologické agentury ČR v kolonce Zhodnocení výsledků projektu stále uvedeno pouze: „Jedná se o předběžné údaje, neproběhlo Závěrečné oponentní řízení“. Na základě takovýchto podkladů se nelze odpovědně domáhat změny prioritního závazného stanoviska EIA.

(7.6.3.) odvolatel požaduje zrušení prioritního stanoviska EIA z důvodu zastaralosti jeho podkladů, a to zejména dopravní studie a z ní vycházející hlukové a rozptylové studie. K těmto námitkám odvolatele konstatuji, že prioritní stanovisko EIA bylo vydáno dne 22. listopadu 2016. Podkladem tohoto stanoviska byla hluková studie „Dálnice D49, stavba 4901 Hulín — Fryšták“ (HBH Projekt spol. s r.o., Ing. Vladimír Kryl, 09/2016) a rozptylová studie „Dálnice D49, stavba 4901 Hulín — Fryšták“ (HBH Projekt spol. s r.o., Mgr. David Kouřil, 09/2016). Oba tyto podklady uvádějí, že vycházely z dopravních modelů (SUDOP PRAHA a. s., srpen 2016). Vlastní námitka odvolatele tato data vypracování podkladů rovněž uvádí, výsledky Celostátního sčítání dopravy ŘSD za rok 2010 využití těmito podklady přesto považuje za zastaralé, ačkoliv sama odkazuje na zveřejnění výsledků Celostátního sčítání dopravy ŘSD za rok 2016 až v květnu 2017. Při tomto doloženém, zjevně dobrém povědomí o chronologii uváděných souvislosti je stěžejně racionálně vysvětlitelné, jak může být požadováno zrušení závazného prioritního stanoviska EIA, které mimochodem samo bylo vydáno několik měsíců před zveřejněním výsledků Celostátního sčítání dopravy za rok 2016. Prioritní stanovisko EIA bylo prokazatelně vydáno v souladu s požadavky zákona č. 100/2001 Sb., vycházelo ze současného stavu poznání a metod posuzování, dostupných v době zpracování podkladů, které byly předmětem posuzování. Pakliže je v námitce požadováno, že „je nutné, aby byla vypracována nová Hluková studie, která bude vycházet z aktuálních měření dopravních intenzit (za rok 2016)“, pak by se v případě splnění požadavku opakovala naprosto stejná situace, neboť právě v letošním roce 2021 dobíhá další z těchto celostátních sčítání dopravy ŘSD. Uvolnění a zpracování výsledků těchto sčítání ještě v době jejich provádění a zpracování je zcela mimo reálné možnosti. Souběžný požadavek odvolatele na provádění výpočtů prognóz do roku 2050 namísto dosavadních 2040 není naprosto nijak relevantně zdůvodněn. V rámci některých specifických postupů dle zákona č. 100/2001 Sb. (viz např. metodicky vyklad MŽP č. j. MZP/2018/710/3250 ze dne 1. října 2018) je (k záměrům těžeb, které se v čase mění) dokonce výslovně doporučováno (na str. 58/59), aby se uplatňovala pouze tzv. reálné vyhodnotitelná doba (např. max. na cca 20 let) se zdůvodněním, že v delších horizontech ani nelze záměry dostatečně kvalitně vyhodnotit z hlediska vlivů na životní prostředí. K posunům prognózních výhledů směrem k roku 2050 tak bude nepochybně docházet vlivem postupné aktualizace záměrů. Pro svévolné uplatňování takových prognóz však nejsou spatřovány relevantní důvody. V případě odvolatelem namítaných znečišťujících látek PM10 a PM2,5 nelze přehlížet vedení záměru mimo zastavěná území, a to nejprve proto, že dle ustanovení § 11 odst. 1 zákona č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší, není při umístění záměru mimo zastavěné území vydáváno závazné stanovisko k umístění zdroje znečišťování ovzduší. Z pohledu zákona o ochraně ovzduší proto nejsou vyžadována ani kompenzační opatření, jejichž návrhem je dle odst. 5 cit. ustanovení zákona podmíněno právě vydání souhlasného závazného stanoviska. To nicméně zpracování a předložení opatření v podobě kompenzační výsadby nijak nebrání a lze takový postup v daném případě považovat za žádoucí, nikoliv však zákonnou povinnost. Jednak

proto, že zákon č. 201/2012 Sb. řadí imisní limity pro tyto látky mezi imisní limity vyhlášené pro ochranu zdraví lidí, dle bodu 1 přílohy č. 1 k cit. zákonu. Tyto limity vycházejí z prokázaných vlivů na lidské zdraví při celoživotní expozici, v jiných souvislostech jsou bezúčelné. Imisní limity pro ochranu ekosystémů a vegetace řeší příloha č. 1 k zákonu č. 201/2012 Sb. samostatně v rámci bodu 2, přičemž v těchto limitech předmětné látky nefigurují. V případě namítané znečišťující látky benzo(a)pyren zase platí, že se jedná o znečišťující látku, která má stanoven imisní limit v bodě 3 přílohy č. 1 k zákonu č. 201/2012 Sb., přičemž podle ustanovení § 12 odst. 1 tohoto zákona orgány ochrany ovzduší k úrovním znečištění touto látkou pouze přihlíží. Na základě výše uvedeného proto přísluší konstatovat, že odvolatelem uváděná nezákonnost prioritního stanoviska EIA není dostatečně odůvodněna, a není zřejmé, v čem by měla spočívat.

(7.6.4.) odvolatel požaduje zrušení či změnu ověřujícího stanoviska EIA z důvodu aktuálních verzí projektové dokumentace navazujícího řízení. K těmto námitkám odvolatele konstatují, že v rámci ověřujícího stanoviska EIA se příslušný úřad vyjadřuje pouze k vlastnímu záměru, který je předmětem navazujícího řízení, a to z hlediska jeho změn oproti záměru dle prioritního stanoviska EIA. Platnost ověřujícího stanoviska EIA je proto s projektovou dokumentací navazujícího řízení svázána výlučně obsahově, nikoliv časově. Dle ustanovení § 9a odst. 6 zákona č. 100/2001 Sb. pak příslušný úřad vydá nesouhlasné závazné stanovisko, jestliže došlo ke změnám záměru, které by mohly mít významný negativní vliv na životní prostředí, zejména ke zvýšení jeho kapacity a rozsahu nebo ke změně jeho technologie, řízení provozu nebo způsobu užívání. Uplatněna námitka není podložena příkladem takové výše uvedené změny záměru v rámci průběžných verzí projektové dokumentace navazujícího řízení, která by mohla mít vliv na platnost stávajícího ověřujícího stanoviska EIA a vyvolávala potřebu přezkumu těchto projektových dokumentací. Pouhé změny v datování projektové dokumentace, nejčastěji jejich dílčích částí v důsledku postupného naplňování požadavků dotčených orgánů státní správy na jejich formální úpravy a doplnění, nelze a priori považovat za důvody pro zrušení předmětných závazných stanovisek EIA vázaných k věcnému obsahu. Pokud by se tímto významně změnil vlastní předmět v průběhu navazujícího řízení, byl by správní orgán příslušný k vedení navazujícího řízení oprávněn toto řešit novým postupem dle příslušného zákona, s potřebou vydání nového ověřujícího stanoviska. Při výkonu státní správy musí být kromě právních aspektů naplněny také mimoprávní aspekty typu správnost, vhodnost, účelnost, smysluplnost, hospodárnost, efektivita a další. To bezmezně a časově neomezené přezkoumávání dokumentů, zejména na základě řádně neodůvodněného a nepodloženého podnětu v podobě výzvy či vyjádření prostých či obecných pochybností o zákonnosti těchto dokumentů, nenaplnuje.“

Toto stanovisko však shledal Nejvyšší správní soud částečně nepřezkoumatelným. V řízení po vrácení věci Nejvyšším správním soudem proto ministr životního prostředí k žádosti ministra dopravy tato závazná stanoviska opětovně přezkoumal. Následně závazným stanoviskem ministra životního prostředí, ze dne 22. července 2024, č. j. MZP/2024/290/1029, byla tato závazná stanoviska opětovně potvrzena jako věcně správná a v souladu s právními předpisy. K jednotlivým námitkám a návrhům odvolatele pak ministr životního prostředí jako příslušný nadřízený dotčený orgán uvedl následující, cit.: „K požadavku na vložení podmínky předložení způsobu zimní údržby aktuálně doplňuji a uvádím: Návrhy (požadavky) na doplnění podmínek prioritního stanoviska EIA uvedené v rozkladu nejsou řádně odůvodněny ve vztahu k provedenému hodnocení vlivů na životní prostředí a jejich potřeba není podložena žádnými relevantními odbornými podklady. Záměr byl v procesu EIA komplexně vyhodnocen z hlediska jeho vlivů na životní prostředí a veřejné zdraví za předpokladu realizace v prioritním stanovisku EIA uvedených podmínek k minimalizaci negativních vlivů, resp. jejich vyloučení, případně kompenzací, včetně podmínek pro monitoring a rozbor vlivů záměru na životní prostředí – neexistuje tedy zákonný důvod do prioritního stanoviska EIA doplňovat další podmínky dle požadavku odvolatele. Změna prioritního stanoviska EIA ve smyslu doplnění dalších podmínek by byla možná v případě prokázání nezákonnosti či věcné nesprávnosti prioritního stanoviska EIA, avšak důvody pro to podle mého názoru z obdrženého odvolání dovodit nelze. V rámci odvolání nejsou uvedeny žádné konkrétní rozpory s relevantní legislativou ve vztahu ke způsobu zajištění zimní údržby, zároveň nelze podmínky prioritního stanoviska EIA měnit pouze na základě principu předběžné opatrnosti. Dále podle mého názoru odvolatel v rámci svého požadavku dostatečně neuvádí, co považuje za vhodný způsob zimní údržby, a tento požadavek dostatečně nekonkretizuje např. i z pohledu možnosti promítnutí do rozhodnutí vydaného v navazujícím řízení a jeho následné vymahatelnosti.“

Mám za to, že možný vliv zbytků posypových solí ze zimní údržby v procesu EIA byl řádně zkoumán a zohledněn. Výše uvedené potvrzuje fakt, že v rámci procesu EIA byl zpracován pro účely posouzení možných vlivů stavby v blízkosti jímacích území vodních zdrojů hydrogeologický posudek „Hydrogeologické posouzení možného ovlivnění kvality podzemní vody vodních zdrojů hromadného zásobování vodou zařízením a činnostmi na staveništích v trase rychlostní silnice R49, stavby 4901 Hulín – Fryšták“ (RNDr. Z. Krčmář, ENVIAQLIA s.r.o. Brno, 09/2014). Dle závěrů hydrogeologického posudku neovlivní projektovaná zařízení a plánované činnosti prováděné na staveništích mostních objektů situovaných ve vnějších PHO 2. stupně vodních zdrojů Zahnašovice a Holešov kvantitativně ani kvalitativně vodárenské odběry z jejich jímacích objektů. Kvalita a správnost hydrogeologického posudku nebyla v procesu EIA ani později rozporována a ministerstvo v uvedeném posudku taktéž neshledává žádné věcné vady, a tudíž se ztotožňuje i s uvedenými závěry. Požadovaná podmínka nebyla v rámci prioritního stanoviska EIA stanovena, jelikož z uvedených výsledků vyplynuly relativně nízké koncentrace chloridů v povrchových tocích. Dle provedeného hodnocení totiž nebudou překračovat příslušné limitní hodnoty, a nebylo tak nutné takovou podmínku navrhnout ani z důvodu předběžné opatrnosti. Je rovněž nezbytné zdůraznit, že při realizaci jakékoliv stavby v blízkosti vodních zdrojů je kladen velký důraz na prevenci a minimalizaci rizik, které by mohly ohrozit kvalitu a množství podzemní vody. V rámci projektové přípravy byly zohledněny všechny relevantní normy a předpisy týkající se ochrany vod. Lze shrnout, že na základě výše uvedeného, dostupných podkladů a názoru ministerstva byly projednávány negativní významné vlivy záměru dostatečně ošetřeny již v rámci prioritního stanoviska EIA ve stávajícím znění, a danou podmínku proto do něho není potřeba doplňovat. Stanovisko EIA tak stále zcela plní svou funkci v souladu se zákonem i navzdory tomu, že podmínku, jejíž doplnění spolek požaduje, neobsahuje.

K otázce zamítnutí požadavku na vložení podmínky časového upřesnění měření hluku, resp. k návrhu odvolatele vložit do podmínek prioritního stanoviska EIA pro fázi provozu podmínku ve znění: „Z hlediska relevantnosti hlukových údajů je první měření intenzit hluku nutno provést nejdříve jeden rok a nejpozději do dvou let po zprovoznění stavby ve zkušebním období, neboť dojde ke stabilizaci dopravních intenzit průjezdnosti. V případě prodloužení zkušebního provozu o další roky budou měření intenzit hluku prováděny minimálně dvakrát ročně.“, aktuálně doplňuji a uvádím: V rámci své argumentace trvám stále na faktu, že z návrhů není zřejmé, v čem by měla spočívat nezákonnost nebo věcná nesprávnost prioritního stanoviska EIA. Podle odvolatele (tj. spolku Děti Země) dochází opakovaně ke zneužívání „zkušebního provozu“, k dodatečnému řešení očekávaných nadlimitních intenzit hluku a je nutné upřesnit, jak budou měření intenzit hluku prováděny. Odvolatel argumentuje obecně údajnou nekvalitou zpracovávaných hlukových studií a poukazuje na např. soudní spor o stavební povolení (z roku 2008) pro část dálnice R4901 (pozn.: správně spíše rychlostní silnice R49, stavbu 4901), neboť ve stavebním řízení bylo odbornými posudky údajně doloženo, že stavba nemůže splnit limity hluku (viz v odvolání uvedený rozsudek ze dne 14. 12. 2011, č. j. 10 A 149/2010-74-80), a uvádí další příklady na jiných záměrech (např. JZ část SOKP nebo D8 v úseku Bílínka – Řehlovice). V první řadě je třeba k tomuto uvést, že z odvolatelem odkazovaného rozsudku nevyplývá, že by ke zrušení tehdejšího stavebního povolení pro příslušnou část záměru R49 došlo z důvodu věcných vad hlukové studie, nýbrž to, že důvodem jeho zrušení byla procesní vada způsobená neprovedením odvolacího přezkumu závazného stanoviska příslušné krajské hygienické stanice. Zároveň platí, že se tento rozsudek týkal záměru, který není totožný s tím stávajícím – předmětný záměr totiž byl v r. 2016 podroben novému procesu EIA v souladu s ustanovením § 23a zákona č. 100/2001 Sb. a z hlediska jeho vlivů na veřejné zdraví pro něj byly zpracovány nové podklady. Jakákoliv historická hluková studie vydaná pro záměr R49 pak pro něj logicky nemůže být relevantní. Dále je pak už zcela nevhodné vyvozovat z případných vad hlukových studií zpracovaných pro zcela jiné záměry, tedy bez přímé vazby na předmětný záměr, vady hlukové studie zpracované ve vztahu k němu. Z věcného hlediska se zde proto jedná pouze o odhad odvolatele bez uvedení konkrétních vad této hlukové studie. Lze doplnit i to, že údajné, resp. domnělé budoucí „zneužívání zkušebního provozu“ nelze považovat za okolnost, kterou by se mělo stanovisko EIA zabývat, nebo za skutečnost, která by mohla v rámci procesu EIA generovat nové doposud neposouzené vlivy na životní prostředí a veřejné zdraví, neboť jde v době provádění procesu EIA o zcela teoretickou otázku mnohdy i relativně vzdálené budoucnosti, a nelze s ní tedy při vyhodnocování vlivů daného záměru na životní prostředí jakkoliv počítat. K jejímu řešení mohou existovat např. kontrolní nástroje stanovené zejména stavebním zákonem,

popř. zákonem o ochraně veřejného zdraví, avšak jejich aplikace může nastat až v případě, kdy je reálně zjištěno, že probíhající zkušební provoz je skutečně nějakým způsobem v rozporu s příslušnými právními předpisy. Navíc odvolatel neuvádí žádné konkrétní důkazy ve vztahu k předmětnému záměru – jak sám v rámci námítky uvádí, jedná se pouze o jeho odborné odhady a zkušenosti. Závěrem lze z věcného hlediska shrnout, že, zneužívání zkušebního provozu nemůže být aspektem jakkoliv hodnoceným v rámci procesu EIA, resp. absence odvolatelem požadované podmínky nemůže být nedostatkem prioritního stanoviska EIA a důvodem jeho nezákonnosti či věcné nesprávnosti, jež by vyvracela závěry procesu EIA. Vypořádání námítky je zcela v souladu s tím, jak byla uplatněna. Z procesního hlediska odkazují také na výše uvedenou argumentaci k požadavku na vložení podmínky předložení způsobu zimní údržby. Obdobné závěry platí také ve vztahu k tomuto požadavku. Lze uzavřít, že ačkoliv se znění odvolatelem nově požadované podmínky jeví jako teoreticky možné a potenciálně přínosné, absence takové podmínky v prioritním stanovisku EIA přesto nezpůsobuje jeho nezákonnost ani jeho věcnou nesprávnost. Mám za to, že si u obsahu závazných stanovisek obecně lze vždy teoreticky představit nějaké vylepšení, zdokonalení, nebo přidávání dalších a dalších požadavků nad rámec reálně vydaného znění. Ovšem i bez takového teoretického vylepšení mohou být věcně správná a zákonná. A to se podle mého názoru týká i předmětného případu, přičemž postup podle ustanovení §149 odst. 7 správního řádu je postupem, který má vést k odhalení a odstranění věcné nesprávnosti nebo nezákonnosti závazných stanovisek, nikoliv postupem, který by měl vést k vylepšování obsahu závazných stanovisek, která jsou věcně správná a zákonná.

Po prošetření všech námitek odvolání, které směřují proti prioritnímu stanovisku EIA a závaznému stanovisku ke změnám záměru, jsem na základě výše uvedených skutečností toho názoru, že odvolání nelze považovat za důvodná a uvedená stanoviska přísluší ve smyslu § 149 odst. 7 správního řádu potvrdit. Současně uvádím, že jsem se v tomto stanovisku zabýval odvolacími námítkami pouze v takovém rozsahu, ve kterém je Nejvyšší správní soud v citovaném rozsudku označil v přezkumném závazném stanovisku tehdejšího ministra životního prostředí za vypořádané nepřezkoumatelným způsobem. U ostatních námitek platí, že jsou v přezkumném závazném stanovisku ministra životního prostředí vypořádány dostatečně a zákonně, a proto v jejich případě na jejich vypořádání plně odkazují.“

Odvolatel ve svém vyjádření k podkladům uvedl, že se ministr životního prostředí pečlivým a přezkoumatelným způsobem nevypořádal se všemi jeho návrhy a připomínkami a proto požádal, aby ministerstvo zajistilo nový přezkum závazného stanoviska EIA z 22. listopadu 2016.

Ministr životního prostředí následně ve svém vyjádření ze dne 22. října 2024, č. j. MZP/2024/290/1581, k tomuto uvedl následující, cit.: „Spolek Děti Země – Klub za udržitelnou dopravu v novém vyjádření opomíjí skutečnost, že většinu jeho námitek již ministr životního prostředí vypořádal a přezkoumatelným způsobem zamítl ve svém přezkumném závazném stanovisku ministra životního prostředí z roku 2021, přičemž přezkoumatelnost a zákonnost jejich zamítnutí byla potvrzena i rozsudkem NSS. Takové námítky lze považovat za plně vypořádané s tím, že lze plně odkázat na přezkumné závazné stanovisko ministra životního prostředí z roku 2021, jak ostatně učinil i ministr životního prostředí ve svém přezkumném závazném stanovisku ministra životního prostředí z roku 2024. Dle mého názoru nelze opakovaně rozvíjet a uplatňovat tytéž námítky za situace, kdy již byly dvakrát podrobeny postupu podle § 149 odst. 7 správního řádu a kdy již byla zákonnost jejich vypořádání podrobena i soudnímu přezkumu, včetně pravomocného rozsudku NSS. Takové námítky je nutné považovat za legálně vypořádané ve všech relevantních postupech (ust. § 149 odst. 7 správního řádu; soudní přezkum), a tedy za „uzavřenou věc“. Pokud spolek Děti Země – Klub za udržitelnou dopravu mohl ve svém novém vyjádření ve věci svých rozkladových námitek uplatněných proti prioritnímu stanovisku EIA a proti závaznému stanovisku ke změnám záměru některé z nich opětovně komentovat, popř. rozporovat jejich vypořádání, pak to byly pouze ty (dvě) z nich, které byly v rozsudku NSS označeny za „nepřezkoumatelně zamítnuté“. Právě těmito dvěma námítkami se s ohledem na obsah rozsudku NSS opakovaně a podrobněji zabýval ministr životního prostředí ve svém přezkumném závazném stanovisku ministra životního prostředí z roku 2024.(...) Ministr životního prostředí konkrétně k těmto dvěma námítkám ve svém přezkumném závazném stanovisku ministra životního prostředí z roku 2024 nad rámec již uvedené argumentace obsažené v přezkumném závazném stanovisku ministra životního prostředí z roku 2021 nově doplnil následující (viz výše uvedené).

(...) Není tedy pravdou, jak mylně uvádí spolek Děti Země – Klub za udržitelnou dopravu ve svém novém vyjádření, že se ministr životního prostředí řádně nezabývá návrhem týkajícím se způsobu zimní údržby dálnice a časového upřesnění měření hluku, neboť právě doplnění příslušné (výše citované) argumentace bylo předmětem přezkumného závazného stanoviska ministra životního prostředí z roku 2024. Argumentaci k těmto dvěma námitkám po jejím doplnění v přezkumném závazném stanovisku ministra životního prostředí z roku 2024 lze považovat za již dostatečnou k zajištění přezkoumatelnosti přezkumného závazného stanoviska ministra životního prostředí z roku 2021, a tedy za odstranění nezákonnosti, kterou konstatoval rozsudek NSS.(...)

Nad rámec výše uvedeného doplňuji, že rozsudek NSS v části III.d (body 45–63 rozsudku) za další důvod pro zrušení napadeného rozsudku Městského soudu v Praze i pro zrušení rozhodnutí ministra dopravy č.j. 15109/2021-510/62, ze dne 5. 11. 2021, označil i vady v závazných stanoviscích krajské hygienické stanice a Ministerstva zdravotnictví, a to z důvodu nejednoznačnosti v otázce, zda stavba splní nebo nesplní hlukové limity. Proto rozsudek NSS uložil správním orgánům (orgány ochrany veřejného zdraví, potažmo stavební úřad) ověřit, zda jsou hlukové studie obsažené ve správním spisu aktuální a zda umožňují učinit si jednoznačný závěr o tom, že stavba hlukové limity splňuje. Lze uzavřít, že po splnění tohoto požadavku rozsudku NSS příslušnými orgány bude jednoznačně zajištěn soulad záměru s legislativou v oblasti ochrany veřejného zdraví, což bude kromě výše uvedeného vypořádání námitek ve vztahu k EIA ještě další způsob zajištění zákonnosti v oblasti ochrany před hlukem. S ohledem na absenci nových námitek proti přezkumnému závaznému stanovisku ministra životního prostředí z roku 2024 a s ohledem na již zákonně realizované vypořádání původních rozkladových námitek jsem přesvědčen, že provedení dalšího přezkumu podle ustanovení § 149 odst. 7 správního řádu není na místě.“

Odvolatel pak ve svém doplnění vyjádření uvedl, že se ani s tímto způsobem „rozhodování“ ministra životního prostředí neztotožňuje, neboť jej považuje za nelogický a mimoběžný, jelikož nedošlo k řádnému přezkoumání jeho návrhů, které jsou podepřené odbornými argumenty a praxí.

Podle rozkladové komise tak ministr životního prostředí odstranil vadu nepřezkoumatelnosti závazného stanoviska, jež byla vytýkána Nejvyšším správním soudem. Co se týče námitek odvolatele týkajících se rozptylové studie, lze pouze připomenout, že tyto námitky neshledal důvodnými ani Nejvyšší správní soud v předmětném rozsudku, jimž byla věc vrácena, když dospěl k závěru, že rozptylová studie není zastaralá a imise z budoucího provozu dálnice neohrožují životní prostředí.

Na požadavek odvolatele týkající se předložení způsobu zimní údržby dálnice při průchodu vnějším ochranným pásmem 2. stupně reagoval v rámci svého vyjádření k podkladům stavebník, který přiložil ke svému vyjádření „Plán zimní údržby“, který si o své vůli zcela nad rámec požadavků příslušných dotčených orgánů za tímto účelem nechal zpracovat, a to i se souhlasným stanoviskem příslušného správce povodí – Povodí Moravy, s. p., k tomuto plánu. Uvedl přitom, že standardně se plán zimní údržby zpracovává až po vydání stavebního povolení. K tomu je třeba uvést, že tento dokument se týká a má význam především až z hlediska samotného provozu a nikoliv stavebního řízení a stavby jako takové. Po zprovoznění stavby je pak povinností provozovatele, resp. stavebníka zvolit takový způsob zimní údržby, při němž nebudou překračovány přípustné limity. Stavebník přiložil ke svému vyjádření rovněž „Odborné vyjádření k přezkoumatelnosti akustické studie pro D49, stavbu 4901“, ze dne 13. června 2024, zpracované Ing. Liborem Ládyšem ze společnosti EKOLA group, spol. s. r. o., z hlediska přezkoumatelnosti závěrů a výsledků Hlukové studie 9/2016, z něhož vycházelo Ministerstvo zdravotnictví při opětovném přezkumu závazných stanovisek krajské hygienické stanice, jak již bylo uvedeno výše.

S oběma těmito dokumenty měli přítomní účastníci řízení možnost se seznámit, protože kromě možnosti nahlédnutí do spisu byly zveřejněny na elektronické úřední desce ministerstva.

Co se týče požadavků odvolatele týkajících se měření hluku, těmto vyšlo vstříc Ministerstvo zdravotnictví v případě změny závazného stanoviska krajské hygienické stanice, jak bylo již výše uvedeno, přičemž takto změněné podmínky byly zkomponovány do stavebního povolení.

Rozkladová komise se tak plně ztotožňuje se způsobem vypořádání námitek ministrem životního prostředí a s jeho odůvodněním.

Ad 7.7 K žádosti odvolatele o přezkum všech zbývajících závazných stanovisek lze zopakovat, že ministr dopravy v souladu s § 149 odst. 7 správního řádu požádal o potvrzení nebo změnu závazných stanovisek příslušné nadřízené dotčené orgány a je možno odkázat na vypořádání bodu 7 rozkladu viz výše, kde jsou blíže specifikovány výsledky těchto přezkumů.

Odvolatel ve svém vyjádření ze dne 27. září 2024 k výsledku přezkumů závazných stanovisek v případě potvrzujícího závazného stanoviska Ministerstva vnitra, Generálního ředitelství hasičského záchranného sboru ČR, ze dne 30. června 2021, č. j. MV-90037-22/PO-PRE-2021, uvedl, že nesouhlasí s tvrzením, že závazné stanovisko HSZ nemuselo uvádět řádné odůvodnění a požádal, aby ministr dopravy zajistil opětovný přezkum.

Ministr dopravy tak učinil, přičemž výsledkem tohoto přezkumu bylo sdělení Ministerstva vnitra, Generálního ředitelství hasičského záchranného sboru ČR, ze dne 11. října 2024, č. j. MV-151396-5/PO-PRE-2024, v němž uvedlo, že ode dne 1. prosince 2021, kdy nabyla účinnosti novela zákona o požární ochraně provedená zákonem č. 415/2021 Sb., tyto správní akty již nemají charakter závazných stanovisek.

Dále odvolatel ve svém vyjádření upozorňuje, že Krajský úřad Zlínského kraje neprovedl přezkum koordinovaného závazného stanoviska Magistrátu města Zlín, ze dne 5. května 2017, č. j. MMZL 55796/2017, resp. nenašel jeho výsledek, a proto požaduje, aby ministr dopravy zajistil jeho přezkum.

K tomu rozkladová komise uvádí, že předmětné závazné stanovisko nebylo podkladem stavebního povolení, protože se týkalo SO – C 371 Úpravy meliorací, který nebyl vůbec předmětem stavebního řízení.

Odvolatel ve svém vyjádření dále upozorňuje, že Krajský úřad Zlínského kraje neprovedl řádný přezkum koordinovaného závazného stanoviska Městského úřadu Hulín, ze dne 6. září 2013, č. j. MÚH/07122/2013/ORMŽP/R, ve znění ze dne 22. prosince 2016, č. j. MÚH/10273/2016/ORMŽP/R, resp. nenašel jeho výsledek, a proto i zde požaduje, aby ministr dopravy zajistil jeho přezkum.

K tomu rozkladová komise uvádí, že předmětné závazné stanovisko přezkoumal Krajský úřad Zlínského kraje, přičemž výsledek přezkumu je uveden ve sdělení Krajského úřadu Zlínského kraje, ze dne 10. června 2021, č. j. KUZL 38898/2021, a v potvrzujícím závazném stanovisku Krajského úřadu Zlínského kraje, ze dne 28. června 2021, č. j. KUZL 43685/2021.

Ad 8. Stavba byla povolena v rozporu s § 25 vyhlášky č. 104/1997 Sb.

Podle rozkladové komise tato námitka není důvodná, neboť příslušné dotčené orgány byly seznámeny s předmětem řízení a takový rozpor s uvedenou vyhláškou neuplatnily, ač uplatnit mohly. Důvodem pro osvětlování pozemních komunikací v obcích bývá zajištění odpovídající úrovně bezpečnosti provozu. Pro tyto účely je pojem „obec“ vymezen v ustanovení § 2 písm. cc) zákona č. 361/2000 Sb., jako *zastavěné území, jehož začátek a konec je na pozemní komunikaci označen příslušnými dopravními značkami*. Jelikož dopravní značení ve smyslu citovaného ustanovení se na dálnici nenavrhuje, a v předmětném území nedochází k žádnému křížení nebo průpletu jiných významných komunikací, dopravních proudů či směrů, ani obytných, komerčních či rozvojových ploch (dálnice pouze okrajově prochází zastavěným územím obce Fryšták), osvětlení se jeví jako zcela nadbytečné (neboť by jen negativním způsobem zvýšilo světelné znečištění území), a jeho absence ani nemůže představovat rozpor s odvolatelem citovanou vyhláškou. Konečně nelze pominout ani to, že příslušný orgán, jemuž přísluší posuzovat stavbu z hlediska bezpečnosti a plynulosti silničního provozu – tj. Ministerstvo vnitra, odbor bezpečnostní politiky, takový rozpor neshledal a rovněž tak ministr vnitra jako jeho nadřízený dotčený správní orgán v reakci na tuto námitku odvolatele konstatoval, cit.: „[...]důvodem pro osvětlení pozemních komunikací v zastavěném území obce je především zvýšená koncentrace zranitelných účastníků provozu na pozemních komunikacích (chodců, cyklistů) a potřeba zajištění jejich bezpečnosti (zajištění jejich dostatečné viditelnosti ostatními řidiči, zajištění dostatečné viditelnosti pozemních komunikací včetně chodníků), stejně tak i potřeba zajištění viditelnosti relativně velkého počtu kolizních míst (křižovatek i samostatných sjezdů připojujících jednotlivé nemovitosti), a také

zajištění viditelnosti veřejného prostoru jako prevence před kriminalitou. Ani jeden z výše uvedených důvodů není na dotčeném úseku dálnice D49, která okrajově prochází zastavěným územím obce v délce cca 120 m, relevantní. Z hlediska vnímání trasy dálnice řidičem se charakter provozu nijak nemění, stavebně-technické i provozní parametry dotčeného a navazujících úseků jsou homogenní, s vyloučením chodců i vozidel nesplňujících zákonné podmínky pro provoz na dálnici. Řidičem je proto průjezd velmi krátkého úseku dálnice okrajem zastavěného území obce sotva postřehnutelný (dálnice navíc prochází územím na estakádě, tj. v jiné výškové úrovni, než je umístěna okolní zástavba). Logicky není ani uvažováno o označení dotčeného úseku dopravní značkou č. IZ 4a Obec. Umístění veřejného osvětlení do dotčeného úseku dálnice D49 by tak šlo zcela proti smyslu § 25 vyhlášky č. 104/1997 Sb. Ministr vnitra také připomíná, že ani na jiných dálničních úsecích v České republice není v obdobných případech veřejné osvětlení umístěno (viz např. trasa dálnice D1 u Kroměříže). Naopak lze říci, že umístění osvětlení by v dotčeném úseku dálnice D49 bylo nežádoucí, neboť by homogenitu vnímání okolního prostředí řidičem narušovalo (nemluvě o zbytečně vynaložených investičních i provozních nákladech a zbytečném zvýšení světelného smogu).“ Lze tedy uzavřít, že vzhledem k tomu, že předmětem osvětlení je zajištění bezpečnosti a plynulosti provozu (zpravidla se takové osvětlení aplikuje na křižovatky v obcích, přičemž v daném případě se žádná dálniční křižovatka nenachází), pak jde nad to o nedůvodnou námitku zjevně vybočující z námitkové sféry odvolatele.

Ad 9. Nejasnosti v různých verzích DSP (2007–2020) s vlivem na vydání závazných stanovisek – absence dokladů o souladu povolované stavby s různými verzemi DSP.

Podle rozkladové komise tato námitka byla již v části úplně a v souladu se zákonem vypořádána, viz zejm. str. 32 napadeného rozhodnutí, kde v další části jde jen o konstatování a nejde svojí povahou o námitku, jen o popis stavu, v kterém však nelze spatřovat nezákonnost. Předně je třeba uvést, že ze spisu je zjevné, co bylo podkladem k rozhodnutí, včetně dokladů o souladu povolované stavby s DSP, a tak je námitka odvolatele nedůvodná.

Co se týče námitky, resp. názoru odvolatele, že ve spisu chybí analýza či jiný podklad, který by jednoznačně a přesvědčivě prokázal, že podkladová vyjádření a závazná stanoviska se týkají takové verze DSP, jejíž poslední změny neměly významný vliv na účel tohoto podkladu, přičemž bez této „analýzy“ podle odvolatele nebylo možno stavební povolení vydat, lze uvést, že žádný právní předpis takovou povinnost správnímu orgánu neukládá.

U správních aktů pak platí presumpce jejich správnosti, z čehož musel speciální stavební úřad vycházet. Dále pak byly příslušné dotčené orgány seznámeny s předmětem řízení a neuplatnily požadavky na další závazná stanoviska apod., ač jim tento prostor byl poskytnut (např. v rámci ústního jednání), tudíž je třeba považovat i z tohoto důvodu podklady za úplné.

Lze tak uzavřít, že tato námitka není důvodná, resp. k ní nemusí správní orgán přihlížet, neboť zjevně přesahuje námitkovou sféru odvolatele vymezenou mu zákonem.

Ad 10. Absence kontroly, zda DSP (a SO) zohledňuje výjimky dle § 56 zákona č. 114/1992 Sb.

Podle rozkladové komise je třeba k této námitce v první řadě uvést, že Ministerstvo dopravy není příslušné k provádění kontroly (analýzy) požadavků povolených výjimek v rámci stavebního řízení, resp. kontroly plnění podmínek rozhodnutí jiných správních orgánů (podmínky vyplývající z rozhodnutí podle ustanovení § 56 zákona č. 100/2001 Sb. zajišťuje dohled, kterým je ekologický dozor stavby). K tomu viz např. rozsudek Krajského soudu v Ostravě ze dne 19. listopadu 2020, č. j. 38 A 6/2020–230, www.nssoud.cz. Dále lze uvést, že tato námitka byla již vypořádána, viz zejm. str. 32 napadeného rozhodnutí. U správních aktů platí presumpce jejich správnosti, z čehož musel správní orgán vyjít. Dále pak byly příslušné dotčené orgány, do jejichž gesce spadá ochrana přírody a životního prostředí, seznámeny s předmětem řízení a neuplatnily požadavky na další závazná stanoviska apod., ač jim tento prostor byl poskytnut, tudíž je třeba považovat i z tohoto důvodu podklady za úplné. Nad to je námitka zjevně nedůvodná, resp. k ní nemusí správní orgán přihlížet, neboť zjevně přesahuje námitkovou sféru odvolatele vymezenou mu zákonem.

Ad 11. Nepřezkoumatelnost rozhodování Magistrátu města Zlín při aplikaci ust. § 23 vodního zákona

Odvolatel v této námitce opakovaně napadá závazná stanoviska vodoprávního úřadu. Rozkladová komise proto odkazuje na vypořádání námitek k bodu 7 rozkladu. Jak bylo uvedeno, na základě žádosti ministra dopravy dle § 149 odst. 7 správního řádu přezkoumal příslušný nadřízený správní orgán vodoprávního úřadu Magistrátu města Zlín – tj. Krajský úřad Zlínského kraje tuto námitku odvolatele. Následně Krajský úřad Zlínského kraje, odbor životního prostředí a zemědělství, ve sdělení ze dne 16. srpna 2021, č. j. KUZL 55651/2021, k této věci uvedl, že uvedený dokument (sdělení Magistrátu města Zlín, odboru životního prostředí a zemědělství, ze dne 24. března 2017, č. j. MMZL 400018/2017 OŽPaZ-2), není závazným stanoviskem a ustanovení § 149 odst. 7 správního řádu se na něj nevztahuje. Vodoprávní souhlas byl k předmětné stavbě totiž vydán formou rozhodnutí Magistrátu města Zlín dne 4. února 2015, č. j. MMZL 9213/2015 OŽPaZ-4, přičemž toto rozhodnutí již nelze podrobit přezkumnému řízení, neboť pro zahájení přezkumného řízení zákonná lhůta podle § 96 odst. 1 správního řádu již marně uplynula, stejně tak jako zákonná lhůta pro vydání rozhodnutí v přezkumném řízení podle § 97 odst. 2 správního řádu. Pokud vodoprávní úřad k vydání souhlasu a stanovení podmínek zvolil jinou formu, než je závazné stanovisko, tedy rozhodnutí, je toto pravomocné rozhodnutí nadáno presumpcí správnosti a tedy pro speciální stavební úřad závazné.

K této námitce se Krajský úřad Zlínského kraje vyjádřil opakovaně při opětovném přezkumu v rámci závazného stanoviska ze dne 18. července 2024, č. j. KUZL 64352/2024, kde doplnil, že všechny stavební objekty předmětné stavby, jež spadají do působnosti vodoprávního úřadu ORP Zlín, byly zahrnuty do souhlasu dle § 17 vodního zákona ze dne 4. února 2015, č. j. MMZL 9213/2015 OŽPaZ-4.

K výtce odvolatele, kterou uvedl ve svém vyjádření k podkladům, že krajský úřad na tuto námitku nijak nereaguje, uvedl Krajský úřad Zlínského kraje ve svém vyjádření ze dne 16. října 2024, č. j. KUZL 90123/2024, následující, cit.: „Krajský úřad k této věci opakovaně sděluje, že se touto námitkou již zabýval (např. str. 10 stanoviska krajského úřadu) a při vypořádání této námítky se odkazoval i na závěry Městského soudu v Praze, který v rozsudku ze dne 27. dubna 2022, č.j. 9 A 134/2021-309, (bod 312 a násl.), uvedl, že jde o pouhé sdělení vodoprávního úřadu nemající znaky závazného stanoviska. Sdělením vodoprávní úřad toliko reagoval na vydání metodického pokynu nadřízeného orgánu, přičemž náležitosti ani podklady pro vydání sdělení nejsou právně ošetřeny. Nad rámec je nutno uvést, že posuzování vodních útvarů ve smyslu zmíněného metodického pokynu ve smyslu § 23a vodního zákona v rámci předmětných stavebních objektů bylo řádně provedeno, což vyplývá z obsahu stanoviska krajského úřadu (str. 11...), kde bylo provedeno zhodnocení stavebních objektů, jež byly předmětem souhlasu Magistrátu města Zlína ze dne 4. února 2015, č. j. MMZL 9213/2015 OŽPaZ-4, ke kterému se výše citované sdělení vztahovalo. Tímto dle krajského úřadu bylo ustanovení § 23a vodního zákona naplněno a krajský úřad považuje námitku za řádně vypořádanou.“

Ad 12. Ověření platnosti časově omezených vyjádření a stanovisek – riziko porušení § 2 odst. 4, § 3 a § 36 odst. 3 správního řádu.

Po vrácení věci Nejvyšším správním soudem doplnil stavebník do spisu aktualizovaná vyjádření a stanoviska dotčených orgánů a správců sítí, jejichž časová platnost v průběhu doby od vydání původního rozhodnutí expirovala. Přestože tyto námitky směřují do oblasti mimo námitkovou sféru odvolatele, kdy k nim nemusí správní orgán přihlížet (viz rozsudek Krajského soudu v Ostravě ze dne 19. listopadu 2020, č. j. 38 A 6/2020 – 230, www.nssoud.cz, kde soud výslovně konstatuje, že spolek není příslušný ke kontrole platnosti dokladů jiných účastníků řízení ani dotčených orgánů), rozkladová komise tak uzavírá, že v takto doplněné dokumentaci jsou obsažena platná vyjádření a stanoviska.

V případě rozkladů paní Ivy Lauterkrancové, spolků Egeria, Vizovické vrchy a Spolku pro ekologii Kostelec je třeba nejprve uvést, že jejich rozkladové námítky, které následně uplatnili též v žalobách a kasační stížnosti, neshledal Městský soud v Praze ani Nejvyšší správní soud důvodnými (viz rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 27. dubna 2022, č. j. 9 A 134/2021-309, a rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26. září 2023, č. j. 5 As 185/2022-88, www.nssoud.cz).

K rozkladu pana Josefa Drekslera a rozkladu paní Ivy Lauterkrancové:

Pozn.: Tito své účastenství v řízení odvozují od vlastnictví nemovitostí v obci Fryšták – paní Lauterkrancová parc. č. 115, 116/2 a 116/4 v k.ú. Dolní Ves, pan Dreksler dům č.p. 80 v ul. Dolnoveská ve Fryštáku a parc. č. 375 v k.ú. Dolní Ves, přičemž speciální stavební úřad je má za účastníky dle § 109 písm. e) stavebního zákona.

Ad 1. V rozhodnutí absentuje účel stavby

Odvolatelé ve své námitce uvádějí, že požadavkem vyhlášky č. 503/2006 Sb. je, aby stavební povolení obsahovalo účel stavby, avšak napadené rozhodnutí nemůže podle odvolatelů naplnit účel dopravní, neboť jde jen o část dálnice končící slepě na poli u Fryštáku a tak nemůže být naplněn dopravní účel; podle odvolatelů jde jen o tlak na všechny zainteresované.

Podle rozkladové komise v rozhodnutí ministerstva je vyjádřen účel stavby, který je srozumitelně a jasně uveden jako dálnice, kde stavba 4901 je logickou součástí této stavby. Pokud jde o otázku druhu a účelu stavby, pak ten je zřetelně vymezen na straně 4 stavebního povolení, kde je jasně uvedeno o jakou stavbu se jedná (dálnice), jakož i to, jaký je její účel (hlavní silniční tah ve směru Brno – Zlín – státní hranice ČR/SR). Stavba Dálnice D49 je Prioritní dopravní stavbou vymezenou v Zásadách územního rozvoje Zlínského kraje. Stavba 4901 je první částí této důležité stavby, která bude realizována po jednotlivých úsecích, které jsou postupně připravovány a budou také postupně prováděny. Námitka však konstruuje situaci, kterou považují odvolatelé za nezákonnou, totiž že stavba, která zatím pro nedokončení jiných úseků nemůže být využívána pro dopravní účely, a tak nesplňuje takový účel. Jinými slovy, podle odvolatelů je vyjádřený účel jen nominální, avšak není materiální. Taková konstrukce je však chybná a neodpovídá znění zákona, ani jeho účelu a smyslu. Účel stavby je zřejmý a je zřejmé, že nemusí být všechny části stavby ani povoleny, ani dokončeny současně. Naopak je zcela běžné, že jednotlivé části mohou být povolovány a budovány postupně, ve fázích. Fázování, resp. etapizace je pak nástrojem možného urychlení stavby dálnice, pokud stavebník vyhodnotil, že přínosy v podobě zahájení realizace v části úseku převažují. Je nutno připomenout, že o umístění stavby dálnice v území již bylo pravomocně rozhodnuto, jde o stavbu veřejně prospěšnou (povolení se vztahuje k nosné a podstatné části dálnice). V uvedeném tak není možno spatřovat nezákonnost napadeného rozhodnutí (ostatně takový výklad by znamenal, že jen celé stavby mohou být povoleny, což je absurdní a neodpovídá zákonu). Ostatně je zjevné, že cílem stavebníka je stavba celé dálnice jako funkčního celku. Samotná etapizace je pak postupem stavebníka aprobovaným zákonem, přičemž správní orgán nemůže rozhodovat o ničem jiném, než o žádosti mu předložené. Dále zde odvolatelé především vybočili z mezí námitkové sféry jim dané zákonem jako vlastníkům dotčených nemovitostí, protože není zřejmé, jakým způsobem došlo v uvedené souvislosti k zásahu do jejich práv tak, aby mohla být zpochybnována zákonnost rozhodnutí (ve smyslu ustanovení § 114 stavebního zákona je totiž přípustné podávat námítky pouze v případě přímého dotčení vlastnických práv). Uvedená námitka je tak nedůvodná.

Ad 2. Neumožnění podání námitek

Odvolatelé uvedli, že jim nebylo umožněno vznášet námítky k projektové dokumentaci, jelikož ministerstvo nestanovilo řádnou lhůtu k podání námitek, a to ani po písemné žádosti o prodloužení lhůty.

Tato námitka odvolatelů je podle rozkladové komise nepodložená. Před vydáním napadeného rozhodnutí (tj. dne 22. prosince 2020) mohli odvolatelé nahlížet do spisu, kdy doplnění spisu bylo oznámeno cca dva měsíce předem. Je zjevné, že odvolatelům nebyla odepřena možnost se seznámit se součástmi spisu dle § 36 odst. 1 věty první správního řádu. Nic na tom nemění skutečnost, že probíhala pandemie onemocnění Covid-19 (ostatně odvolatelé uvádějí jen obecný argument, že šlo o nouzový stav, resp. pandemii onemocnění Covid-19).

Samotné seznámení se se spisem pak odvolatelé nevyužili, avšak objektivně ho využít mohli, a tak nemohli být na svých právech zkráceni. Pokud jde o zasílání částí spisu, není součástí práva na seznámení se s podklady rozhodnutí, a tak nemohlo dojít k jeho porušení. Pokud jde o žádost o prodloužení lhůty, tato byla v případě pana Josefa Drekslera podána až po lhůtě, tak jí nemuselo být vyhověno. U prodloužení lhůty má ostatně správní orgán možnost uvážení (na prodloužení lhůty není právní nárok), když měli odvolatelé poměrně dlouhou dobu min. 2 měsíců na seznámení se podrobně s doplněnými podklady (mohli rovněž podat námitky), a správní orgán proto v případě správního uvážení nevybočit z jeho mezí. Uvedená námitka je tak nedůvodná.

Ad 3. Rozpor účinků povolené stavby

Odvolatelé namítají, že ministerstvo neprovedlo ověření, zda lze povolenou část stavby provozovat či nikoliv, přestože odvolatelé na konkrétní nedostatky ve fungování stavby upozorňovali.

Podle rozkladové komise je patrné, že se jedná o opakovanou námitku, ke které lze uvést, že etapizace (či fázování) povolovacích procesů je postupem aprobovaným zákonem – viz např. ustanovení § 140 správního řádu, a se kterou se již opakovaně správní orgán v napadeném rozhodnutí řádně vypořádal. Samotné budoucí užívání stavby, kdy odvolatelé namítají neověření účinků budoucího užívání stavby, bylo provedeno a zdůvodněno, a to v podmínkách napadeného rozhodnutí, viz zejména na str. 205 stavebního povolení. Součástí rozhodnutí ve věci samé nejsou objekty uvedené odvolateli, avšak i tyto jsou součástí stavby dálnice D49 v širším slova smyslu. Je třeba připomenout, že Ministerstvo dopravy není příslušným správním orgánem – speciálním stavebním úřadem pro povolování vodních děl, tedy z logiky věci předmětem uvedeného stavebního řízení proto nemohly být např. stavební objekty retenčních nádrží. Stavebník kromě toho doložil souhlasná stanoviska a vyjádření dotčených orgánů na úseku ochrany životního prostředí, prokazující způsobilost navrhovaného řešení mimo jiné i z hlediska hygienické ochrany vodních zdrojů. Skutkové okolnosti daného případu pak nasvědčují, že nejde o svévolnou či nahodilou realizaci jen některých etap, fází, ale že cílem stavebníka je realizace předmětné dálnice jako celku. Nesouhlas s koncepcí etapizace (či fázování) ze strany odvolatelů je spíše námětem *de lege ferenda*, než argumentem o nezákonnosti napadeného rozhodnutí. Dále pak především odvolatelé vybočili z mezí námitkové sféry jim dané zákonem jako dotčeným vlastníkům. Uvedená námitka je tak nedůvodná.

Ad 4. Absence tabulek k otázce sortimentu vysazovaných dřevin

Odvolatelé namítají, že počet a druhy navrhovaných dřevin jsou nesrozumitelné a upozorňují na nezpůsobilost autora navrhovat vegetační úpravy.

Podle rozkladové komise je tato námitka obsoletní, neboť před vydáním rozhodnutí byl na základě obdobné námitky ve spisových podkladech doplněn otisk razítka příslušné oprávněné osoby a do spisu byly doplněny rovněž požadované tabulky. V tomto smyslu tak odpadl předmět námitky. Nad to vypořádání správního orgánu v napadeném rozhodnutí (viz str. 249 stavebního povolení) plně odpovídá uplatněné námitce a je v souladu se zákonem, přestože uplatněná námitka (opakovaně) vybočuje z námitkové sféry odvolatelů. Lze připomenout, že vegetační úpravy dálnice nejsou primárně navrhovány pro zajištění komfortu bydlení, vedení trasy dálnice a její řešení v průchodu částí Dolní Ves odpovídá platnému Územnímu plánu města Fryšták a všem požadavkům stanoviska EIA. Pokud jde o opakovanou námitku týkající se informování o změně podkladů rozhodnutí, lze odkázat plně na vypořádání k bodu 2 rozkladu. Tato námitka je tak podle rozkladové komise rovněž nedůvodná.

Ad 5. Nejasné splnění požadavků závazného stanoviska EIA

Odvolatelé namítají, že z předložené projektové dokumentace ani z jiných dokumentů není zřejmé, jak stavebník splnil podmínky závazného stanoviska vydaného k vlivům prioritního dopravního záměru na životní prostředí.

Odvolatelé podle rozkladové komise zcela opomíjejí, že požadavky závazného stanoviska EIA byly do podmínek rozhodnutí převzaty, viz zejména podmínka č. 36 (nově jako č. 35) výrokové části napadeného rozhodnutí ministerstva, dále viz Související dokumentace (Hluková studie, Geodetické podklady, Analýza vlivu staveb na životní prostředí, splnění požadavků EIA aj.). Tento soubor příloh byl součástí podání stavebníka z prosince 2018, kterým byla rovněž sjednocena

projektová dokumentace. Logika časových vazeb je pak zřejmá. Závazné stanovisko bylo vydáno k DSP, a pokud jeho požadavky vyvolaly její dílčí změnu, je tato skutečnost zohledněna v rámci navazující (související) přílohy. Odvolatelé měli dostatek prostoru (téměř dva roky) se s obsahem podkladů, a tedy i „analýzy“ seznámit a bylo pouze na nich, zda tak učiní. Vypořádání námítky na str. 236–237 stavebního povolení je tak plně v souladu se zákonem. Další námítka směřující k tomu, že podklady rozhodnutí obsahují část „G“, avšak odvolatelé ji nemohli najít, přestože je součástí spisu, nelze klást správnímu orgánu k tíži. Tvrzený údajný rozpor mezi „analýzou“ a projektovou dokumentací se nezakládá na pravdě. V průvodní zprávě stavebník jasně deklaroval, že podmínky požadavků dotčených orgánů plní, proto je zde naopak patrný soulad s touto „analýzou“. Rozkladová komise tak neshledala tuto námítku důvodnou.

Ad 6. Neplnění projektové dokumentace – nízkohlučný asfalt, atp.

Odvolatelé namítají, že ministerstvo neověřilo skutečnosti, zda došlo k plnění požadavků dané podmínky, a to již u projektové dokumentace.

Podle rozkladové komise je patrné, že požadavky závazného stanoviska byly do podmínek rozhodnutí převzaty, viz zejména podmínka č. 36 písm. d) (nově pod č. 35) Opatření pro fázi výstavby ve výrokové části stavebního povolení. Vypořádání námítky správním orgánem na str. 237 je plně v souladu se zákonem, jestliže povinnost použití nízko hlučného asfaltu je uvedena ve stanovisku EIA, kde toto je, jak bylo uvedeno, zahrnuto jako podmínka do výrokové části napadeného rozhodnutí. Rovněž námítka týkající se skladby vozovky na mostech a nízkohlučného asfaltu byla vypořádána na str. 172 napadeného rozhodnutí (viz též Související dokumentace, která obsahuje podklady k návrhu, kde se odvolatel mohl s podklady seznámit v rámci seznámení se s podklady rozhodnutí). Lze tak shrnout, že v „Související dokumentaci“ jsou shromážděny všechny předchozí podklady k návrhu a zpracování DSP, tj. hlukové studie, geodetické podklady, kompletní záborový elaborát, podklady pro vynětí ze ZPF, analýzy vlivu staveb na životní prostředí, jakož i plnění požadavků stanoviska EIA, atd. Podklady zpracoval a doložil stavebník a odvolatelé se s nimi mohli v rámci realizace práv dle ustanovení § 36 odst. 3 správního řádu seznámit. V případě tzv. nízkohlučného asfaltu pak stavebník svoji povinnost musí splnit dle požadavků dotčených orgánů. Jak bylo uvedeno, podmínky stanoviska EIA jsou navíc pojaty do výrokové části rozhodnutí jako podmínka č. 36, která je pro stavebníka závazná. Je třeba podotknout, že v roce 2014 se běžně nízkohlučný asfalt pro dálnice nenavrhoval, i proto to v dokumentaci explicitně uvedeno není. Podmínka bude však splněna v rámci RDS, když bude vyžadována příslušnými orgány při kolaudaci. Ostatně bez splnění této podmínky by stavba nebyla zkolaudována. Rozkladová komise tak tyto námítky neshledala důvodnými.

Ad 7. Maření současného zprovoznění

Odvolatelé uvedli, že žádoucí společné zprovoznění dvou staveb je záměrně mařeno (nemá být povoleno jen samostatné zprovoznění stavby 4901) a došlo k povolení dopravního značení, což je rozporné s jednou z podmínek (podmínka č. 14).

Tato námítka je podle rozkladové komise zcela irelevantní, neboť nesprávně interpretuje podmínku č. 14 stavebního povolení, která podle stanoviska EIA znamená, že bude stanovena místní úprava před zprovozněním stavby. Odvolatelé konstruují absurdní závěr, že stavba nebude realizována, resp. že nemůže být realizována v etapách či fázích, o což opírají i tuto námítku týkající se staveb D4902.1, podmínky č. 14 a místní úpravy. Je zjevné, že etapizace, jak již bylo uvedeno výše, je možným a zákonem předpokládaným postupem. Vypořádání námítky správním orgánem tak proběhlo v souladu se zákonem, viz str. 238 napadeného rozhodnutí. Je zjevné, že konečným cílem stavebníka je realizace dálnice D49 jako celku. Co se týče SO C193, lze dále uvést, že vypořádání dané námítky je mj. na str. 238 napadeného rozhodnutí. Daná námítka je však čistě spekulativní, neboť dotčený správní orgán vymezil dopravní režim, jemuž se podoba dopravního značení musí přizpůsobit. Pochybnosti odvolatelů ve věci plnění podmínky tedy nejsou v této fázi řízení relevantní. Jinak řečeno, dopravní značení bude řešeno ve shodě s příslušnými dopravními orgány před uvedením stavby do provozu. Z postupu stavebníka taktéž nelze dovozovat, že by svévolně neusiloval o realizaci stavby jako funkčního celku. Právě naopak, protože o územní rozhodnutí pro navazující stavbu D4902.1 bylo již požádáno. Úvahy či pochybnosti odvolatelů v tomto směru tak nejsou ničím podloženy. Splnění podmínky č. 14

podle stanoviska EIA bude řešeno formou stanovení místní úpravy před zprovozněním stavby. Námitka odvolatelů není proto podle rozkladové komise důvodná.

Ad 8. Neproveditelnost a nedostatečná vymahatelnost podmínky

Odvolatelé namítají, že podmínka č. 14 závazného stanoviska (dopravní značení) není proveditelná, dostatečně konkrétní a vymahatelná a nesouhlasí s vypořádáním této námítky ministerstvem.

Obsahově se jedná o opakovanou námitku a podle rozkladové komise je tak možno pouze odkázat na vypořádání k předchozímu bodu, tedy že příslušný požadavek podmínky č. 14 stanoviska EIA byl promítnut do podmínky č. 36 (nově pod č. 35) napadeného rozhodnutí. Vypořádání námítky správním orgánem tak proběhlo v souladu se zákonem, viz str. 239 napadeného rozhodnutí. Je zjevné, že etapizace, jak již bylo osvětleno v předchozích bodech, je možným a zákonem předpokládaným postupem. Ostatně je zjevné, že cílem stavebníka je realizace dálnice jako celku a stanovená místní úprava dopravního značení bude provedena před zprovozněním stavby. Nelze tak pominout, že při splnění podmínky stanoviska EIA č. 14 (a případném vyloučení průjezdu nákladní dopravy ze stavby D4901) dojde bezpochyby i ke zlepšení dopravní situace v zastavěném území města Zlín, kdy navíc příprava dalších úseků D49 povede k vyloučení tranzitní dopravy centrem města. Tato námitka je podle rozkladové komise rovněž nedůvodná.

Ad 9. Nedořešená otázka potřebného množství zásypové zeminy

Odvolatelé uvedli, že záměr vyžaduje nadlimitní množství zásypové zeminy a podléhá tak zjišťovacímu řízení, které však stavebník neinicioval. Posouzení, zda byla tato podmínka splněna, závisí na množství použité zeminy, ministerstvo však žádnou úvahu v tomto směru nevydalo.

Podle rozkladové komise speciální stavební úřad vypořádal námitku odvolatele na str. 241 a 242 napadeného rozhodnutí dostatečně a v souladu se zákonem. Není věcí speciálního stavebního úřadu, aby posuzoval požadavky stanoviska EIA podle zákona č. 244/1992 Sb. (presumpce správnosti), jak vyžaduje odvolatel, jestliže požadavky závazného stanoviska Ministerstva životního prostředí jsou promítnuty do napadeného rozhodnutí. Taková pravomoc speciálnímu stavebnímu úřadu ostatně nepřísluší a závazné stanovisko EIA bylo i na základě námitek odvolatelů přezkoumáno příslušným nadřízeným orgánem – ministrem životního prostředí, který toto stanovisko potvrdil. K námitkám odvolatelů přitom ministr životního prostředí uvedl, cit.: „Dospěl jsem k závěru, že uvedené námítky odvolatelů nejsou důvodné. Podmínka č. 2 stanoviska k ochraně ZPF byla stanovena pro zajištění hospodárního využití skryvky kulturních vrstev půdy, přičemž tato podmínka je reflektována v podmínce č. 35 rozhodnutí o umístění stavby. Absence údajů o konkrétních pozemcích ve zpřesnění bilance skryvky ornice Městského úřadu Holešov ze dne 13. září 2017 nevytváří nezákonnost, neboť došlo k naplnění podstaty podmínky stanoviska k ochraně ZPF, tedy k projednání a odsouhlasení zpřesněné bilance skryvky kulturních vrstev půdy. K problematice rozproštění skryvky na zemědělskou půdu přísluší konstatovat, že za hospodárné využití skryvky půdy je považováno především využití pro zemědělské účely, v odůvodněném případě ovšem lze přebytek skryvky půdy použít i mimo zemědělskou půdu. Problematika ochrany zvláště chráněných druhů živočichů, ať již na ploše skryvky kulturních vrstev půdy, či na ploše, kde má dojít k rozproštění kulturních vrstev půdy, spadá do gesce příslušného orgánu ochrany přírody. S ohledem na to v dané podmínce stanoviska k ochraně ZPF nelze shledat nezákonnost. Souhlas s odnětím půdy ze ZPF byl vydán stanoviskem k ochraně ZPF pro záměr dopravní stavby „R 49, stavba 4901 Hulín — Fryšták“ v souladu se zásadami ochrany ZPF podle zákona č. 334/1992 Sb. S ohledem na kvalitu a rozsah záboru zemědělské půdy a s přihlédnutím k naplňování veřejného zájmu na úseku dopravní infrastruktury realizaci předmětného záměru stavby přísluší považovat zábor půdy pro realizaci tohoto záměru, při stanovení podmínek stanoviska k ochraně ZPF, za akceptovatelný z hlediska požadavků zákona č. 334/1992 Sb. na ochranu ZPF.“

Ministr životního prostředí, jak bylo uvedeno výše, po vrácení věci Nejvyšším správním soudem rovněž opakovaně přezkoumal i závazné stanovisko k ochraně ZPF, které ve svém stanovisku ze dne 22. července 2024, MZP/2024/290/1029, opětovně potvrdil jako zákonné a věcně správné s tím, že námítky odvolatelů byly v původním přezkumném závazném stanovisku

tehdejšího ministra životního prostředí vypořádány dostatečně a zákonně, a proto na jejich vypořádání plně odkázal.

Tato námitka je proto nedůvodná.

Ad 10. Územní rozhodnutí neobsahuje situační výkresy

Odvolatelé namítají, že k žádosti stavebníka má být dle zákona přiloženo územní rozhodnutí, které ve spisu však neobsahuje situační výkresy, které jsou jeho nedílnou součástí, a tak nemůže být považováno za kompletní.

Namítaná nutnost připojit situační výkresy, jestliže bylo mezi podklady napadeného rozhodnutí územní rozhodnutí, není požadavek vyplývající ze zákona a námitka odvolatelů byla správním orgánem v tomto směru na str. 243 napadeného rozhodnutí řádně vypořádána. Rozkladová komise se s tímto odůvodněním plně ztotožňuje a i v případě rozkladu na ně odkazuje. Proto ani tuto námitku neshledala důvodnou.

Ad 11. Nekompletní identifikační údaje

Odvolatelé namítají, že identifikační údaje projektanta (Ing. Miroslava Meluzína) v Průvodní zprávě neobsahují jeho autorizaci, a tak nemohou být považovány za kompletní.

Podle rozkladové komise je uvedená námitka zcela bezpředmětná, neboť podklady byly v tomto směru před vydáním napadeného rozhodnutí doplněny. Rovněž námitka odvolatelů o nemožnosti vyjádřit se k podkladům, resp. absence spolupráce správního orgánu, jak již bylo uvedeno zejména v bodě 2, je bezpředmětná, neboť odvolatelé měli možnost se seznámit s podklady pro rozhodnutí v rámci institutu nahlížení do spisu. Nad to je možné uvést, že odvolatelé těmito svými námitkami překračují rámec způsobilých námitek jim vymezený zákonem jako dotčeným vlastníkům. Tato námitka je tak nedůvodná.

Ad 12. Neověření účinků budoucího užívání stavby

Odvolatelé namítají, že u předmětné stavby nebylo ověřeno, zda bude funkční a průjezdná v budoucnu. Uvádějí, že stavba 4902.1 je nepřipravená, a tak není možné předjímat budoucí funkčnost a využití. Z toho důvodu odvolatelé nadále nesouhlasí s tím, že bylo vyhověno zákonným požadavkům, protože byl popřen účel § 111 odst. 2 stavebního zákona.

Podle rozkladové komise je námitka směřující k porušení § 111 stavebního zákona bezpředmětná, neboť odvolatelé mylně vykládají etapizaci jako zakázaný postup. Jak již bylo vyloženo shora, etapizace (či fázování) je postupem zákonem aprobovaný a nepředstavuje zakázaný způsob, jestliže nad to stavební objekty, které jsou napadeným rozhodnutím povolovány, představují nosnou a podstatnou část dopravní stavby. Naopak, realizace stavby po etapách umožňuje případné urychlení její realizace. Námitky odvolatelů byly již v souladu se zákonem řádně vypořádány na str. 231 a 232 napadeného rozhodnutí a rozkladová komise se s tímto plně ztotožňuje. Tato námitka je proto nedůvodná.

Ad 13. Mylný obsah technické zprávy, nutnost povolit další stavební objekt ministerstvem

Odvolatelé uvádějí, že v kapitole „Ochrana vodních nádrží a zdrojů, výstavby sedimentačních nádrží a biologických rybníčků, vyhledávání vodních zdrojů pro silniční a dálniční vybavení“ jsou uvedena mylná tvrzení, k čemuž namítali, že některé ze stavebních objektů, právě kvůli nepravdivým skutečnostem, mělo rovněž ministerstvo povolit.

Podle rozkladové komise je argumentace odvolatelů zavádějící. Ministerstvo dopravy není správním orgánem, který by měl rozhodovat o povolení staveb vodních děl (kupř. stavební objekty C 317 a C 328). Nad to je zjevné, že v případě řešení odvodnění pozemní komunikace byla vydána souhlasná stanoviska příslušných vodoprávních úřadů podle § 17 vodního zákona. Objekty jsou součástí stavby dálnice, ale nejsou součástí napadeného rozhodnutí, resp. jeho objektové skladby. Tudíž je zjevné, že ani nemohlo dojít k zasažení do práv odvolatelů, jestliže bude o těchto objektech dále rozhodováno příslušnými správními orgány, kde budou eventuálně moci svá práva jako účastníci řízení či dotčená veřejnost uplatňovat. V této souvislosti je třeba zdůraznit, že Ministerstvo dopravy obecně není příslušným správním orgánem (speciálním stavebním úřadem) pro povolování staveb vodních děl, a proto nelze předpokládat, že by v takovém případě vedlo řízení např. pro stavební objekty retenčních nádrží, což jsou např. právě stavební objekty

C 317 a C 328 (bez ohledu na otázku formálního upřesnění či specifikaci názvu stavebního objektu či jeho součástí oproti územnímu rozhodnutí). Námitky odvolatelů byly proto na str. 232 a 233 napadeného rozhodnutí vypořádány řádně a v souladu se zákonem. K otázce etapizace lze tak opět odkázat na předchozí body. Nelze rovněž pominout, že tato námitka překračuje námitkovou sféru odvolatelů jako dotčených vlastníků nemovitostí. Tato námitka je proto nedůvodná.

Ad 14. Retenční nádrže

Odvolatelé namítají, že retenční nádrže, které jsou zmiňovány v Projektové dokumentaci, nebyly umístěny a nejsou předmětem řízení, ač by měly.

Tato námitka je sice zaměřena konkrétně na retenční nádrže, ale je obsahově obdobná jako předchozí námitka. V tomto případě rozkladová komise odkazuje na vypořádání k předchozímu bodu rozkladu s tím, že je zjevné, že k řešení odvodnění pozemní komunikace, a to včetně retenčních nádrží, se souhlasně vyjádřily podle § 17 vodního zákona příslušné vodoprávní úřady. Rovněž objekty retenčních nádrží jsou součástí stavby dálnice D49 v širším smyslu, ale nejsou součástí objektové skladby napadeného rozhodnutí. Tudíž je zjevné, že ani nemohlo dojít k zasažení do práv odvolatelů (navíc Přivaděč Holešov je vzdálen cca 7 km vzdušnou čarou od nemovitostí odvolatelů, tedy i otázka přímého dotčení jejich vlastnických práv je přinejmenším diskutabilní), jestliže bude o těchto objektech dále rozhodováno příslušnými správními orgány, přičemž i zde budou odvolatelé eventuálně moci svá práva jako účastníci či dotčená veřejnost uplatňovat. Stavebník dále doložil souhlasná vyjádření dotčených orgánů na úseku ochrany životního prostředí, prokazující způsobnost navrhovaného řešení mimo jiné i z hlediska hygienické ochrany vodních zdrojů. Z těchto podkladů však nevyplývá stavebníkovi povinnost odvádět do odlučovačů vody ze svahů silničního tělesa. Veškerá voda z dálničních vozovek pak dle projektové dokumentace do odlučovačů odváděna je. Použití trvale umístěné mobilní norné stěny je vzhledem k výchozím parametrům obvyklé, a bude plnit svou funkci, kterou je základní ochrana vod. Konkrétní podoba technického řešení bude upřesněna v dalším stupni projektové dokumentace, základní parametry jsou však jednoznačně stanoveny technickými předpisy, konkrétně Vzorovými listy MD 2.2. Odvodnění (č. výkresu 216), přičemž tato dokumentace autorizaci nevyžaduje. Lze tak uzavřít, že tyto námitky byly na str. 233 napadeného rozhodnutí vypořádány v souladu se zákonem a rozkladová komise se s tímto vypořádáním plně ztotožňuje. K otázce etapizace lze i zde odkázat na vypořádání předchozích bodů rozkladu. Tato námitka tak nebyla shledána důvodnou.

Ad 15. Neoprávněná osoba

Odvolatelé namítají, že Projektová dokumentace a její části Technická zpráva, Havarijní plán, Povodňový plán a Přehlednou situaci označil otiskem razítka a podepsal Ing. Miroslav Meluzín, který dle odvolatelů není oprávněn navrhovat vodohospodářské stavby.

Podle rozkladové komise je tato námitka obsoletní, neboť příslušné podklady byly před vydáním rozhodnutí ministerstva v tomto směru doplněny. Námitka pak byla vypořádána na str. 233 a 234 napadeného rozhodnutí. Je tedy doloženo, že předmětná dokumentace, tj. část B, Celkové vodohospodářské řešení je potvrzena autorizovanou osobou pro navrhování vodohospodářských staveb, a že se odvolatelé mohli s tímto faktem seznámit dle § 36 odst. 3 správního řádu. Pokud jde o práva odvolatelů stran možnosti seznámení se s podklady a možnosti podat námitky, nebylo do nich zasaženo a lze plně odkázat na výše uvedené vypořádání k bodu 2 rozkladu. Nelze tak rovněž pominout, že i tato námitka překračuje námitkovou sféru odvolatelů jako vlastníků dotčených nemovitostí. Rozkladová komise neshledala tuto námitku důvodnou.

Ad 16. Nekompletní projektová dokumentace

Odvolatelé zde v zásadě namítají, že u všech tří dílčích stavebních objektů kanalizací se v jejich Technických zprávách odkazuje na Hydrotechnické výpočty coby přílohu, ty však absentují, a tak je projektová dokumentace nekompletní.

Podle rozkladové komise je tato námitka bezpředmětná, neboť v duchu této námitky (hydrotechnický výpočet) byly podklady před vydáním rozhodnutí doplněny. Námitka byla v souladu se zákonem vypořádána na str. 234 a 235 napadeného rozhodnutí. Dále tato námitka překračuje námitkovou sféru odvolatelů jako dotčených vlastníků. Pokud jde o práva odvolatelů

stran možnosti seznámení se s podklady a možnosti podat námitky, nebylo do nich zasaženo, přičemž i zde lze plně odkázat na vypořádání uvedené k bodu 2 rozkladu.

Ad 17. Projektová dokumentace je v rozporu s vyhláškou č. 146/2008 Sb.

Odvolatelé namítli, že projektová dokumentace by měla být zpracována dle zmíněné vyhlášky, která předepisuje její strukturu a obsah, což dle názoru odvolatelů nebylo v projektové dokumentaci dodrženo.

Rovněž tato námitka je podle rozkladové komise bezpředmětná, neboť v duchu této námitky (zejména hydrotechnický výpočet) byly podklady před vydáním rozhodnutí doplněny. Rozpor s vyhláškou č. 146/2008 Sb. tak není dán, pakliže projektová dokumentace obsahuje předepsané náležitosti. Namítaný absentující popis SO je obsahem již první přílohy SO (jednotlivé TZ k jednotlivým objektům), a proto nemusí být součástí průvodní zprávy. Tato námitka byla v souladu se zákonem vypořádána na str. 243 a 244 napadeného rozhodnutí. I tato však námitka zcela evidentně překračuje námitkovou sféru odvolatelů jako vlastníků dotčených nemovitostí. Pokud jde o práva odvolatelů na seznámení se s podklady a možnosti podat námitky, nebylo do nich zasaženo a lze i zde plně odkázat na vypořádání k bodu 2 rozkladu.

Ad 18. Nedostatečné a nepřezkoumatelné zpracování kapitoly č. 15 Průvodní zpráva

Odvolatelé namítají, že zpracování kapitoly č. 15 „Další požadavky“ uvádí pouze obecnou větu, její zpracování je nedostatečné a nepřezkoumatelné.

Tato námitka odvolatelů vychází z mylného výkladu podmínek napadeného rozhodnutí. Jestliže napadené rozhodnutí obsahuje podmínky, tyto podmínky jsou pro stavebníka závazné a jsou na něm vymahatelné. Z těchto důvodů námitka odvolatelů stojí na mylných předpokladech a je lichá. Požadavkům dotčených orgánů se napadené rozhodnutí věnuje, vychází z nich a ukládá podmínky stavebníkovi. Námitka byla v souladu s uvedeným vypořádána na str. 244 napadeného rozhodnutí. To, že odvolatelé jsou odlišného názoru, na věci nic nemění. Daná námitka je svou povahou navíc zavádějící. Skutečností je, že Průvodní zpráva (jakož i zbývající část projektové dokumentace) byla ke dni vydání rozhodnutí řádná, a že se s ní odvolatelé mohli seznámit a realizovat svá práva ve smyslu ustanovení § 36 odst. 3 správního řádu. Rovněž podmínky ze stanovisek dotčených orgánů jsou v DSP zapracovány a splněny. Námitku neshledala rozkladová komise důvodnou.

Ad 19. Nesplněné požadavky stavby

Odvolatelé namítají, že technické zprávy u mostů odkazují na již zrušené normy a tak nesplňují požadavky na mechanickou odolnost a stabilitu.

K tomu rozkladová komise uvádí, že s ohledem na délku správního řízení, resp. přípravu stavby v době přibližně 13 let je zjevné, že některé normy ČSN budou již zrušeny, resp. nahrazeny novými. Požadavek neustálé (formální) změny v podkladech v závislosti na změně technické normy je neudržitelný, když je zjevné, která nová norma nahrazuje původní. V přehledu ČSN je vždy uvedeno (v případě novelizace dané normy nebo přechodu na EN), která norma zrušenou normu nahrazuje. Námitky byly vypořádány na str. 276 a 277 rozhodnutí ministerstva, a to v souladu se zákonem. Dále tato námitka překračuje námitkovou sféru odvolatelů jako vlastníků dotčených nemovitostí. Pokud jde o právo odvolatelů na seznámení se s podklady a možnost podat námitky, nebylo do něj zasaženo a lze opět plně odkázat na vypořádání bodu 2 rozkladu.

Ad 20. Chybějící informace v projektové dokumentaci

Odvolatelé namítají, že projektová dokumentace nemá dostatečné informace, jelikož není zpracována dle přílohy č. 8 vyhlášky č. 146/2008 Sb., ve znění účinném do 30. listopadu 2018.

Námitka směřuje vůči tomu, že v Průvodní zprávě chybí oddíl 3. a písmeno g) podle přílohy č. 8 uvedené vyhlášky. To, zda jsou některé části uvedeny, se odvíjí podle povahy věci, resp. zda jsou splněny předpoklady pro to, aby dané písmeno bylo obsahem projektové dokumentace. V daném případě stejně jako u „plavebních podmínek“ nepřipadají další kategorie v úvahu. Nadto je třeba uvést, že případným orgánem, který by mohl upravit doložené podklady, je vodoprávní úřad. Jinak řečeno vodoprávním úřadem, ale i ostatními příslušnými orgány bylo

hydrologické a hydrometeorologické řešení v souladu s § 17 vodního zákona schváleno. Z toho plyne, že námitky, které byly vypořádány na str. 267 napadeného rozhodnutí, byly vypořádány v souladu se zákonem. Dále tato námitka překračuje námitkovou sféru odvolatelů jako vlastníků dotčených nemovitostí. V tomto případě lze dále odkázat rovněž na vypořádání k bodům 15 a 16 rozkladu.

Ad 21. Chybějící statické a hydrotechnické posouzení

Odvolatelé namítají, že v Technických zprávách mostních objektů absentují statická a hydrotechnická posouzení, které jsou povinné součástí dle přílohy č. 8 vyhlášky č. 146/2008 Sb.

Námitka odvolatelů, že součástí TZ není statické a hydrotechnické posouzení, neodpovídá skutečnosti, jestliže v duchu této námítky byly podklady před vydáním rozhodnutí doplněny, zejména o hydrotechnický výpočet. Pokud jde o statické výpočty k jednotlivým mostům (viz kupř. statický výpočet týkající se mostu SO 225), které potvrdil autorizovaný inženýr pro mostní stavby, podklady rozhodnutí obsahují část „G“ (viz digitální nosič), avšak pokud ji nemohli odvolatelé najít, přestože je součástí spisu, nelze to klást správnímu orgánu k tíži. Námitka byla v souladu se zákonem vypořádána na str. 277 napadeného rozhodnutí. Dále tato námitka překračuje námitkovou sféru odvolatelů jako vlastníků dotčených nemovitostí. Pokud jde o právo odvolatelů na seznámení se s podklady a možnost podat námitky, lze opět plně odkázat na vypořádání k bodu 2 rozkladu. Tato námitka je zjevně lichá.

Ad 22. Námitky proti závazným stanoviskům Ministerstva životního prostředí

Odvolatelé uvádějí námitky proti jednotlivým stanoviskům Ministerstva životního prostředí.

K námitkám proti závazným stanoviskům Ministerstva životního prostředí lze toliko uvést, že na základě ustanovení § 149 odst. 7 správního řádu tato závazná stanoviska přezkoumal ministr životního prostředí jako příslušný nadřízený správní orgán. Ministr životního prostředí poté dospěl k závěru, že námitky odvolatelů nejsou důvodné a proto závazným stanoviskem ministra životního prostředí ze dne 18. srpna 2021, č. j. MZP/2021/430/615, byla všechna tato odvolatelem napadená závazná stanoviska potvrzena.

Jak bylo uvedeno již výše, po vrácení věci Nejvyšším správním soudem na základě kasační stížnosti spolku Děti Země – Klub za udržitelnou dopravu, následně k žádosti ministra dopravy ministr životního prostředí tato závazná stanoviska opětovně přezkoumal. Závazným stanoviskem ministra životního prostředí ze dne 22. července 2024, č. j. MZP/2024/290/1029, byla tato závazná stanoviska opětovně potvrzena se závěrem, že námitky odvolatelů byly v původním přezkumném závazném stanovisku tehdejšího ministra životního prostředí vypořádány dostatečně a zákonně, a proto ministr životního prostředí na jejich vypořádání plně odkázal.

Jednotlivé námitky odvolatelů jsou pak z hlediska ministra životního prostředí vypořádány následovně:

K námitce, že ověřovací závazné stanovisko EIA nerespektuje ustanovení § 9a odst. 4 a 5 zákona č. 100/2001 Sb. (viz bod 22. 1. rozkladu Ivy Lauterkrancové a 22. 2. rozkladu Josefa Drekslera)

Jedna se o legislativně technickou chybu v zákoně č. 100/2001 Sb. Zákon č. 39/2015 Sb. zavedl povinnost ověřovat změny záměrů v průběhu navazujících řízení formou vydávání závazných stanovisek k ověření změn záměru, jejichž vydávání svěřil příslušným úřadům, které vydaly původní stanovisko EIA. Jednalo se konkrétně o nová ustanovení § 9a odst. 4 a 5 zákona č. 100/2001 Sb., která byla do tohoto zákona doplněna zákonem č. 39/2015 Sb. s účinností od 1. dubna 2015. Zákon č. 39/2015 Sb. ve svém přechodném ustanovení či. II bodu 2 rovněž stanovil, že na navazující řízení zahájená přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona se použijí ustanovení § 9a odst. 4 a 5 a § 9b až 9d zákona č. 100/2001 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti. Stavební řízení, ve kterém bylo vydáno napadené rozhodnutí, bylo zahájeno (k části později rozšířeného předmětu řízení) dne 28. listopadu 2007. Vzhledem k výše citovanému přechodnému ustanovení tedy není pochyb o tom, že povinnost ověření změn záměru se na dané stavební řízení vztahuje. Dne 5. srpna 2016 nabyl účinnosti zákon č. 256/2016 Sb., který doplnil do zákona č. 100/2001 Sb. nové ustanovení § 23a, které zavedlo možnost upraveného posouzení pro dopravní stavby, které naplní v něm uvedená kritéria. V ustanovení § 23a odst. 8 zákona č. 100/2001 Sb. byl pro období navazujících řízení, ve kterých bude o takto posouzených

záměrech rozhodováno, zachován (tzn. obdobně jako u běžných posouzení) procesní postup pro verifikaci změn záměru v těchto navazujících řízeních (oproti záměrům posouzeným v prioritních stanoviscích EIA), který byl upraven pouze formálně tak, aby názvosloví a jednotlivé kroky při verifikaci odpovídaly specifikům režimu dle ustanovení § 23a zákona č. 100/2001 Sb. Ovšem základ verifikace musí proběhnout obdobně podle tehdy platného a účinného ustanovení § 9a odst. 4 a 5 zákona č. 100/2001 Sb., proto na něj ustanovení § 23a odst. 8 zákona č. 100/2001 Sb. explicitně odkazuje. Dne 5. prosince 2016 oznamovatel požádal v souladu s ustanovením § 9a odst. 4 zákona č. 100/2001 Sb., v tehdy platném znění, o vydání závazného stanoviska k ověření změn záměru. Dne 1. listopadu 2017 nabyl účinnosti zákon č. 326/2017 Sb., kterým byly do ustanovení § 9a mj. doplněny nové odstavce 4 a 5 s tím, že dosavadní odstavce 4 a 5 se přečíslovaly na 6 a 7, a tento odst. 7 byl zároveň zrušen. Povinnost ověřování změn záměru je tedy od 1. listopadu 2017 kodifikována v ustanovení § 9a odst. 6 zákona č. 100/2001 Sb. Zákon č. 326/2017 Sb. k této změně nezavedl žádné přechodné ustanovení, takže žádosti o ověření změn podané před 1. listopadem 2017 byly od 1. listopadu 2017 bez dalšího vyřizovány podle ustanovení § 9a odst. 6 zákona č. 100/2001 Sb. Zákon č. 326/2017 Sb. v souvislosti se změnou ustanovení § 9a odst. 4 a 5 (nově odst. 6) rovněž nepamatoval na úpravu ustanovení § 23a odst. 8 zákona č. 100/2001 Sb., kde tedy po 1. listopadu 2017 zůstal ve věci ověřování změn záměrů odkaz na ustanovení § 9a odst. 4 a 5 zákona č. 100/2001 Sb. Jedná se zjevně o legislativně technickou chybu v zákoně. Od 1. listopadu 2017 řeší ustanovení § 9a odst. 4 a 5 zákona č. 100/2001 Sb. problematiku prodlužování platnosti stanovisek EIA, zatímco ustanovení § 23a odst. 8 zákona i nadále (včetně nesprávného odkazu) řeší problematiku ověřování změn záměru. Ověřující stanovisko EIA ze dne 25. dubna 2019, č. j. MZP/2019/710/1094 (mohlo být vydáno až po obdržení relevantního oznámení o zahájení řízení, které MŽP obdrželo dne 21. března 2019) bylo vydáno v souladu s ustanoveními § 23a odst. 8 a § 9a odst. 6 zákona č. 100/2001 Sb., a na změnu zákona ve výše uvedeném smyslu je v jeho odůvodnění (str. 4) upozorněno. Z výše uvedeného je tedy zřejmé, že na daný případ nelze aplikovat aktuální znění ustanovení § 23a odst. 8 a § 9a odst. 4 a 5 zákona č. 100/2001 Sb. (změnovým zákonem č. 326/2016 Sb. došlo k vložení zcela nových odst. 4 a 5 v rámci ustanovení § 9a, které se týkají problematiky prodlužování platnosti stanovisek EIA a kde u původních výše citovaných odst. 4 a 5 došlo současně k přečíslování, k dílčímu nahrazení textace prvního a ke zrušení druhého z původních odstavců, tj. do aktuální podoby § 9a odst. 6 zákona č. 100/2001 Sb.). Z výše uvedeného původního záměru zákonodárce lze nadále vycházet také v současném znění zákona č. 100/2001 Sb., kdy je zjevné, že nelze aplikovat souběžně dvě různá ustanovení, z nichž každé je tímto zákonem uvedeno zvlášť a každé řeší jinou problematiku samostatnými a nezaměnitelnými postupy. Nelze proto použít ani argumentace chybějící právní úpravy (a silentio legis) či podobnosti (a simili). Současně s výše uvedeným je třeba doplnit, že zabývat se změnami podmínek v území, a to bez vlastního záměru, je předmětem prodloužení platnosti stanoviska EIA. Tento postup je podrobně řešen v rámci Sdělení MŽP k platnosti stanovisek EIA podle zákona č. 100/2001 Sb. a k obsahu žádostí o prodloužení platnosti stanovisek EIA, č. j. MZP/2018/710/2837, ze dne 13. září 2018. Pro daný případ je však tento postup irelevantní, neboť takový úkon jednak nebyl činen a jednak platnost prioritního stanoviska EIA podle zákona prodloužit nelze. Oproti tomu v rámci ověřujícího stanoviska EIA, které lze vydat pouze k záměru s platným stanoviskem EIA, je možné zabývat se pouze změnami vlastního záměru, tj. bez uvažování změn v území. Dle ustanovení § 9a odst. 6 (taktéž předchozího odst. 4) zákona č. 100/2001 Sb. je proto uvedeno, že k žádosti o vydání ověřujícího stanoviska EIA předloží oznamovatel příslušnému úřadu dokumentaci pro příslušné navazující řízení včetně úplného popisu případných změn oproti záměru, ke kterému bylo vydáno stanovisko. Ověřující stanovisko EIA z podstaty věci neověřuje změny podmínek v dotčeném území nebo poznatků metod posuzování, v jejichž důsledku by záměr mohl mít neposouzené významné vlivy na životní prostředí ve smyslu zákona č. 100/2001 Sb., ale konkrétní změny záměru. Současně je třeba dodat, že v postupu podle ustanovení § 9a odst. 6 zákona č. 100/2001 Sb. se nehodnotí záměr jako celek, ale pouze změny předmětu navazujícího řízení oproti tomu, jak byly tyto části (odpovídající předmětu navazujícího řízení) řešeny v procesu EIA. Z výše uvedeného vyplývá, že námitka nehodnocení kumulativních vlivů se záměrem nového elektrického vedení V498/499 v rámci ověřujícího stanoviska EIA je neopodstatněná. V napadeném ověřujícím stanovisku EIA nebyl shledán rozpor s právními předpisy, který by mohl mít vliv na výrokovou část tohoto stanoviska, a který by tak byl způsobilý negativně ovlivnit další průběh navazujících řízení.

Všechny změny záměru byly vyhodnoceny v rámci ověřujícího stanoviska EIA s tím, že se nejedná o změny, které by mohly mít významný negativní vliv na životní prostředí.

K námitce, že v rozporu s § 23a odst. 6 zákona č. 100/2001 Sb. nebyla zveřejněna žádost (viz bod 22. 1. rozkladu Josefa Drekslera)

Úplné znění § 23a odst. 6 zákona č. 100/2001 Sb. zní takto: „Závazné stanovisko k vlivům prioritního dopravního záměru na životní prostředí a podklady k jeho vydání zveřejní příslušný úřad na internetu“. Cit. ustanovení odst. 6 tudíž závazně nespécifikuje konkrétní vyčet podkladů, které příslušný úřad má povinnost zveřejnit spolu s prioritním stanoviskem EIA. Z věcného hlediska může být určitým upřesněním předchozí odst. 5, který uvádí, že „Závazné stanovisko k vlivům prioritního dopravního záměru na životní prostředí se vydává na základě žádosti oznamovatele, jejíž součástí je podklad obsahující popis aktuálního technického řešení záměru a jeho vlivu na životní prostředí a veřejné zdraví; [...] U prioritního dopravního záměru, který stanoví vláda nařízením, oznamovatel v podkladu podle věty první uvede nástin studovaných hlavních variant a stěžejní důvody pro jeho volbu vzhledem k vlivu na životní prostředí.“ Zákon tudíž umožňuje odlišit podklady k vydání stanoviska EIA od vlastní žádosti, kterou může být stejně tak pouze průvodní přípis. Přísluší proto konstatovat, že nezveřejnění vlastní žádosti oznamovatele o vydání prioritního stanoviska EIA není z hlediska procesu EIA nedostatkem, který by vedl k jeho nezákonnosti. V případě relevantních podkladů žádosti, které vedly k vydání prioritního stanoviska EIA a které dostatečně popisují aktuální technické řešení záměru a jeho vlivy na životní prostředí a veřejné zdraví, včetně nástinu studovaných hlavních variant a stěžejních důvodů pro jeho volbu vzhledem k vlivu na životní prostředí, došlo k jejich úplnému zveřejnění ve smyslu ustanovení § 23 odst. 6 zákona č. 100/2001 Sb. S těmito podklady prioritního stanoviska EIA bylo a stále je možné se řádně a dostatečně seznámit na internetu, čímž je umožněna také přezkoumatelnost obsahové náplně prioritního stanoviska EIA.

K námitce, že nebyly posouzeny kumulativní vlivy se záměrem nového el. vedení V498/499 (viz bod 22. 2. rozkladu Ivy Lauterkrancové a 22.3 rozkladu Josefa Drekslera)

K těmto námitkám ministr životního prostředí konstatoval, že proces EIA proběhl v roce 2016, a nemohl tak zohledňovat kumulativní vlivy se záměrem nového el. vedení V498/499, jelikož tento záměr byl předběžně projednán na MŽP až v roce 2017. V době procesu EIA nedosáhl záměr nového el. vedení V498/499 takové určitosti a konkrétnosti, aby mohl být vyhodnocen. K vyhodnocení v prioritním stanovisku EIA nebylo možné vzhledem k časové posloupnosti jednotlivých záměrů přihlídnout, proces EIA proběhl před předložením a konkretizací záměru nového el. vedení V498/499. Z uplatněných námitek není zároveň zřejmé, v jakém smyslu je u předmětných dvou stavebně a technicky zcela rozdílných záměrů (se společným pouze liniovým charakterem) spatřován potenciálně významný kumulativní vliv, který by bylo nutné zohlednit v rámci řešeného předmětného záměru D49. Z pohledu vlivů na krajinný ráz může být kumulativní souběh obou záměrů teoreticky vnímán i jako pozitivní, než větší fragmentace krajiny každým záměrem samostatně. Současně je třeba upozornit, že v postupech hodnocení vlivů na životní prostředí platí chronologická posloupnost, kdy každý později předkládaný záměr zohledňoval již hodnocené, nicméně zatím nerealizované záměry dřívější (o jejichž vlivech na životní prostředí má díky tomu také potřebné informace), z nichž pak pouze ty relevantní z hlediska případné kumulace a synergie vlivů. V daném případě by se toto týkalo záměru nového el. vedení V498/499, jakožto mladšího a pozdějšího ze záměrů, který, pokud by byl vyhodnocen z hlediska kumulativních vlivů s předmětným záměrem D49 jako významně negativní, vztahoval by se tento závěr právě na tento pozdější záměr, nikoliv na vlastní D49. Výše uvedené ve skutečnosti dokládají také přiložené příписy MŽP ze dne 27. května 2017 k záměru „UTS – V498/499 – nové vedení Otrokovice-Ladce“ a ze dne 20. února 2020 k záměru „V418/818 – zdvojení vedení – ten již v dubnu 2021 obdržel souhlasné stanovisko EIA, mimo jiné na základě přepracované dokumentace EIA, která v části B.1.4.2 (Kumulace s jinými záměry) na str. 35 k hodnocení možnosti kumulativních vlivů uvedla, že záměr výstavby dálnice D49 Hulín – Fryšták (uzemní kolize v úseku mezi stožáry č. 69 – 70), předpokládané zprovoznění po roce 2022. Kumulace vlivů se nepředpokládá, doba realizace se nebude překrývat s dobou realizace záměru zdvojení vedení. Ministr životního prostředí dospěl proto k závěru, že v napadeném ověřujícím stanovisku EIA nebyl shledán rozpor s právními předpisy, který by mohl mít vliv na výrokovou část tohoto stanoviska, a který by tak byl způsobilý negativně ovlivnit další průběh navazujících řízení. Všechny změny záměru byly vyhodnoceny

v rámci ověřujícího stanoviska EIA s tím, že se nejedná o změny, které by mohly mít významný negativní vliv na životní prostředí.

K pochybnosti odvolatelů o proveditelnosti a realnosti podmínky č. 14 prioritního závazného stanoviska (viz bod 22.3 rozkladu Ivy Lauterkrancové a 22.4 rozkladu Josefa Drekslera)

K tomuto ministr životního prostředí konstatoval, že tvrzená nezákonnost prioritního stanoviska EIA není dostatečně odůvodněná, není zřejmé, v čem by měla spočívat. Dodržování vypořádání podmínek z prioritního stanoviska EIA či stanoviska k ověření změn prioritního dopravního záměru je v kompetenci správního orgánu příslušného k vedení navazujícího řízení. V daném případě tedy nikoliv MŽP. Podmínka svým obsahem nenaleží do územního řízení, ale do stavebního povolení, kde by měla být převzata jako závazná podmínka, jejíž plnění pak bude dokladováno při povolování zkušebního, předčasného nebo trvalého provozování stavby. Podmínka upravuje dopravní značení, resp. směřování dopravních proudů za určité situace. Není zřejmé, proč by měla být nespílitelná, a už vůbec není zřejmé, proč by měla být nelogická. V návaznosti na výše uvedené nelze konstatovat věcný ani procesní důvod pro její zrušení se závěrem, že u prioritního stanoviska EIA nebyly zjištěny důvodné pochybnosti o jeho souladu s platnými právními předpisy.

K námitce týkající se údajného neposouzení vlivu násypové zeminy (viz bod 22.4 rozkladu Ivy Lauterkrancové a 22.5 rozkladu Josefa Drekslera)

K této námitce ministr životního prostředí uvedl, že je předně třeba odlišit posouzení vlivu násypové zeminy v rámci záměru s prioritním stanoviskem EIA, jakožto záměru s předpokladem odběru a využití zeminy (odběratel), od záměru či záměrů, které budou tyto zeminy dodávat (dodavatel, dodavatelé). Z prioritního stanoviska EIA je zřejmé, že v rámci hodnocení vlivů předmětného záměru na životní prostředí bylo využití zemin kvantifikováno (viz poukazované bilance) a vyhodnoceno z hlediska relevantních vlivů (viz např. hodnocení vlivu na půdu a krajinný ráz na str. 7, 22 a 32, popř. porovnání variant na str. 36 prioritního stanoviska EIA). V rámci prioritního stanoviska EIA a podkladů, na jejichž základě bylo vydáno, přísluší v tomto smyslu považovat popis předmětného záměru za dostatečný. Neznalost zdrojů a případného dodavatele či dodavatelů násypové zeminy v době prováděného hodnocení vlivů na životní prostředí dle zákona č. 100/2001 Sb. nelze považovat za nezákonnost prioritního stanoviska EIA, ani za nedostatek vlastního hodnocení. Obdobně je nahlíženo na zdroje a dodavatele kameniva, pojiv a dalších surovin pro výrobu betonu či živčických směsí, případně přímo těchto hmot, pakliže nejsou přímou součástí záměru. Jednak jsou tyto značně proměnlivé v čase a závislé na řadě dalších faktorů (nabídková cena, termín a množství dodání, popř. další kritéria výběrových řízení generálního dodavatele stavby vůči subdodavatelům), jednak je u nich vždy nutné předpokládat legální právní stav, tzn. dostupnost řádnými povoleními, v rámci kterých byly jejich vlivy (provoz zařízení a provoz deponie zemin, vznik zemin v rámci jinak povolených dílčích staveb, apod.) dostatečně posouzeny z hlediska souvisejících právních předpisů. Dále konstatoval, že záměrem zákonodárce v oblasti právní úpravy nakládání se zeminami, v daném případě v rámci zákonů o odpadech (předchozího zákona č. 185/2001 Sb. a aktuálního zákona č. 541/2020 Sb.), bylo, aby využití věci (zeminy) nevedlo k nepříznivým dopadům na životní prostředí a nepředstavovalo pro něj ekologické riziko. Mezi nepříznivé dopady na životní prostředí patří zejména využití zemin na nepovolené terénní úpravy či rekultivace, které nejsou prováděny v souladu se stavebním či jinými souvisejícími zákony, a nebyly tak v souvislosti s nimi nijak patřičně posouzeny. Tato možnost byla v daném případě vyloučena provedeným posouzením vlivů záměru na životní prostředí dle zákona č. 100/2001 Sb., které bylo ukončeno vydáním souhlasného prioritního stanoviska EIA. Oproti tomu riziko pro životní prostředí může představovat např. využití takových zemin k výše uvedeným účelům, které by mohly být kontaminovány nadlimitními škodlivinami. Pro eliminaci tohoto rizika jsou zákonem o odpadech a jeho prováděcími vyhláškami stanoveny jednoznačné podmínky, včetně nejvýše přípustných limitních koncentrací škodlivin v zeminách pro jejich ukládání na skládky a využívání na povrchu terénu. Tyto postupy směřují do prováděcí praxe a nelze je v hodnocení vlivů na životní prostředí hodnotit ani predikovat jinak, než předpokladem plnění těchto zákonných povinností. Zákon č. 100/2001 Sb. v tomto smyslu požaduje provádět hodnocení „s ohledem na dosažený stupeň poznání, pokud jde o znečišťování životního prostředí“ (viz povinná náležitost stanoviska EIA dle části II. odst. 3 přílohy č. 6 k zákonu č. 100/2001 Sb.). Zvolené metody hodnocení v rámci prioritního stanoviska EIA lze proto

považovat za souladné s požadavky zákona č. 100/2001 Sb. K argumentaci odvolatelů ohledně nahlížení na násypové zeminy jako na „odpad“ a z toho dovozované potřeby zařazení záměru pod bod 56 (Zařízení k odstraňování nebo využívání ostatních odpadů s kapacitou od stanoveného limitu) přílohy č. 1 k zákonu č. 100/2001 Sb., lze konstatovat, že odvolatelé předjímají pouze jedno z možných zákonných řešení. Navíc v podobě spíše extrémního příkladu, ke kterému v praxi u obdobných záměrů zpravidla nedochází. Zákon o odpadech umožňuje využití násypové zeminy buďto tak, že se na ni přímo nevztahuje (např. využití v místě), nebo ji považuje za vedlejší produkt, popř. ji teprve po vyloučení předchozích dvou možností považuje za odpad. Argumentace odvolatelů již zároveň opomněla doplnit, že limit uvedený k bodu 56 přílohy č. 1 k zákonu č. 100/2001 Sb. uvádí výkonnostní hodnotu 2500 t/rok, a tedy nikoliv limit v podobě celkového úhrnného množství „odpadů“, po jehož naplnění je záměr dokončen. V případě předmětné liniové dopravní stavby by bylo poměrně obtížné tento parametr rozpočítávat při definování kapacity jednotlivých „zařízení k odstraňování nebo využívání odpadů“, neboť násypy nebudou realizovány v celé trase záměru. Je tudíž zřejmé, že předmětný bod se logicky vztahuje spíše na záměry, jejichž účelem je systematické využívání odpadů v místě příslušné provozovny. Z pohledu posouzených vlivů předmětného záměru nicméně není podstatné ani takovéto legislativní zařazení záměru, neboť vlivy na životní prostředí jsou hodnoceny především z pohledu fakticky předpokládaných spojených vlivů s realizací navrhovaných činností.

K námitce, že Dlouhá ulice ve Fryštáku neexistuje (viz bod 22.5 rozkladu Ivy Lauterkrancové a 22.6 rozkladu Josefa Drekslera)

K této námitce ministr životního prostředí uvedl, že z kontextu užití textace prioritního stanoviska EIA k rozporované ulici je zřejmé, že tato je zmíněna pouze v rámci konstatování vypočtených příspěvků, které se však s označením ulice nijak nemění a nemají na závěry provedeného hodnocení vlivů na životní prostředí faktický význam. Uvedení Dlouhé ulice ve Fryštáku v prioritním stanovisku EIA je proto nanejvýše administrativní detail, který nebrání zjištění skutečného stavu věci. Stále platí závěry prioritního stanoviska EIA, že imisní příspěvky z provozu na hodnocené dálnici D49 ke znečištění ovzduší jsou v okolních obcích nízké, situaci znečištění ovzduší prakticky nezmění a veřejné zdraví nepříznivě neovlivní.

K námitce, že nebyly vzaty v úvahu účinné právní předpisy (viz bod 22.6 rozkladu Ivy Lauterkrancové a 22.7 rozkladu Josefa Drekslera)

K této námitce ministr životního prostředí uvedl, že po formální stránce citovaná textace ustanovení § 23a odst. 4 zákona č. 100/2001 Sb. uvádí, že při vydávání prioritního stanoviska EIA příslušný úřad „vezme v úvahu“ účinné právní předpisy, a nikoliv že tyto v něm musí uvést či se jimi při vydávání závazně řídit, byť tak zpravidla činí. Již na tomto místě by proto bylo možné odmítnout odvolateli tvrzenou nezákonnost prioritního stanoviska EIA. V rámci námítky je však správně zmíněna souběžná platnost poukazovaného ustanovení § 5 odst. 3 zákona č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (ve znění platném v době vydávání prioritního stanoviska EIA, tj. ve znění zákona č. 39/2015 Sb.), které požaduje „zajistit vsakování nebo zadržování a odvádění povrchových vod vzniklých dopadem atmosférických srážek na tyto stavby v souladu se stavebním zákonem“, a to s dalšími ustanoveními právních předpisů pro tuto oblast. Námitka odvolatelů konkrétně zmiňuje vyhlášku Ministerstva pro místní rozvoj č. 501/2006 Sb., o obecných požadavcích na využívání území (ve znění účinném v době vydávání prioritního stanoviska EIA tj. ve znění zákona č. 431/2012 Sb.). Tato v ustanovení v § 20 odst. 5 písm. c) uvádí podmínky vymezení stavebního pozemku, kde „vsakování nebo odvádění srážkových vod ze zastavěných ploch nebo zpevněných ploch, pokud se neplánuje jejich jiné využití; přitom musí být řešeno 1. přednostně jejich vsakování, v případě jejich možného smísení se závadnými látkami umístění zařízení k jejich zachycení, není-li možné vsakování, 2. jejich zadržování a regulované odvádění oddílnou kanalizací k odvádění srážkových vod do vod povrchových, v případě jejich možného smísení se závadnými látkami umístění zařízení k jejich zachycení, nebo 3. není-li možné oddělené odvádění do vod povrchových, pak jejich regulované vypouštění do jednotné kanalizace“. Obdobně k prioritní posloupnosti možných řešení přistupovala také vyhláška Ministerstva pro místní rozvoj č. 268/2009 Sb., o technických požadavcích na stavby (ve znění platném v době vydávání prioritního stanoviska EIA, tj. ve znění zákona č. 431/2012 Sb.), a to ve svém ustanovení § 6 odst. 4. V rámci prioritního stanoviska EIA bylo na str. 15 uvedeno, že „Retenční schopnost krajiny je v rámci projektové dokumentace stavby podpořena řešením

systémem odvodnění zpevněných ploch dvěma navrženými retenčními nádržemi pro zachycení srážkových vod s kapacitou dimenzovanou pro přivalové deště (km 8,200 a km 4,700) a využitím okolních ploch podél záměru pro maximální výsadbu stromů a keřů podle prostorových možností a technických podmínek pro vysazování a ošetřování vegetace“. Vlivy záměru tak byly hodnoceny v technickém řešení dle druhého prioritního bodu, na což lze z pohledu vlivů pohlížet jako na posouzení takového řešení, které je na straně bezpečnosti (pakliže by ve výsledku bylo realizováno prioritněji řešením zasakováním, nemůže toto řešení způsobit významnější vlivy, nežli řešení s retenčními nádržemi). Zákon č. 100/2001 Sb. v tomto smyslu požaduje provádět hodnocení „s ohledem na dosažený stupeň poznání, pokud jde o znečišťování životního prostředí“ (viz povinná náležitost stanoviska EIA dle části II. odst. 3 přílohy č. 6 k zákonu č. 100/2001 Sb.). Zvolené metody hodnocení v rámci prioritního stanoviska EIA přísluší proto považovat za souladné s požadavky zákona č. 100/2001 Sb.

K námitkám odvolatelů ohledně zkrácení práva na spravedlivý proces (viz bod 22.7 rozkladu Ivy Lauterkrancové a 22.8 rozkladu Josefa Drekslera)

K těmto námitkám ministr životního prostředí uvedl, že argumentace odvolatelů k ustanovení § 23a odst. 3 zákona č. 100/2001 Sb. dovozuje, že umožňuje vydání pouze souhlasného prioritního stanoviska EIA. Předmětné ustanovení zní konkrétně takto (aktuální znění je totožné se zněním v době podání žádosti o vydání prioritního stanoviska EIA, tj. ke dni 19. září 2016): „Příslušný úřad vydá k prioritnímu dopravnímu záměru závazné stanovisko k vlivům prioritního dopravního záměru na životní prostředí, které je podkladem pro vydání rozhodnutí v navazujících řízeních. Závazné stanovisko podle věty první obsahuje opatření k prevenci, vyloučení, snížení, popřípadě kompenzaci nepříznivých vlivů na životní prostředí. Platnost závazného stanoviska podle věty první je 5 let“. Věta první se přitom mimo označení prioritního stanoviska nijak významně neodchyluje od ustanovení §9a odst. 1 zákona č. 100/2001 Sb. (ve znění platném v době vydávání prioritního stanoviska EIA, tj. ve znění zákona č. 256/2016 Sb.), kde je pro ostatní „standardní“ stanoviska EIA uvedeno: „Příslušný úřad vydá na základě dokumentace a vyjádření k nim vydaných závazné stanovisko k posouzení vlivů provedení záměru na životní prostředí. Náležitosti stanoviska jsou uvedeny v příloze č. 6 k tomuto zákonu“. Zmíněná příloha č. 6 (Náležitosti stanoviska) k zákonu č. 100/2001 Sb. (ve znění platném v době vydávání prioritního stanoviska EIA, tj. ve znění zákona č. 256/2016 Sb.) pak v rámci požadavků na výrokovou část I. uvádí pod bodem 8. následující požadavek na obsah „standardních“ stanovisek EIA: „Podmínky pro fázi přípravy záměru, realizace (výstavby) záměru, provozu záměru, popřípadě podmínky pro fázi ukončení provozu záměru za účelem prevence, vyloučení, snížení, popřípadě kompenzace nepříznivých vlivů záměru na životní prostředí, včetně povinností a podmínek pro sledování a rozbor vlivů na životní prostředí“. V dalším ustanovení § 9a odst. 3 zákona č. 100/2001 Sb. je pak uvedeno: „Platnost stanoviska je 5 let ode dne jeho vydání“. Z výše uvedeného je zřejmé, že mezi souvisejícími ustanoveními k prioritnímu stanovisku EIA a ke „standardnímu“ stanovisku EIA nelze spatřovat žádné významnější odchylky ve smyslu uváděné námitky. Ustanovení § 23a odst. 3 zákona č. 100/2001 Sb. pouze druhou větou převzalo část požadavků na povinné náležitosti prioritního stanoviska EIA, a to z požadavků na „standardní“ stanoviska EIA, s ohledem na to, že jinak bylo z obvyklých náležitostí dle přílohy č. 6 k zákonu č. 100/2001 Sb. vyjmuta. Ostatní použité formulace jsou významově prakticky totožné. Mnoha příklady z dosavadní praxe lze pak snadno doložit, že žádné z ustanovení ke „standardním“ stanoviskům EIA nikdy příslušným úřadům nebránilo ve vydání nesouhlasného stanoviska EIA podle zákona č. 100/2001 Sb. Z uvedeného tak nelze ani „implicitně“ dovozovat možnost vydání pouze souhlasného prioritního stanoviska, a namítat proto zkrácení práva na spravedlivý proces.

Ad 23. Námitky proti správním aktům obecného stavebního úřadu

Odvolatelé uvádějí námitky proti jednotlivým správním aktům obecného stavebního úřadu, resp. jeho závazným stanoviskům.

K námitkám odvolatelů proti závazným stanoviskům a aktům obecného stavebního úřadu lze toliko uvést, že na základě ustanovení § 149 odst. 7 správního řádu tato závazná stanoviska přezkoumal příslušný nadřízený správní orgán, který neshledal námitky odvolatelů důvodnými. Tj. závazné stanovisko Městského úřadu Holešov, odboru výstavby, rozvoje a životního prostředí ze dne 30. listopadu 2018, č. j. HOL-33159/2018/SÚ/RS (souhlas dle § 15 odst. 2 stavebního zákona), ve znění provedeném rozhodnutím o změně závazného stanoviska Městského úřadu

Holešov, odboru územního plánování a stavebního řádu, ze dne 14. října 2020, č. j. HOL-29254/2020/SÚ/RS, bylo potvrzeno závazným stanoviskem Krajského úřadu Zlínského kraje, odboru územního plánování a stavebního řádu, ze dne 13. července 2021, č. j. KUZL 47144/2021, rovněž závazné stanovisko Městského úřadu Holešov, odboru výstavby, rozvoje a životního prostředí, ze dne 30. listopadu 2018, č. j. HOL-29573/2018/ŽP/Ve (souhlas vodoprávního úřadu dle § 17 odst. 1 písm. a), e) zákona č. 254/2001 Sb.) bylo potvrzeno stanoviskem Krajského úřadu Zlínského kraje, odboru životního prostředí a zemědělství, ze dne 29. června 2021, č. j. KUZL 43694/2021.

Po vrácení věci soudem Krajský úřad Zlínského kraje závazné stanovisko Městského úřadu Holešov ze dne 30. listopadu 2018, č. j. HOL-33159/2018/SÚ/RS, ve znění rozhodnutí obecného stavebního úřadu ze dne 14. října 2020, č. j. HOL-29254/2020/SÚ/R, k žádosti ministra opětovně přezkoumal. Závazným stanoviskem Krajského úřadu Zlínského kraje, odboru Krajského stavebního úřadu, ze dne 23. srpna 2024, č. j. KUZL 70164/2024, pak toto závazné stanovisko opět potvrdil. V rámci opětovného přezkoumání zákonnosti a správnosti závazného stanoviska dle ustanovení § 15 odst. 2 stavebního zákona požádal odbor Krajského stavebního úřadu dotčené orgány a jiné subjekty, na základě jejichž stanovisek či vyjádření byly stanoveny podmínky územního rozhodnutí pro umístění stavby, o součinnost při ověření splnění jimi formulovaných podmínek pro umístění stavby. Poté, co obdržel vyjádření všech oslovených subjektů, provedl sám v souladu s uvedeným právním názorem Nejvyššího správního soudu v rámci přezkumu závazného stanoviska v řízení o rozkladech proti stavebnímu povolení posouzení splnění těchto podmínek. V rámci tohoto závazného stanoviska, s jehož obsahem měli účastníci možnost se seznámit, protože bylo zveřejněno i na elektronické úřední desce ministerstva, pak podrobně podle jednotlivých bodů uvedl, jak byly v tomto případě dodrženy podmínky územního rozhodnutí tak, jak to požadoval stěžovatel a Nejvyšší správní soud v předmětném rozsudku.

Krajský úřad Zlínského kraje se v rámci opětovného přezkumu ve svém závazném stanovisku ze dne 18. července 2024, č. j. KUZL 64352/2024, (viz str 17 a 18) vyjádřil též k námitkám odvolatelů směřujícím vůči závaznému stanovisku Městského úřadu Holešov, odboru výstavby, rozvoje a životního prostředí, ze dne 30. listopadu 2018, č. j. HOL-29573/2018/ŽP/Ve (souhlas vodoprávního úřadu dle § 17 odst. 1 písm. a), e) zákona č. 254/2001 Sb.), s tím, že je i s odkazem na rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 27. dubna 2022, č. j. 9 A 134/2021-309, považuje za vypořádané.

Lze tak jen zopakovat, že tyto správní akty, které byly podkladem rozhodnutí, jsou obecně nadány presumpcí správnosti. V tomto případě lze pak rovněž odkázat na výše uvedené vypořádání obdobné námitky k bodu 7. 1. rozkladu pobočného spolku Děti Země – Klub za udržitelnou dopravu.

Ad 24. Námitky proti správním aktům vodoprávního úřadu Magistrátu města Zlín

Odvolatelé uvádějí námitky proti jednotlivým správním aktům vodoprávního úřadu Magistrátu města Zlín, resp. jeho závazným stanoviskům.

K tomu lze uvést, že ve věci bylo vydáno sdělení Magistrátu města Zlín, odboru životního prostředí a zemědělství, ze dne 24. března 2017, č. j. MMZL 400018/2017 OŽPaZ-2, s tím, že souhlas vodoprávního úřadu dle § 23a zákona č. 254/2001 Sb., tj. vodoprávní souhlas byl k předmětné stavbě vydán formou rozhodnutí Magistrátu města Zlín ze dne 4. února 2015, č. j. MMZL 9213/2015 OŽPaZ-4, které je pravomocné. Odvolateli rozporované správní akty, které byly podkladem rozhodnutí, jsou nadány presumpcí správnosti. Pokud chtěli odvolatelé napadat rozhodnutí vodoprávního úřadu, měli tak učinit podáním odvolání v zákonné lhůtě, případně mohli dát podnět k zahájení přezkumného řízení dle § 94 správního řádu příslušnému nadřízenému orgánu. Pokud tak neučinili a zákonné lhůty marně uplynuly, nelze toto pravomocné rozhodnutí změnit, resp. přezkoumávat jej v rámci řízení o rozkladu proti stavebnímu povolení. Rozhodnutí vodoprávního úřadu je tak nadáno presumpcí správnosti a speciální stavební úřad se jim byl povinen řídit.

K této námitce se navíc Krajský úřad Zlínského kraje vyjádřil opakovaně při opětovném přezkumu i v rámci svého závazného stanoviska ze dne 18. července 2024, č. j. KUZL 64352/2024 (viz str. 10 – 12), kde odkázal rovněž na rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 27. dubna 2022, č. j. 9 A 134/2021-309, přitom doplnil, že všechny stavební objekty předmětné stavby,

jež spadají do působnosti vodoprávního úřadu ORP Zlín, byly zahrnuty do souhlasu dle § 17 vodního zákona ze dne 4. února 2015, č. j. MMZL 9213/2015 OŽPaZ-4, a to konkrétně C 218 Most na R 49 přes Židelnou v km 12,950; C 220 Most přes Rackovou v km 13,920; C 222 Most na R 49 přes přítok Fryštáckého potoka v km 15,200; C 223 Most na R 49 přes přítok Fryštáckého potoka v km 16,200; C 224 Most na R 49 přes Fryštácký potok v km 16,460; C 225 Most R 49 přes Hornoveský potok v km 17,108. Nad rámec byla v souhlasu zmínka i o dalších stavebních objektech, jež jsou součástí stavby dálnice např. odvedení dešťových vod, úpravy kanalizací, úpravy koryt vodních toků, či meliorací, jež jsou vodními díly a které vyžadují povolení vodoprávního úřadu (objekty C 341–C 346, C 361, C 371.7–371.1) a nepodléhají vydání souhlasu dle § 17 vodního zákona. Změnou stanoviska Magistrátu města Zlína, ze dne 20. prosince 2013, č. j. MMZL 94304/2013, a vypořádáním námitek k souhlasu dle § 17 vodního zákona ze dne 4. února 2015, č. j. MMZL 9213/2015 OŽPaZ-4, a přípisu (sdělení) ze dne 24. března 2017, č. j. MMZL 40018/2017 OŽPaZ-2, včetně uvedení výčtu stavebních objektů, považuje krajský úřad všechny podané námítky za dostatečně a přesvědčivě vypořádané.

Lze tak uzavřít, že i tato námitka je nedůvodná a rovněž i zde lze dále odkázat na výše uvedené vypořádání obdobné námítky k bodu 11 rozkladu pobočného spolku Děti Země – Klub za udržitelnou dopravu.

Ad 25. Námítky proti koordinovanému závaznému stanovisku Magistrátu města Zlín ze dne 20. prosince 2013, č. j. MMZL 94304/2013.

Odvolatel pan Josef Dreksler uvedl ve svém rozkladu jednotlivé námítky proti uvedenému koordinovanému závaznému stanovisku.

K námitkám těmto odvolatele lze uvést, že na základě ustanovení § 149 odst. 7 správního řádu toto koordinované závazné stanovisko přezkoumaly příslušné nadřízené správní orgány, které však neshledaly námítky odvolatele důvodnými. Koordinované závazné stanovisko Magistrátu města Zlín, odboru životního prostředí a zemědělství, dne 20. prosince 2013, č. j. MMZL 94304/2013, bylo potvrzeno následujícím způsobem: Krajský úřad Zlínského kraje, odbor dopravy a silničního hospodářství, stanoviskem ze dne 28. června 2021, č. j. KUZL 43548/2021, potvrdil souhlasné závazné stanovisko Magistrátu města Zlína, odboru stavebních a dopravních řízení, vydané dle § 40 odst. 1 a 4 písm. d) zákona č. 13/1997 Sb., v rámci koordinovaného závazného stanoviska. Dále Krajský úřad Zlínského kraje, odbor životního prostředí a zemědělství, stanoviskem ze dne 28. června 2021, č. j. KUZL 42490/2021, potvrdil 1) souhlasné závazné stanovisko vydané dle § 104 odst. 9 vodního zákona, 2) souhlasné závazné stanovisko vydané dle § 4 odst. 2 zákona č. 114/1992 Sb., 3) souhlasné závazné stanovisko včetně podmínky v něm stanovené vydané dle § 12 odst. 2 zák. č. 114/1992 Sb., 4) souhlasné stanovisko vydané podle § 11 odst. 3 zák. o ochraně ovzduší, 5) souhlasné závazné stanovisko vydané dle § 14 odst. 2 zákona o lesích, jako součástí koordinovaného závazného stanoviska Magistrátu města Zlín.

Po vrácení věci Nejvyšším správním soudem, jak je uvedeno výše, bylo opětovně k žádosti ministra dopravy přezkoumáno i toto koordinované závazné stanovisko, a to s tímto výsledkem:

Krajský úřad Zlínského kraje, odbor životního prostředí a zemědělství, oddělení technické ochrany prostředí a energetiky, závazným stanoviskem ze dne 10. července 2024, č. j. KUZL 63562/2024, koordinované závazné stanovisko v části 4 vydané podle § 11 odst. 3 zákona č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší, opětovně potvrdil.

Krajský úřad Zlínského kraje, odbor životního prostředí a zemědělství, oddělení vodního hospodářství, závazným stanoviskem ze dne 18. července 2024, č. j. KUZL 64352/2024, koordinované závazné stanovisko v části 1. vydané podle § 104 odst. 9 a § 17 odst. 1 písm. c) zákona č. 254/2001 Sb., o vodách, zčásti změnil. Z důvodu, že v předmětném závazném stanovisku nebyly uvedeny konkrétní stavební objekty, k nimž je stanovisko vydáváno, byly tyto doplněny včetně rozdělení stavebních objektů na ty, jež podléhají vydání souhlasu dle § 17 vodního zákona a na ty, jež podléhají vydání stanoviska dle § 104 odst. 9 vodního zákona. Současně došlo k doplnění posouzení možnosti zhoršení stavu nebo ekologického potenciálu útvaru povrchové vody nebo stavu útvaru podzemní vody či nemožnost dosažení dobrého stavu nebo dobrého ekologického potenciálu útvaru povrchové vody nebo dobrého stavu útvaru podzemní vody. Konkretizací předmětných stavebních objektů dle projektové dokumentace,

jež byla podkladem pro vydání stavebního povolení včetně řádného zdůvodnění, považuje krajský úřad tuto námitku odvolatelů za řádně vypořádanou.

Krajský úřad Zlínského kraje, odbor životního prostředí a zemědělství, oddělení zemědělství, lesního hospodářství, myslivosti a rybářství, závazným stanoviskem ze dne 22. července 2024, č. j. KUZL 65327/2024, koordinované závazné stanovisko v části 5. vydané dle § 14 odst. 2 zákona č. 289/1995 Sb. o lesích, zčásti změnil, přičemž takto pouze doplnil parcelní čísla z hlediska přesné lokalizace pozemků stavby, jež se nacházejí ve vzdálenosti do 50 m od okraje lesa. Námitku odvolatele ve vztahu k pozemku p. č. 929/110 v k. ú. Dolní Ves krajský úřad akceptoval jako důvodnou a tuto vadu nyní vydávaným závazným stanoviskem podle § 149 odst. 7 správního řádu odstranil.

Krajský úřad Zlínského kraje, odbor životního prostředí a zemědělství, oddělení právní ochrany přírody, závazným stanoviskem ze dne 16. července 2024, č. j. KUZL 63468/2024, koordinované závazné stanovisko v části vydané dle § 4 odst. 2 zákona č. 114/1992 Sb. (VKP), potvrdil; a v části vydané dle podle § 12 odst. 2 zákona č. 114/1992 Sb. (ochrana krajinného rázu) zčásti změnil tak, že doplnil výrok „souhlasí s umístěním a povolením stavby“ a navíc doplnil další 4 podmínky týkající se nové výsadby a péče o ní. Krajský úřad k námitkám odvolatele uvedl, že v koordinovaném závazném stanovisku se Magistrát města Zlína vyjádřil k projektové dokumentaci stavby D49, stavba 4901 Hulín – Fryšták, která mu byla investorem předložena. V závazném stanovisku podle § 4 odst. 2 zák. č. 114/1992 Sb. k plánovaným zásahům do VKP – vodních toků Židelná, Racková, pravostranný přítok Fryštáckého potoka, pravostranný a levostranný přítok téhož přítoku Fryštáckého potoka (toky ID 10189110, ID 10205946, ID 10207206), Fryštácký potok a Hornoveský potok. V podmínkách tohoto závazného stanoviska k zásahům do jednotlivých vodních toků je výslovně stanoveno, že na svazích vodních toků může být pro jejich zpevnění použit kamenný zához případně kamenná dlažba nasucho (tedy ne do betonu), použití betonu při zpevnění dna není přípustné. Projektová dokumentace D49, stavby 4901 byla v průběhu stavebního řízení upravována zejména na základě požadavků dotčených orgánů stanovených v postupně vydávaných závazných stanoviscích a rozhodnutí o výjimkách podle § 56 zák. č. 114/1992 Sb. Krajský úřad dále uvedl, že pokud byla povinnost neupravovat resp. nezpevňovat dno koryta vodních toků betonem uvedena v tomto koordinovaném závazném stanovisku a tento požadavek vyplývá rovněž z podmínky č. 5 rozhodnutí Ministerstva životního prostředí ze dne 28. listopadu 2013, č. j. 57905/ENV/13, 1367/570/13, není to důkazem o tom, že by investor předkládal Magistrátu města Zlína a Ministerstvu životního prostředí dvě odlišné verze projektové dokumentace. Magistrát města Zlína tuto podmínku stanovil za účelem ochrany ekologicko-stabilizační funkce vodních toků jako VKP, Ministerstvo životního prostředí pro zajištění ochrany vodních toků jako biotopů zvláště chráněných druhů živočichů, pro které byla výjimka podle § 56 zák. č. 114/1992 Sb. udělena. Rozhodující je, že požadavky obou úřadů jako orgánů ochrany přírody nejsou v kolizi a požadavek obou úřadů uplatněný v podmínkách jak závazného stanoviska k zásahu do VKP – vodních toků, tak v rozhodnutí o výjimce – nezpevňovat dno koryt vodních toků betonem, je v zájmu ochrany přírody povinen stavebník respektovat. Námitky odvolatele tak krajský úřad neshledal důvodnými

I v případě těchto námitek vybočujících z námitkové sféry odvolatele jako vlastníka dotčené nemovitosti lze rovněž odkázat na výše uvedené vypořádání obdobných námitky k bodům 7.3.1 a 7.4.4 rozkladu pobočného spolku Děti Země – Klub za udržitelnou dopravu.

Ad 26. Námitky proti rozhodnutí Magistrátu města Zlín ze dne 4. února 2015, č. j. MMZL 9213/2015.

Odvolatel pan Josef Dreksler rozvádí jednotlivé námitky proti uvedenému rozhodnutí.

Jak již bylo uvedeno k bodu 24 rozkladu, vodoprávní souhlas byl k předmětné stavbě vydán formou rozhodnutí Magistrátu města Zlín ze dne 4. února 2015, č. j. MMZL 9213/2015 OŽPaZ-4. Toto rozhodnutí nabylo právní moci a nelze je již změnit ve správním řízení ani v soudním řízení správním a jako takové je nadáno presumpcí správnosti. Skutečnost, že vodoprávní úřad zde zvolil namísto „běžného“ stanoviska vyšší formu správního rozhodnutí, nic nemění na tom, že vodoprávní souhlas k předmětné stavbě byl jednoznačně vyjádřen. Speciální stavební úřad byl proto povinen se tímto rozhodnutím řídit. Tato námitka navíc zcela vybočuje z námitkové sféry odvolatele jako vlastníka dotčené nemovitosti. Rozkladová komise ji tak neshledala důvodnou.

Ad 27. Žádost o přezkum všech závazných stanovisek podle ust. § 149 správního řádu

Odvolatelé požádali o přezkum všech závazných stanovisek ve smyslu § 149 odst. 1 správního řádu, která jsou podkladem napadeného rozhodnutí.

S ohledem na uplatněné námítky byly ministrem dopravy dle § 149 odst. 7 správního řádu podány žádosti o přezkum (tj. potvrzení nebo změnu) všech závazných stanovisek. Všechna tato závazná stanoviska, jak již bylo uvedeno výše v případě bodu 7 rozkladu spolku Děti Země – Klub za udržitelnou dopravu, byla potvrzena, resp. v rámci opětovného přezkumu byla některá závazná stanoviska změněna. Rozkladová komise tak v dalším odkazuje na vypořádání bodu 7 rozkladu spolku Děti Země Klub za udržitelnou dopravu.

Ad Vyjádření odvolatelů k podkladům pro rozhodnutí o rozkladu

Odvolatelé v rámci svého vyjádření ze dne 23. září 2021 k podkladům rozhodnutí o rozkladu namítli, podobně jako to učinil i spolek Děti Země – Klub za udržitelnou dopravu, podjatost všech úředních osob Krajského úřadu Zlínského kraje, které se podílejí na rozhodování, včetně ředitele Krajského úřadu. Tuto námítku však posléze neshledal důvodnou ani Městský soud v Praze ani Nejvyšší správní soud, jak již bylo výše uvedeno. A v řízení po vrácení věci soudem pak odvolatelé v tomto směru již žádnou námítku podjatosti neuplatňovali.

K rozkladu spolku Egeria, z. s.:

Pozn: Spolek je účastníkem řízení jako dotčená veřejnost ve smyslu § 9c odst. 3 písm. b) zákona č. 100/2001 Sb.

Ad 1. Chybějící náležitost rozhodnutí

Odvolatel namítá, že rozhodnutí neobsahuje zákonnou náležitost podle ust. § 18c odst. 1 písm. a) vyhlášky č. 503/2006 Sb. – konkrétně účel povolované stavby. Dále odvolatel rozporuje, že účelem stavby je doprava, jelikož dle jeho názoru nebude dálnice provozuschopná (postrádá dopravní napojení, mj. chybí jí cca 800 metrů k silnici).

K tomu rozkladová komise uvádí, že v rozhodnutí je vyjádřen účel stavby, který je srozumitelně a jasně uveden jako dálnice, kde stavba 4901 je součástí této stavby. Námítka odvolatele však konstruuje situaci, kterou považuje za nezákonnou, totiž že stavba, která zatím, pro nedokončení jiných úseků, nemůže být využívána pro dopravní účely, a tak nesplňuje takový účel. Podle odvolatele je vyjádřený účel jen nominální, avšak není materiální. Taková konstrukce odvolatele je chybná a neodpovídá znění zákona, ani jeho účelu a smyslu. Účel stavby je zřejmý s tím, že nemusí být všechny části stavby ani povoleny, ani dokončeny současně, naopak je zcela běžné, že jednotlivé části mohou být povolovány a budovány postupně, ve fázích. Fázování, resp. etapizace je pak nástrojem možného urychlení stavby dálnice. Je nutno připomenout, že o umístění stavby dálnice v území již bylo pravomocně rozhodnuto, jde o stavbu veřejně prospěšnou (povolání se vztahuje k nosné a podstatné části dálnice). V uvedeném není možno spatřovat nezákonnost napadeného rozhodnutí (navíc by takový absurdní výklad znamenal, že jen celé stavby mohou být povoleny, což je absurdní a neodpovídá zákonu). Ostatně je zjevné, že cílem výstavby je stavba celé dálnice, celého funkčního celku, přičemž stavba nebude moci být zkolaudována, pokud nebude provozuschopná. Samotná etapizace je pak věcí stavebníka, kde správní orgán nemůže rozhodovat o ničem jiném než o žádosti mu předložené. V dalším lze rovněž odkázat na vypořádání obdobné námítky v případě rozkladů paní Ivy Lauterkrancové a pana Josefa Drekslera. Uvedená námítka je tak rovněž nedůvodná.

Ad 2. Nemožnost vyjádřit se k upravené projektové dokumentaci

Projektová dokumentace byla stavebníkem doplňována o jednotlivé části v průběhu roku 2020. Odvolatel namítá, že mu nebylo umožněno podat námítky k upravené projektové dokumentaci, která byla do správního spisu založena až po podání námitek. Ministerstvo dopravy dle odvolatele nesprávně informovalo veřejnou vyhláškou o aktualizaci projektové dokumentace bez uvedení rozsahu této aktualizace, a s nezákonnou lhůtou 5 dní pro vyjádření. S odvoláním na § 114 odst. 2 stavebního zákona a právní větu rozsudku Nejvyššího správního soudu sp. zn. 9

As 36/2010-127 tvrdí, že Ministerstvo dopravy jej mělo vyrozumět o úpravě a stanovit řádnou lhůtu k podání námitek (10 dnů).

Odvolatelem uplatněná námitka, že mu bylo odepřeno právo podat námítky proti upravené projektové dokumentaci, resp. právo seznámit se se spisem a právo na doručení doplněných podkladů a právo na prodloužení lhůty, je lichá. Před vydáním napadeného rozhodnutí (dne 22. prosince 2020) mohl odvolatel nahlížet do spisu, kdy doplnění spisu bylo oznámeno cca dva měsíce předem. Je zjevné, že odvolateli nebyla odepřena možnost se seznámit se součástími spisu, kterou mohl realizovat např. v rámci ustanovení § 36 odst. 3 a § 38 a násl. správního řádu. Nic na tom nemění skutečnost, že probíhala pandemie onemocnění Covid-19 (ostatně odvolatel uvádí jen obecný argument, že šlo o nouzový stav, resp. pandemii onemocnění Covid-19). Samotné seznámení se se spisem pak odvolatel nevyužil, avšak objektivně ho využít mohl, a tak nemohl být na svých právech zkrácen. V dalším lze rovněž odkázat na vypořádání obdobné námítky v případě rozkladů paní Ivy Luterkrancové a pana Josefa Drekslera. Uvedená námitka je tak nedůvodná.

Ad 3. Námítky proti fázování povolovacích procesů.

Odvolatel nesouhlasí s vypořádáním jeho námitek v napadeném rozhodnutí a tvrdí, že Ministerstvo dopravy v rozporu s § 111 odst. 2 stavebního zákona neověřilo účinky budoucího užívání stavby dálnice. Námítky se týkají zejména fázování povolovacích procesů, díky kterému je povolena stavba potenciálně nekompletní (chybí územní rozhodnutí pro dopravní připojení, retenční nádrže na odvod vody, protihlukové stěny a jiné stavební objekty). Dále odvolatel považuje za nelogický argument ministerstva, že povolilo nosnou a podstatnou část stavby, když fakticky vytvořilo předpoklad k realizaci stavby škodlivé. Dále se zde odvolává na princip předběžné opatrnosti (§ 17 zák. č. 17/1992 Sb.). Kromě uvedeného namítá odvolatel nepřezkoumatelnost rozhodnutí, jelikož Ministerstvo dopravy cituje výrok stavebníka, přičemž z napadeného rozhodnutí není zřejmé, kdy a kde byl výrok učiněn. Dále odvolatel spatřuje nepřezkoumatelnost rozhodnutí ve vypořádání námitek proti výše uvedenému fázování.

Jde v zásadě o opakovanou námitku odvolatele (viz bod 1. rozkladu), přičemž etapizace (či fázování) povolovacích procesů je postupem aprobovaným zákonem, s kterým se již opakovaně speciální stavební úřad v napadeném rozhodnutí řádně vypořádal. Samotné budoucí užívání stavby, kde neověření účinků budoucího užívání stavby odvolatel namítá, bylo provedeno a zdůvodněno, a to v podmínkách napadeného rozhodnutí (viz zejména str. 196–201). Součástí rozhodnutí ve věci samé nejsou objekty uvedené odvolatelem, avšak i tyto jsou součástí stavby dálnice D49 v širokém slova smyslu. Skutkové okolnosti daného případu pak nasvědčují, že nejde o svévolnou či nahodilou realizaci jen některých etap a fází, ale že cílem je realizace předmětné dálnice jako celku. Nesouhlas s koncepcí etapizace (či fázování) ze strany odvolatele je spíše námětem *de lege ferenda* než argumentem o nezákonnosti napadeného rozhodnutí. V dalším lze rovněž odkázat na vypořádání obdobné námítky v případě rozkladů paní Ivy Luterkrancové a pana Josefa Drekslera. Uvedená námitka je tak rovněž nedůvodná.

Ad 4. Námítky k posouzení vývaříšť.

Odvolatel nesouhlasí s vypořádáním otázky bezpečnosti vývaříšť na mostních objektech stavby. Odborné posouzení, ze kterého ministerstvo vychází ve vypořádání námítky, se vztahuje pouze k jednomu z mostů. Dále odvolatel namítá, že byl zkrácen v právu podat námítky proti projektové dokumentaci, jelikož po dodání předmětného odborného posouzení mělo ministerstvo vyrozumět účastníky o úpravě dokumentace a stanovit lhůtu k podání námitek (viz Ad 2).

Odvolatelem uplatněná námitka, že mu bylo odepřeno právo podat námítky proti upravené projektové dokumentaci, resp. právo seznámit se se spisem je nepodložená. Jak již bylo uvedeno, před vydáním napadeného rozhodnutí (dne 22. prosince 2020) mohl odvolatel nahlížet do spisu, kdy doplnění spisu bylo oznámeno cca dva měsíce předem. Je zjevné, že odvolateli nebyla odepřena možnost se seznámit se součástími spisu; nic na tom nemění skutečnost, že probíhala pandemie onemocnění covid-19 (ostatně odvolatel uvádí jen obecný argument, že šlo o nouzový stav, resp. pandemii onemocnění covid-19). Uvedená námitka byla dále vypořádána úplně a v souladu se zákonem na str. 178, 193 a 218 napadeného rozhodnutí. Je třeba uvést, že požadovaná kontrola plnění podmínek rozhodnutí jiných správních orgánů nepřísluší správnímu orgánu (na plnění těchto podmínek dohlídne tzv. ekologický dozor). Konečně byly dotčeny orgány

seznámeny s předmětem řízení, a tak je třeba podklady ve spise považovat za kompletní a dostatečné pro vydání rozhodnutí. Uvedená námitka je tak nedůvodná.

Ad 5. Údajné nesplnění podmínek v rozhodnutí o výjimce

Stavebníkovi bylo rozhodnutím o výjimce dle § 56 zákona č. 114/1992 Sb. uloženo instalovat na mostě bariéru, kterou však projektová dokumentace povolované stavby neřeší. Odvolatel tedy namítá, že ministerstvo nedostatečně chrání veřejný zájem tím, že povolilo stavbu přes nesplnění podmínek v rozhodnutí o výjimce. Vypořádání této námítky je dle odvolatele nepřezkoumatelné a napadené rozhodnutí je tedy v rozporu s ust. § 68 odst. 3 správního řádu.

Odvolatelem uplatněná námitka tak opomíjí, že požadavky závazného stanoviska byly do podmínek rozhodnutí převzaty, viz zejména podmínka č. 36 výrokové části (Po změně rozhodnutí nově označena jako č. 35), dále viz Související dokumentace (Hluková studie, Geodetické podklady, Analýza vlivu staveb na životní prostředí, splnění požadavků EIA aj.). Vypořádání námítky na str. 178 rozhodnutí ministerstva je tak plně v souladu se zákonem. Tedy lze uzavřít, že pevná bariéra na mostě SO 207 je obsažena v Analýze plnění podmínek, výjimek a takto bude rovněž realizována. V Související dokumentaci jsou shromážděny všechny předchozí podklady k návrhu a zpracování DSP, tj. Hlukové studie, Geodetické podklady, kompletní záborový elaborát, Podklady pro vynětí ze ZPF, Analýzy vlivu stavby na ŽP a plnění požadavků EIA, atd. Tento soubor příloh je součástí podání stavebníka z 12/2018, kterým byla rovněž sjednocena projektová dokumentace. Logika časových vazeb je pak zřejmá, rozhodnutí o výjimce bylo vydáno až po zpracování DSP, a pokud jeho požadavky vyvolaly její dílčí změnu, je tato skutečnost zohledněna v rámci navazující (související) přílohy. Další námitka směřující k tomu, že podklady rozhodnutí obsahují část „G“, resp. část „Související dokumentace“, avšak odvolatel ji nemohl najít, přestože je součástí spisu, nelze klást správnímu orgánu k tíži. Odvolatel měl dostatek prostoru (cca dva roky) se s obsahem podkladů včetně této analýzy seznámit a je pouze jeho věcí, zda tak učinil. Dále pak tato námitka vychází z mylného pochopení podmínek napadeného rozhodnutí. Jestliže napadené rozhodnutí obsahuje podmínky, tyto podmínky jsou pro stavebníka závazné a jsou na něm vymahatelné. Z těchto důvodů námitka odvolatele stojí na mylných předpokladech a je lichá. Požadavkům dotčených orgánů se napadené rozhodnutí věnuje, vychází z nich a ukládá podmínky stavebníkovi. Jak bylo uvedeno, pevné bariéry mostu SO 207 se věnuje Analýza plnění podmínek výjimek, podle níž budou realizovány. U této námítky lze rovněž odkázat na vypořádání uvedené k bodu 4 rozkladu odvolatele. Ostatně to, že je tato námitka nedůvodná, stejně jako v případě jeho dalších námitek, potvrdil rovněž Městský soud v Praze, když ji odvolatel uplatnil i ve své zamítnuté žalobě (viz rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 27. dubna 2022, č. j. 9 A 134/2021-309, a rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26. září 2023, č. j. 5 As 185/2022–88, www.nssoud.cz).

Ad 6. Povolení stavby přes nesplnění podmínek v rozhodnutí o výjimce

Tento bod rozkladu je de facto z hlediska argumentace totožný jako bod 5, avšak věcně se netýká bariéry, ale migračních objektů pro křečky polní. V tomto případě lze plně odkázat na vypořádání námítky k předchozímu bodu 5. Jde o nedůvodnou námitku, která byla plně a v souladu se zákonem vypořádána na str. 219 napadeného rozhodnutí. Je možno uvést, že migračním objektům se věnuje Analýza plnění podmínek výjimek, podle níž budou realizovány. Tato námitka je nedůvodná.

Ad 7. Povolení stavby přes nesplnění podmínek v rozhodnutí o výjimce

Tento bod rozkladu de facto kopíruje bod 5, avšak věcně se netýká bariéry, ale úpravy kanalizace. Proto lze i v tomto případě znovu plně odkázat na vypořádání námítky k bodu 5. Tj. jde o nedůvodnou námitku, která byla plně a v souladu se zákonem vypořádána na str. 219 a 220 napadeného rozhodnutí. Na okraj je možno uvést, že upravené řešení vyústění odpadu ze SO 325 je uvedeno v Analýze plnění podmínek výjimek, podle níž budou realizovány. Tato námitka je nedůvodná.

Ad 8. Aktualizace projektové dokumentace k oplocení.

Odvolatel podobně jako v 2. bodu rozkladu tvrdí, že byl zkrácen na právu podat námítky proti aktualizované projektové dokumentaci. Oznámení podle § 36 odst. 3 správního řádu je dle odvolatele nedostatečné. Dále odvolatel kritizuje údajné nedostatky projektové dokumentace

(zablokované propustky pro přechod migrujících zvířat, chybějící půdorysný výkres a autorizaci inženýra podepsaného na Technické zprávě). K výše uvedenému odvolatel namítá porušení zásady materiální pravdy, nezjištění všech okolností k ochraně veřejného zájmu a neposkytnutí možnosti podání námitek k aktualizované projektové dokumentaci dle § 112 odst. 2 správního řádu. Kromě toho namítá porušení § 36 odst. 2 správního řádu, jelikož ministerstvo neodpovědělo na jeho písemnou žádost.

V tomto případě lze znovu plně odkázat na vypořádání námítky k bodu 5 rozkladu. Jde o nedůvodnou námitku, která byla plně a v souladu se zákonem vypořádána na str. 220 napadeného rozhodnutí. Dále je možno uvést, že podklady byly v souladu s touto námitkou před vydáním rozhodnutí doplněny. (Pozn.: Doplnění SO 731 je dostatečné, umístění oplocení cca 0,5 m dovnitř od hranice trvalého záboru nelze v situacích vyznačit s ohledem na měřítko výkresů, které je většinou 1:1000). Příslušné informace tak byly odvolateli poskytnuty v rámci vypořádání námitek. Skutečnost, že mu požadované informace nebyly poskytnuty zvláště dle § 36 odst. 2 správního řádu, ale v rámci vypořádání námítky, pak sama o sobě nemá vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí. Pokud jde o vyrozumění účastníků, lze plně odkázat na vypořádání k bodu 2. rozkladu. Tato námitka je nedůvodná.

Ad 9. Absence tabulek k otázce sortimentu vysazovaných dřevin

Odvolatel nesouhlasí s vypořádáním jeho námítky k vegetačním úpravám (absence příloh technické zprávy, nedostatečná autorizace inženýra u těchto zpráv). Ministerstvo dopravy uvedlo, že námitka vybočuje z námitkové sféry odvolatele jako spolku a vzhledem k ust. § 114 stavebního zákona se k ní nepřihlíží. S tím odvolatel nesouhlasí. Dále také namítá, že nebyl vyrozuměn o doplnění projektové dokumentace a nezískal tak lhůtu pro podání námitek (viz bod 2. rozkladu).

Podle rozkladové komise je tato námitka obsoletní, neboť před vydáním rozhodnutí byl na základě této námítky ve spisových podkladech doplněn otisk razítka příslušné oprávněné osoby a do spisu byly doplněny rovněž požadované tabulky. V tomto smyslu tak odpadl předmět námítky. Nad to vypořádání správního orgánu v napadeném rozhodnutí (viz str. 221 stavebního povolení) plně odpovídá uplatněné námitce a je v souladu se zákonem. Rovněž lze připomenout, že vegetační úpravy dálnice nejsou primárně navrhovány pro zajištění komfortu bydlení, vedení trasy dálnice a její řešení v průchodu částí Dolní Ves odpovídá platnému Územnímu plánu města Fryšták a všem požadavkům stanoviska EIA. Pokud jde o opakovanou námitku týkající se informování o změně podkladů rozhodnutí, lze odkázat plně na výše uvedené k bodu 2. Tato námitka je podle rozkladové komise rovněž nedůvodná.

Ad 10. Mobilní norná stěna.

Odvolatel znovu poukazuje na nedostatky návrhu mobilní norné stěny. Odvolatel nesouhlasí, že by námitka byla mimo tzv. námitkovou sféru spolku. Dále odvolatel ministerstvu vytýká, že se nepřezkoumatelně a v rozporu se zásadou materiální pravdy vypořádalo s námitkou nepodepsaného výkresu, když údajně neodůvodnilo své vypořádání odkazem na právní předpis. Odvolatel také nesouhlasí, že mobilní norná stěna je adekvátní náhradou odlučovače ropných látek a v tomto považuje vypořádání námitek za nepřezkoumatelné. Nad výše uvedené je rozhodnutí dle odvolatele v rozporu se závazným stanoviskem vodoprávního úřadu, jelikož daná stavba nemá stanoviskem vyžadované předčištění.

Podle rozkladové komise je odvolatelem uplatněný argument mylný a zavádějící. Ministerstvo není správním orgánem, který by měl rozhodovat ve věci vodoprávních povolení. Nadto je zjevné, že řešení odvodnění komunikace bylo akceptováno souhlasnými stanovisky příslušných vodoprávních úřadů podle § 17 vodního zákona (mobilní norná stěna je pouze u objektu SO 117). Objekty jsou součástí stavby dálnice D49 jako takové, i když nejsou přímo součástí napadeného rozhodnutí. Tudíž je zjevné, že ani nemohlo dojít k zasažení do práv odvolatele, jestliže bude o těchto objektech dále rozhodováno v navazujících řízeních, kde bude eventuálně moci svá práva uplatňovat. Podle rozkladové komise byly odvolateli námitky na str. 221 a 222 napadeného rozhodnutí řádně a v souladu se zákonem vypořádány. Je třeba zopakovat, že požadavek závazných stanovisek je převzat do podmínek napadeného rozhodnutí, a tyto jsou tak pro stavebníka závazné. K otázce etapizace lze odkázat na předchozí vypořádání, zejména k 1. bodu rozkladu. Pokud jde o vyrozumění odvolatele, lze plně odkázat na vypořádání ke 2. bodu rozkladu. Tato námitka proto nebyla shledána důvodnou.

11. Nesplnění podmínek závazného stanoviska EIA k vlivům prioritního dopravního záměru na životní prostředí.

Dle odvolatele chybí v projektové dokumentaci uvedení, jak se stavebník vypořádal s plněním podmínek stanoviska EIA. Ministerstvo dopravy považuje podmínky za splněné, jelikož stavebník v rámci projektové dokumentace doložil Analýzu plnění podmínek orgánů ochrany životního prostředí. Odvolatel namítá nepřezkoumatelnost rozhodnutí, neboť ministerstvo údajně spoléhá na tuto Analýzu, se kterou se odvolatel nemohl seznámit a ani se k ní vyjádřit.

Podle rozkladové komise tak odvolatelem uplatněná námitka opomíjí, že požadavky závazného stanoviska byly do podmínek rozhodnutí převzaty, viz zejména podmínka č. 36 (po změně jako č. 35) výrokové části, dále viz Související dokumentace (Hluková studie, Geodetické podklady, Analýza vlivu staveb na životní prostředí, splnění požadavků EIA aj.). Jak již bylo uvedeno výše, tento soubor příloh byl součástí podání stavebníka z prosince 2018, kterým byla rovněž sjednocena projektová dokumentace. Logika časových vazeb je pak zřejmá. Závazné stanovisko bylo vydáno k DSP, a pokud jeho požadavky vyvolaly její dílčí změnu, je tato skutečnost zohledněna v rámci navazující (související) přílohy. Odvolatel měl dostatek prostoru (téměř dva roky) se s obsahem podkladů, a tedy i „analýzy“ seznámit a bylo pouze na něm, zda tak učiní. Vypořádání námítky na str. 209 napadeného rozhodnutí je tak plně v souladu se zákonem. Další námitka směřující k tomu, že podklady rozhodnutí obsahují část „G“, avšak ji nemohl odvolatel najít, přestože je součástí spisu, nelze klást správnímu orgánu k tíži. Tvzený údajný rozpor mezi „analýzou“ a projektovou dokumentací se nezakládá na pravdě. V průvodní zprávě navíc stavebník jasně deklaroval, že podmínky požadavků dotčených orgánů plní, proto je zde naopak patrný soulad s touto „analýzou“. Rozkladová komise tak neshledala tuto námitku důvodnou.

Ad 12. Nesplnění podmínek stanoviska EIA – použití nízkohlučného asfaltu

Dle odvolatele projektová dokumentace povolené stavby neplní podmínky závazného stanoviska EIA. Námitky jsou de facto totožné s bodem 14. rozkladu.

Podle rozkladové komise je patrné, že požadavky závazného stanoviska byly do podmínek rozhodnutí převzaty, viz zejména podmínka č. 36 (po změně jako č. 35) výrokové části stavebního povolení. Vypořádání námítky správním orgánem na str. 209 stavebního povolení je plně v souladu se zákonem, jestliže povinnost použití nízkohlučného asfaltu je uvedena ve stanovisku EIA, kdy toto bylo zahrnuto jako podmínka do výrokové části napadeného rozhodnutí. Další námitka směřující k tomu, že podklady rozhodnutí obsahují část „G“, avšak ji nemohl odvolatel najít, přestože je součástí spisu, nelze klást správnímu orgánu k tíži. Rovněž námitka týkající se skladby vozovky na mostech a nízkohlučného asfaltu byla vypořádána na str. 172 napadeného rozhodnutí (viz též Související dokumentace, která obsahuje podklady k návrhu, kde se odvolatel mohl s podklady seznámit v rámci seznámení se s podklady rozhodnutí). Lze tak shrnout, že v „Související dokumentaci“ jsou shromážděny všechny předchozí podklady k návrhu a zpracování DSP, tj. hlukové studie, geodetické podklady, kompletní záborový elaborát, podklady pro vynětí ze ZPF, analýzy vlivu staveb na životní prostředí, jakož i plnění požadavků stanoviska EIA, atd. Podklady zpracoval a doložil stavebník a odvolatel se s nimi mohl v rámci realizace práv dle ustanovení § 36 odst. 3 a § 38 a násl. správního řádu seznámit. V případě tzv. nízkohlučného asfaltu pak stavebník svoji povinnost musí splnit dle požadavků dotčených orgánů. Jak bylo uvedeno, podmínky stanoviska EIA jsou navíc pojety do výrokové části rozhodnutí jako podmínka č. 36 (po změně jako č. 35), která je pro stavebníka závazná. Je třeba podotknout, že v roce 2014 se běžně nízkohlučný asfalt pro dálnice nenavrhoval, i proto to v dokumentaci explicitně uvedeno není. Podmínka bude však splněna v rámci RDS, když bude vyžadována příslušnými orgány při kolaudaci. Ostatně bez splnění této podmínky by stavba nebyla zkolaudována. Rozkladová komise tak tyto námitky neshledala důvodnými.

Ad 13. Nesplnění podmínek stanoviska EIA – propustky migrační trasy

Dle odvolatele projektová dokumentace povolené stavby neplní podmínky závazného stanoviska EIA. Námitky jsou de facto totožné s bodem 14. rozkladu.

I zde lze plně odkázat na vypořádání námítky k předchozím bodům 11 a 12 rozkladu. Podle rozkladové komise byla předmětná námitka řádně vypořádána na str. 209 a 210 napadeného

rozhodnutí. Propustky migračních cest jsou obsaženy mj. v příloze „G“ Související dokumentace. Požadavky závazného stanoviska byly přejaty do napadeného rozhodnutí ministerstva a pro stavebníka jsou proto závazné. Tato námitka není důvodná.

Ad 14. Maření podmínek stanoviska EIA – omezení tranzitu nákladní dopravy.

Odvolatel nesouhlasí s projektovou dokumentací, jelikož neobsahuje dopravní značení omezení nákladní dopravy, přestože tuto podmínku obsahovalo stanovisko EIA. Odvolatel namítá, že postup stavebníka, kdy fází jednotlivé části celkového záměru dálnice, fakticky činí podmínku neproveditelnou. Ministerstvo dopravy se tedy údajně neřídilo principem předběžné opatrnosti a nechránilo veřejný zájem (§ 2 odst. 4 správního řádu).

Tato námitka je podle rozkladové komise zcela irelevantní, neboť odvolatel nesprávně interpretuje podmínku č. 14 stavebního povolení, která podle stanoviska EIA znamená, že bude stanovena místní úprava před zprovozněním stavby. Odvolatel tak konstruuje absurdní závěr, že stavba nebude realizována, resp. že nemůže být realizována v etapách či fázích, o což opírá i tuto námitku týkající se staveb D4902.1, podmínky č. 14 a místní úpravy. Je zjevné, že etapizace, jak již bylo uvedeno výše, je možným a zákonem předpokládaným postupem. Vypořádání námítky správním orgánem tak proběhlo v souladu se zákonem, viz str. 210–211 napadeného rozhodnutí. Je zjevné, že konečným cílem stavebníka je realizace dálnice D49 jako celku. Daná námitka je však čistě spekulativní, neboť dotčený správní orgán vymezil dopravní režim, jemuž se podoba dopravního značení musí přizpůsobit. Pochybnosti odvolatele ve věci plnění podmínky tedy nejsou v této fázi řízení relevantní. Jinak řečeno, dopravní značení bude řešeno ve shodě s příslušnými dopravními orgány před uvedením stavby do provozu. Z postupu stavebníka taktéž nelze dovozovat, že by svévolně neusiloval o realizaci stavby jako funkčního celku. Právě naopak, protože o územní rozhodnutí pro navazující stavbu D4902.1 je již požádáno. Úvahy či pochybnosti odvolatele v tomto směru tak nejsou ničím podloženy. Splnění podmínky č. 14 podle stanoviska EIA bude řešeno formou stanovení místní úpravy před zprovozněním stavby. Námitka odvolatele není proto podle rozkladové komise důvodná.

Ad 15. Vypořádání námítky k neproveditelnosti podmínky omezení nákladní dopravy.

Ministerstvo dopravy se dle odvolatele nedostatečně vyjádřilo k omezení nákladní dopravy a nezabývalo se tím, jak bude tato podmínka po povolení stavby právně realizovatelná. Odvolatel nesouhlasí s postupem ministerstva, kdy údajně ministerstvo porušilo zásadu materiální pravdy, nezjistilo všechny okolnosti důležité pro ochranu veřejného zájmu, nespolupracovalo s dotčenými orgány Ministerstva vnitra a Ministerstva životního prostředí v rámci zásady dobré správy a nezabývalo se podstatou vznesené námítky (rozhodlo tedy nepřezkoumatelně).

Obsahově jde o opakovanou námitku odvolatele a proto i zde lze odkázat na vypořádání k bodu 14. rozkladu, kde příslušný požadavek podmínky č. 14 stanoviska EIA byl promítnut do podmínky č. 36 (po změně jako č. 35) napadeného rozhodnutí. Vypořádání námítky správním orgánem tak proběhlo v souladu se zákonem, viz str. 211 napadeného rozhodnutí. Je zjevné, že etapizace, jak již bylo vysvětleno zejména u bodů 1 a 14 rozkladu, je možným a zákonem předpokládaným postupem. Ostatně je zjevné, že cílem stavebníka je realizace dálnice jako celku a stanovena místní úprava dopravního značení bude provedena před zprovozněním stavby. Dále je zjevné, že námitka tohoto typu vybočuje z námitkové sféry odvolatele vymezené mu zákonem, jestliže jde o dopravní značení. Tato námitka je nedůvodná.

Ad 16. Problematika stanoviska EIA z roku 2001

Odvolatel namítá, že ministerstvo se nedostatečně vypořádalo s jeho námitkou ohledně nedořešené podmínky stanoviska EIA z roku 2001. Nesouhlasí s tím, že ministerstvo s poukazem na vývoj legislativy považuje podmínku z roku 2001 za irelevantní. Odvolatel tvrdí, že později vydaná stanoviska EIA (2016, 2019) nemají vliv na plnění podmínek stanoviska původního. Ministerstvo se tedy údajně nevyjádřilo k argumentaci odvolatele a rozhodlo nepřezkoumatelně.

K tomu rozkladová komise uvádí, že speciální stavební úřad vypořádal námitku účastníka zcela dostatečně a přezkoumatelně na str. 214 napadeného rozhodnutí. Správnímu orgánu nepřísluší vyžadovat od stavebníka plnění požadavků podkladu, který není nadále platný a v souladu s právními předpisy na úseku ochrany životního prostředí byl nahrazen závazným stanoviskem, jehož požadavky v rozhodnutí zohledněny jsou. Není rovněž věcí speciálního

stavebního úřadu, aby posuzoval požadavky stanoviska EIA podle zákona č. 244/1992 Sb. (presumpce správnosti), jak vyžaduje odvolatel, jestliže požadavky závazného stanoviska Ministerstva životního prostředí jsou promítnuty do napadeného rozhodnutí. Taková pravomoc speciálnímu stavebnímu úřadu nepřísluší a platné závazné stanovisko EIA bylo i na základě námitek odvolatelů přezkoumáno příslušným nadřízeným orgánem – ministrem životního prostředí, a to dokonce opakovaně po vrácení věci soudem, jak bylo uvedeno výše. Tato námitka je nedůvodná.

Ad 17 a 18 Nesplnění podmínky souhlasu s odnětím půdy ze ZPF; Rozprostírání ornice

Odvolatel namítá nesplnění podmínky, jelikož orgán ochrany ZPF měl být srozuměn mj. s konkrétními pozemky pro rozproštění skrývek. Odvolatel nesouhlasí s relativizováním závazného stanoviska ze strany Ministerstva dopravy, když mu stačilo, že se dotčený orgán spokojil s absencí parcelních čísel konkrétních pozemků. Proto namítá porušení zásady materiální pravdy a nezjištění všech okolností pro ochranu veřejného zájmu. V bodu 18 odvolatel namítá, že rozproštění ornice na zemědělské pozemky mimo zábor stavby zasahuje do základních podmínek ochrany zvláště chráněných druhů živočichů a stavebník nedisponuje pro tuto činnost výjimkou. V rozkladu odvolatel nesouhlasí s vypořádáním této námítky, jelikož není zřejmé, jak Ministerstvo dopravy došlo ke svým závěrům – vypořádání je dle odvolatele nepřezkoumatelné. Dále namítá, že tvrzení Ministerstva dopravy, že k rozproštění dojde jen na orné půdě, je v rozporu se zásadou materiální pravdy, jelikož dokument v obsahu spisu uvádí i jiné druhy pozemků.

K tomu lze uvést, že tato námitka směřuje primárně do územního rozhodnutí a tak není relevantní. Dále je třeba uvést, že požadavky závazného stanoviska byly zohledněny – viz podmínka č. 35 (po změně jako č. 34) napadeného rozhodnutí. Podle rozkladové komise tato námitka byla plně a v souladu se zákonem vypořádána na str. 215 napadeného rozhodnutí (problematika skrývek). Pokud jde o ukládání ornice, ty nejsou předmětem řízení o povolení stavby, protože souhlas vydalo Ministerstvo životního prostředí a ukládání je prováděno pod tzv. ekodozorem. Jak bylo již výše uvedeno, není věcí speciálního stavebního úřadu, aby posuzoval požadavky stanoviska EIA podle zákona č. 244/1992 Sb., jak vyžaduje odvolatel, jestliže požadavky závazného stanoviska Ministerstva životního prostředí jsou promítnuty do napadeného rozhodnutí. Závazné stanovisko EIA bylo proto i na základě námitek odvolatele v souladu s ustanovením § 149 odst. 7 správního řádu přezkoumáno příslušným nadřízeným orgánem – ministrem životního prostředí, který toto stanovisko potvrdil. K těmto námitkám odvolatelů přitom ministr životního prostředí uvedl, cit.: *„Dospěl jsem k závěru, že uvedené námítky odvolatelů nejsou důvodné. Podmínka č. 2 stanoviska k ochraně ZPF byla stanovena pro zajištění hospodárného využití skrývky kulturních vrstev půdy, přičemž tato podmínka je reflektována v podmínce č. 35 rozhodnutí o umístění stavby. Absence údajů o konkrétních pozemcích ve zpřesnění bilance skrývky ornice Městského úřadu Holešov ze dne 13. září 2017 nevytváří nezákonnost, neboť došlo k naplnění podstaty podmínky stanoviska k ochraně ZPF, tedy k projednání a odsouhlasení zpřesněné bilance skrývky kulturních vrstev půdy. K problematice rozproštění skrývky na zemědělskou půdu přísluší konstatovat, že za hospodárné využití skrývky půdy je považováno především využití pro zemědělské účely, v odůvodněném případě ovšem lze přebytek skrývky půdy použít i mimo zemědělskou půdu. Problematika ochrany zvláště chráněných druhů živočichů, ať již na ploše skrývky kulturních vrstev půdy, či na ploše, kde má dojít k rozproštění kulturních vrstev půdy, spadá do gesce příslušného orgánu ochrany přírody. S ohledem na to v dané podmínce stanoviska k ochraně ZPF nelze shledat nezákonnost. Souhlas s odnětím půdy ze ZPF byl vydán stanoviskem k ochraně ZPF pro záměr dopravní stavby „R 49, stavba 4901 Hulín — Fryšták“ v souladu se zásadami ochrany ZPF podle zákona č. 334/1992 Sb. S ohledem na kvalitu a rozsah záboru zemědělské půdy a s přihlédnutím k naplňování veřejného zájmu na úseku dopravní infrastruktury realizaci předmětného záměru stavby přísluší považovat zábor půdy pro realizaci tohoto záměru, při stanovení podmínek stanoviska k ochraně ZPF, za akceptovatelný z hlediska požadavků zákona č. 334/1992 Sb. na ochranu ZPF.“*

Ministr životního prostředí navíc i po opakovaném přezkumu toto závazné stanovisko opětovně potvrdil – viz závazné stanovisko ministra životního prostředí ze dne 22. července 2024, č. j.: MZP/2024/290/1029, přičemž uvedl, že námítky odvolatele byly v přezkumném závazném stanovisku tehdejšího ministra životního prostředí vypořádány dostatečně a zákonně a proto na

toto vypořádání plně odkázal a konstatoval, že ani Nejvyšší správní soud toto stanovisko k ochraně ZPF nerozporoval.

Rozkladová komise tak neshledala tyto námitky důvodnými.

Ad 19. Nedostatky žádosti stavebníka.

Odvolatel namítal, že k žádosti stavebníka nebyly přiloženy situační výkresy, které jsou nedílnou součástí povinně připojovaného územního rozhodnutí. V rozkladu tvrdí, že Ministerstvo dopravy stranilo stavebníkovi a přehlíželo splnění jeho procesní povinnosti. V důsledku toho se pak odvolatel nemohl seznámit s podkladem pro rozhodnutí. Tímto byl zkrácen na právu podat věcné námitky proti souhlasu obecného stavebního úřadu (§ 15 odst. 2 stavebního zákona).

Namítaná povinnost připojit situační výkresy, jestliže bylo mezi podklady napadeného rozhodnutí územní rozhodnutí, není požadavkem vyplývajícím ze zákona. Podle rozkladové komise spis obsahuje územní rozhodnutí v obvyklém rozsahu a námitka byla správním orgánem v tomto duchu na str. 215 napadeného rozhodnutí řádně vypořádána. Rozkladová komise se s tímto vypořádáním plně ztotožňuje. Rovněž námitka odvolatele o nemožnosti vyjádřit se k podkladům, resp. absence spolupráce správního orgánu, jak již bylo uvedeno zejména v bodě 2, je bezpředmětná, neboť odvolatel měl možnost se seznámit s podklady pro rozhodnutí v rámci institutu nahližení do spisu. Nad to je možné uvést, že odvolatel těmito námitkami překračuje rámec způsobilých námitek mu vymezených zákonem jako dotčené veřejnosti. Rozkladová komise proto ani tuto námitku neshledala důvodnou.

Ad 20. Nedostatek identifikačních údajů v Průvodní zprávě.

Odvolatel namítal, že v Průvodní zprávě nebyly uvedeny údaje o autorizaci jediného jmenovaného projektanta a chyběly údaje o ostatních projektantech. V rozkladu odvolatel nesouhlasí s názorem, že námitka je bezpředmětná, jelikož vybočuje z námitkové sféry spolku. Projektovou dokumentaci v období po námitkách stavebník o tyto údaje aktualizoval, avšak odvolatel nesouhlasí s tím, že byl údajně o aktualizaci řádně informován.

Podle rozkladové komise je tato námitka již obsoletní, neboť podklady byly příslušným způsobem před vydáním napadeného rozhodnutí doplněny. Rovněž námitka údajné nemožnosti odvolatele vyjádřit se k podkladům, resp. absence spolupráce správního orgánu, jak již bylo uvedeno shora, zejména k bodu 2., je bezpředmětná, neboť odvolatel měl možnost se seznámit s podklady pro rozhodnutí před jeho vydáním a vyjádřit se k nim. Námitka ve stavebním řízení tak byla v souladu se zákonem vypořádána na str. 202–203 napadeného rozhodnutí. Tato námitka odvolatele tak není důvodná.

Ad 21. Nesprávný termín zahájení stavby v Průvodní zprávě.

Odvolatel ve stavebním řízení namítal, že v Průvodní zprávě byl nesprávně stanoven termín zahájení stavby (rok 2019). V rozkladu tvrdí, přestože je termín orientační, že projektová dokumentace musí zohledňovat podmínku z rozhodnutí o výjimce (které ukládá, že stavba musí být zahájena od pol. září do konce března). Z tohoto důvodu je rozhodnutí v rozporu s veřejným zájmem. Kromě toho odvolatel nesouhlasí s tím, že byl o aktualizaci termínu řádně informován.

Podle rozkladové komise tato námitka byla již správním orgánem úplně a v souladu se zákonem vypořádána na str. 203 napadeného rozhodnutí. Dále je třeba uvést, že termín zahájení stavby je v Průvodní zprávě toliko orientačním a z důvodů procesních, tj. délky stavebního řízení nebyl dodržen, avšak to podle rozkladové komise samo o sobě nezpůsobuje nezákonnost napadeného rozhodnutí. Námitka je tak nedůvodná. Navíc nelze pominout ani to, že co se týče aktuálního stavu po vrácení věci soudem, byla již tato stavba zahájena a v této chvíli se nachází ve vysokém stupni rozestavěnosti.

Ad 22. Nezjištění budoucích účinků stavby.

Odvolatel namítal, že povolovaná stavba nebude de facto funkční do realizace následujícího úseku (ten nemá dosud územní rozhodnutí). Funkční stavba nebude ani v provizorní variantě, jelikož provizorní napojení také není umístěno. Odvolatel nesouhlasí s argumentací Ministerstva dopravy a považuje jeho postup za rozporný s účelem ust. § 111 odst. 2 stavebního

zákona – ministerstvo tedy nezjistilo účinky budoucího užívání stavby a porušilo zásadu materiální pravdy a nezjistilo všechny okolnosti pro ochranu veřejných zájmů.

Námítka týkající se porušení § 111 stavebního zákona je podle rozkladové komise bezpředmětná, neboť odvolatel mylně vykládá etapizaci jako zakázaný postup. Naopak, jak již bylo vyloženo v předchozích bodech, etapizace (či fázování) je postup zákonem aprobovaný a nepředstavuje zakázaný způsob, jestliže stavební objekty, které jsou napadeným rozhodnutím povolovány, představují nosnou a podstatnou část dopravní stavby. Naopak realizace stavby po etapách může umožnit i případné urychlení její realizace. Námitky odvolatele byly již v souladu se zákonem vypořádány na str. 204 napadeného rozhodnutí. Tato námitka je nedůvodná.

Ad 23. Námitka proti fázování povolovacích procesů – odlučovače.

Odvolatel ve svých námitkách rozporoval obsah technické zprávy o ochraně vodních zdrojů, zejména nesouhlasí s nezahrnutím odlučovačů ropných látek, příp. jejich vyloučení do samostatného řízení. V rozkladu se pak odvolatel neztotožňuje s vypořádáním jeho námitek a považuje je za nepřezkoumatelné. De facto se zde opakují námitky proti praxi fázování povolovacích procesů – odvolatel má ve stavebním řízení poslední možnost vyjádřit se k otázce nezajištění čištění srážkových vod.

Podle rozkladové komise odvolatelem uplatněný argument je mylný, ministerstvo není správním orgánem, který by měl rozhodovat o povolení staveb vodních děl (kupř. stavební objekty C 317 a C 328). Nad to je zjevné, že řešení odvodnění komunikace je potvrzeno souhlasnými stanovisky vodoprávních úřadů podle § 17 vodního zákona. Objekty jsou obecně součástí stavby dálnice D49, ale nejsou součástí napadeného rozhodnutí. Tudíž je zjevné, že ani nemohlo dojít k zasažení do práv odvolatele, jestliže bude o těchto objektech dále rozhodováno v příslušných řízeních, v nichž bude odvolatel eventuálně moci svá práva uplatňovat. Námitky byly proto na str. 205 napadeného rozhodnutí v souladu se zákonem vypořádány. K otázce etapizace lze pak odkázat na předchozí vypořádání, zejména k bodu 3 rozkladu odvolatele. Námitka tak nebyla shledána důvodnou.

Ad 24. Námitka proti fázování povolovacích procesů – retenční nádrže

Odvolatel ve stavebním řízení namítal, že projektovou dokumentací předpokládané retenční nádrže pro odtok povrchových vod nejsou umístěny, ani nejsou předmětem řízení. Odvolatel v duchu ostatních námitek v rozkladu nesouhlasí s nezahrnutím těchto stavebních objektů do řízení (fázování) a neztotožňuje se s vypořádáním Ministerstva dopravy, které údajně vychází jen z deklarácí a příslibů stavebníka. V rozkladu dále odvolatel vytýká ministerstvu, že neuvedlo údaje o souhlasu stavebního úřadu, kterým ministerstvo dle vypořádání jeho připomínky zřejmě disponuje a na který se odvolává. Speciální stavební úřad si tedy dle odvolatele neověřil budoucí účinky stavby, nerozhodl přezkoumatelně a porušil zásadu materiální pravdy.

Tato odvolatelova námitka je sice zaměřena konkrétně na retenční nádrže, ale z hlediska svého obsahu je obdobná jako námitka uvedená v bodě 23 rozkladu. Lze proto odkázat plně na tam uvedené vypořádání, kdy je zejména zjevné, že řešení odvodnění komunikace, včetně retenčních nádrží bylo akceptováno souhlasnými stanovisky příslušných vodoprávních úřadů podle § 17 vodního zákona. Objekty retenčních nádrží jsou součástí stavby dálnice, ale nejsou součástí napadeného rozhodnutí. Tudíž je zjevné, že ani zde nemohlo dojít k zasažení do práv odvolatele, jestliže bude o těchto objektech dále rozhodováno v dalších řízeních, v nichž bude moci odvolatel případně uplatňovat svá práva. Námitky byly proto na str. 205–206 napadeného rozhodnutí v souladu se zákonem vypořádány. K otázce etapizace obecně lze odkázat též na předchozí vypořádání, zejména k bodu 3 rozkladu. Souhlas obecného stavebního úřadu byl vyjádřen v závazném stanovisku Městského úřadu Holešov ze dne 30. listopadu 2018, č. j. HOL-33159/2018/SÚ/RS, ve znění rozhodnutí obecného stavebního úřadu ze dne 14. října 2020, č. j. HOL-29254/2020/SÚ/RS. Ten byl navíc na základě podaných rozkladů dle § 149 odst. 7 správního řádu přezkoumán a následně potvrzen Krajským úřadem Zlínského kraje, odborem územního plánování a stavebního řádu, v závazném stanovisku ze dne 13. července 2021, č. j. KUZL 47144/2021. Po vrácení věci soudem, jak bylo již výše uvedeno, Krajský úřad Zlínského kraje tento souhlas – závazné stanovisko i k námitkám odvolatelů opětovně přezkoumal, načež toto stanovisko opětovně potvrdil jako zákonné a věcně správné – viz závazné stanovisko Krajského

úřadu Zlínského kraje, odboru Krajský stavební úřad, ze dne 23. srpna 2024, č. j. KUZL 70164/2024. Rozkladová komise tak ani tuto námitku neshledala důvodnou.

25. Námitka k certifikaci autorizovaného inženýra.

Odvolatel ve stavebním řízení namítl, že část projektové dokumentace (Celkové vodohospodářské řešení) autorizovala osoba, která nemá oprávnění navrhovat vodohospodářské stavby, ale pouze dopravní stavby. V rozkladu odvolatel nesouhlasí s tím, že by vybočil ze své námitkové sféry (ochrana vod je dle odvolatele součástí ochrany životního prostředí) v rozporu s § 114 stavebního zákona. Dále také odvolatel nesouhlasí se způsobem, jakým ministerstvo vyzvolilo účastníky o aktualizaci projektové dokumentace.

Podle rozkladové komise lze k tomu jen zopakovat, že tato námitka je obsoletní, neboť na základě této námitky byly podklady před vydáním rozhodnutí doplněny. Vodohospodářské řešení bylo jako příloha „B Souhrnná část“ potvrzeno autorizovanou osobou pro navrhování vodohospodářských staveb. Námitka tak byla v souladu se zákonem vypořádána na str. 206 napadeného rozhodnutí. Pokud jde o práva odvolatele stran možnosti seznámení se s podklady a možnosti podat námitky, nebylo do nich zasaženo a lze plně odkázat na vypořádání k bodu 2 rozkladu. Tato námitka je nedůvodná.

Ad 26. Nedostatky projektové dokumentace – zaústění stok.

Odvolatel ve stavebním řízení namítl, že projektová dokumentace je rozporná (připouští zároveň zaústění dvou od sebe odlišných stok u objektů odlučovače C 315). V rozkladu pak nesouhlasí s názorem ministerstva, že námitkou překračuje svou námitkovou sféru. Namítá nepřezkoumatelnost a porušení zásady materiální pravdy.

Podle rozkladové komise tato námitka byla plně a v souladu se zákonem vypořádána na str. 206 a 207 napadeného rozhodnutí (zaústění stok je uvedeno v PD, nadbytečné by bylo ji popisovat v textu napadeného rozhodnutí). Obdobně jako u předchozí námitky k bodu 25 rozkladu jde i u této námitky o vybočení z námitkové sféry vymezené odvolateli zákonem. Tato námitka je nedůvodná.

Ad 27 Nedostatky projektové dokumentace – chybějící hydrotechnické výpočty

Odvolatel ve stavebním řízení namítl, že projektová dokumentace bez hydrotechnických výpočtů je neúplná a nepřezkoumatelná. V rozkladu pak nesouhlasí s názorem ministerstva, že námitkou překračuje svou námitkovou sféru. Dále nesouhlasí se způsobem vyzvolení účastníků o aktualizaci projektové dokumentace, namítá nepřezkoumatelnost, porušení zásady materiální pravdy a zkrácení práva na podání námitek.

Podle rozkladové komise je tato námitka bezpředmětná, neboť i v tomto případě byly podklady (hydrotechnický výpočet, atp.) před vydáním rozhodnutí doplněny. Námitka byla v souladu se zákonem vypořádána na str. 207 napadeného rozhodnutí. Dále tato námitka překračuje námitkovou sféru odvolatele mu vymezenou zákonem. Pokud jde o práva odvolatele stran možnosti seznámení se s podklady a možnosti podat námitky, nebylo do nich zasaženo a lze plně odkázat na vypořádání k bodu 2. rozkladu. Rozkladová komise námitku neshledala důvodnou.

Ad 28. Nedostatky projektové dokumentace – nejasnost ve Společných zásadách

Odvolatel ve stavebním řízení namítl, že projektová dokumentace nedodrжуje společné zásady v příloze č. 8 vyhlášky 146/2008 Sb. (propustky nejsou vedeny jako samostatné stavební objekty a chybí k nim tak samostatná dokumentace). V rozkladu proto nesouhlasí s názorem ministerstva, že námitkou překračuje svou námitkovou sféru. Namítá nepřezkoumatelnost, a to, že ministerstvo stranilo stavebníkovi, když nepožadovalo projektovou dokumentaci v souladu s vyhláškou.

Podle rozkladové komise je tato námitka nedůvodná, neboť neuvádí, v čem je zasažen veřejný zájem, který odvolatel na místě dotčené veřejnosti zastupuje, a konkrétní dopady na předmět ochrany. Podle rozkladové komise tato námitka byla zcela a v souladu se zákonem vypořádána na str. 207 a 208 napadeného rozhodnutí a jde tak v případě rozkladu o opakovanou námitku. Projektová dokumentace byla zpracována obvyklým způsobem a v obvyklé podobě, a tak z ní nelze dovodit její nezákonnost. Propustky jsou součástí pozemní komunikace a jsou vždy

součástí předmětného stavebního objektu a jsou také zpracovány dostatečně podrobně v DSP. Rozkladová komise proto námitku neshledala důvodnou.

Ad 29. Nedostatky projektové dokumentace – chybějící provizorní přejezdy

Odvolatel ve stavebním řízení namítl, že projektová dokumentace neobsahuje Průvodní zprávou předpokládané provizorní zemědělské přejezdy. V rozkladu nesouhlasí s názorem ministerstva, že námitkou překračuje svou námitkovou sféru. V rozkladu namítá nepřezkoumatelnost rozhodnutí ministerstva, porušení zásady materiální pravdy, a to, že Ministerstvo dopravy stranilo stavebníkovi, když nepožadovalo kompletní a přehlednou projektovou dokumentaci.

Podle rozkladové komise byla tato námitka řádně a v souladu se zákonem vypořádána na str. 208 rozhodnutí ministerstva a jedná se tak o opakovanou námitku. Zemědělské přejezdy byly obsaženy v DÚR jako rezerva pro případné převedení zemědělské dopravy při realizaci stavby, avšak postupem času již nejsou s ohledem na komplexní pozemkové úpravy třeba. Vzhledem k časovému postupu jsou ve většině k. ú. zapsány do katastru nemovitostí komplexní pozemkové úpravy, které již řeší budoucí uspořádání polních cest po realizaci stavby, a tudíž provizorní zemědělské přejezdy již nejsou potřebné a jako předmět řešení odpadly. Ani v takovém případě pak není na závadu, jestliže jsou tyto (dočasné) přejezdy v PD zakresleny (tyto nevyžadují zvláštní povolení). S ohledem na tuto skutečnost je proto tato námitka obsoletní. Pokud jde o projektovou dokumentaci jako celek, nejví se jako vadná co do zákonných požadavků. Tato námitka je nedůvodná.

Ad 30. Nedostatky projektové dokumentace – chybějící kapitola

Odvolatel ve stavebním řízení namítl nedostatek projektové dokumentace vzhledem k vyhlášce č. 146/2008 Sb., kdy zde chybí podkapitola 8.2 o technickém popisu jednotlivých objektů a jejich součástí. V rozkladu nesouhlasí s názorem ministerstva, že námitkou překračuje svou námitkovou sféru. Dále opakovaně nesouhlasí se způsobem vyrozumění účastníků o aktualizaci projektové dokumentace, namítá zkrácení práva na podání námitek a to, že ministerstvo stranilo stavebníkovi, když nepožadovalo kompletní projektovou dokumentaci.

Podle rozkladové komise je tato námitka obsoletní, neboť příslušné podklady (zejména hydrotechnický výpočet) byly před vydáním rozhodnutí doplněny. Rozpor s vyhláškou č. 146/2008 Sb. tak není dán, jestliže projektová dokumentace obsahuje předepsané náležitosti. Namítaný absentující popis SO je obsahem již první přílohy SO (jednotlivé TZ k jednotlivým objektům), a proto nemusí být součástí průvodní zprávy. Lze proto konstatovat, že tato námitka byla řádně a v souladu se zákonem vypořádána na str. 215 a 216 napadeného rozhodnutí. Pokud jde o práva odvolatele stran možnosti seznámení se s podklady a možnosti podat námítka, nebylo do nich zasaženo a lze plně odkázat na vypořádání k bodu 2 rozkladu. Pokud jde o projektovou dokumentaci jako celek, nejví se jako vadná co do zákonných požadavků.

Ad 31. Nedostatky projektové dokumentace – část o splnění požadavků dotčených orgánů

Odvolatel ve stavebním řízení namítl způsob, jak se projektová dokumentace vypořádala s předepsanou částí Průvodní zprávy týkající se splnění požadavků dotčených orgánů. Tato část obsahuje pouze obecnou větu, že stavba splňuje všechny podmínky dotčených orgánů. To je dle odvolatele nedostatečné a nepřezkoumatelné. V rozkladu odvolatel nesouhlasí s tím, že požadavky jsou vyjádřeny ve výroku příslušných rozhodnutí. Dle odvolatele musí také projektant dle § 159 odst. 3 stavebního zákona pracovat v součinnosti s dotčenými orgány. Dále namítá zkrácení práva na podání námitek a opět i to, že ministerstvo stranilo stavebníkovi, když nepožadovalo kompletní projektovou dokumentaci.

K tomu lze uvést, že tato námitka vychází z mylného pochopení podmínek napadeného rozhodnutí. Jestliže napadené rozhodnutí obsahuje podmínky, tyto podmínky jsou pro stavebníka závazné a jsou na něm vymahatelné. Z těchto důvodů námitka odvolatele stojí na mylných předpokladech a je lichá. Požadavkům dotčených orgánů se napadené rozhodnutí věnuje, vychází z nich a ukládá podmínky stavebníkovi. Námitka je pak vypořádána na str. 216 napadeného rozhodnutí v souladu se zákonem, a podle rozkladové komise je tak námitka lichá. Skutečností je, že Průvodní zpráva (jakož i zbývající část projektové dokumentace) byla ke dni vydání rozhodnutí řádná, a že se s ní účastníci řízení mohli seznámit a realizovat svá práva ve smyslu ustanovení

§ 36 odst. 3 správního řádu. Rovněž podmínky ze stanovisek dotčených orgánů jsou v DSP zapracovány a splněny. Rozkladová komise tak námitku neshledala důvodnou.

Ad 32. Nedostatky projektové dokumentace – chybějící hydrologické údaje

Odvolatel ve stavebním řízení namítá, že projektové dokumentaci chybí v příloze č. 8 vyhlášky č. 146/2008 Sb. vyžadovaná část Průvodní zprávy o hydrologických údajích. V rozkladu pak odvolatel nesouhlasí s tím, že absence těchto údajů byla přiměřená projektu stavby a znamená tedy rozpor projektové dokumentace s právními předpisy. Ministerstvo dle něj porušilo ustanovení § 111 odst. 1 písm. b) stavebního zákona, když neověřilo úplnost projektové dokumentace. Dále odvolatel namítá porušení zásady materiální pravdy a nezjištění všech okolností důležitých pro ochranu veřejného zájmu.

Námitka odvolatele směřující proti tomu, že v Průvodní zprávě chybí oddíl 3. a písmeno g) podle přílohy č. 8 uvedené vyhlášky, je podle rozkladové komise nepodložená. To, zda jsou některé části uvedeny, se odvíjí podle povahy věci, resp. zda jsou splněny předpoklady pro to, aby dané písmeno bylo obsahem projektové dokumentace. V daném případě, stejně jako u „plavebních podmínek“ nepřipadají další kategorie v úvahu. Nadto je třeba uvést, že případným orgánem, který by mohl upravit doložené doklady, je vodoprávní úřad. Jinak řečeno vodoprávním úřadem, ale i ostatními příslušnými orgány, bylo hydrologické a hydrometeorologické řešení v souladu s § 17 vodního zákona schváleno. Z toho plyne, že námitky, které byly vypořádány na str. 252 napadeného rozhodnutí, byly vypořádány v souladu se zákonem. Pokud jde o projektovou dokumentaci jako celek, nejví se jako vadná co do zákonných požadavků. Dále lze v tomto případě odkázat rovněž na vypořádání bodů 28 a 30 rozkladu. Tato námitka je tak nedůvodná.

Ad 33. Nedostatky projektové dokumentace – členění stavby

Odvolatel ve stavebním řízení namítá, že v projektové dokumentaci chybí v příloze č. 8 vyhlášky č. 146/2008 Sb. vyžadovaná část Průvodní zprávy o členění stavby na stavební objekty a provozní soubory. V rozkladu nesouhlasí s názorem ministerstva, že námitkou překračuje svou námitkovou sféru. Dále odvolatel namítá porušení zásady materiální pravdy a nepřezkoumatelnost rozhodnutí.

Podle rozkladové komise byla uvedená námitka úplně a v souladu se zákonem vypořádána na str. 252 napadeného rozhodnutí. Je zjevné, že odvolatel zde přesahuje svoji námitkovou sféru, jestliže nevymezuje veřejný zájem, resp. zájem chráněný spolkem jako dotčenou veřejností, do kterého bylo, či alespoň mohlo být) zasaženo. Dále pak lze uvést, že tvrzení odvolatele co do nedostatků je nepodložené, neboť členění stavby je obsaženo v projektové dokumentaci (v koordinační situaci stavby i v textu). Pokud jde o projektovou dokumentaci jako celek, nejví se jako vadná co do zákonných požadavků. Lze rovněž odkázat na vypořádání námitek uvedených v čl. 28 a 30 rozkladu. Tato námitka nebyla rozkladovou komisí shledána důvodnou.

Ad 34. Nedostatky projektové dokumentace – chybějící kapitoly oddílu č. 13

Odvolatel ve svých námitkách vytýkal, že projektové dokumentaci chybí v příloze č. 8 vyhlášky č. 146/2008 Sb. vyžadovaná část Průvodní zprávy o vlivu stavby a provozu na životní prostředí. V rozkladu namítá nepřezkoumatelnost rozhodnutí, jelikož z vypořádání námítky není jasné, kde se vyhláškou vyžadované údaje v projektové dokumentaci nacházejí. Dále odvolatel namítá porušení zásady materiální pravdy, ministerstvo údajně stranilo stavebníkovi, když nepožadovalo kompletní projektovou dokumentaci. Odvolatel v rozkladu také vytýká, že ministerstvu postačil dokument „Analýza plnění podmínek orgánů životního prostředí“, se kterou se odvolatel nemohl seznámit. Tato Analýza dle odvolatele nemůže nahradit vyhláškou vyžadované chybějící údaje Průvodní zprávy. Také proto je rozhodnutí dle odvolatele nepřezkoumatelné.

Podle rozkladové komise byla tato námitka řádně a v souladu se zákonem vypořádána na str. 255 napadeného rozhodnutí. Je zjevné, že odvolatel zde přesahuje svoji námitkovou sféru, jestliže nevymezuje veřejný zájem, resp. zájem chráněný spolkem, do kterého bylo (či alespoň mohlo být) zasaženo. Dále pak lze věcně uvést, že uvedené podklady jsou obsaženy v části „G“ Související dokumentace, přičemž nelze dávat k tíži správnímu orgánu, pokud se s těmito podklady odvolatel neseznámil, ač se s nimi seznámit mohl (zřejmě z jejich neznalosti pak

dovozuje jejich absenci). Pokud jde o projektovou dokumentaci jako celek, nejeví se jako vadná co do zákonných požadavků. V dalším lze rovněž odkázat na vypořádání námitek uvedených k bodu 28 a 30 rozkladu. Tato námitka je tak nedůvodná.

Ad 35. Nedostatky projektové dokumentace – chybějící kapitoly oddílu č. 14

Odvolatel ve stavením řízení namítl, že v projektové dokumentaci chybí v příloze č. 8 vyhlášky č. 146/2008 Sb. vyžadovaná část Průvodní zprávy o požadavcích na bezpečnost. V rozkladu pak odvolatel nesouhlasí s tím, že absence těchto údajů byla přiměřená projektu stavby a znamená tedy rozpor projektové dokumentace s právními předpisy.

Podle rozkladové komise byla tato námitka řádně a v souladu se zákonem vypořádána na str. 255 napadeného rozhodnutí. Je zjevné, že odvolatel zde přesahuje svoji námitkovou sféru, jestliže nevymezuje veřejný zájem, resp. zájem chráněný spolkem, do kterého bylo (či alespoň mohlo být) zasaženo. Dále pak lze jen zopakovat, že uvedené podklady jsou obsaženy v DSP (a byly schváleny příslušnými orgány). Nelze proto dávat k tíži správnímu orgánu, pokud se s těmito podklady odvolatel neseznámil, ač se s nimi seznámit mohl. Pokud jde o projektovou dokumentaci jako celek, nejeví se jako vadná co do zákonných požadavků. V dalším lze rovněž odkázat na vypořádání námitek uvedených k bodům 28 a 30 rozkladu. Tato námitka je nedůvodná.

Ad 36. Nedostatky projektové dokumentace – nedostatek Situace stavby (měřítko)

Odvolatel ve stavebním řízení namítl, že koordináční výkres Situace stavby má příliš hrubé měřítko a je tedy v rozporu s předepsaným měřítkem dle přílohy č. 8 vyhlášky č. 146/2008 Sb. V rozkladu nesouhlasí s názorem ministerstva, že námitkou překračuje svou námitkovou sféru. Dále odvolatel namítá porušení zásady materiální pravdy, ministerstvo údajně stranilo stavebníkovi, když nepožadovalo kompletní projektovou dokumentaci.

Podle rozkladové komise byla tato námitka řádně a v souladu se zákonem vypořádána na str. 256 napadeného rozhodnutí. Je zjevné, že odvolatel zde přesahuje svoji námitkovou sféru, jestliže nevymezuje veřejný zájem, resp. zájem chráněný spolkem, do kterého bylo (či alespoň mohlo být) zasaženo. Pokud jde o namítané měřítko, tak věcně nejde v daném případě o skutečnost, která zakládá nezákonnost nebo nesprávnost rozhodnutí (obecně nebude zpravidla způsobit ani takové pochybnosti založit) vzhledem k tomu, že situace a její jednotlivé detaily jsou z dokumentace patrné. Pokud jde o projektovou dokumentaci jako celek, nejeví se jako vadná co do zákonných požadavků. Vzhledem k tomu, že je námitka sama o sobě nedůvodná, projektová dokumentace netrpí namítanými vadami, je nedůvodná i námitka údajného stranění stavebníkovi. V dalším lze rovněž odkázat na vypořádání námitek uvedených v bodech 28 a 30 rozkladu.

Ad 37. Nedostatky projektové dokumentace – Situace stavby (hranice pozemků a p. č.)

Odvolatel ve stavebním řízení namítl, že koordináční výkres Situace stavby postrádá vyznačení hranic pozemků a jejich parcelních čísel (v rozporu s přílohou č. 8 vyhlášky č. 146/2008 Sb.). V rozkladu nesouhlasí s názorem ministerstva, že námitkou překračuje svou námitkovou sféru. Odvolatel nesouhlasí s tím, že ministerstvo argumentuje záborovým elaborátem (další částí projektové dokumentace, ke které mu údajně bylo znemožněno se vyjádřit. Dále odvolatel namítá porušení zásady materiální pravdy, když ministerstvo údajně stranilo stavebníkovi, protože nepožadovalo kompletní projektovou dokumentaci.

Podle rozkladové komise byla tato námitka úplně a v souladu se zákonem vypořádána na str. 257 napadeného rozhodnutí. Je zjevné, že i zde odvolatel přesahuje svoji námitkovou sféru. Pokud jde o namítané nevyznačení hranic pozemků a parcelních čísel, tak lze odkázat na kompletní záborový elaborát (viz příloha „G“ Související dokumentace), který poskytuje dostatečný podklad k rozhodnutí. Členění příloh v daném případě není skutečností, která by zakládala nezákonnost nebo nesprávnost napadeného rozhodnutí. Obecně nebude zpravidla způsobit ani takové pochybnosti založit vzhledem k tomu, že obsahuje všechny zákonné náležitosti. Pokud jde o projektovou dokumentaci jako celek, nejeví se jako vadná co do zákonných požadavků. Vzhledem k tomu, že projektová dokumentace netrpí namítanými vadami, je nedůvodná i námitka údajného stranění stavebníkovi. V dalším lze rovněž odkázat na shrnutí a vypořádání námitek uvedených zejména v bodech 28 a 30 rozkladu.

Ad 38. Nedostatky projektové dokumentace – nedostatek Situace stavby (ochranná pásma)

Odvolatel ve stavebním řízení namítl, že koordinální výkres Situace stavby postrádá legendu k zakreslení ochranných pásem (v rozporu s přílohou č. 8 vyhlášky č. 146/2008 Sb.). V rozkladu namítá nepřezkoumatelnost a nesrozumitelnost tohoto výkresu. Dále odvolatel namítá nepřezkoumatelnost rozhodnutí, když ministerstvo údajně stranilo stavebníkovi tím, že nepožadovalo kompletní projektovou dokumentaci.

Námítka byla úplně a v souladu se zákonem vypořádána na str. 257 napadeného rozhodnutí. Je zjevné, že i v tomto případě odvolatel přesahuje svoji námitkovou sféru jako dotčené veřejnosti. Pokud jde o namítané vady koordinálního výkresu Situace stavby (zakreslení ochranných pásem (v rozporu s přílohou č. 8 vyhlášky č. 146/2008 Sb.)), tak lze odkázat na DSP (text i výkres), který uvedená ochranná pásma obsahuje se všemi náležitostmi, kde tato DSP není v rozporu s uvedenou vyhláškou ani v tomto bodě. Členění příloh v daném případě není skutečností, která by zakládala nezákonnost nebo nesprávnost napadeného rozhodnutí (obecně nebude zpravidla způsobilá ani takové pochybnosti založit) vzhledem k tomu, že obsahuje zákonné náležitosti. Pokud jde o projektovou dokumentaci jako celek, nejví se jako vadná co do zákonných požadavků. Vzhledem k tomu, že je námítka sama o sobě nedůvodná, projektová dokumentace netrpí namítanými vadami, je zjevně neopodstatněná i námítka údajného stranění stavebníkovi. Rozkladová komise tak neshledala námítku důvodnou.

Ad 39. Nedostatky projektové dokumentace – nedostatek Situace stavby (obvod staveniště)

Odvolatel ve stavebním řízení namítl, že koordinální výkres Situace stavby postrádá zakreslení obvodu staveniště (v rozporu s přílohou č. 8 vyhlášky č. 146/2008 Sb.). V rozkladu pak nesouhlasí s názorem ministerstva, že námítkou překračuje svou námitkovou sféru. Dále namítá nepřezkoumatelnost a nesrozumitelnost tohoto výkresu s tím, že ministerstvo údajně stranilo stavebníkovi, když nepožadovalo kompletní projektovou dokumentaci.

Podle rozkladové komise byla tato námítka řádně a v souladu se zákonem vypořádána na str. 257 a 258 napadeného rozhodnutí. Pokud jde o namítané vady projektové dokumentace v případě obvodu staveniště, tak lze odkázat na DSP (text i výkres), zejména lze odkázat na situaci v příloze „E“ Zásady organizace výstavby a záborový elaborát, kde DSP obsahuje všechny zákonné náležitosti. Členění příloh v daném případě není skutečností, která by zakládala nezákonnost nebo nesprávnost napadeného rozhodnutí (obecně nebude zpravidla způsobilá ani takové pochybnosti založit) vzhledem k tomu, že obsahuje zákonné náležitosti. Pokud jde o projektovou dokumentaci jako celek, nejví se jako vadná co do zákonných požadavků. Vzhledem k tomu, že je námítka sama o sobě nedůvodná, projektová dokumentace netrpí namítanými vadami, je tak zjevně bezpředmětná i námítka údajného stranění stavebníkovi.

Ad 40. Nedostatky projektové dokumentace – nedostatek Situace stavby (přístupy stavby)

Odvolatel ve stavebním řízení namítl, že koordinální výkres Situace stavby postrádá zakreslení přístupů na stavbu a připravované stavby jiných stavebníků (v rozporu s přílohou č. 8 vyhlášky č. 146/2008 Sb.). V rozkladu odvolatel namítá nesrozumitelnost a neúplnost výkresu s tím, že ministerstvo údajně stranilo stavebníkovi, když nepožadovalo kompletní projektovou dokumentaci.

Podle rozkladové komise i tato námítka byla řádně a v souladu se zákonem vypořádána na str. 258 napadeného rozhodnutí. Je zjevné, že odvolatel zde přesahuje svoji námitkovou sféru, jestliže nevymezuje veřejný zájem, resp. zájem chráněný spolkem, do kterého bylo (či alespoň mohlo být) zasaženo. Pokud jde o namítané vady projektové dokumentace co do přístupů stavby, tak lze zejména na situaci v příloze „E“ Zásady organizace výstavby. Projektová dokumentace obsahuje tyto přístupy stavby a tak není v tomto vadná. Ostatně členění příloh v daném případě není skutečností, která by zakládala nezákonnost nebo nesprávnost napadeného rozhodnutí (obecně nebude zpravidla způsobilá ani takové pochybnosti založit) vzhledem k tomu, že obsahuje zákonné náležitosti. Pokud jde o projektovou dokumentaci jako celek, nejví se jako vadná co do zákonných požadavků. Vzhledem k tomu, že je námítka sama o sobě lichá, projektová dokumentace netrpí namítanými vadami, je zjevně lichá i námítka údajného stranění stavebníkovi.

Ad 41. Nedostatky projektové dokumentace – nedostatek Situace stavby (zákresy stavebních objektů)

Odvolatel ve stavebním řízení namítl, že koordinální výkres Situace stavby postrádá zakreslení některých stavebních objektů (v rozporu s přílohou č. 8 vyhlášky č. 146/2008 Sb.). Odvolatel nesouhlasí s tím, že ministerstvo argumentuje částmi projektové dokumentace, ke kterým mu bylo údajně znemožněno se vyjádřit.

Námítka byla úplně a v souladu se zákonem vypořádána na str. 259 napadeného rozhodnutí. Je zjevné, že odvolatel i zde přesahuje svoji námitkovou sféru, jestliže nevymezuje veřejný zájem, resp. zájem chráněný spolkem, do kterého bylo (či alespoň mohlo být) zasaženo. Pokud jde o namítané vady projektové dokumentace v případě zákresů stavebních objektů, ty stavební objekty, které nejsou zakresleny, nejsou předmětem stavebního řízení. Projektová dokumentace z tohoto důvodu nemůže být vadná ani představovat vadu řízení. SO 157 a 211 nejsou součástí stavby, byly zrušeny rozhodnutím zastupitelstva obce Zahnašovice, přičemž náhrada těchto zrušených objektů je zapracována v komplexních pozemkových úpravách. V dalším lze rovněž odkázat na shrnutí a vypořádání námitek uvedených zejména k bodům 2, 28, 29 (ke SO 171) a 30 rozkladu. Rozkladová komise ani tyto námítky neshledala důvodnými.

Ad 42. Nedostatky projektové dokumentace – chybějící geodetický koordinální výkres

Odvolatel ve stavebním řízení namítl, že projektová dokumentace postrádá geodetický koordinální výkres (v rozporu s přílohou č. 8 vyhlášky č. 146/2008 Sb.). Odvolatel nesouhlasí s tím, že ministerstvo argumentuje částmi projektové dokumentace, ke kterým mu bylo údajně znemožněno se vyjádřit.

Námítka odvolatele je obsoletní, jelikož tyto podklady byly před vydáním rozhodnutí doplněny. Dále pak byla námítka úplně a v souladu se zákonem vypořádána na str. 259 a 260 napadeného rozhodnutí. Lze uvést, že geodetický koordinální výkres je přiložen, a to jako příloha B „Souhrnné řešení stavby“, a tak netrpí v tomto ohledu projektová dokumentace namítanými nedostatky. Pokud přílohu B „Souhrnné řešení stavby“ nemohl odvolatel najít, resp. se s ní odvolatel neseznámil, přestože je součástí spisu, nelze to klást správnímu orgánu k tíži. Dále tato námítka překračuje námitkovou sféru odvolatele mu vymezenou zákonem, zejména co do námítky týkající se soupisu projektantů. Pokud jde o práva odvolatele stran možnosti seznámení se s podklady a možnosti podat námítky, nebylo do nich zasaženo a lze plně odkázat na vypořádání k bodu 2 rozkladu. Rozkladová komise tak ani tyto námítky neshledala důvodnými.

Ad 43. Nedostatky projektové dokumentace – chybějící plán na přemístění ornice.

Odvolatel ve stavebním řízení namítl, že projektová dokumentace postrádá plán přemístění ornice, jehož vypracování bylo uloženo orgánem ochrany zemědělské půdy (vyžadováno jako součást projektové dokumentace přílohou č. 8 vyhlášky 146/2008 Sb.). V rozkladu pak odvolatel namítá, že vypořádání této námítky se mívá svou podstatou a neřeší absenci plánu přemístění ornice. Dále nesouhlasí s tím, že ministerstvo zmiňuje části projektové dokumentace, ke kterým mu bylo údajně znemožněno se vyjádřit.

Podle rozkladové komise je tato námítka obsoletní, jestliže byly podklady před vydáním rozhodnutí doplněny. Dále pak byla námítka úplně a v souladu se zákonem vypořádána na str. 259 napadeného rozhodnutí. Pokud jde o namítaný plán, tento je zpracován (a potvrzen orgánem ochrany přírody Městského úřadu Holešov). Pokud jde o projektovou dokumentaci jako celek, nejví se jako vadná co do zákonných požadavků. Dále tato námítka překračuje námitkovou sféru odvolatele mu vymezenou zákonem. Pokud jde o práva odvolatele stran možnosti seznámení se s podklady a možnosti podat námítky, nebylo do nich zasaženo a lze plně odkázat na vypořádání k bodu 2 rozkladu. Rozkladová komise tak ani tyto námítky neshledala důvodnými.

Ad 44. Nedostatky projektové dokumentace – použití zrušených norem ČSN

Odvolatel ve stavebním řízení namítl, že technické zprávy mostů jsou vypracovány na základě obsoletních norem ČSN. V rozkladu nesouhlasí s názorem ministerstva, že touto námítkou překračuje svou námitkovou sféru. Namítá, že ministerstvo mělo z úřední povinnosti ověřit splnění ustanovení § 16 vyhlášky č. 104/1997 Sb., což přezkoumatelně nesplnilo. Námítku odvolatele ministerstvo údajně rovněž vypořádalo nepřezkoumatelně, jelikož odvolatel nesouhlasí

s aplikací ustanovení § 119 odst. 3 stavebního zákona a s tím, že ministerstvo neuvedlo, jak ustanovení aplikovalo, ani jakou dobu zpracování projektové dokumentace považuje za rozhodnou. Odvolatel namítá, že ministerstvo údajně stranilo stavebníkovi, když nepožadovalo kompletní projektovou dokumentaci. Dále namítá porušení zásady materiální pravdy a nezjištění všech okolností důležitých pro ochranu veřejného zájmu.

K tomu rozkladová komise uvádí, že s ohledem na délku správního řízení, resp. přípravu stavby v době přibližně 13 let je zjevné, že některé normy ČSN budou již zrušeny, resp. nahrazeny novými. Požadavek neustálé (formální) změny v podkladech v závislosti na změně technické normy je neudržitelný, když je zjevné, která nová norma nahrazuje původní. V přehledu ČSN je vždy uvedeno (v případě novelizace dané normy nebo přechodu na EN), která norma zrušenou normu nahrazuje. Námitky byly vypořádány na str. 261 napadeného rozhodnutí řádně a v souladu se zákonem. Dále tato námitka překračuje námitkovou sféru odvolatele mu vymezenou zákonem. Pokud jde o právo odvolatele na seznámení se s podklady a možnost podat námitky, nebylo do něj zasaženo a lze opět plně odkázat na vypořádání bodu 2 rozkladu. Pokud jde o práva odvolatele stran možnosti seznámení se s podklady a možnosti podat námitky, nebylo do nich zasaženo a lze plně odkázat na vypořádání k bodu 2 rozkladu. Tuto námitku neshledala rozkladová komise důvodnou.

Ad 45. Nedostatky projektové dokumentace – chybějící statické a hydrotechnické posouzení

Odvolatel ve svých námitkách vytýkal, že technické zprávy k mostům postrádají statické a hydrotechnické posouzení (v rozporu s přílohou č. 8 vyhlášky č. 146/2008 Sb.). V rozkladu pak nesouhlasí s názorem ministerstva, že tímto překračuje svou námitkovou sféru. Dále namítá nepřezkoumatelnost a porušení zásady materiální pravdy. Odvolatel rovněž nesouhlasí s tím, že chybějící výpočty se nacházejí v části G projektové dokumentace (tato část není uvedena v soupisu součástí spisu, ani ji nepředpokládá daná příloha vyhlášky). Odvolatel také nesouhlasí s tím, že ministerstvo zmiňuje části projektové dokumentace, ke kterým mu bylo údajně znemožněno se vyjádřit.

Námitka odvolatele, že součástí technické zprávy není statické a hydrologické posouzení, neodpovídá skutečnosti, jestliže byly podklady příslušným způsobem před vydáním rozhodnutí doplněny, zejména hydrotechnický výpočet. Pokud jde o statické výpočty k jednotlivým mostům (viz kupř. statický výpočet týkající se mostu SO 225), které potvrdil autorizovaný inženýr pro mostní stavby, podklady rozhodnutí obsahují část „G“ (viz digitální nosič), avšak pokud ji nemohl odvolatel najít, resp. se s nimi odvolatel neseznámil, přestože je součástí spisu, nelze to klást správnímu orgánu k tíži. Námitka byla v souladu se zákonem vypořádána na str. 262 napadeného rozhodnutí. Dále tato námitka překračuje námitkovou sféru odvolatele mu vymezenou zákonem. Pokud jde o práva odvolatele stran možnosti seznámení se s podklady a možnosti podat námitky, nebylo do nich zasaženo a lze plně odkázat na vypořádání k bodu 2 rozkladu. V dalším lze též odkázat na vypořádání uvedené k bodu 28 a 30 rozkladu. Rozkladová komise neshledala námitku odvolatele důvodnou.

Ad 46. Nedostatky projektové dokumentace – použití zrušených norem ČSN II

Odvolatel ve stavebním řízení namítal, že technické zprávy mostů jsou vypracovány na základě obsoletních norem ČSN.

Podle rozkladové komise zde lze toliko zopakovat, že s ohledem na délku správního řízení, resp. přípravu stavby v době přibližně 13 let je zjevné, že některé normy ČSN budou již zrušeny, resp. nahrazeny novými. Požadavek neustálé (formální) změny v podkladech v závislosti na změně technické normy je neudržitelný, když je zjevné, která nová norma nahrazuje původní. Podle rozkladové komise námitky byly vypořádány na str. 262 napadeného rozhodnutí řádně a v souladu se zákonem. Tato námitka kromě toho opět překračuje námitkovou sféru odvolatele mu vymezenou zákonem. Rozkladová komise tak neshledala námitku odvolatele důvodnou.

Ad 47. Nedostatky projektové dokumentace – chybějící souhlas s odchylkou od normy ČSN

Odvolatel ve stavebním řízení namítl, že ve spisu chybí souhlas s použitím řešení odchýlného od normy ČSN, které předpokládá technická zpráva. V rozkladu nesouhlasí s názorem ministerstva, že námitkou překračuje svou námitkovou sféru. Dále odvolatel nesouhlasí s tím,

že měl námitku uplatnit v územním řízení, jelikož mu v té době nebyla známa nutnost daného souhlasu.

Podle rozkladové komise lze v tomto případě odkázat na vypořádání obdobných námitek k bodům 44 a 46 rozkladu. Námitky byly vypořádány na str. 263 napadeného rozhodnutí, a to v souladu se zákonem. Dále lze uvést, že dané řešení (dálnice, resp. původně rychlostní silnice) bylo předmětem územního řízení, není tedy předmětem řízení o povolení stavby, a tak tato námitka měla být uplatněna v řízení územním. Kategorie dálnice (Pozn.: Před vydáním zákona č. 256/2015 Sb. se jednalo o rychlostní silnici) je potvrzena pravomocným územním rozhodnutím a odpovídá kategorii obsažené v ČSN 73 6101 v době zpracování DÚR. I z toho důvodu je uplatněná námitka bezpředmětná. Pokud jde o projektovou dokumentaci jako celek, nejví se jako vadná co do zákonných požadavků. Dále tato námitka překračuje námitkovou sféru odvolatele mu vymezenou zákonem. Rozkladová komise neshledala námitku odvolatele důvodnou.

Ad 48. Nedostatky projektové dokumentace – chybějící statické a hydrotechnické posouzení II

Odvolatel ve stavebním řízení namítl, že u stavebních objektů – odlučovačů ropných látek (ORL) postrádá statické a hydrotechnické posouzení (v rozporu s přílohou č. 8 vyhlášky 146/2008 Sb.). V rozkladu nesouhlasí s názorem ministerstva, že námitkou překračuje svou námitkovou sféru. Dále namítá nepřezkoumatelnost rozhodnutí a porušení zásady materiální pravdy. Odvolatel tvrdí, že ministerstvo porušilo zásadu materiální pravdy, když předmětné výpočty chybí a jsou nahrazeny údajně nedostatečným uvedením, že jde o prefabrikáty a výpočty nejsou nutné. Odvolatel opět vytýká, že ministerstvo údajně stranilo stavebníkovi, když nepožadovalo kompletní projektovou dokumentaci.

Podle rozkladové komise byla tato námitka řádně a v souladu se zákonem vypořádána na str. 264 napadeného rozhodnutí a jde tak o opakovanou námitku. Projektová dokumentace byla zpracována obvyklým způsobem a v obvyklé podobě, a tak z ní nelze dovodit její nezákonnost. Dále pak je námitka obsoletní, neboť v duchu této námítky byly podklady (zejména hydrotechnický výpočet) před vydáním rozhodnutí doplněny. Rozpor s vyhláškou č. 146/2008 Sb. tak není dán, jestliže projektová dokumentace obsahuje předepsané náležitosti. Námitky proti objektům ORL jsou liché, neboť se ukazují jako typizované a nevykazující na první pohled vady, které by znamenaly rozpor se zákonem. ORL jsou navrhovány z typizovaných prvků, jejichž vlastnosti jsou testovány v procesu jejich výroby. Popis projektanta k dané problematice v rámci PD se jeví jako dostatečný a srozumitelný. Pokud jde o práva odvolatele stran možnosti seznámení se s podklady a možnosti podat námitky, nebylo do nich zasaženo a lze plně odkázat na vypořádání k bodu 2. rozkladu. Pokud jde o projektovou dokumentaci jako celek, nejví se jako vadná co do zákonných požadavků. Vzhledem k tomu, že je námitka sama o sobě lichá, projektová dokumentace netrpí namítanými vadami, je zjevně neopodstatněná i námitka údajného stranění stavebníkovi. Rozkladová komise neshledala námitku odvolatele důvodnou.

Ad 49. Nedostatky projektové dokumentace – nedoložení prohlášení o vlastnostech

Odvolatel ve stavebním řízení namítl, že u stavebních objektů odlučovačů ropných látek (ORL) chybí prohlášení dle Nařízení EP a Rady (EU) č. 305/2011. V rozkladu nesouhlasí s názorem ministerstva, že námitkou překračuje svou námitkovou sféru. Odvolatel vytýká, že ministerstvo údajně stranilo stavebníkovi, když nepožadovalo kompletní projektovou dokumentaci. Dále namítá porušení zásady materiální pravdy a nezjištění všech okolností důležitých pro ochranu veřejného zájmu.

Podle rozkladové komise byla tato námitka řádně a v souladu se zákonem vypořádána na str. 264 napadeného rozhodnutí a jde o opakovanou námitku. Pokud jde o práva odvolatele stran možnosti seznámení se s podklady a možnosti podat námitky, nebylo do nich zasaženo a lze plně odkázat na vypořádání k bodu 2 rozkladu. Pokud jde o projektovou dokumentaci jako celek, nejví se jako vadná co do zákonných požadavků. Pokud jde o samotné prohlášení, námitka je bezpředmětná, neboť se dokládá před realizací staveb. Vzhledem k tomu, že je námitka sama o sobě lichá, projektová dokumentace netrpí namítanými vadami, je zjevně neopodstatněná i námitka údajného stranění stavebníkovi. V dalším lze odkázat na námitky a jejich vypořádání k bodům 28 a 30 rozkladu.

Ad 50. Nedostatky projektové dokumentace – neplnění rozhodnutí o výjimce

Odvolatel ve stavebním řízení namítl, že projektová dokumentace neplní podmínku rozhodnutí o výjimce (zajištění suchých migračních cest s hlinitým povrchem). V rozkladu nesouhlasí s názorem ministerstva, že mu nepřísluší ověřovat plnění podmínek jiných orgánů. Dle odvolatele ministerstvo nespolečně pracovalo s orgánem ochrany přírody v zájmu dobré správy. Odvolatel také nesouhlasí s tím, že ministerstvo zmiňuje části projektové dokumentace, ke kterým mu bylo údajně znemožněno se vyjádřit. Rovněž se ministerstvo údajně mylí, pokud považuje stavbu za souladnou s rozhodnutím o výjimce.

Podle rozkladové komise zde odvolatel zcela opomíjí, že řešení této problematiky je obsahem související dokumentace (Hlukové studie, Geodetické podklady, Analýza vlivu staveb na životní prostředí, zejména pak v Analýze splnění požadavků EIA – mostní objekty). Vypořádání námítky na str. 266 napadeného rozhodnutí je tak plně v souladu se zákonem. Další námítka směřující k tomu, že podklady rozhodnutí obsahují část „G“, resp. část „Související dokumentace“, avšak ji nemohl odvolatel najít, přestože je součástí spisu, nelze klást správnímu orgánu k tíži. Dále pak tato námítka vychází z mylného pochopení podmínek napadeného rozhodnutí. Jestliže napadené rozhodnutí obsahuje podmínky, tyto podmínky jsou pro stavebníka závazné a jsou na něm vymahatelné. Z těchto důvodů námítka odvolatele stojí na mylných předpokladech a je nepodložená. Požadavkům dotčených orgánů se napadené rozhodnutí věnuje, vychází z nich a ukládá podmínky stavebníkovi. Dále pak je třeba připomenout, že správní orgán, který vydal napadené rozhodnutí, není příslušný ke kontrole plnění rozhodnutí jiných správních orgánů. Tyto orgány však byly seznámeny s předmětem řízení. U této námítky lze rovněž odkázat na vypořádání uvedené k bodu 2 rozkladu z čehož plyne, že odvolatel měl možnost se vyjádřit. Pokud jde o námítka proti projektové dokumentaci co do plnění podmínek rozhodnutí o výjimce (zajištění suchých migračních cest s hlinitým povrchem), tyto jsou v souladu s příslušnou právní úpravou zohledněny. Pokud jde o projektovou dokumentaci jako celek, nejví se jako vadná co do zákonných požadavků. Tyto námítky neshledala rozkladová komise důvodnými.

Ad 51. Nesprávné uvedení pozemků ve stavebním povolení

Odvolatel namítá, že stavební povolení neobsahuje náležitost podle § 18c odst. 1 vyhlášky č. 503/2006 Sb. – tj. musí obsahovat parcelní čísla dotčených pozemků dle katastru nemovitostí. V napadeném rozhodnutí údajně nejsou dotčené pozemky uvedeny a rovněž je u těchto pozemků zaměřeno umístění stavby s jejím povolením. Dále byla stavba údajně povolena na pozemcích, které dle katastru neexistují. Odvolatel také vytyká, že ve výčtu dotčených pozemků absentují některé dotčené pozemky.

Odvolatelem uplatněná námítka je nepodložená, neboť napadené rozhodnutí obsahuje náležitosti podle vyhlášky č. 503/2006 Sb. co do parcelních čísel dotčených pozemků dle katastru nemovitostí. Zásadní je, že parcelní čísla uvedená a citovaná odvolatelem, jsou shodná s těmi, které byly uvedeny v oznámení o zahájení řízení ze dne 21. března 2019. Dále je však třeba upozornit na to, že již nyní probíhají a proběhly komplexní pozemkové úpravy, a tak je zjevné, že číselně nemusí v každý okamžik označení parcel odpovídat, jestliže však věcně jde o totožné pozemky. Tyto změny jsou ostatně v zásadě zachyceny v podkladech rozhodnutí. Neseznámení se s těmito podklady, i když k tomu měl odvolatel možnost, nelze přičítat správnímu orgánu k tíži. Nad to i tato námítka zjevně přesahuje námítkovou sféru vymezenou odvolateli zákonem. Tyto námítky neshledala rozkladová komise důvodnými.

Ad 52. Nedostatečné osvětlení

Odvolatel namítá, že dálnice je ve vztahu k území obce Fryšták v rozporu s § 25 vyhlášky č. 104/1997 Sb., podle kterého má být v území obce osvětlena. Odvolatel tak tvrdí, že ministerstvo neověřilo budoucí účinky užívání stavby v rozporu s § 111 odst. 2 stavebního zákona.

Tato námítka je nedůvodná, neboť příslušný orgán, jemuž přísluší posuzovat stavbu z hlediska bezpečnosti a plynulosti silničního provozu – tj. Ministerstvo vnitra, odbor bezpečnostní politiky, takový rozpor neshledal a rovněž tak ministr vnitra jako jeho nadřízený správní orgán, který námítky odvolatelů v tomto směru neshledal důvodnými a závazné stanovisko potvrdil. V tomto případě se pak rozkladová komise dále plně odkazuje na vypořádání obdobné námítky k bodu 8. rozkladu pobočného spolku Děti Země – Klub za udržitelnou dopravu. Vzhledem k tomu,

že předmětem osvětlení je zajištění bezpečnosti provozu (zpravidla se takové osvětlení aplikuje na křižovatky v obcích), pak jde nad to o námitku zcela zjevně vybočující z námitkové sféry odvolatele.

Ad 53. Neplnění podmínek závazného stanoviska – vegetační úpravy

Odvolatel namítá, že stavba neplní podmínky závazného stanoviska k zásahu do krajinného rázu. Konkrétně podmínku neplní napadeným rozhodnutím povolené vegetační úpravy. Odvolatel také nesouhlasí s převzetím podmínky do výrokové části rozhodnutí, jelikož podmínka měla být zapracována do projektové dokumentace.

Vzhledem k tomu, že podmínky závazného stanoviska k zásahu do krajinného rázu byly převzaty do podmínek napadeného rozhodnutí (povolené vegetační úpravy), je tato námitka mimoběžná. Koordinované závazné stanovisko Magistrátu města Zlín ze dne 20. prosince 2013, č. j. MMZL 94304/2013, jehož součástí bylo stanovisko dle § 12 odst. 2 zákona č. 114/1992 Sb., původně potvrdil Krajský úřad Zlínského kraje, odbor životního prostředí a zemědělství, svým stanoviskem ze dne 28. června 2021, č. j. KUZL 42490/2021.

Po vrácení věci soudem bylo i toto závazné stanovisko opětovně přezkoumáno. Krajský úřad Zlínského kraje poté závazným stanoviskem ze dne 16. července 2024, č. j. KUZL 63468/2024, změnil závazná stanoviska dle § 12 odst. 2 zákona č. 114/1992 Sb. a to tak, že do nich doplnil další podmínky ke kompenzaci vlivu stavby na krajinný ráz v případě zajištění náhradní výsadby.

K tomu odvolatel v rámci svého vyjádření ze dne 14. listopadu 2024 k podkladům v případě podmínky, že „*ke kompenzaci negativního vlivu stavby na krajinný ráz bude zajištěna náhradní výsadba autochtonních dřevin, přičemž projekt výsadby bude odsouhlasen orgánem ochrany přírody*“ namítl, že z ní není zřejmé na jakých pozemcích ani kolik dřevin by mělo být vysázeno, a proto je neurčitá a tak nepřezkoumatelná.

K tomu lze pouze uvést, že součástí DSP jsou i vegetační úpravy – objekty řady SO 800, vč. původních (autochtonních) dřevin. Tyto se ale stavebně nepovolují, nejsou předmětem stavebního řízení. Daná podmínka je podmínkou příslušného odborného orgánu ochrany přírody, (zde dokonce v podobě nadřízeného dotčeného orgánu), kterou je stavební úřad ze závazného stanoviska bez dalšího povinen převzít do svého rozhodnutí. Náhradní výsadba je pak v rámci této stavby řešena v rámci komplexních pozemkových úprav, které byly vyvolány stavebníkem v předchozích letech a v současné době jsou vypracovány projekty na jejich realizaci v k. ú. Zahnašovice podél dálnice, k. ú. Třebětice v blízkosti MÚK Třebětice a k. ú. Martinice podél Přivaděče Holešov. Lze tak shrnout, že změny závazných stanovisek jsou nyní takto prostřednictvím rozhodnutí orgánu 2. stupně zakomponovány do výrokové části stavebního povolení, přičemž těmito podmínkami je stavebník vázán. V tomto případě je dále možno odkázat rovněž na vypořádání námítky k bodu 7. 3. rozkladu pobočného spolku Děti Země – Klub za udržitelnou dopravu. Rozkladová komise tak neshledala námitku důvodnou.

Ad 53 A Porušení zásady rovnosti účastníků.

Odvolatel namítá, že napadené rozhodnutí obsahuje odkazy na dohody mezi stavebníkem a ministerstvem, jiná podání a části projektové dokumentace, které představují události, o kterých nebyl jako účastník informován a nemohl je zjistit ze soupisu všech součástí spisu. V tom spatřuje porušení zásady rovnosti účastníků.

Podle rozkladové komise v odvolatelem namítaném zahrnutí odkazů a podání atp., jichž nebyl účasten, nelze spatřovat porušení principu rovnosti účastníků. Ostatně odvolatel není stavebníkem a tak nemá stejná práva a povinnosti jako stavebník. Stavebník jakožto hlavní účastník řízení pochopitelně disponuje jiným rozsahem práv, nežli spolek z pozice účastníka – dotčené veřejnosti hájící veřejný zájem na ochraně životního prostředí. K podkladům rozhodnutí lze odkázat na vypořádání k bodu 2 rozkladu, kdy odvolatel měl možnost se s podklady rozhodnutí seznámit v rámci institutu nahlížení do spisu dle § 38 správního řádu a měl možnost i dle § 36 odst. 2 správního řádu v řízení vyjádřit své stanovisko. Dále pak lze připomenout, že samotné doplňování podkladů rozhodnutí bylo prováděno i v důsledku procesní aktivity odvolatele, a tak v tom nelze spatřovat porušení zásady rovnosti, ale naopak reflexi účastenství a výkonu práv odvolatele v průběhu řízení. Tato námitka je nedůvodná.

Ad 54. Námitky proti závazným stanoviskům Ministerstva životního prostředí

Odvolatel vytýká, že podkladem pro závazné stanovisko byla žádost, která nebyla zveřejněna (v rozporu s ustanovením § 23a odst. 6 zákona č. 100/2001 Sb.). Dále vytýká, že podkladová DSP je neúplná, vadná a nezákonná. Ministerstvo životního prostředí také údajně pochybilo, když při vydání ověřovacího závazného stanoviska nerespektovalo § 9a odst. 4 a 5 zákona č. 100/2001 Sb., neposoudilo kumulativní vlivy se záměrem elektrické vedení a vlivy násypové zeminy, stanovilo neproveditelnou podmínku, vycházelo z chybného stanoviska podle § 45i zákona č. 114/1992 Sb. a nevezalo v úvahu účinné právní předpisy.

Na základě podaných rozkladů byla v souladu s § 149 odst. 7 správního řádu napadaná závazná stanoviska přezkoumána příslušným nadřízeným správním orgánem – ministrem životního prostředí. Ministr životního prostředí tyto námitky neshledal důvodnými, proto závazná stanoviska Ministerstva životního prostředí, odboru posuzování vlivů na životní prostředí a integrované prevence, ze dne 22. listopadu 2016, č. j. 63881/ENV/16, dle ustanovení § 23a odst. 3 zákona č. 100/2001 Sb., (k vlivům prioritního dopravního záměru na životní prostředí), ve znění opravného usnesení ze dne 30. listopadu 2016, č. j. 83639/ENV/16, závazné stanovisko Ministerstva životního prostředí, odboru ekologie krajiny a lesa, ze dne 4. října 2004, č. j. 640/2572/2004 – souhlas dle ustanovení § 9 odst. 6 zákona č. 334/1992 Sb., (z hlediska ochrany půdního fondu) i závazné stanovisko Ministerstva životního prostředí, odboru posuzování vlivů na životní prostředí a integrované prevence ze dne 25. dubna 2019 č. j. MZP/2019/710/1094, k ověření změn prioritního dopravního záměru, potvrdil závazným stanoviskem ministra životního prostředí ze dne 18. srpna 2021, č. j. MZP/2021/430/615. Po vrácení věci Nejvyšším správním soudem pak ministr životního prostředí k námitkám odvolatelů tato závazná stanoviska opětovně přezkoumal. Poté závazným stanoviskem ministra životního prostředí ze dne 22. července 2024, č. j. MZP/2024/290/1029, tato závazná stanoviska potvrdil, přičemž námitky a návrhy odvolatelů ani tentokrát neshledal důvodnými.

K jednotlivým námitkám spolku Egeria přitom ministr životního prostředí uvedl následující:

Ad 54.1 Nebyla zveřejněna žádost

Úplné znění § 23a odst. 6 zákona č. 100/2001 Sb. zní takto: „Závazné stanovisko k vlivům prioritního dopravního záměru na životní prostředí a podklady k jeho vydání zveřejní příslušný úřad na internetu“. Cit. ustanovení odst. 6 tudíž závazně nespécifikuje konkrétní vyčet podkladů, které příslušný úřad má povinnost zveřejnit spolu s prioritním stanoviskem EIA. Z věcného hlediska může být určitým upřesněním předchozí odst. 5, který uvádí, že „Závazné stanovisko k vlivům prioritního dopravního záměru na životní prostředí se vydává na základě žádosti oznamovatele, jejíž součástí je podklad obsahující popis aktuálního technického řešení záměru a jeho vlivu na životní prostředí a veřejné zdraví; [...] U prioritního dopravního záměru, který stanoví vláda nařízením, oznamovatel v podkladu podle věty první uvede nástin studovaných hlavních variant a stěžejní důvody pro jeho volbu vzhledem k vlivu na životní prostředí.“ Zákon tudíž umožňuje odlišit podklady k vydání stanoviska EIA od vlastní žádosti, kterou může být stejně tak pouze průvodní přípis. Přísluší proto konstatovat, že nezveřejnění vlastní žádosti oznamovatele o vydání prioritního stanoviska EIA není z hlediska procesu EIA nedostatkem, který by vedl k jeho nezákonnosti. V případě relevantních podkladů žádosti, které vedly k vydání prioritního stanoviska EIA a které dostatečně popisují aktuální technické řešení záměru a jeho vlivy na životní prostředí a veřejné zdraví, včetně nástinu studovaných hlavních variant a stěžejních důvodů pro jeho volbu vzhledem k vlivu na životní prostředí, došlo k jejich úplnému zveřejnění ve smyslu ustanovení § 23 odst. 6 zákona č. 100/2001 Sb. S těmito podklady prioritního stanoviska EIA bylo a stále je možné se řádně a dostatečně seznámit na internetu, čímž je umožněna také přezkoumatelnost obsahové náplně prioritního stanoviska EIA.

Ad 54.2 a 54.3 Podkladová DSP je neúplná, vadná či nezákonná

K těmto námitkám odvolatele konstatuji, že odvolatelem je namítána absence stavební části C. Situační výkresy (obdobně dle vyhlášek o rozsahu a obsahu dokumentace staveb č. 499/2006 Sb. i dopravních staveb č. 146/2008 Sb.) u dílčích dokumentací jednotlivých stavebních objektů odlučovačů ropných látek (dále jen „ORL“) C 321, C 322, C 323, C 324 a dopravního značení C 193. Současně je namítána absence technických zpráv u dílčích dokumentací jednotlivých stavebních objektů ORL C 319 a C 320 s dále namítaným

nedostatečným zpracováním technických zpráv dalších stavebních objektů ORL a vodohospodářských objektů – odvodnění pozemní komunikace z hlediska předepsaného obsahu. K výše uvedenému je nutno uvést, že zákon č. 100/2001 Sb. stanovuje pouze povinné náležitosti dokumentů o hodnocení vlivů na životní prostředí podle tohoto zákona, tj. např. oznámení, dokumentace, posudku, stanoviska apod. Z pohledu zákona č. 100/2001 Sb. je zásadní, aby podklady těchto dokumentů v dostatečném rozsahu popisovaly záměr a jeho dopady na životní prostředí a veřejné zdraví. Otázka rozsahu a obsahu DSP nespadá pod gesci MŽP a řídí se příslušnými prováděcími vyhláškami ke stavebnímu zákonu. V případě namítaných absentujících podkladů k jednotlivým stavebním objektům ORL a dopravních řešení lze toto považovat za podrobnost přesahující obvykle měřítko hodnocení vlivů na životní prostředí. Zároveň se nejedná o objekty, které by mohly být samy o sobě předmětem posuzování. Případnou namítanou absencí některých kapitol či textací o vlivech na životní prostředí v rámci DSP nelze mít v konečném důsledku nejen za nezákonné, ale ani za významnější pochybení z hlediska zákona č. 100/2001 Sb., zejména mají-li být tyto části teprve a právě předmětem hodnocení vlivů dle tohoto zákona. Podle ustanovení § 23a odst. 5 zákona č. 100/2001 Sb. se prioritní závazné stanovisko EIA vydává na základě žádosti oznamovatele, jejíž součástí je podklad obsahující popis aktuálního technického řešení záměru a jeho vlivu na životní prostředí a veřejné zdraví. Tímto podkladem nemusí být pouze DSP. Bylo tedy možné předložit jakýkoliv podklad (např. úplnou DSP, část DSP, odborně zpracovaný podklad např. obdobný náležitostem dokumentace EIA dle přílohy č. 4 k zákonu č. 100/2001 Sb., nebo jakýkoliv další podklad), který by splňoval podmínku zákona č. 100/2001 Sb. – nutnost obsahovat popis aktuálního technického řešení záměru a jeho vlivu na životní prostředí a veřejné zdraví. Pokud tedy formální náležitosti podkladu zákon č. 100/2001 Sb. neupravuje, nelze u zvolené formy podkladu na žádných konkrétních náležitostech trvat, byť jsou pro účely postupů podle jiného (stavebního) zákona u této formy podkladu (DSP) stanoveny. Rozsah a obsah DSP předložené pro účely vydání prioritního stanoviska EIA považují za dostatečné z hlediska využití v rámci vyhodnocení vlivů na životní prostředí a veřejné zdraví v procesu EIA. Rozsah podkladů v úrovni DSP, coby podkladu ve smyslu ustanovení § 23a odst. 5 zákona č. 100/2001 Sb., lze celkově považovat za přínosný a vítaný, neboť svou úrovní podrobnosti zpracování poskytuje dosud nejvíce známých informací o záměru v porovnání s úrovněmi předchozích přípravných fází záměru.

Ad 54. 4 Ověřovací závazné stanovisko nerespektuje § 9a odst. 4 a 5 zákona č. 100/2001 Sb.

Rozkladová komise zde plně odkazuje na výše uvedené vypořádání obdobných námitek k bodu 22. 1. rozkladu paní Ivy Lauterkrancové a bodu 22. 2. rozkladu pana osefa Drekslera.

Ad 54.5 Nebyly posouzeny kumulativní vlivy se záměrem nového el. vedení V498/499

Rozkladová komise zde plně odkazuje na výše uvedené vypořádání obdobných námitek k bodu 22. 2. rozkladu paní Ivy Lauterkrancové a bodu 22. 3. rozkladu pana Josefa Drekslera.

Ad 54.6 Pochybnost o proveditelnosti a reálnosti podmínky č. 14 prioritního závazného stanoviska

Rozkladová komise zde plně odkazuje na výše uvedené vypořádání obdobných námitek k bodu 22. 3. rozkladu paní Ivy Lauterkrancové a bodu 22. 4. rozkladu pana Josefa Drekslera.

Ad 54.7. Neposouzení vlivu násypové zeminy

Rozkladová komise zde plně odkazuje na výše uvedené vypořádání obdobných námitek k bodu 22. 5. rozkladu paní Ivy Lauterkrancové a bodu 22. 6. rozkladu pana Josefa Drekslera.

Ad 54.8. Chybné stanovisko dle § 45i zákona č. 114/1992 Sb.

K těmto námitkám ministr životního prostředí uvedl, že stanovisko Krajského úřadu Zlínského kraje, odboru životního prostředí a zemědělství, ze dne 18. srpna 2015, č. j. KUZL 50440/2015, vydané podle ustanovení § 45i zákona č. 114/1992 Sb., je z pohledu zákona č. 100/2001 Sb. zcela dostačující. Krajský úřad Zlínského kraje, odbor životního prostředí a zemědělství, je jako orgán ochrany přírody příslušný podle ustanovení § 77a odst. 4 písm. n) zákona č. 114/1992 Sb. k vydání stanoviska dle § 45i odst. 1 zákona č. 114/1992 Sb. Odbornost zpracovatelů výše uvedeného stanoviska č. j. KUZL 50440/2015 považuje ministr životního prostředí za dostatečnou. Kromě toho není orgán EIA kompetentní stanovisko orgánu ochrany přírody zpochybňovat. Úvaha, kterou uvádí odvolatel, je zcela lichá. Pokud navazující úseky

dálnice mohou mít významný vliv na lokality soustavy Natura 2000, má tato skutečnost procesní i věcné dopady do jejich posuzování – jejich vliv byl/bude posouzen v příslušných procesech k těmto navazujícím úsekům podle požadavků zákona č. 114/1992 Sb.

Ad 54.9 Dlouhá ulice ve Fryštáku neexistuje

Rozkladová komise zde plně odkazuje na výše uvedené vypořádání obdobných námitek k bodu 22. 5. rozkladu paní Ivy Lauterkrancové a bodu 22. 6. rozkladu pana Josefa Drekslera.

Ad 54.10. Nebyly vzaty v úvahu účinné právní předpisy

Rozkladová komise zde plně odkazuje na výše uvedené vypořádání obdobných námitek k bodu 22. 6. rozkladu paní Ivy Lauterkrancové a bodu 22. 7. rozkladu pana Josefa Drekslera.

Ad 54.11 Zkrácení práva na spravedlivý proces

Rozkladová komise zde plně odkazuje na výše uvedené vypořádání obdobných námitek k bodu 22. 7. rozkladu paní Ivy Lauterkrancové a bodu 22. 8. rozkladu pana Josefa Drekslera.

Ad 55. Námitky proti správním aktům stavebního úřadu.

Ad 55.1 Námitky proti souhlasu ze dne 30. listopadu 2018, č. j. HOL-33159/2018/SÚ/RS

K námitkám odvolatele proti závazným stanoviskům a aktům obecného stavebního úřadu lze toliko zopakovat, že na základě ustanovení § 149 odst. 7 správního řádu tato závazná stanoviska přezkoumal příslušný nadřízený správní orgán, který neshledal námitky důvodnými. Tj. závazné stanovisko Městského úřadu Holešov, odboru výstavby, rozvoje a životního prostředí ze dne 30. listopadu 2018, č. j. HOL-33159/2018/SÚ/RS (Souhlas dle § 15 stavebního zákona), ve znění provedeném rozhodnutím o změně závazného stanoviska Městského úřadu Holešov, odboru územního plánování a stavebního řádu, ze dne 14. října 2020, č. j. HOL-29254/2020/SÚ/RS (dle ustanovení § 15 stavebního zákona), bylo potvrzeno závazným stanoviskem Krajského úřadu Zlínského kraje, odboru územního plánování a stavebního řádu, ze dne 13. července 2021, č. j. KUZL 47144/2021.

Ad 55.2 Námitky proti rozhodnutí o změně závazného stanoviska ze dne 14. října 2020, č. j. HOL-29254/2020/SÚ/RS

Po vrácení věci soudem, jak bylo již uvedeno výše, Krajský úřad Zlínského kraje, Odbor Krajský stavební úřad, toto závazné stanovisko opětovně potvrdil – viz závazné stanovisko ze dne 23. srpna 2024, č. j. KUZL 70164/2024, které bylo uveřejněno na elektronické úřední desce Ministerstva dopravy a s jehož obsahem se tak mohli účastníci řízení seznámit.

K těmto námitkám Krajský úřad Zlínského kraje uvedl, ačkoliv souhlas obecného stavebního úřadu ze dne 30. listopadu 2018 neobsahoval odůvodnění, absence odůvodnění byla následně obecným stavebním úřadem zhojena, a to rozhodnutím Městského úřadu Holešov, odboru územního plánování a stavebního řádu, ze dne 14. října 2020, č. j. HOL-29254/2020/SÚ/RS, kdy stavební úřad v rámci autoremedury doplnil zmiňované závazné stanovisko o podrobné odůvodnění. V rámci opětovného přezkoumání zákonnosti a správnosti závazného stanoviska dle ust. § 15 odst. 2 stavebního zákona požádal Krajský stavební úřad dotčené orgány, či jiné subjekty, na základě jejichž stanovisek či vyjádření byly stanoveny podmínky územního rozhodnutí pro umístění stavby, o součinnost při ověření splnění jimi formulovaných podmínek pro umístění stavby. Poté, co obdržel vyjádření všech oslovených subjektů, provedl sám v rámci přezkumu závazného stanoviska v rámci řízení o rozkladu proti stavebnímu povolení přezkum splnění těchto podmínek. Vzhledem k tomu, že v rámci odvolacího přezkumu závazného stanoviska lze závazné stanovisko dotčeného orgánu buď potvrdit nebo změnit, provedl opětovný přezkum splnění podmínek územního rozhodnutí na úrovni nadřízeného orgánu dotčeného orgánu, přičemž využil pravidla jednoty odvolacího řízení, resp. řízení o rozkladu s prvoinstančním řízením a sám odůvodnění přezkoumávaného závazného stanoviska stavebního úřadu dle ust. § 15 odst. 2 stavebního zákona doplnil o podrobné odůvodnění ověření splnění podmínek územního rozhodnutí o umístění záměru tak, jak je níže uvedeno.

Lze připomenout, že závazná stanoviska, která byla podkladem rozhodnutí, jsou obecně nadána presumpcí správnosti, jejich přezkum nenáleží správnímu orgánu, který vydal napadené rozhodnutí. V tomto případě lze rovněž odkázat na výše uvedené vypořádání obdobných námitek k bodu 7. 1. rozkladu pobočného spolku Děti Země – Klub za udržitelnou dopravu. Rozkladová komise tak tyto námítky neshledala důvodnými.

Ad 56. Námítky proti koordinovanému závaznému stanovisku Městského úřadu Holešov ze dne 4. července 2017, č. j. HOL-18418/2017/ŽP/VK

Na základě podaných rozkladů bylo v souladu s § 149 odst. 7 správního řádu napadené koordinované závazné stanovisko přezkoumáno příslušným nadřízeným správním orgánem – Krajským úřadem Zlínského kraje. Koordinované závazné stanovisko Městského úřadu Holešov, odboru výstavby, rozvoje a životního prostředí, ze dne 4. července 2017, č. j. HOL-18418/2017/ŽP/VK, bylo potvrzeno následujícím způsobem. Dne 8. července 2021 bylo doručeno stanovisko Krajského úřadu Zlínského kraje, odboru životního prostředí a zemědělství, ze dne 28. června 2021, č. j. KUZL 43126/2021, potvrzující 1) souhlasné závazné stanovisko vydané dle § 104 odst. 9 vodního zákona, 2) souhlasné závazné stanovisko vydané dle § 4 odst. 2 zákona č. 114/1992 Sb., 3) souhlasné závazné stanovisko včetně podmínky v něm stanovené vydané dle § 12 odst. 2 zák. č. 114/1992 Sb., jako součásti předmětného koordinovaného závazného stanoviska Městského úřadu Holešov Holešov.

Po vrácení věci soudem požádal ministr dopravy o opětovný přezkum závazných stanovisek. Jako výsledek přezkumu koordinovaného závazného stanoviska Městského úřadu Holešov obdržel následující:

- závazné stanovisko Krajského úřadu Zlínského kraje, odboru životního prostředí a zemědělství, oddělení zemědělství, lesního hospodářství, myslivosti a rybářství, ze dne 22. července 2024, č. j. KUZL 65327/2024, jímž změnil v rámci koordinovaného závazného stanoviska závazné stanovisko podle zákona č. 289/1995 Sb., o lesích, a to tak, že do stanoviska toliko pro upřesnění doplnil bližší specifikaci projektové dokumentace, k níž bylo toto souhlasné stanovisko orgánu státní správy lesů vydáno.
- závazné stanovisko Krajského úřadu Zlínského kraje, odboru životního prostředí a zemědělství, oddělení právní a ochrany přírody, ze dne 16. července 2024, č. j. KUZL 63468/2024, jímž v rámci koordinovaného závazného stanoviska změnil závazné stanovisko vydané dle § 12 odst. 2 zákona č. 114/1992 Sb., do něž doplnil 5 podmínek týkajících se náhradní výsadby, a současně v něm potvrdil závazné stanovisko vydané podle § 4 odst. 2 zákona č. 114/1992.
- závazné stanovisko Krajského úřadu Zlínského kraje, odboru životního prostředí a zemědělství, oddělení vodního hospodářství, ze dne 18. července 2024, č. j. KUZL 64352/2024, jímž potvrdil souhlasné závazné stanovisko vydané dle § 104 odst. 9 zákona č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů, vydané v rámci koordinovaného závazného stanoviska.

Lze připomenout, že závazná stanoviska, která byla podkladem rozhodnutí, jsou obecně nadána presumpcí správnosti, jejich přezkum nenáleží správnímu orgánu, který vydal napadené rozhodnutí. S přezkumnými závaznými stanovisky měl odvolatel možnost se seznámit a vyjádřit se k nim jako k podkladům rozhodnutí. Změny podmínek závazných stanovisek tak budou zakomponovány do výrokové části stavebního povolení.

Ad 57. Námítky proti koordinovanému závaznému stanovisku Městského úřadu Holešov ze dne 20. února 2017

Na základě podaných rozkladů bylo v souladu s § 149 odst. 7 správního řádu napadené koordinované závazné stanovisko přezkoumáno příslušným nadřízeným správním orgánem – Krajským úřadem Zlínského kraje. Koordinované závazné stanovisko Městského úřadu Holešov, odboru výstavby, rozvoje a životního prostředí ze dne 20. února 2017, č. j. HOL-27247/2016/ŽP/VK, bylo potvrzeno následujícím způsobem. Dne 8. července 2021 bylo doručeno stanovisko Krajského úřadu Zlínského kraje, odboru životního prostředí a zemědělství, ze dne 28. června 2021, č. j. KUZL 43204/2021, potvrzující 1) souhlasné závazné stanovisko vydané dle § 104 odst. 9 vodního zákona, 2) souhlasné závazné stanovisko vydané dle § 4 odst. 2 zákona č. 114/1992 Sb., 3) souhlasné závazné stanovisko včetně podmínky v něm stanovené vydané

dle § 12 odst. 2 zákona č. 114/1992 Sb., jako součásti předmětného koordinovaného závazného stanoviska.

Stejně jako v předchozím případě, po vrácení věci soudem požádal ministr dopravy o opětovný přezkum závazných stanovisek. Jako výsledek přezkumu tohoto koordinovaného závazného stanoviska Městského úřadu Holešov obdržel následující:

- závazné stanovisko Krajského úřadu Zlínského kraje, odboru životního prostředí a zemědělství, oddělení zemědělství, lesního hospodářství, myslivosti a rybářství, ze dne 22. července 2024, č. j. KUZL 65327/2024, jímž změnil v rámci koordinovaného závazného stanoviska závazné stanovisko podle zákona č. 289/1995 Sb., o lesích, a to tak, že do stanoviska toliko pro upřesnění doplnil bližší specifikaci projektové dokumentace, k níž bylo toto souhlasné stanovisko orgánu státní správy lesů vydáno.
- závazné stanovisko Krajského úřadu Zlínského kraje, odboru životního prostředí a zemědělství, oddělení právní a ochrany přírody, ze dne 16. července 2024, č. j. KUZL 63468/2024, jímž v rámci koordinovaného závazného stanoviska změnil závazné stanovisko vydané dle § 12 odst. 2 zákona č. 114/1992 Sb., do nějž doplnil 5 podmínek týkajících se náhradní výsadby, a současně v něm potvrdil závazné stanovisko vydané podle § 4 odst. 2 zákona č. 114/1992.
- závazné stanovisko Krajského úřadu Zlínského kraje, odboru životního prostředí a zemědělství, oddělení vodního hospodářství, ze dne 18. července 2024, č. j. KUZL 64352/2024, jímž potvrdil souhlasné závazné stanovisko vydané dle § 104 odst. 9 zákona č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů, vydané v rámci koordinovaného závazného stanoviska.

S přezkumnými závaznými stanovisky měl odvolatel možnost se seznámit a vyjádřit se k nim jako k podkladům rozhodnutí. Změny podmínek závazných stanovisek tak budou zakomponovány do výrokové části stavebního povolení.

Ad 58. Námitky proti koordinovanému závaznému stanovisku Městského úřadu Holešov ze dne 21. srpna 2013, č. j. HOL-154/14768/2013/KZS

Na základě podaných rozkladů bylo v souladu s § 149 odst. 7 správního řádu napadené koordinované závazné stanovisko postoupeno, aby bylo přezkoumáno příslušným nadřízeným správním orgánem – Krajským úřadem Zlínského kraje. Dne 8. července 2021 bylo ministru dopravy doručeno sdělení Krajského úřadu Zlínského kraje, odboru životního prostředí a zemědělství, ze dne 28. června 2021, č. j. KUZL 43028/2021. Krajský úřad po posouzení obsahu koordinovaného závazného stanoviska Městského úřadu Holešov č. j. HOL-154/14768/2013/KZS ze dne 21. srpna 2013 sděluje, že předmětné koordinované závazné stanovisko neobsahuje žádné závazné stanovisko dotčeného orgánu, které by bylo vydáno podle právních předpisů na úseku ochrany životního prostředí, proto v tomto případě k postupu podle § 149 odst. 7 správního řádu neexistuje právní ani věcný důvod. V jednotlivých bodech tohoto koordinovaného závazného stanoviska jsou informace o tom, že k záměru stavby byla již dříve Městským úřadem Holešov vydána závazná stanoviska podle zákona č. 254/2001 Sb., zákona č. 114/1992 Sb., která zůstávají v platnosti, a souhlas k odnětí půdy ze ZPF vydalo Ministerstvo životního prostředí. Podle zákona č. 185/2001 Sb. je v koordinovaném závazném stanovisku Městského úřadu Holešov ze dne 21. srpna 2013, č. j. HOL-154/14768/2013/KZS, koncipováno souhlasné vyjádření orgánu odpadového hospodářství k projektem navrženému způsobu nakládání s odpadem, jehož vznik se při realizaci stavby předpokládá.

Totéž pak uvedl Krajský úřad Zlínského kraje, odbor životního prostředí a zemědělství ve svém sdělení ze dne 27. června 2024, č. j. KUZL 57911/2024.

Co se týče stanoviska orgánu ochrany ZPF, lze jen připomenout, že ministr životního prostředí námitky odvolatelů v tomto směru neshledal důvodnými a toto stanovisko dle § 149 odst. 7 bylo potvrzeno závazným stanoviskem ministra a životního prostředí ze dne 18. srpna 2021, č. j. MZP/2021/430/615, a bylo potvrzeno i v rámci opakovaného přezkumu. Blíže k tomu viz vypořádání námitek k bodu 9 rozkladů paní Ivy Lauterkrancové a pana Josefa Drekslera. Rozkladová komise tak tyto námitky neshledala důvodnými.

Ad 59. Námitky proti rozhodnutí Městského úřadu Holešov ze dne 31. března 2004, č. j. ŽP/3768c/2004/Ba

K těmto námitkám lze toliko uvést, že směřují proti pravomocnému a vykonatelnému rozhodnutí jiného správního orgánu. Odvolatel měl své námitky k tomuto rozhodnutí uplatnit podáním odvolání proti tomuto rozhodnutí, což evidentně neučinil. Lze tak jen připomenout, že rozhodnutí, která byla podkladem stavebního povolení, jsou obecně nadána presumpcí správnosti, jejich přezkum nenáleží správnímu orgánu, který vydal napadené rozhodnutí. Stejně tak je to v případě rozhodnutí, které je předmětem této námitky. Dále tato námitka překračuje námitkovou sféru odvolatele mu vymezenou zákonem. Tato námitka je nedůvodná.

Ad 60. Námitky proti závaznému stanovisku Městského úřadu Holešov ze dne 30. listopadu 2018, č. j. HOL-29573/2018/ŽP/Ve.

Na základě podaných rozkladů bylo v souladu s § 149 odst. 7 správního řádu napadené závazné stanovisko přezkoumáno příslušným nadřízeným správním orgánem – Krajským úřadem Zlínského kraje. Závazné stanovisko Městského úřadu Holešov, odboru výstavby, rozvoje a životního prostředí, ze dne 30. listopadu 2018, č. j. HOL-29573/2018/ŽP/Ve (souhlas vodoprávního úřadu dle § 17 odst. 1 písm. a), e) zákona č. 254/2001 Sb.) bylo potvrzeno stanoviskem Krajského úřadu Zlínského kraje, odboru životního prostředí a zemědělství, ze dne 29. června 2021, č. j. KUZL 43694/2021. Krajský úřad přitom uvedl, že *souhlasné závazné stanovisko posoudil v režimu ust. § 149 odst. 7 správního řádu z hlediska zákonnosti a s tím souvisejícího věcného obsahu. Závazné stanovisko vodoprávního úřadu bylo vydáno pro vodní toky: Rymický potok ř. km. 5,090; Rusava, ř. km 10,360; Žabínek, ř. km 5,150; Mojena, ř. km 17,500 a 19,787; Ludslávka (nad „pramenem“), Žeranovka, ř. km 4,550; Židelná, ř. km 5,720. Hydrologické pořadí 4-12-02-1280000, 4-12-02-1260-0-00, 4-12-02-1330-0-00, 4-12-02-1480-0-00, 4-1202-1490-0-00, 4-13-01-0460-0-00, 4-13-01-0450-0-00, vodní útvary povrchových vod: Rusava od pramene po tok Roštěnka včetně (ID MOV 1130), Rusava od toku Roštěnka po ústí do toku Morava (ID MOV 1140), Mojena od pramene po ústí do toku Morava (ID MOV 1160), Racková od pramene po ústí do Dřevnice (ID MOV 1230). Hydrogeologické rajony 2220 a 3222, útvary podzemních vod: Hornomoravský úval – jižní část (22202), Flyš v povodí Moravy – severní část (32221).*

Ve výroku závazného stanoviska je uveden výčet stavebních objektů, pro které je souhlas vydáván a příloha závazného stanoviska obsahuje soupis pozemků dotčených stavbou. Pro realizaci stavby byly přitom vodoprávním úřadem stanoveny podmínky. Ve výroku závazného stanoviska vodoprávní úřad uvedl, že tento souhlas nahrazuje dříve vydané souhlasy vodoprávního úřadu ze dne 21. února 2008 pod č. j. ŽP/2659/2008/Mu, ze dne 16. července 2008 pod č. j. ŽP/11572/2008/Mu a ze dne 27. dubna 2015 pod č. j. HOL5685/2015/ŽP/Me, a to v rozsahu souhlasem řešených stavebních objektů. Pro ostatní stavební objekty zůstávají dříve vydané souhlasy nadále v platnosti. Vodoprávní úřad při posuzování předložené projektové dokumentace stavby zohlednil souhlasná stanoviska správce povodí a vodních toků Povodí Moravy s. p. ze dne 17. října 2018 pod č. j. PM27147/2018/5203/Fi a ze dne 2. července 2015 pod č. j. PM004262/2015-203/Fi, stanovisko společnosti Vodovody a kanalizace Kroměříž, a. s. ze dne 25. ledna 2018 č. j. 2018-0205332, Hydrologické posouzení společnosti ENVI-AQUA, s. r. o. ze září 2014 a Závěrečnou zprávu hodnocení hydrogeologických poměrů v trase D49, Hulín – Fryšták RNDr. Zdeňka Pospíšila z května 2002 a Závěrečnou zprávu orientačního hydrogeologického průzkumu komunikace v trase Hulín — Fryšták (RNDr. Zdeněk Pospíšil, srpen 2000). Předmětná stavba je částečně umístěna v ochranném pásmu 2. vnějšího vodního zdroje Holešov vyhlášeného rozhodnutím ONV Kroměříž ze dne 13. ledna 1984 pod č. j. Vod.235/1-160/1984 ze znění změny vyhlášené rozhodnutím MěÚ Holešov č. j. ŽP/24263/2007/Ve ze dne 31. října 2007. Podstatná část komunikace je vedena pouze v násypch, po terénu a mostech, menší část je vedena v zářezích. V místech zářezů budou zastíženy jen hydrogeologické izolátory až poloizolátory, které nejsou akumulacemi podzemních vod ani privilegovanými cestami pro dotace hlubších akumulací podzemní vody. Hydrogeologická hodnocení spojená i s prováděním průzkumných hydrogeologických prací realizovaná v rámci orientačních, předběžných a podrobných geotechnických průzkumů uvádí, že stavba nezhorší kvantitativně ani kvalitativně vodní režim, tj. neovlivní ani zdroje místního či vodárenského zásobování vodou. Obecná rizika realizace a provozování stavby na kvalitu infiltrovaných srážek do horninového prostředí je doporučeno ošetřit monitoringem, a to jak při výstavbě, tak při následném provozu komunikace.

Tato podmínka byla zapracována do podmínek souhlasu vodoprávního úřadu. Dle projektové dokumentace jsou povrchové i podzemní vody podél komunikace chráněny samostatným systémem odvodnění silnice. Voda je sváděna do podélných betonových žlábků, přes vpusti do kanalizace a do odlučovačů ropných látek. Po odloučení případných ropných látek od ojedinělých úkapů je voda vypouštěna do recipientů. Výstavbou komunikace dojde ke zrychlení odtoku vody především ze zpevněných částí komunikace. V místech, kde rychlý odtok vody může nepříznivě ovlivnit okolní zastavěné území je navrženo zpomalení odtoku v retenčních nádržích s řízeným odtokem vody.

Vodoprávní úřad po vyhodnocení projektu stavby dospěl k závěru, že realizace navržených stavebních objektů není v rozporu s podmínkami rozhodnutí o stanovení ochranného pásma vodního zdroje. Společnost Vodovody a kanalizace a. s. Kroměříž jako správce ochranného pásma a provozovatel jímacího území požadovala, aby při realizaci stavebních prací v ochranném pásmu vodního zdroje byla mechanizace zabezpečena proti úniku provozních kapalin a materiály použité pro stavbu nemohly negativně ovlivnit zdroje podzemní vody. Tento požadavek byl zohledněn v podmínkách vodoprávního souhlasu. Předmětná stavba se nachází na pozemcích, na nichž se nacházejí koryta vodních toků a na pozemcích s těmito pozemky sousedících. Jedná se o tyto vodní toky: Rymický potok, Rusava, Žabínek, Mojena, Ludslávka, Žeranovka, Židelná. K žádosti o souhlas byla doložena stanoviska správce těchto vodních toků – Povodí Moravy, s. p. Požadavky správce vodního toku směřující k zajištění ochrany vodních toků byly zapracovány do podmínek vodoprávního souhlasu. Vodoprávní úřad po posouzení a vyhodnocení projektu stavby dospěl k závěru, že při splnění podmínek uložených vodoprávním souhlasem lze předpokládat, že záměrem nedojde ke zhoršení chemického stavu a ekologického stavu/potenciálu dotčených útvarů povrchových vod a chemického stavu a kvantitativního stavu útvarů podzemních vod, a že nebude znemožněno dosažení jejich dobrého stavu/potenciálu.

V obsahu závazného stanoviska Městského úřadu Holešov Krajský úřad neshledal právní ani faktické vady, proto bylo závazné stanovisko podle § 149 odst. 7 správního řádu potvrzeno.

Stejně jako v předchozím případě, po vrácení věci soudem požádal ministr dopravy o opětovný přezkum závazného stanoviska, přičemž krajský úřad v závazném stanovisku Krajského úřadu Zlínského kraje, odboru životního prostředí a zemědělství, ze dne 18. července 2024, č. j. KUZL 64352/2024, k tomuto uvedl, že připomínky má takto za vypořádané, přičemž i Městský soud v Praze je shledal jako dostatečně vypořádané.

Rozkladová komise tak tyto námitky neshledala důvodnými.

Ad 61. Námitky proti závaznému stanovisku Městského úřadu Holešov ze dne 27. dubna 2015, č. j. HOL-5685/2015/ZP/Ve

*Na základě podaných rozkladů bylo v souladu s § 149 odst. 7 správního řádu napadené závazné stanovisko přezkoumáno příslušným nadřízeným správním orgánem – Krajským úřadem Zlínského kraje. Závazné stanovisko Městského úřadu Holešov, odboru životního prostředí, ze dne 27. dubna 2015, č. j. HOL-5685/2015/ZP/Ve. (souhlas vodoprávního úřadu dle u§ 17 odst. 1 písm. a), e) zákona č. 254/2001 Sb.), bylo potvrzeno stanoviskem Krajského úřadu Zlínského kraje, odboru životního prostředí a zemědělství, ze dne 29. dubna 2021, č. j. KUZL 43524/2021. Krajský úřad přitom uvedl, že *souhlasné závazné stanovisko s podmínkami posoudil v režimu ust. § 149 odst. 7 správního řádu z hlediska zákonnosti a s tím souvisejícího věcného obsahu. Tento vodoprávní souhlas byl udělen k trase stavby na katastrálních územích Třebětice, Količín, Všetuly, Holešov, Zahnašovice, Martinice u Holešova, Žeranovice, Horní Lapač. Vodoprávní úřad v souhlase uvedl výčet hydrologického pořadí a stavebních objektů, na které se souhlas vztahuje. Současně stanovil podmínky pro realizaci stavby tak, aby nedošlo k negativnímu ovlivnění vodních poměrů ani k ohrožení zájmů ochrany vodního hospodářství. Při stavbě nesmí dojít k ohrožení nebo znečištění podzemních ani povrchových vod, provádění prací nesmí ohrozit odtokové poměry v dané lokalitě, použitá mechanizace musí být zabezpečena proti úniku provozních kapalin, použité materiály nesmí ohrozit zdroje podzemní vody, během výstavby nesmí dojít k poškození břehů nad rámec nezbytných stavebních prací ani ke znečištění toků stavebním odpadem a dalšími látkami nebezpečnými vodám, závazné látky, lehce odplavitelný materiál ani stavební odpad nebudou skladovány volně na březích a v blízkosti vodních toků. Budou dodrženy podmínky dané ve stanoviscích správce vodních toků Povodí Moravy s. p. ze dne 22. dubna 2011**

č. j. PM052879/2010-203/Fi a ze dne 15. srpna 2013, č. j. PM036594/20136-203/Fi, tj. že odpad ze stavby bude likvidován v souladu se zákonem o odpadech a že stavebník ponese odpovědnost za způsobené škody neplněním povinností vyplývajících z §§ 67, 52, 85 vodního zákona. V odůvodnění závazného stanoviska vodoprávní úřad uvedl, že dříve vydané souhlasy podle § 17 vodního zákona č. j. ŽP/2659/2008/Mu ze dne 21. února 2008 a č. j. ŽP/11572/2008/Mu ze dne 16. července 2008 zůstávají nadále v platnosti pro stavební objekty, u kterých nedošlo k takovým změnám, které by mohly ovlivnit vodní poměry. Souhlas č. j. HOL-5685/2015/ŽP/Ve ze dne 27. dubna 2015 se vztahuje na objekty, které jsou uvedeny v jeho výrokové části. Vodoprávní úřad při posuzování předložené projektové dokumentace stavby zohlednil výše zmíněná souhlasná stanoviska správce povodí a vodních toků Povodí Moravy s. p., Hydrologické posouzení společnosti ENVI-AQUA, s. r. o. ze září 2014 a Závěrečnou zprávu hodnocení hydrogeologických poměrů v trase D49, Hulín – Fryšták RNDr. Zdeňka Pospíšila z května 2002. Stavba se v posuzovaném úseku nachází na pozemcích s koryty vodních toků a pozemcích pobřežních. Jedná se o vodní toky: Roštěnka, Rymický potok, Rusava, Žabínek, Mojena, Ludslávka, Žeranovka a Židelná. Podmínky správce vodních toků byly zapracovány do podmínek závazného stanoviska. Předmětná stavba je částečně umístěna v ochranném pásmu 2. vnějším vodního zdroje Holešov vyhlášeného rozhodnutím ONV Kroměříž ze dne 13. ledna 1984 pod č. j. Vod.235/1-160/1984 ze znění změny vyhlášené rozhodnutím MěÚ Holešov č. j. ŽP/24263/2007/Ve ze dne 31. října 2007. Vodoprávní úřad po vyhodnocení projektu stavby dospěl k závěru, že realizace navržených stavebních objektů není v rozporu s podmínkami rozhodnutí o stanovení ochranného pásma vodního zdroje. V obsahu závazného stanoviska Městského úřadu Holešov č. j. HOL-5685/2015/ŽP/Ve ze dne 27. dubna 2015 ke stavbě „Dálnice D49, stavba 4901 Hulín – Fryšták“ Krajský úřad neshledal právní ani faktické vady, proto bylo závazné stanovisko podle § 149 odst. 7 správního řádu potvrzeno.

Stejně jako v předchozím případě i zde v rámci opětovného přezkumu krajský úřad v závazném stanovisku Krajského úřadu Zlínského kraje, odboru životního prostředí a zemědělství, ze dne 18. července 2024, č. j. KUZL 64352/2024, uvedl, že připomínky má takto za vypořádané, přičemž i Městský soud v Praze tak Nejvyšší správní soud je shledal jako dostatečně vypořádané. Souhlas dle 17 vodního zákona ze dne 27. dubna 2015, č. j. HOL-5685/2015/ŽP/Ve je přitom možno označit jako předchůdce souhlasu ze dne 30. listopadu 2018. Krajský úřad k těmto námitkám pouze doplňuje, že vody z jednotlivých silničních větví případně mimoúrovňových křížení D 49 jsou odvedeny kanalizací do přilehlých vodotečí. V případě stavebního objektu 102 MÚK Třebětice, který není situován v ochranném pásmu vodního zdroje, jsou vody odvedeny kanalizací přes lapač splavenin, případně přes retenční nádrž (dojde ke zpomalení odtoku srážkových vod) do vodoteče. V případě stavebních objektů 103 a 117, které jsou částečně situovány v ochranném pásmu vodního zdroje, jsou vody svedeny do patních příkopů pod násypy, odtud do příkopu silnice D 49 a dále přes mobilní normé stěny do vodoteče.

Rozkladová komise tak tyto námitky neshledala důvodnými.

Ad 62. Námitky proti správním aktům vodoprávního úřadu Magistrátu města Zlín.

V případě těchto námitek byl rozklad postoupen k přezkumu příslušnému nadřízenému správnímu orgánu – Krajskému úřadu Zlínského kraje. Krajský úřad Zlínského kraje k tomu ve svém stanovisku ze dne 16. srpna 2021, č. j. KUZL 55651/2021, sdělil, že správní akt Magistrátu města Zlín, odboru životního prostředí a zemědělství, ze dne 24. března 2017, č. j. MMZL 400018/2017 OŽPaZ-2, není závazným stanoviskem a ustanovení § 149 odst. 7 správního řádu se na něj nevztahuje, přičemž vodoprávní souhlas byl k předmětné stavbě vydán formou rozhodnutí Magistrátu města Zlín dne 4. února 2015, č. j. MMZL 9213/2015 OŽPaZ-4. Námitky odvolatele tak směřují proti pravomocnému a vykonatelnému rozhodnutí jiného správního orgánu. Odvolatel měl proto své námitky k tomuto rozhodnutí uplatnit podáním odvolání proti tomuto rozhodnutí, což evidentně neučinil. Pokud tyto námitky uplatňuje až nyní v rozkladu proti stavebnímu povolení, nelze k nim přihlížet, protože rozhodnutí – souhlas vodoprávního úřadu je nadán presumpcí správnosti a pro speciální stavební úřad je tak rozhodnutí závazné.

K této námitce se navíc Krajský úřad Zlínského kraje vyjádřil opakovaně při opětovném přezkumu i v rámci svého závazného stanoviska ze dne 18. července 2024, č. j. KUZL 64352/2024 (viz str. 10 – 12), kde odkázal rovněž na rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 27. dubna 2022, č. j. 9 A 134/2021-309, přitom doplnil, že všechny stavební objekty předmětné stavby,

jež spadají do působnosti vodoprávního úřadu ORP Zlín, byly zahrnuty do souhlasu dle § 17 vodního zákona ze dne 4. února 2015, č. j. MMZL 9213/2015 OŽPaZ-4, a to konkrétně C 218 Most na R 49 přes Židelnou v km 12,950; C 220 Most přes Rackovou v km 13,920; C 222 Most na R 49 přes přítok Fryštáckého potoka v km 15,200; C 223 Most na R 49 přes přítok Fryštáckého potoka v km 16,200; C 224 Most na R 49 přes Fryštácký potok v km 16,460; C 225 Most R 49 přes Hornoveský potok v km 17,108. Nad rámec byla v souhlasu zmínka i o dalších stavebních objektech, jež jsou součástí stavby dálnice např. odvedení dešťových vod, úpravy kanalizací, úpravy koryt vodních toků, či meliorací, jež jsou vodními díly a které vyžadují povolení vodoprávního úřadu (objekty C 341–C 346, C 361, C 371.7–371.1) a nepodléhají vydání souhlasu dle § 17 vodního zákona. Změnou stanoviska Magistrátu města Zlína, ze dne 20. prosince 2013, č. j. MMZL 94304/2013, a vypořádáním námitek k souhlasu dle § 17 vodního zákona ze dne 4. února 2015, č. j. MMZL 9213/2015 OŽPaZ-4, a přípisu (sdělení) ze dne 24. března 2017, č. j. MMZL 40018/2017 OŽPaZ-2, včetně uvedení výčtu stavebních objektů, považuje krajský úřad všechny podané námítky za dostatečně a přesvědčivě vypořádané.

Lze tak uzavřít, že i tato námitka je nedůvodná a lze rovněž odkázat na výše uvedené vypořádání obdobných námitek k bodu 24 rozkladů paní Lauterkrancové a pana Drekslera a dále k bodům 7.5 a 11 rozkladu pobočného spolku Děti Země – Klub za udržitelnou dopravu. Rozkladová komise tak tyto námítky neshledala důvodnými.

Ad 63. Námítky proti koordinovanému závaznému stanovisku Magistrátu města Zlín ze dne 20. prosince 2013, č. j. MMZL 94304/2013

V tomto případě lze plně odkázat na vypořádání obdobných námitek k bodu 25 rozkladu pana Drekslera a na výše uvedené vypořádání obdobné námítky k bodům 7.3.1 a 7.4.4 rozkladu pobočného spolku Děti Země – Klub za udržitelnou dopravu. Rozkladová komise tak tyto námítky neshledala důvodnými.

Ad 64. Námítky proti rozhodnutí Magistrátu města Zlín ze dne 4. února 2015, č. j. MMZL 9213/2015 OŽPaZ-4.

V tomto případě lze plně odkázat na vypořádání námítky k bodu 62 rozkladu a obdobných námitek k bodu 26 rozkladu pana Drekslera.

Ad 65. Námítky proti koordinovanému závaznému stanovisku Městského úřadu Kroměříž ze dne 18. ledna 2017, č. j. MeUKM/076422/2016/0909/16.

Na základě podaných rozkladů bylo v souladu s § 149 odst. 7 správního řádu napadené koordinované závazné stanovisko přezkoumáno příslušným nadřízeným správním orgánem – Krajským úřadem Zlínského kraje. Toto koordinované závazné stanovisko bylo potvrzeno následujícím způsobem. Dne 29. června 2021 doručeno stanovisko Krajského úřadu Zlínského kraje, odboru dopravy a silničního hospodářství, ze dne 28. června 2021, č. j. KUZL 43682/2021, potvrzující souhlasné závazné stanovisko Městského úřadu Kroměříž, odboru životního prostředí, vydané dle § 40 odst. 1 a 4 písm. d) zákona č. 13/1997 Sb., v rámci koordinovaného závazného stanoviska. Dne 8. července 2021 bylo doručeno stanovisko Krajského úřadu Zlínského kraje, odboru životního prostředí a zemědělství, ze dne 28. června 2021, č. j. KUZL 39277/2021, potvrzující 1) souhlasné závazné stanovisko vydané dle § 17 odst. 1 písm. a), c), d) vodního zákona, 2) souhlasné závazné stanovisko včetně podmínek v něm stanovených, vydané dle § 4 odst. 2 zák. č. 114/1992 Sb., jako součástí koordinovaného závazného stanoviska.

K námitkám odvolatele krajský úřad uvedl následující: *Krajský úřad posoudil v režimu ust. § 149 odst. 7 správního řádu z hlediska zákonnosti a s tím souvisejícího věcného obsahu obě souhlasná závazná stanoviska s podmínkami vydaná podle § 17 odst. 1 písm. a), c), d) vodního zákona a podle § 4 odst. 2 zákona č. 114/1992 Sb., která byla součástí koordinovaného závazného stanoviska. Podle § 17 odst. 1 písm. a), c), d) vodního zákona ve znění platném do 31. prosince 2018 byl souhlas vodoprávního úřadu ve formě závazného stanoviska třeba ke stavbám, zařízením nebo činnostem, k nimž nebylo třeba povolení podle vodního zákona, které však mohly ovlivnit vodní poměry, a to ke stavbám a zařízením na pozemcích, na nichž se nacházejí koryta vodních toků, nebo na pozemcích s takovými pozemky sousedících, pokud tyto stavby a zařízení ovlivní vodní poměry, ke stavbám, k těžbě nerostů nebo k terénním úpravám v záplavových územích a ke stavbám ve vzdálenosti do 15 m od vzdušné paty ochranné hráze*

vodního toku. Vodoprávní úřad Městského úřadu Kroměříž z projektu stavby zjistil, že stavba kříží vodní toky Rusava, Kostelecký potok a vodní tok Roštěnka a zasahuje do záplavového území vodního toku Rusava. Po posouzení projektu stavby vodoprávní úřad Městského úřadu Kroměříž vydal podle § 17 odst. 1 písm. a), c), d) vodního zákona ke stavbě souhlas s podmínkami formou závazného stanoviska. Podmínky souhlasu byly vymezeny tak, aby nedošlo k negativnímu ovlivnění vodohospodářských poměrů ani k ohrožení zájmů ochrany vodního hospodářství. Vodoprávní úřad v podmínkách definoval požadavky, které považuje krajský úřad za adekvátní a dostačující pro zajištění ochrany veřejných zájmů chráněných právní úpravou vymezenou ve vodním zákoně. V obsahu závazného stanoviska vodoprávního úřadu Městského úřadu Kroměříž obsaženého v koordinovaném závazném stanovisku krajský úřad neshledal právní ani faktické vady, proto bylo závazné stanovisko podle § 149 odst. 7 správního řádu potvrzeno.

V další části koordinovaného závazného stanoviska bylo koncipováno souhlasné závazné stanovisko s podmínkami vydané podle § 4 odst. 2 zákona č. 114/1992 Sb. k zásahu do významných krajinných prvků (VKP), v tomto případě vodních toků Roštěnka a Kostelecký potok a jejich nivy v k. ú. Pravčice, kde je navrženo přemostění, úprava koryt a meliorace. Souhlas se zásahem do VKP byl vydán za podmínek, že zemní práce budou prováděny tak, aby nedocházelo k poškozování porostů a jejich kořenového systému při dodržení ČSN 839051, nezbytné kácení musí proběhnout v souladu s dendrologickou inventarizací dřevin, která byla součástí dokumentace a v režimu zákona. Použití těžké techniky musí být omezeno na nejmenší možnou míru, aby nedocházelo k nadměrnému hutnění půdy a její degradaci a při výskytu zvláště chráněných druhů obojživelníků je nutné si vyžádat výjimku podle § 56 zákona č. 114/1992 Sb. a stavební práce provádět s ohledem na rozmnožovací období ptáků i obojživelníků. Jak vyplývá z odůvodnění závazného stanoviska projektovaná přemostění, zpevnění a šířkové úpravy koryt vodních toků Roštěnka a Kostelecký potok v místě křížení se stavbou D49 respektují stávající vodní tok, pouze se mírně přizpůsobí pro osazení mostu. V místě přemostění projektová dokumentace počítala se zpevněním koryt dlažbou z lomového kamene a dále pak s vegetačními dlaždicemi. Do vodních toků je navrženo vyústění dešťových stok s odlučovači ropných látek a drenáže z okolních pozemků. Součástí projektu byly rovněž sadové úpravy kolem tělesa komunikace i kolem vodních toků. Krajský úřad k tomu doplňuje, že technická řešení úprav koryt vodních toků a podmostí byla přísněji posouzena při vydávání výjimek podle § 56 zákona č. 114/1992 Sb. včetně vymezení konkrétního ročního období, kdy lze stavební práce ve vodních tocích a jejich údolních nivách provádět, aby byla zajištěna ochrana zvláště chráněných druhů živočichů. Pro úpravu koryt a břehů vodních toků Krajský úřad stanovil striktní požadavky ve vydaných rozhodnutích o výjimkách podle uvedeného ustanovení zákona. Krajský úřad v obsahu závazného stanoviska k zásahu plánované stavby do VKP neshledal právní ani věcné vady a proto bylo tímto závazným stanoviskem podle § 149 odst. 7 správního řádu potvrzeno.

V rámci opětovného přezkumu se k těmto námitkám dále vyjádřil krajský úřad jednak v závazném stanovisku Krajského úřadu Zlínského kraje, odboru životního prostředí a zemědělství, oddělení vodního hospodářství, ze dne 18. července 2024, č. j. KUZL 64352/2004, (viz str. 18 až 20.), kde konstatoval, že závazné stanovisko dle vodního zákona nebylo vydáno v rozporu se zákonem. Jednak v závazném stanovisku Krajského úřadu Zlínského kraje, odboru životního prostředí a zemědělství, oddělení právní a ochrany přírody, ze dne 16. července 2024, č. j. KUZL 63468/2024 (viz str. 7 až 8), přičemž neshledal důvod toto závazné stanovisko k zásahu do VKP měnit nebo rušit. Odvolatel měl možnost se s těmito závaznými stanovisky k jeho námitkám seznámit, kdy i tyto podklady byly zveřejněny na elektronické úřední desce ministerstva.

Rozkladová komise tak tyto námitky neshledala důvodnými.

Ad 66. Námitky proti koordinovanému závaznému stanovisku Městského úřadu Kroměříž ze dne 18. října 2013, č. j. MeUKM/062191/2013/0464/13

Na základě podaných rozkladů bylo v souladu s § 149 odst. 7 správního řádu napadené závazné stanovisko přezkoumáno příslušným nadřízeným správním orgánem – Krajským úřadem Zlínského kraje. Krajský úřad Zlínského kraje, odbor životního prostředí a zemědělství, vydal následně stanovisko ze dne 28. června 2021, č. j. KUZL 38857/2021, kterým koordinované závazné stanovisko, včetně podmínek v něm stanovených, potvrdil. K námitkám odvolatele pak krajský úřad uvedl: *Podle § 17 odst. 1 písm. a), c), d) vodního zákona ve znění platném do 31. prosince 2018 byl souhlas vodoprávního úřadu ve formě závazného stanoviska třeba*

ke stavbám, zařízením nebo činnostem, k nimž nebylo třeba povolení podle vodního zákona, které však mohly ovlivnit vodní poměry, a to ke stavbám a zařízením na pozemcích, na nichž se nacházejí koryta vodních toků, nebo na pozemcích s takovými pozemky sousedících, pokud tyto stavby a zařízení ovlivní vodní poměry, ke stavbám, k těžbě nerostů nebo k terénním úpravám v záplavových územích a ke stavbám ve vzdálenosti do 15 m od vzdušné paty ochranné hráze vodního toku. Vodoprávní úřad Městského úřadu Kroměříž z projektu stavby zjistil, že stavba kříží vodní toky Rusava, Kostelecký potok a vodní tok Roštěnka a zasahuje do záplavového území vodního toku Rusava. Po posouzení projektu stavby vodoprávní úřad Městského úřadu Kroměříž vydal podle § 17 odst. 1 písm. a), c), d) vodního zákona ke stavbě souhlas s podmínkami formou závazného stanoviska. Podmínky souhlasu byly vymezeny tak, aby nedošlo k negativnímu ovlivnění vodohospodářských poměrů ani k ohrožení zájmů ochrany vodního hospodářství. Závazné stanovisko vodoprávního úřadu Městského úřadu Kroměříž bylo vydáno k projektové dokumentaci zpracované v dubnu 2008 Sdružením VIAPONT/PRAGOPROJEKT. V úvodu koordinovaného závazného stanoviska je uveden výčet stavebních objektů na území obecního úřadu obce s rozšířenou působností Kroměříž, na katastrálním území Hulín, pozemek p. č. 4972 a Pravčice, pozemky p. č. 1553, 1555, 1605 a 1638. V obsahu závazného stanoviska vodoprávního úřadu Kroměříž obsaženého v koordinovaném závazném stanovisku krajský úřad neshledal právní ani faktické vady, proto bylo závazné stanovisko podle § 149 odst. 7 správního řádu potvrzeno.

Koordinované závazné stanovisko obsahuje informace, že vodohospodářské objekty C371.1 Úpravy meliorací – Pravčice a C 371.2 Úpravy meliorací – Roštěnka jsou vodními díly a vyžadují stavební povolení vodoprávního úřadu. V koordinovaném závazném stanovisku je koncipováno dále vyjádření orgánu odpadového hospodářství podle § 79 odst. 4 písm. b) a odst. 5 zákona č. 185/2001 Sb. ve znění platném do 30. června 2017, v němž je upozornění na povinnost dodržet zákonem stanovený způsob nakládání s nekontaminovanou zemínou a jiným přírodním materiálem vytěženým během stavební činnosti při výstavbě D49. Toto vyjádření je doplněno níže, v části koordinovaného závazného stanoviska s nadpisem „Informace:“, kde jsou vypsány povinnosti při nakládání s odpady podle platné legislativy. Současně je zde uvedeno, že ke stavbě byl Ministerstvem životního prostředí vydán souhlas k odnětí půdy ze ZPF dne 4. října 2004 pod č. j. 640/2572/2004 a závazné stanovisko orgánu ochrany přírody podle § 4 zákona č. 114/1992 Sb. pod č. j. MěUKM/20552/vkp02/2010-Sim ze dne 19. dubna 2010. Vyjma závazného stanoviska vodoprávního úřadu žádné jiné závazné stanovisko obsaženo v koordinovaném závazném stanovisku nebylo. Tímto závazným stanoviskem krajského úřadu jako příslušného nadřízeného orgánu bylo potvrzeno předmětné koordinované závazné stanovisko v části obsahující závazné stanovisko vodoprávního úřadu.

V rámci opětovného přezkumu se i k těmto námitkám, stejně jako v předchozím případě dále vyjádřil krajský úřad jednak v závazném stanovisku Krajského úřadu Zlínského kraje, odboru životního prostředí a zemědělství, oddělení vodního hospodářství, ze dne 18. července 2024, č. j. KUZL 64352/2004, (viz str. 18 až 20.), kde konstatoval, že závazné stanovisko dle vodního zákona nebylo vydáno v rozporu se zákonem. Jednak v závazném stanovisku Krajského úřadu Zlínského kraje, odboru životního prostředí a zemědělství, oddělení právní a ochrany přírody, ze dne 16. července 2024, č. j. KUZL 63468/2024 (viz str. 7 až 8), přičemž neshledal důvod toto závazné stanovisko k zásahu do VKP měnit nebo rušit. Odvolatel měl možnost se s těmito závaznými stanovisky k jeho námitkám seznámit, kdy i tyto podklady byly zveřejněny na elektronické úřední desce ministerstva.

Námitky odvolatele tak rozkladová komise neshledává důvodnými.

Ad 67. Námitky proti závaznému stanovisku Ministerstva vnitra ze dne 17. dubna 2019, č. j. MV-138915-5/OBP-2018

Na základě podaných rozkladů bylo v souladu s § 149 odst. 7 správního řádu napadené závazné stanovisko přezkoumáno příslušným nadřízeným správním orgánem – ministrem vnitra. Dne 22. července 2021 bylo doručeno potvrzující závazné stanovisko ministra vnitra ze dne 20. července 2021, č. j. MV-98438-3-/SO-2021, kterým napadené závazné stanovisko Ministerstva vnitra, odboru bezpečnostní politiky, ze dne 17. dubna 2019, č. j. MV-138915-5/OBP-2018. Příslušný nadřízený správní orgán tak námitky směřující vůči závaznému stanovisku neshledal důvodnými. Ministr vnitra k námitkám odvolatele uvedl následující: *Dočasným vyloučením tranzitní*

nákladní dopravy z dotčeného úseku 4901 dálnice D49 nemůže na tomto úseku dojít k ohrožení bezpečnosti a plynulosti provozu (intenzita dopravy se zde oproti předpokládanému stavu sníží, skladba dopravního proudu bude příznivější). Ministr vnitra má za to, že takové dočasné omezení na nedokončeném dálničním tahu realizovat lze, a proto není v rozporu s § 4 a § 24a zákona o pozemních komunikacích (byť jde z povahy věci o omezení provizorní a nestandardní, a tedy není v § 24a zákona o pozemních komunikacích možnost zavedení takového omezení výslovně zmíněna). Ministr vnitra poukazuje na skutečnost, že takové omezení již bylo v minulosti realizováno, a to na dálnici D11, úseku 1105 Chýšť – Hradec Králové. Navíc, takové omezení by bylo nezbytné i bez podmínky uplatněné Ministerstvem životního prostředí, a to s ohledem na omezení podjezdné výšky v ulici Dlouhá ve Zlíně pod železniční tratí. Neumožnění fungování dálnice D49 v provizorním dopravním režimu s omezením tranzitní nákladní dopravy by znamenalo nutnost oddálení jejího zprovoznění, a tedy s ponecháním dopravní zátěže na všech stávajících pozemních komunikacích (a s tím spojenými nepříznivými důsledky na bezpečnost a plynulost provozu na dotčených pozemních komunikacích i na životní prostředí). Z výše uvedených důvodů shledává ministr vnitra námitku týkající se nespolupráce Ministerstva dopravy s Ministerstvem vnitra jako nepodloženou, přičemž uvedená podmínka Ministerstva životního prostředí by nezavdala příčinu ke změně závazného stanoviska Ministerstva vnitra.

Ministr vnitra předně uvádí, že námitky uplatněné spolky v bodě 67 vybočují z námitkové sféry, kterou spolkům přiznává § 114 stavebního zákona. Nicméně k jednotlivým bodům lze uvést následující.

K bodu 67.1) předmětných rozkladů ministr vnitra uvádí, že stanovisko k zajištění bezpečnosti a plynulosti provozu na dálnici podle § 16 odst. 2 zákona o pozemních komunikacích bylo vydáno ke stavbě „Dálnice D49, stavba 4901 Hulín – Fryšták“ jako celku, tzn. ke všem stavebním objektům obsaženým v projektové dokumentaci, které jsou součástí a příslušenstvím dálnice D49. Jejich obsáhlý výčet správně nepovažovalo Ministerstvo vnitra za nutné ve svém závazném stanovisku uvádět, protože stavba bude realizována a zprovozněna jako jeden funkční celek. Co se týče údajů o zpracovateli a datu vypracování projektové dokumentace, má ministr vnitra taktéž za to, že nebylo nutné takový údaj v závazném stanovisku Ministerstva vnitra uvádět. Zahájení stavebního řízení je speciálním stavebním úřadem, na základě § 112 odst. 1 stavebního zákona, Ministerstvu vnitra jako dotčenému orgánu vždy oznámeno, a v rámci stavebního řízení si tak Ministerstvo vnitra může ověřit, zda dokumentace (resp. její rozhodné části) předložená ve stavebním řízení je totožná s dokumentací předloženou Ministerstvu vnitra žadatelem samostatně. Je tedy zřejmé, že v rámci stavebního řízení konkrétní stavby se závazné stanovisko Ministerstva vnitra vztahuje k dokumentaci předložené ve stavebním řízení, určení je tedy jednoznačné (v daném případě se jedná o dokumentaci zpracovanou sdružením VIAPONT a Pragoprojekt, Vodní 13, 602 00 Brno, z března 2014). Ministr vnitra tedy konstatuje, že námitka spolků, že závazné stanovisko Ministerstva vnitra je nepřezkoumatelné, není opodstatněná.

K bodu 67.2) ministr vnitra uvádí, že o vyloučení uvedených stavebních objektů bylo Ministerstvo vnitra vyzooměno Ministerstvem dopravy veřejnou vyhláškou č. j. 269/2017-910-IPK/56 ze dne 20. února 2020 (viz č. j. MV-35720-1/OBP-2020) a usnesením č. j. 269/2017-910-IPK/58 ze dne 16. června 2020 (viz č. j. MV-35720-4/OBP-2020). Stejně tak bylo Ministerstvo vnitra seznámeno i s doplněním podkladů před vydáním napadeného rozhodnutí, a to pod č. j. 269/2017-910-IPK/63 ze dne 21. října 2020 (viz č. j. MV-35720-5/OBP-2020). Ke změně závazného stanoviska Ministerstva vnitra na základě uvedených skutečností tedy Ministerstvo vnitra, resp. ministr vnitra neshledal důvod.

K bodu 67.3.1) ministr vnitra uvádí, že řešení otázky, která je předmětem závazného stanoviska, je v závazném stanovisku Ministerstva vnitra uvedeno. Je zde citováno zákonné ustanovení (§ 16 odst. 2 zákona o pozemních komunikacích), na jehož základě je Ministerstvo vnitra k vydání závazného stanoviska zmocněno, a ve kterém je taktéž uvedena oblast veřejného zájmu, který Ministerstvo vnitra chrání (tj. zajištění bezpečnosti a plynulosti provozu na dálnici). Dále je v závazném stanovisku Ministerstva vnitra specifikována věc, která byla předmětem posuzování (tzn. dálnice D49, stavba 4901 Hulín – Fryšták) a taktéž z tohoto závazného stanoviska jednoznačně vyplývá výsledek tohoto posouzení (tzn. souhlas s podmínkami). Všechny tři uplatněné podmínky se týkají zájmů, které Ministerstvo vnitra chrání (tedy zajištění bezpečnosti a plynulosti provozu na dálnici). Tvrzení, že požadavky uvedené v těchto podmínkách nejsou

totožné s řešenými otázkami, které byly předmětem závazného stanoviska Ministerstva vnitra, tedy ministr vnitra odmítá.

K bodu 67.3.2) ministr vnitra konstatuje, že na str. 45 napadeného rozhodnutí není stanovisko Ministerstva vnitra vůbec zmíněno. Jedná se o zjevný omyl uvedených spolků, neboť na str. 45 napadeného rozhodnutí je ve vztahu k § 175 stavebního zákona citováno stanovisko Ministerstva obrany, nikoli tedy závazné stanovisko Ministerstva vnitra. Závazné stanovisko Ministerstva vnitra je uvedeno na str. 49 napadeného rozhodnutí (§ 175 stavebního zákona však k němu Ministerstvo dopravy nijak nevztahuje). Žádný rozpor mezi názory Ministerstva dopravy a Ministerstva vnitra v tomto ohledu tedy neexistuje. Ministerstvo vnitra správně ve svém stanovisku uvedlo zmocňující ustanovení § 16 odst. 2 zákona o pozemních komunikacích; případné uvedení § 175 stavebního zákona by tak bylo nesprávné, neboť závazné stanovisko Ministerstva vnitra podle tohoto ustanovení vydáno nebylo. Stejně tak by nebylo z právního hlediska formálně zcela správné uvádět § 149 odst. 1 správního řádu, neboť § 16 odst. 2 zákona o pozemních komunikacích zmocňuje Ministerstvo vnitra k uplatnění „stanoviska“, nikoli „závazného stanoviska“ k zajištění bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích (byť předmětné „stanovisko“ má materiálně povahu „závazného stanoviska“).

K bodu 67.3.3) ministr vnitra sděluje, že požadavky na soulad svodidel s příslušnými technickými předpisy vyplývají z vyhlášky č. 104/1997 Sb. V § 29 odst. 1 vyhlášky č. 104/1997 Sb. je ve věci požadavků na svodidla a zábradelní svodidla odkaz na závaznou technickou normu ČSN 73 6201 Projektování mostních objektů; tato technická norma však řeší pouze svodidla na mostech. Stanovení požadavků na provedení a umístění svodidel mimo mostní objekty pak vyplývá z § 23 vyhlášky č. 104/1997 Sb. [v návaznosti na § 12 odst. 1 písm. d) zákona o pozemních komunikacích], kde se mj. uvádí odkaz na doporučenou technickou normu ČSN 73 6101 Projektování silnic a dálnic. Obecně je seznam souvisejících závazných a doporučených ČSN uveden v příloze č. 1 vyhlášky č. 104/1997 Sb. V čl. 13.1.2.2 ČSN 73 6101 se pak mj. uvádí, že svodidlo se na silnicích a dálnicích navrhuje podle příslušných předpisů – TP 114, TP 139, TP 203. V příslušných člancích těchto technických podmínek jsou pak uvedeny další odkazy na technické podmínky výrobce. Z uvedeného vyplývá, že požadavek Ministerstva vnitra na soulad svodidel s příslušnými technickými předpisy (jež jsou v podmínce konkrétně jmenovány) lze z právních ustanovení dovodit. K tomu dále ministr vnitra uvádí, že citované ČSN a TP patří mezi základní technické předpisy, které se při navrhování pozemních komunikací používají. Obeznamení jsou proto s nimi všichni autorizovaní projektanti dopravních staveb i samotné Ředitelství silnic a dálnic ČR jako stavebník (jemuž jsou podmínky ukládány a který tyto podmínky ve stavebním řízení nijak nerozporoval). Účelem uplatnění podmínky č. 1 (jak je ostatně zřejmé z odůvodnění) pak bylo pouze zajistit, aby (vzhledem ke značné časové prodlevě od zpracování projektové dokumentace datované z března 2014) svodidla byla umístěna a provedena podle platných technických předpisů vycházejících z nejnovějších poznatků a požadavků. V tomto smyslu tedy bylo také odůvodnění formulováno. Ministr vnitra dále uvádí, že Ředitelství silnic a dálnic ČR (které ve stavebním řízení vystupuje jako žadatel a stavebník) navíc samo další technické a bezpečnostní požadavky na jím realizovaných a provozovaných stavbách stanovuje, a to např. v požadavcích na provedení a kvalitu nebo tzv. výkresech opakovaných řešení. A právě z výkresu opakovaných řešení „R 33“ vycházel další požadavek Ministerstva vnitra, týkající se šířkového uspořádání komunikace u odlučovačů ropných látek, za účelem zajistit bezpečnost příjezdu a odjezdu jejich obsluhy, tzn. osádek vozidel správce komunikace (také tento požadavek nebyl Ředitelstvím silnic a dálnic ČR jako stavebníkem ve stavebním řízení rozporován). Třetí uplatněná podmínka v závazném stanovisku Ministerstva vnitra skutečně, jak spolky uvádějí, opakuje požadavek stanovený v § 124 odst. 2 zákona o silničním provozu. Účelem této podmínky bylo zdůraznit, že dopravní značení nelze na stavbě umístit na základě dokumentace předložené v rámci stavebního řízení, ale že toto umístění je možné pouze na základě stanovení místní úpravy provozu podle zákona o silničním provozu (a tím předejít případnému opomenutí této zákonné povinnosti). S ohledem na výše uvedené má ministr vnitra za to, že Ministerstvo vnitra uplatněním těchto podmínek nepochybil.

K bodu 67.4) ministr vnitra uvádí, že výčet technických předpisů, které má Ministerstvo vnitra ve svém závazném stanovisku na mysli, je uveden v první podmínce tohoto závazného stanoviska (tzn. ČSN 73 6101, TP 114, TP 139, TP 203, TPV, PPK-ŘSD). Jejich uplatnění vychází z oblasti úpravy, kterou řeší. Co se týče závaznosti, je třeba uvést, že ne všechny uvedené

předpisy jsou obecně závazné (viz doporučená ČSN 73 6101). To však neznamená, že Ministerstvo vnitra nemůže ve svém závazném stanovisku k zajištění bezpečnosti a plynulosti provozu na dálnici podle § 16 odst. 2 zákona o pozemních komunikacích jejich splnění vyžadovat s tím, že po jejich převzetí speciálním stavebním úřadem do podmínek stavebního povolení jsou takové požadavky pro konkrétní stavbu závazné (viz také § 160 stavebního zákona). Pokud by tomu tak nebylo, pak by úloha Ministerstva vnitra chránit veřejný zájem na zajištění bezpečnosti a plynulosti provozu na dálnici byla značně omezena. K citovanému § 119 odst. 3 stavebního zákona pak ministr vnitra uvádí, že z tohoto ustanovení nijak nevyplývá, že by dotčený orgán nemohl požadovat ve stavebním řízení splnění podmínek vyplývajících z technických norem, jež jsou v probíhajícím stavebním řízení aktuálně platné, resp. takových, jejichž uplatnění nezpůsobí zásadní zásah do připravované stavby (např. do jejich směrového a výškového vedení atd.).

K bodu 67.5) ministr vnitra konstatuje, že důvodem pro osvětlení pozemních komunikací v zastavěném území obce je především zvýšená koncentrace zranitelných účastníků provozu na pozemních komunikacích (chodců, cyklistů) a potřeba zajištění jejich bezpečnosti (zajištění jejich dostatečné viditelnosti ostatními řidiči, zajištění dostatečné viditelnosti pozemních komunikací včetně chodníků), stejně tak i potřeba zajištění viditelnosti relativně velkého počtu kolizních míst (křižovatek i samostatných sjezdů připojujících jednotlivé nemovitosti), a také zajištění viditelnosti veřejného prostoru jako prevence před kriminalitou. Ani jeden z výše uvedených důvodů není na dotčeném úseku dálnice D49, která okrajově prochází zastavěným územím obce v délce cca 120 m, relevantní. Z hlediska vnímání trasy dálnice řidičem se charakter provozu nijak nemění, stavebně-technické i provozní parametry dotčeného a navazujících úseků jsou homogenní, s vyloučením chodců i vozidel nespňujících zákonné podmínky pro provoz na dálnici. Řidičem je proto průjezd velmi krátkého úseku dálnice okrajem zastavěného území obce sotva postřehnutelný (dálnice navíc prochází územím na estakádě, tj. v jiné výškové úrovni, než je umístěna okolní zástavba). Logicky není ani uvažováno o označení dotčeného úseku dopravní značkou č. IZ 4a Obec. Umístění veřejného osvětlení do dotčeného úseku dálnice D49 by tak šlo zcela proti smyslu § 25 vyhlášky č. 104/1997 Sb. Ministr vnitra také připomíná, že ani na jiných dálničních úsecích v České republice není v obdobných případech veřejné osvětlení umístěno (viz např. trasa dálnice D1 u Kroměříže). Naopak lze říci, že umístění osvětlení by v dotčeném úseku dálnice D49 bylo nežádoucí, neboť by homogenitu vnímání okolního prostředí řidičem narušovalo (nemluvě o zbytečně vynaložených investičních i provozních nákladech a zbytečném zvýšení světelného smogu).

K bodu 67.6) ministr vnitra uvádí, že problematice fázování povolovacích procesů se Ministerstvo dopravy věnovalo na str. 101 a 102 napadeného rozhodnutí, přičemž Ministerstvo vnitra se s těmito závěry plně ztotožňuje. O zprovoznění stavby bez uvedených stavebních objektů není uvažováno (a v části úseku od MÚK Holešov směrem k Fryštáku by pak stavba nemohla být zprovozněna ani hypoteticky). Ministr vnitra se tedy domnívá, že spolky žádným způsobem nedoložily, v čem by na základě uvedených skutečností mělo být závazné stanovisko Ministerstva vnitra vadné nebo dokonce nepřezkoumatelné.

Na základě shora uvedeného ministr vnitra dospěl k závěru, že trvá na znění závazného stanoviska Ministerstva vnitra v plném rozsahu. Závazné stanovisko Ministerstva vnitra bylo vydáno v souladu s právními předpisy a nejsou dány důvody pro jeho změnu. Ministr vnitra podle § 149 odst. 7 správního řádu potvrzuje závazné stanovisko Ministerstva vnitra ze dne 17. dubna 2019, č. j. MV-138915-5/OBP-2018.

Námítky odvolatele tak ani rozkladová komise neshledává důvodnými.

Ad 68. Žádost o přezkum všech závazných stanovisek podle ust. § 149 správního řádu.

Odvolatel požádal o přezkum všech závazných stanovisek ve smyslu § 149 odst. 1 správního řádu, která jsou podkladem napadeného rozhodnutí.

S ohledem na uplatněné námítky byly ministrem dopravy dle § 149 odst. 7 správního řádu podány žádosti o přezkum (tj. potvrzení nebo změnu) všech závazných stanovisek. Všechna tato závazná stanoviska, jak již bylo uvedeno výše v případě bodu 7 rozkladu spolku Děti Země – Klub za udržitelnou dopravu, byla potvrzena, resp. v rámci opětovného přezkumu byla některá závazná

stanoviska změněna. Rozkladová komise tak v dalším odkazuje na vypořádání bodu 7 rozkladu spolku Děti Země Klub za udržitelnou dopravu.

Ad Vyjádření odvolatele k podkladům pro rozhodnutí o rozkladu

Odvolatel v rámci svého vyjádření ze dne 23. září 2021 k podkladům rozhodnutí namítl, obdobně jako to učinili ostatní podatelé rozkladů, podjatost všech úředních osob Krajského Zlínského kraje, které se podílejí na rozhodování, včetně ředitele Krajského úřadu.

Jak již bylo uvedeno, takto vznesenou námitku systémové podjatosti všech zaměstnanců Krajského úřadu Zlínského kraje i Zlínského kraje, kterou vznesli i ostatní odvolatelé ve svém vyjádření v reakci na přezkum závazných stanovisek, neshledal přitom následně důvodnou ani Městský soud v Praze ani Nejvyšší správní soud, stejně jako ji neshledal důvodnou ani ministr dopravy v žalobou napadeném původním rozhodnutí o rozkladech. V řízení po vrácení věci již odvolatel z tohoto hlediska žádnou námitku podjatosti neuplatnil.

V řízení po vrácení věci Nejvyšším správním soudem se odvolatel vyjádřil k doplněným podkladům dne 27. září 2024, kdy uplatnil námitky

1) *proti závaznému stanovisku Ministerstva zdravotnictví ze dne 12. července 2024, č.j. MZDR 16290/2024-4/OVZ, kdy podle názoru odvolatele podmínky závazného stanoviska nezajišťují spolehlivou ochranu před nadlimitním hlukem, neboť záměr dálnice 4901 byl pro účely stavebního řízení rozkouskován, takže v daném řízení se povoluje pouze část stavebních objektů, jenž končí u Fryštáku na poli, přičemž klíčový stavební objekt „C 189 Provizorní napojení“ nebyl učiněn předmětem tohoto řízení, jelikož postrádá pravomocnou změnu územního rozhodnutí. Měření dopravního hluku v situaci, kdy nebude zprovozněn C189 nemůže poskytnout relevantní výsledky.*

2) *proti závaznému stanovisku Krajského úřadu Zlínského kraje ze dne 18. července 2024, č.j. KUZL 63352/2024, kdy namítá, že záměr bude svými emisemi posypových solí a ropných látek zhoršovat stav a ekologický potenciál dotčených vodních útvarů povrchových vod a následně i útvarů vod podzemních, přičemž tvrzení vodoprávního úřadu považuje za zavádějící.*

Ad 1) Ministerstvo zdravotnictví na tuto námitku reagovalo vyjádřením ze dne 9. října 2024, č. j. MD-15109/2021-510/177, v němž uvedlo, že co se týče provizorního napojení, již ze samotného obsahu či názvu vyplývá, že se jedná o dočasné řešení, tj. napojení na silnici II/490, které souvisí se samotnou realizací dálnice. Samostatné vyhodnocení hluku této dočasné akustické události je možné, avšak s ohledem na ochranu zdraví před hlukem z dopravy zcela bezpředmětné, neboť regulace hluku v České republice je upravena ve smyslu dlouhodobých účinků na zdraví, které odpovídají např. právě provozu na dálnici, který se předpokládá v desítkách let, nikoliv ve smyslu provizorních, objízdných aj. tras, u kterých je předpoklad dočasnosti v řádech týdnů až měsíců. Jestliže tedy stavební objekt „C 189 Provizorní napojení“ není předmětem tohoto řízení, nemohou se tak k němu nemohou vztahovat podmínky rozhodnutí (budou se k němu případně vztahovat jiné v budoucnu, jak lze předpokládat).

Ad 2) Krajský úřad Zlínského kraje ve svém vyjádření ze dne 16. října 2024, č. j. KUZL 90123/2024, k namítanému zhoršení stavu útvarů vlivem emisí posypových solí uvedl, že to, jaké přípravky je možno využívat pro zimní údržbu, závisí na tom, zda komunikace prochází ochranným pásmem vodního zdroje a pokud prochází, pak se činnost v ochranném pásmu a užití jednotlivých prostředků řídí rozhodnutím o stanovení ochranného pásma a podmínkami, které jsou v něm stanoveny. Nadto je nutno podotknout, že k souhlasům dle § 17 vodního zákona, které byly pro stavby jednotlivých stavebních objektů nacházejících se v ochranných pásmech vodních zdrojů nebo v bezprostřední blízkosti vodního toku případně přímo v korytě vodního toku, udělovány, byla doložena stanoviska správce povodí tj. Povodí Moravy, s. p. Dle uvedeného Metodického pokynu k posouzení možnosti vlivu záměru na stav dotčených útvarů, je právě správce povodí ten, který ve svém stanovisku zhodnotí, zda dojde ke zhoršení případně ovlivnění stavu daného vodního útvaru. V žádném ze stanovisek správce povodí, které byly k jednotlivým stavebním objektům vydávány není uvedeno, že by ke zhoršení stavu vodního útvaru mohlo dojít. Dále Je nutno rozlišovat hlavní silniční těleso dálnice D49, která je skutečně v celé trase odkanalizována dešťovou kanalizací, která je vždy zaústěna do odlučovače ropných látek a následně do vodního toku a pak stavební objekty, které nejsou hlavním silničním tělesem, ale jsou to např. připojovací

komunikace, sjezdy z dálnice apod. Toto je i stavební objekt SO C 117 Přivaděč Holešov. K námitce, že tento přivaděč není opatřen odlučovačem ropných látek krajský úřad uvádí, že toto je řešeno ve stanovisku krajského úřadu č.j. KUZL 64352/2024 ze dne 18. července 2024, kde je na str. 17 uvedeno, že v případě stavebního objektu SO 117, jsou dešťové vody svedeny do patních příkopů pod násypy, odtud do příkopu silnice D 49 a dále přes mobilní norné stěny do vodoteče. Je zřejmé, že v případě tohoto stavebního objektu není navržen odlučovač ropných látek, ale mobilní norná stěna, což je rovněž jeden ze způsobů ochrany před znečištěním povrchových vod. Toto navržené řešení krajský úřad i s ohledem na platné technické normy, konkrétně ČSN 75 6101 Stokové a kanalizační sítě bod 5.2.8., kde je uvedeno, že stokové soustavy musí mít podle ČSN 75 6551 zabudovanou ochranu před havarijním únikem ropných látek do vodního recipientu např. nornou stěnu, považuje za dostatečné.

Odvolatel pak ještě v rámci svého vyjádření k podkladům ze dne 14. listopadu 2024 namítl, že v případě závazného stanoviska Krajského úřadu Zlínského kraje, odboru životního prostředí a zemědělství, ze dne 16. července 2024, č. j. KUZL 63468/2024, které ukládá nové podmínky k ochraně krajinného rázu, není zřejmé na kterých pozemcích a kolik dřevin bude vysázeno.

K tomu lze uvést, že součástí DSP jsou i vegetační úpravy (objekty řady SO 800 včetně původních dřevin) které se ale stavebně nepovolují a nejsou tak předmětem stavebního řízení. Náhradní výsadba je v rámci této stavby řešena v rámci komplexních pozemkových úprav vyvolaných stavebníkem a bude následně realizována podle projektu výsadby, jež bude odsouhlasen orgánem ochrany přírody.

Odvolatel zde reagoval rovněž na dokument „Návrh zimní údržby dálnice pomocí CHRL a ověření možných dopadů do povrchové a podzemní vody“, který si nad rámec předložil stavebník v rámci svého vyjádření k podkladům. Podle odvolatele tak z tohoto dokumentu vyplývá, že budou překročeny přípustné hodnoty znečištění chloridem podle příslušného nařízení vlády u uvedených toků (LS přítok Rusavy, Ludslávka, Bezejmenný pravostranný přítok Fryštáckého potoka, Fryštácký potok – přítok).

K tomu je třeba uvést, že tento dokument, který zde zcela nad rámec požadavků příslušných orgánů přiložil stavebník, tj. návrh zimní údržby, se týká a má význam až z hlediska samotného provozu a nikoliv předmětného stavebního řízení a stavby jako takové. Po zprovoznění stavby musí její provozovatel, resp. stavebník zajistit takový způsob zimní údržby, při němž nebudou překračovány přípustné limity.

K rozkladům Spolku pro ekologii Kostelec a spolku Vizovické vrchy z. s.:

Pozn: Oba spolky jsou účastníky řízení jako dotčená veřejnost ve smyslu § 9c odst. 3 písm. b) zákona č. 100/2001 Sb.

Ad 1. Chybějící náležitost rozhodnutí.

Odvolatelé shodně namítají, že rozhodnutí neobsahuje zákonnou náležitost podle ustanovení § 18c odst. 1 písm. a) vyhlášky č. 503/2006 Sb. – konkrétně účel povolované stavby. Dále odvolatelé rozporují, že účelem stavby je doprava, jelikož dle jejich názoru nebude dálnice provozuschopná (postrádá dopravní napojení, mj. chybí jí cca 800 metrů k silnici).

Jak již bylo výše uvedeno, v rozhodnutí ministerstva je zcela dostatečně vyjádřen účel stavby, který je srozumitelně a jasně uveden jako dálnice, kde stavba 4901 je součástí této stavby. Účel stavby je zřejmý a je zřejmé, že nemusí být všechny části stavby ani povoleny, ani dokončeny současně, naopak je zcela běžné, že jednotlivé části mohou být povolovány a budovány postupně, ve fázích. Je nutno připomenout, že o umístění stavby dálnice v území již bylo pravomocně rozhodnuto, jde o stavbu veřejně prospěšnou (povolení se vztahuje k nosné a podstatné části dálnice). V uvedeném není možno spatřovat nezákonnost napadeného rozhodnutí (ostatně by takový absurdní výklad znamenal, že jen celé stavby mohou být povoleny, což je absurdní a neodpovídá zákonu). Je zjevné, že cílem výstavby je stavba celé dálnice, celého funkčního celku, kde nebude stavba zkolaudována, pokud nebude provozuschopná. Samotná etapizace je pak rizikem stavebníka, kde správní orgán nemůže rozhodovat o ničem jiném než o žádosti mu

předložené. Rozkladová komise proto plně odkazuje na vypořádání obdobné námítky v případě bodu 1 rozkladu spolku Egeria. Uvedená námítka je tak rovněž nedůvodná.

Ad 2. Nemožnost vyjádřit se k upravené projektové dokumentaci.

Projektová dokumentace byla stavebníkem doplňována o jednotlivé části v průběhu roku 2020. Odvolatelé namítají, že jim nebylo umožněno podat námítky k upravené projektové dokumentaci, která byla do správního spisu založena až po podání námitek. Ministerstvo dle odvolatelů nesprávně informovalo veřejnou vyhláškou o aktualizaci projektové dokumentace bez uvedení rozsahu této aktualizace, a s nezákonnou lhůtou 5 dní pro vyjádření. S odvoláním na § 114 odst. 2 stavebního zákona a judikaturu tvrdí, že ministerstvo je mělo vyrozumět o úpravě a stanovit řádnou lhůtu k podání námitek (10 dnů), resp. vyhovět jejich žádosti o prodloužení lhůty na 15 dnů.

Odvolateli uplatněná námítka, že jim bylo odepřeno právo podat námítky proti upravené projektové dokumentaci, resp. právo seznámit se se spisem a právo na doručení doplněných podkladů a právo na prodloužení lhůty, je obdobná jako v případě spolku Egeria a proto rozkladová komise i zde plně odkazuje na vypořádání námítky k bodu 2 rozkladu spolku Egeria. Před vydáním napadeného rozhodnutí (dne 22. prosince 2020) mohli odvolatelé nahlížet do spisu, kde doplnění spisu bylo oznámeno cca dva měsíce předem. Je zjevné, že odvolatelům nebyla odepřena možnost se seznámit se součástmi spisu. Samotné seznámení se se spisem pak odvolatelé nevyužil, avšak objektivně ho využít mohl, a tak nemohl být na svých právech zkrácen. Uvedená námítka tak nebyla shledána důvodnou.

Ad 3. Námítky proti fázování povolovacích procesů.

Odvolatelé nesouhlasí s vypořádáním svých námitek v napadeném rozhodnutí a tvrdí, že ministerstvo v rozporu s § 111 odst. 2 stavebního zákona neověřilo účinky budoucího užívání stavby dálnice. Námítky se týkají zejména fázování povolovacích procesů, díky kterému je povolena stavba potenciálně nekompletní (chybí územní rozhodnutí pro dopravní připojení, retenční nádrže na odvod vody, protihlukové stěny a jiné stavební objekty). Dále považují za nelogický argument ministerstva, že povolilo nosnou a podstatnou část stavby, když fakticky vytvořilo předpoklad k realizaci stavby škodlivé. Dále se zde odvolávají na princip předběžné opatrnosti (§ 17 zákona č. 17/1992 Sb.). Kromě výše uvedeného namítají nepřezkoumatelnost rozhodnutí, jelikož ministerstvo cituje výrok stavebníka, přičemž z napadeného rozhodnutí není zřejmé, kdy a kde byl výrok učiněn. Dále odvolatelé spatřují nepřezkoumatelnost rozhodnutí ve vypořádání námitek proti výše uvedenému fázování.

Jde o opakovanou námítka, ke které lze jen opět uvést, že etapizace (či fázování) povolovacích procesů je postupem aprobovaným zákonem, s kterým se již opakovaně správní orgán v napadeném rozhodnutí řádně vypořádal. Samotné budoucí užívání stavby, kdy odvolatelé namítli neověření účinků budoucího užívání stavby, bylo provedeno a zdůvodněno, a to v podmínkách napadeného rozhodnutí, viz zejména str. 196–201. Součástí rozhodnutí ve věci samé nejsou objekty uvedené odvolateli, avšak i tyto jsou součástí stavby dálnice D49 v širokém slova smyslu. Navíc je zřejmé, že nejde o svévolnou či nahodilou realizaci jen některých etap, fází, ale že cílem je realizace předmětné dálnice jako celku. Nesouhlas s koncepcí etapizace (či fázování) je tak spíše námětem *de lege ferenda* než argumentem o nezákonnosti napadeného rozhodnutí. Rozkladová komise proto i zde plně odkazuje na vypořádání obdobných námitek k bodu 3 rozkladu spolku Egeria. Lze tedy uzavřít, že nesouhlas s koncepcí etapizace (či fázování) není důvodem nezákonnosti napadeného rozhodnutí a uvedené námítky v tomto směru jsou nedůvodné a vybočují z námitkové sféry odvolatelů jako tzv. dotčené veřejnosti.

Ad 4. Námítky k posouzení vývařišť.

Odvolatelé nesouhlasí s vypořádáním otázky bezpečnosti vývařišť na mostních objektech stavby. Odborné posouzení, ze kterého ministerstvo vychází při vypořádání námítky, se vztahuje pouze k jednomu z mostů. Dále odvolatelé opět namítají, že byli zkráceni v právu podat námítky proti projektové dokumentaci, jelikož po dodání předmětného odborného posouzení mělo ministerstvo vyrozumět účastníky o úpravě dokumentace a stanovit lhůtu k podání námitek.

Odvolateli uplatněná námítka, že jim bylo odepřeno právo podat námítky proti upravené projektové dokumentaci, resp. právo seznámit se se spisem je lichá. Jak bylo uvedeno,

před vydáním napadeného rozhodnutí (dne 22. prosince 2020) mohli odvolatelé nahlížet do spisu, kde doplnění spisu bylo oznámeno cca dva měsíce předem. Uvedená námitka byla dále vypořádána úplně a v souladu se zákonem na str. 178, 193 a 218 napadeného rozhodnutí. Je třeba zopakovat, že požadovaná kontrola plnění podmínek rozhodnutí jiných správních orgánů nepřísluší správnímu orgánu (na plnění těchto podmínek dohlídne tzv. ekodozor). Konečně byly dotčené orgány seznámeny s předmětem řízení, a tak je třeba podklady ve spise považovat za kompletní a dostatečné pro vydání rozhodnutí. Vzhledem k obdobnému obsahu těchto námitek rozkladová komise dále odkazuje na vypořádání námitek k bodu 4 rozkladu spolku Egeria. Uvedená námitka je tak rovněž nedůvodná.

Ad 5. Nesplnění podmínek v rozhodnutí o výjimce.

Stavebníkovi bylo rozhodnutím o výjimce dle § 56 zákona č. 114/1992 Sb. uloženo instalovat na mostě bariéru, kterou však projektová dokumentace povolované stavby neřeší. Odvolatelé tak namítají, že ministerstvo nedostatečně chrání veřejný zájem tím, že povolilo stavbu přes nesplnění podmínek v rozhodnutí o výjimce. Vypořádání této námítky je dle odvolatelů nepřezkoumatelné a napadené rozhodnutí je proto v rozporu s ustanovením § 68 odst. 3 správního řádu.

Uplatněná námitka opomíjí, že požadavky závazného stanoviska byly do podmínek rozhodnutí převzaty, viz zejména podmínka č. 36 (pozn.: nově č. 35) výrokové části, dále viz Související dokumentace (Hluková studie, Geodetické podklady, Analýza vlivu staveb na životní prostředí, splnění požadavků EIA aj.). Vypořádání námítky na str. 178 je tak plně v souladu se zákonem. Další námitka směřující k tomu, že podklady rozhodnutí obsahují část „G“, resp. část „Související dokumentace“, avšak ji nemohl odvolatelé najít, přestože je součástí spisu, nelze klást správnímu orgánu k tíži. Dále pak tato námitka vychází z mylného pochopení podmínek napadeného rozhodnutí. Jestliže napadené rozhodnutí obsahuje podmínky, tyto podmínky jsou pro stavebníka závazné a jsou na něm vymahatelné. Z těchto důvodů námitka odvolatelů stojí na mylných předpokladech. Požadavkům dotčených orgánů se napadené rozhodnutí věnuje, vychází z nich a ukládá podmínky stavebníkovi. Na okraj je možno uvést, že pevné bariéry mostu SO 207 se věnuje Analýza plnění podmínek výjimek, podle níž budou realizovány. Vzhledem k obdobnému obsahu těchto námitek rozkladová komise odkazuje na vypořádání námitek k bodu 4 rozkladu spolku Egeria. Uvedená námitka je tak rovněž nedůvodná.

Ad 6. Povolení stavby přes nesplnění podmínek v rozhodnutí o výjimce.

Tento bod rozkladu de facto obdobný jako předchozí bod 5, avšak věcně se netýká bariéry, ale migračních objektů pro křečky polní.

V tomto případě rozkladová komise plně odkazuje na vypořádání námítky k bodu 6 rozkladu spolku Egeria, který je z hlediska svého obsahu obdobný, jako v případě těchto dvou odvolatelů. Jde tak o nedůvodnou námitku, která byla plně a v souladu se zákonem vypořádána na str. 219 napadeného rozhodnutí. Na okraj je možno uvést, že migračním objektům se věnuje Analýza plnění podmínek výjimek, podle níž budou realizovány. Tato námitka je nedůvodná.

Ad 7. Povolení stavby přes nesplnění podmínek v rozhodnutí o výjimce.

Tato námitka je v zásadě obdobná jako v bodě 5 rozkladu, avšak věcně se netýká bariéry, ale úpravy kanalizace.

V tomto případě rozkladová komise plně odkazuje na vypořádání obdobné námítky k bodu 7 rozkladu spolku Egeria. Jde o nedůvodnou námitku, která byla plně a v souladu se zákonem vypořádána na str. 219 a 220 napadeného rozhodnutí. Na okraj je možno uvést, že vyústění odpadu z SO 325 se věnuje Analýza plnění podmínek výjimek, podle níž bude realizována. Tato námitka je nedůvodná.

Ad 8. Aktualizace projektové dokumentace k oplocení.

Odvolatelé obdobně jako v 2. bodu rozkladu tvrdí, že byli zkráceni na právu podat námítky proti aktualizované projektové dokumentaci. Oznámení podle § 36 odst. 3 správního řádu je dle jejich názoru nedostatečné. Dále odvolatelé kritizují údajné nedostatky projektové dokumentace (zablokované propustky pro přechod migrujících zvířat, chybějící půdorysný výkres a autorizaci inženýra podepsaného na Technické zprávě). K uvedenému namítají porušení zásady materiální

pravdy, nezjištění všech okolností k ochraně veřejného zájmu a neposkytnutí možnosti podání námitek k aktualizované projektové dokumentaci dle § 112 odst. 2 správního řádu. Kromě toho namítají porušení § 36 odst. 2 správního řádu, jelikož ministerstvo nereagovalo na jejich písemnou žádost.

Rozkladová komise plně odkazuje na vypořádání obsahově obdobné námítky k bodu 8 rozkladu spolku Egeria. Jde o nedůvodnou námitku, která byla plně a v souladu se zákonem vypořádána na str. 220 napadeného rozhodnutí. Dále je možno uvést, že podklady byly v souladu s touto námitkou před vydáním rozhodnutí doplněny. Dále lze uvést, že příslušné informace byly poskytnuty v rámci vypořádání námitek. Pokud jde o vyrozumění účastníků, lze plně odkázat na vypořádání k bodu 2 rozkladu. Tato námitka je nedůvodná.

Ad 9. Absence tabulek k otázce sortimentu vysazovaných dřevin

Odvolatelé nesouhlasí s vypořádáním námítky k vegetačním úpravám (absence příloh technické zprávy, nedostatečná autorizace inženýra u těchto zpráv). Ministerstvo uvedlo, že námitka vybočuje z námitkové sféry odvolatelů a vzhledem k ustanovení § 114 stavebního zákona se k ní nepřihlíží. S tím odvolatelé nesouhlasí. Dále opakovaně namítají, že nebyli vyrozuměni o doplnění projektové dokumentace a nezískali tak lhůtu pro podání námitek.

Tato námitka je obsoletní, neboť jak již bylo uvedeno, spis byl před vydáním rozhodnutí v souladu s touto námitkou upraven, byl doplněn otisk razítka příslušné oprávněné osoby a spis byl rovněž doplněn o požadované tabulky. V tomto smyslu tak odpadl předmět námítky. Rozkladová komise proto i zde odkazuje na vypořádání obdobné námítky k bodu 9 rozkladu spolku Egeria.

Ad 10. Mobilní norná stěna

Odvolatelé opětovně poukazují na nedostatky návrhu mobilní norné stěny. Nesouhlasí s tím, že by námitka byla mimo jejich námitkovou sféru. Dále ministerstvu vytýkají, že se nepřezkoumatelně a v rozporu se zásadou materiální pravdy vypořádalo s námitkou nepodepsaného výkresu, když neodůvodnilo své vypořádání odkazem na příslušný právní předpis. Odvolatelé též nesouhlasí, že mobilní norná stěna je adekvátní náhradou odlučovače ropných látek a v tomto považují vypořádání námitek za nepřezkoumatelné. Navíc napadené rozhodnutí je podle jejich názoru v rozporu se závazným stanoviskem vodoprávního úřadu, jelikož daná stavba nemá tímto stanoviskem vyžadované předčištění.

Argumentace odvolatelů je mylná, protože Ministerstvo dopravy není správním orgánem, který by měl rozhodovat o povolení staveb vodních děl. Nad to je zjevné, že odvodnění komunikace je potvrzeno souhlasnými stanovisky podle § 17 vodního zákona (mobilní norná stěna je pouze u objektu SO 117). Objekty jsou součástí stavby dálnice, ale nejsou součástí napadeného rozhodnutí. Tudíž je zjevné, že ani nemohlo dojít k zasažení do práv odvolatelů, jestliže bude o těchto objektech dále rozhodováno, kde budou moci svá práva uplatňovat. Námítky byly proto na str. 221 a 222 v souladu se zákonem vypořádány. Je třeba zopakovat, že požadavek závazných stanovisek je převzat do podmínek napadeného rozhodnutí, a tyto jsou tak pro stavebníka závazné. K otázce etapizace lze odkázat na předchozí vypořádání, zejména bod 1. Pokud jde o vyrozumění odvolatelů, lze plně odkázat na vypořádání bodu 2. Rozkladová komise i zde plně odkazuje na vypořádání obsahově obdobné námítky k bodu 10 rozkladu spolku Egeria. Námitka nebyla shledána důvodnou.

Ad 11. Nesplnění podmínek závazného stanoviska EIA k vlivům prioritního dopravního záměru na životní prostředí

Dle názoru odvolatelů chybí v projektové dokumentaci uvedení, jak se stavebník vypořádal s plněním podmínek stanoviska EIA. Ministerstvo dopravy považuje podmínky za splněné, jelikož stavebník v rámci projektové dokumentace doložil Analýzu plnění podmínek orgánů ochrany životního prostředí. Odvolatelé namítají nepřezkoumatelnost rozhodnutí, neboť ministerstvo údajně spoléhá na tuto Analýzu, se kterou se odvolatelé údajně nemohli seznámit a ani se k ní vyjádřit.

Odvolatelé zcela opomíjejí, že požadavky tohoto závazného stanoviska byly do podmínek rozhodnutí převzaty, viz zejména podmínka č. 36 (nyní nově jako č. 35) výrokové části, dále viz Související dokumentace (Hluková studie, Geodetické podklady, Analýza vlivu staveb na životní prostředí, splnění požadavků EIA aj.). Vypořádání námítky na str. 209 je tak plně v souladu se

zákonem. Ze spisu se pak časové návaznosti jeví jako logické a jasné (pokud ZS vyvolalo potřebu změny DSP, lze zohlednění této skutečnosti nalézt v rámci navazující související přílohy; v dané věci byla vydána souhlasná stanoviska, která tak potvrdila soulad mj. DSP s DÚR). Rozkladová komise zde plně odkazuje na vypořádání obsahově obdobné námítky k bodu 11 rozkladu spolku Egeria. Námitka nebyla shledána důvodnou.

Ad 12. Nesplnění podmínek stanoviska EIA – použití nízkohlučného asfaltu

Dle odvolatelů projektová dokumentace povolené stavby neplní podmínky závazného stanoviska EIA.

Vypořádání námítky správním orgánem na str. 209 je plně v souladu se zákonem, jestliže povinnost použití nízkohlučného asfaltu je uvedena ve stanovisku EIA kde toto je, jak bylo uvedeno, zahrnuto jako podmínka do výrokové části napadeného rozhodnutí. Další námitka směřující k tomu, že podklady rozhodnutí obsahují část „G“, avšak odvolatelé ji nemohli najít, přestože je součástí spisu, nelze klást správnímu orgánu k tíži. Rovněž námitka týkající se skladby vozovky na mostech a nízkohlučného asfaltu byla vypořádána na str. 172 napadeného rozhodnutí (viz též Související dokumentace, která obsahuje podklady k návrhu, kde se odvolatel mohl s podklady seznámit v rámci seznámení se s podklady rozhodnutí). Rozkladová komise zde plně odkazuje na vypořádání obsahově obdobné námítky k bodu 12 rozkladu spolku Egeria. Námitka nebyla shledána důvodnou.

Ad 13. Nesplnění podmínek stanoviska EIA – propustky migrační trasy.

Lze plně odkázat na vypořádání námítky č. 11 a 12; tato námitka byla vypořádána úplně a v souladu se zákonem na str. 209 a 210 napadeného rozhodnutí. Propustky migračních cest jsou obsaženy mj. v příloze G Související dokumentace. Požadavky závazného stanoviska byly přejaty do napadeného rozhodnutí a jsou závazné. Rozkladová komise zde rovněž plně odkazuje na vypořádání obsahově obdobné námítky k bodu 13 rozkladu spolku Egeria. Námitka nebyla shledána důvodnou.

Ad 14. Maření podmínek stanoviska EIA – omezení tranzitu nákladní dopravy.

Odvolatelé nesouhlasí s projektovou dokumentací, jelikož neobsahuje dopravní značení omezení nákladní dopravy, přestože tuto podmínku obsahovalo stanovisko EIA. Odvolatelé namítají, že postup stavebníka, kdy fází jednotlivé části celkového záměru dálnice, fakticky činí podmínku neproveditelnou. Ministerstvo se tedy podle nich neřídilo principem předběžné opatrnosti a nechránilo veřejný zájem.

Námitka je irelevantní, neboť nesprávně interpretuje podmínku č. 14, která podle stanoviska EIA znamená, že místní úprava bude stanovena před zprovozněním stavby. Odvolatelé tak konstruují absurdní závěr, že nebude stavba realizována, resp. že nemůže být realizována v etapách či fázích, o což opírají i tuto námitku týkající se staveb D4902.1, podmínky č. 14 a místní úpravy. Je zjevné, že etapizace, jak již bylo vysvětleno, je možným a zákonem předpokládaným postupem. Vypořádání námítky správním orgánem tak proběhlo v souladu se zákonem, viz str. 210-211 napadeného rozhodnutí. Ostatně je zjevné, že cílem stavebníka je realizace dálnice jako celku. Dále je zjevné, že námitka tohoto typu vybočuje z námitkové sféry odvolatelů vymezené zákonem, jestliže jde o dopravní značení. Rozkladová komise zde plně odkazuje na vypořádání obsahově obdobné námítky k bodu 14 rozkladu spolku Egeria. Námitka nebyla shledána důvodnou.

Ad 15. Vypořádání námítky k neproveditelnosti podmínky omezení nákladní dopravy.

Ministerstvo se podle odvolatelů nedostatečně vyjádřilo k omezení nákladní dopravy a nezabývalo se tím, jak bude tato podmínka po povolení stavby právně realizovatelná. Odvolatelé nesouhlasí s postupem ministerstva, které porušilo zásadu materiální pravdy, když nezjistilo všechny okolnosti důležité pro ochranu veřejného zájmu, nespolečně pracovalo s dotčenými orgány v rámci zásady dobré správy a nezabývalo se podstatou vznesené námítky.

Obsahově jde o opakovanou podmínku odvolatelů a lze odkázat na její vypořádání v předchozím bodě, kde příslušný požadavek podmínky č. 14 stanoviska EIA byl promítnut do podmínky č. 36 (nově jako č. 35) napadeného rozhodnutí. Vypořádání námítky správním orgánem tak proběhlo v souladu se zákonem, viz str. 211 napadeného rozhodnutí. Jak bylo

řečeno, cílem stavebníka je realizace dálnice jako celku a stanovení místní úpravy dopravního značení bude provedeno před zprovozněním stavby. Rozkladová komise i zde plně odkazuje na vypořádání obsahově obdobné námítky k bodu 15 rozkladu spolku Egeria. Námitka nebyla shledána důvodnou.

Ad 16. Problematika stanoviska EIA z roku 2001.

Odvolatelé namítají, že ministerstvo se nedostatečně vypořádalo s námitkou ohledně nedořešené podmínky stanoviska o posouzení vlivů z roku 2001. Nesouhlasí, že ministerstvo s poukazem na vývoj legislativy považuje podmínku z roku 2001 za irelevantní. Odvolatelé tvrdí, že později vydaná stanoviska EIA (2016, 2019) nemají vliv na plnění podmínek stanoviska původního. Ministerstvo se podle odvolatelů nevyjádřilo k této argumentaci, a proto rozhodlo nepřezkoumatelně.

Správní orgán vypořádal námitku odvolatele na str. 214 v souladu se zákonem. Není na správním orgánu, aby posuzoval požadavky stanoviska EIA podle zákona č. 244/1992 Sb. (presumpce správnosti), jak vyžadují odvolatelé, jestliže požadavky závazného stanoviska Ministerstva životního prostředí jsou promítnuty do napadeného rozhodnutí. Navíc tato závazná stanoviska byla na základě rozkladů podrobena dokonce dvakrát přezkumu ze strany ministra životního prostředí a následně potvrzena jako zákonná a věcně správná.

Rozkladová komise proto i zde plně odkazuje na vypořádání obsahově obdobné námítky k bodu 16 rozkladu spolku Egeria. Námitka nebyla shledána důvodnou.

Ad 17. a 18 Nesplnění podmínky souhlasu s odnětím půdy ze ZPF; Rozprostírání ornice

Odvolatelé namítají nesplnění podmínky, jelikož orgán ochrany ZPF měl být srozuměn mj. s konkrétními pozemky pro rozprostření skryvek. Odvolatelé nesouhlasí s relativizováním závazného stanoviska ze strany ministerstva, když mu stačilo, že se dotčený orgán spokojil s absencí parcelních čísel konkrétních pozemků. Ve stavebním řízení namítali, že rozprostření ornice na zemědělské pozemky mimo zábor stavby zasahuje do základních podmínek ochrany zvláště chráněných druhů živočichů a stavebník nedisponuje pro tuto činnost výjimkou. V rozkladu pak nesouhlasí s vypořádáním této námítky, jelikož není zřejmé, jak ministerstvo došlo ke svým závěrům – vypořádání je dle jejich názoru nepřezkoumatelné. Dále namítají, že tvrzení ministerstva, že k rozprostření dojde jen na orné půdě, je v rozporu se zásadou materiální pravdy, jelikož dokument v obsahu spisu uvádí i jiné druhy pozemků.

První námitka ohledně nesplnění podmínky souhlasu s odnětím půdy ze ZPF směřuje primárně do územního rozhodnutí a je tak irelevantní. Dále je třeba uvést, že požadavky závazného stanoviska byly zohledněny (viz podmínka č. 35 nově č. 34 napadeného rozhodnutí). Námitka k rozprostírání ornice byla úplně a v souladu se zákonem vypořádána na str. 215 napadeného rozhodnutí (problematika skryvek). Pokud jde o ukládání ornice, ty nejsou předmětem řízení o povolení stavby (souhlas vydalo MŽP a ukládání je prováděno pod tzv. ekodozorem). Rozkladová komise zde rovněž odkazuje na vypořádání obsahově obdobné námítky k bodům 17 a 18 rozkladu spolku Egeria. Námitky nebyly shledány důvodnými.

Ad 19. Nedostatky žádosti stavebníka

Odvolatelé ve stavebním řízení namítali, že k žádosti stavebníka nebyly přiloženy situační výkresy, které jsou nedílnou součástí povinně připojovaného územního rozhodnutí. V rozkladu tvrdí (stejně jako předchozí odvolatelé), že ministerstvo stranilo stavebníkovi a přehlíželo splnění jeho procesní povinnosti. V důsledku toho se pak odvolatelé nemohli seznámit s podkladem pro rozhodnutí. Tímto byli zkráceni na právu podat věcné námítky proti souhlasu obecného stavebního úřadu dle § 15 odst. 2 stavebního zákona.

Rozkladová komise zde plně odkazuje na vypořádání obsahově obdobné námítky k bodu 19 rozkladu spolku Egeria. Tj., namítaná nutnost připojit situační výkresy, jestliže bylo mezi podklady napadeného rozhodnutí územní rozhodnutí, není požadavkem zákona (a spis obsahuje územní rozhodnutí v obvyklém rozsahu) a námitka byla správním orgánem v tomto duchu na str. 215 napadeného rozhodnutí řádně vypořádána. Tato námitka je proto nedůvodná.

Ad 20. Nedostatek identifikačních údajů v Průvodní zprávě

Odvolatelé ve stavebním řízení namítli, že v Průvodní zprávě nebyly uvedeny údaje o autorizaci jediného jmenovaného projektanta a chyběly údaje ostatních projektantech. V rozkladu nesouhlasí s názorem, že námitka je bezpředmětná, jelikož vybočuje z jejich námitkové sféry. Projektovou dokumentaci v období po námitkách stavebník o tyto údaje aktualizoval, avšak odvolatelé nesouhlasí s tím, že byli údajně o aktualizaci řádně informováni.

Uvedená námitka je bezpředmětná, neboť podklady byly ve smyslu námítky před vydáním napadeného rozhodnutí doplněny. Rovněž námitka nemožnosti vyjádřit se k podkladům, resp. absence spolupráce správního orgánu, jak již bylo uvedeno, je bezpředmětná, neboť odvolatelé měli možnost se seznámit s podklady rozhodnutí. Námitka byla v souladu se zákonem vypořádána na str. 202–203 napadeného rozhodnutí Rozkladová komise tak dále odkazuje na vypořádání obsahově obdobné námítky k bodu 20 rozkladu spolku Egeria s tím, že je rovněž nedůvodná.

Ad 21. Nesprávný termín zahájení stavby v Průvodní zprávě

Odvolatelé ve stavebním řízení namítli, že v Průvodní zprávě byl nesprávně stanoven termín zahájení stavby (na 2019). V rozkladu tvrdí, přestože je termín orientační, že projektová dokumentace musí zohledňovat podmínku z rozhodnutí o výjimce (které ukládá, že stavba musí být zahájena od poloviny září do konce března). Z tohoto důvodu je rozhodnutí v rozporu s veřejným zájmem. Kromě toho odvolatelé nesouhlasí, s tím že byli o aktualizaci termínu řádně informováni.

Rozkladová komise i zde odkazuje na vypořádání obsahově obdobné námítky k bodu 21 rozkladu spolku Egeria. Tzn., že tato námitka byla již správním orgánem úplně a v souladu se zákonem vypořádána na str. 203 napadeného rozhodnutí, navíc termín zahájení stavby je v Průvodní zprávě toliko orientačním a z důvodů procesních nebyl dodržen, avšak to nezpůsobuje nezákonnost napadeného rozhodnutí. Konečně nelze pominout ani to, že tato stavba již byla zahájena a v současné době se nachází ve vysokém stupni rozestavěnosti. Námitka je tak za této situace zcela bezpředmětná.

Ad 22. Nezištění budoucích účinků stavby.

Odvolatelé ve stavební řízení namítli, že povolovaná stavba nebude de facto funkční do realizace následujícího úseku (ten nemá dosud územní rozhodnutí). Funkční stavba nebude ani v provizorní variantě, jelikož provizorní napojení také není umístěno. Odvolatelé nesouhlasí s argumentací ministerstva a považují jeho postup za rozporný s účelem ustanovení § 111 odst. 2 stavebního zákona – ministerstvo tedy nezjistilo účinky budoucího užívání stavby a porušilo zásadu materiální pravdy a nezjistilo všechny okolnosti pro ochranu veřejných zájmů.

Námitka směřující k porušení § 111 stavebního zákona je nedůvodná, neboť odvolatelé mylně považují etapizaci za zakázaný postup. Naopak, jak již bylo vyloženo shora, etapizace (či fázování) je postupem zákonem aprobovaný a nepředstavuje zakázaný způsob, jestliže nad to stavební objekty, které jsou napadeným rozhodnutím povolovány, představují nosnou a podstatnou část dopravní stavby. Rozkladová komise tak i zde odkazuje na vypořádání obsahově obdobné námítky k bodu 22 rozkladu spolku Egeria.

Ad 23. Námitka proti fázování povolovacích procesů – odlučovače

Odvolatelé ve stavebním řízení rozporovali obsah technické zprávy o ochraně vodních zdrojů, zejména nesouhlasí s nezahrnutím odlučovačů ropných látek, příp. jejich vyloučení do samostatného řízení. V rozkladu se pak neztotožňují s vypořádáním námitek a považují je za nepřezkoumatelné. V zásadě zde opakují námítky proti praxi fázování povolovacích procesů – odvolatelé mají ve stavebním řízení poslední možnost vyjádřit se k otázce nezajištění čištění srážkových vod.

Názor odvolatelů a jejich argumentace je mylná, neboť Ministerstvo dopravy není správním orgánem, který by měl rozhodovat o povolení vodních děl (kupř. stavební objekty C 317 a C 328). Nad to je zjevné, že odvodnění komunikace je potvrzeno souhlasnými stanovisky podle § 17 vodního zákona. Objekty jsou součástí stavby dálnice, ale nejsou součástí napadeného rozhodnutí. Tudíž je zjevné, že ani nemohlo dojít k zasažení do práva odvolatelů, jestliže bude o těchto objektech dále rozhodováno, kde budou moci eventuálně svá práva uplatňovat. Námitky

byly proto na str. 205 napadeného rozhodnutí v souladu se zákonem vypořádány. Rozkladová komise i zde plně odkazuje na vypořádání obsahově obdobné námítky k bodu 23 rozkladu spolku Egeria, když ani tato námitka tak nebyla shledána důvodnou.

Ad 24. Námitka proti fázování povolovacích procesů – retenční nádrže

Odvolatelé ve stavebním řízení namítli, že projektovou dokumentací předpokládané retenční nádrže pro odtok povrchových vod nejsou umístěny, ani nejsou předmětem řízení. Odvolatelé v duchu ostatních námítek v rozkladu nesouhlasí s nezahrnutím těchto stavebních objektů do řízení (fázování) a neztotožňují se s vypořádáním ministerstva, jelikož to argumentuje na základě deklarací a příslibů stavebníka. Odvolatelé dále vytýkají ministerstvu, že neuvedlo údaje o souhlasu stavebního úřadu, kterým ministerstvo dle vypořádání disponuje a na který se odvolává. Správní orgán si tedy dle odvolatelů neověřil budoucí účinky stavby, nerozhodl přezkoumatelně a porušil zásadu materiální pravdy.

Tato námitka je zaměřena konkrétně na retenční nádrže, ale je obsahově obdobná jako námitka č. 23 a lze tak odkázat na to, co již bylo uvedeno. Tj. odvodnění komunikace, včetně retenčních nádrží, je potvrzeno souhlasnými stanovisky podle § 17 vodního zákona. Objekty retenčních nádrží jsou součástí stavby dálnice, ale nejsou součástí napadeného rozhodnutí. Tudíž je zjevné, že ani nemohlo dojít k zasažení do práv odvolatelů, jestliže bude o těchto objektech dále rozhodováno. Námítky byly proto na str. 205–206 napadeného rozhodnutí vypořádány v souladu se zákonem. Rozkladová komise tak i zde může dále odkázat na vypořádání obsahově obdobné námítky k bodu 24 rozkladu spolku Egeria. Ani tato námitka tak nebyla shledána důvodnou.

Ad 25. Námitka proti certifikaci autorizovaného inženýra

Odvolatelé ve stavebním řízení namítli, že část projektové dokumentace (Celkové vodohospodářské řešení) autorizovala osoba, která nemá oprávnění navrhovat vodohospodářské stavby, ale pouze dopravní stavby. V rozkladu pak nesouhlasí s tím, že by vybočili ze své námitkové sféry (ochrana vod je součástí ochrany životního prostředí) v rozporu s § 114 stavebního zákona. Dále opět nesouhlasí se způsobem, jakým ministerstvo vyrozumělo účastníky o aktualizaci projektové dokumentace.

Podle rozkladové komise je tato námitka bezpředmětná, neboť příslušné podklady před vydáním rozhodnutí byly doplněny. Rozkladová komise tak dále odkazuje na vypořádání obsahově obdobné námítky k bodu 25 rozkladu spolku Egeria.

Ad 26. Nedostatky projektové dokumentace – zaústění stok

Odvolatelé ve stavebním řízení namítli, že projektová dokumentace je rozporná (připouští zároveň zaústění dvou od sebe odlišných stok u objektů odlučovače C 315). V rozkladu pak nesouhlasí s názorem ministerstva, že námitkou překračují svou námitkovou sféru. Namítají nepřezkoumatelnost rozhodnutí a porušení zásady materiální pravdy.

Rozkladová komise tak plně odkazuje na vypořádání obsahově obdobné námítky k bodu 26 rozkladu spolku Egeria. Tato námitka byla plně a v souladu se zákonem vypořádána na str. 206 a 207 napadeného rozhodnutí (zaústění stok je uvedeno v PD, nadbytečné by bylo ji popisovat v textu napadeného rozhodnutí). Tato námitka není proto důvodná.

Ad 27. Nedostatky projektové dokumentace – chybějící hydrotechnické výpočty

Odvolatelé ve stavebním řízení namítli, že projektová dokumentace je bez hydrotechnických výpočtů neúplná a nepřezkoumatelná. V rozkladu pak nesouhlasí s názorem ministerstva, že námitkou překračují svou námitkovou sféru. Dále nesouhlasí se způsobem vyrozumění účastníků o aktualizaci projektové dokumentace a namítají nepřezkoumatelnost, porušení zásady materiální pravdy a zkrácení práva na podání námítek.

Podle rozkladové komise je tato námitka bezpředmětná, neboť i v reakci na ni už byly podklady (hydrotechnický výpočet) před vydáním rozhodnutí doplněny. Námitka byla v souladu se zákonem vypořádána na str. 207 napadeného rozhodnutí. Rozkladová komise tak dále odkazuje na vypořádání obsahově obdobné námítky k bodu 27 rozkladu spolku Egeria.

Ad 28. Nedostatky projektové dokumentace – nejasnost ve Společných zásadách

Odvolatelé ve stavebním řízení uvedli, že projektová dokumentace nedodržuje společné zásady v příloze č. 8 vyhlášky č. 146/2008 Sb. (propustky nejsou vedeny jako samostatné stavební objekty a chybí k nim tak samostatná dokumentace). V rozkladu pak nesouhlasí s názorem ministerstva, že námitkou překračují svou námitkovou sféru. Namítají nepřezkoumatelnost rozhodnutí a to, že ministerstvo stranilo stavebníkovi, když nepožadovalo projektovou dokumentaci v souladu s vyhláškou.

Rozkladová komise zde plně odkazuje na vypořádání obsahově obdobné námítky k bodu 28 rozkladu spolku Egeria. Jak bylo uvedeno, tato námitka již byla zcela a v souladu se zákonem vypořádána na str. 207 a 208 napadeného rozhodnutí a jde tak o opakovanou námitku. Projektová dokumentace byla zpracována obvyklým způsobem a obvyklé podobě a tak z ní nelze dovodit její nezákonnost. Lze tak uzavřít, že i tato námitka je nedůvodná.

Ad 29. Nedostatky projektové dokumentace – chybějící provizorní přejezdy

Odvolatelé ve stavebním řízení namítli, že projektová dokumentace neobsahuje Průvodní zprávou předpokládané provizorní zemědělské přejezdy. V rozkladu pak nesouhlasí s názorem ministerstva, že námitkou překračují svou námitkovou sféru. Namítají nepřezkoumatelnost rozhodnutí, porušení zásady materiální pravdy a to, že ministerstvo stranilo stavebníkovi, když nepožadovalo kompletní a přehlednou projektovou dokumentaci.

Rozkladová komise zde plně odkazuje na vypořádání obsahově obdobné námítky k bodu 29 rozkladu spolku Egeria. Stejně jako v předchozím případě, i tato námitka byla plně a v souladu se zákonem vypořádána na str. 208 napadeného rozhodnutí a jde o opakovanou námitku. Přejezdy byly obsaženy v DÚR, avšak postupem času již nejsou s ohledem na komplexní pozemkové úpravy třeba. Ani v takovém případě pak není na závadu, jestliže jsou tyto (dočasné) přejezdy v PD zakresleny (tyto nevyžadují zvláštního povolení). I proto je tato námitka zcela bezpředmětná.

Ad 30. Nedostatky projektové dokumentace – chybějící kapitola

Odvolatelé ve stavebním řízení vytýkali nedostatek projektové dokumentace vzhledem k vyhlášce č. 146/2008 Sb., kdy zde chybí podkapitola 8.2 o technickém popisu jednotlivých objektů a jejich součástí. V rozkladu pak nesouhlasí s názorem ministerstva, že námitkou překračují svou námitkovou sféru a dále se způsobem vyznění účastníků o aktualizaci projektové dokumentace. Namítají zkrácení práva na podání námitek a to, že ministerstvo stranilo stavebníkovi, když nepožadovalo kompletní projektovou dokumentaci.

Námitka je obsoletní, neboť v duchu této námítky (zejména hydrotechnický výpočet) byly podklady před vydáním rozhodnutí doplněny. Rozpor s vyhláškou č. 146/2008 Sb. tak není dán, jestliže projektová dokumentace obsahuje předepsané náležitosti. Namítaný absentující popis SO je obsahem již první přílohy SO (jednotlivé TZ k jednotlivým objektům), a proto nemusí být součástí průvodní zprávy. Proto byla námitka byla v souladu se zákonem vypořádána na str. 215 a 216 napadeného rozhodnutí. Navíc tato námitka zjevně překračuje námitkovou sféru odvolatelů jako dotčené veřejnosti. Pokud jde o projektovou dokumentaci jako celek, nejeví se jako vadná co do zákonných požadavků. Rozkladová komise přitom plně odkazuje na vypořádání obsahově obdobné námítky k bodu 30 rozkladu spolku Egeria. Tato námitka je nedůvodná.

Ad 31. Nedostatky projektové dokumentace – část o splnění požadavků dotčených orgánů

Odvolatelé ve stavebním řízení rozporovali způsob, jak se projektová dokumentace vypořádala s předepsanou částí Průvodní zprávy týkající se splnění požadavků dotčených orgánů. Tato část obsahuje pouze obecnou větu, že stavba splňuje všechny podmínky dotčených orgánů. To je dle odvolatelů nedostatečné a nepřezkoumatelné. V rozkladu odvolatelé nesouhlasí s tím, že požadavky jsou vyjádřeny ve výroku příslušných rozhodnutí. Dle odvolatelů také musí projektant dle § 159 odst. 3 stavebního zákona pracovat v součinnosti s dotčenými orgány. Dále i zde opakují, že došlo ke zkrácení práva na podání námitek a ministerstvo stranilo stavebníkovi, když nepožadovalo kompletní projektovou dokumentaci.

Rozkladová komise plně odkazuje na vypořádání obsahově obdobné námítky k bodu 31 rozkladu spolku Egeria. Tato námitka vychází z mylného pochopení podmínek napadeného

rozhodnutí. Jestliže napadené rozhodnutí obsahuje podmínky, tyto podmínky jsou pro stavebníka závazné a jsou na něm vymahatelné. Z těchto důvodů námitka odvolatele stojí na mylných předpokladech a je lichá. Požadavkům dotčených orgánů se napadené rozhodnutí věnuje, vychází z nich a ukládá podmínky stavebníkovi. Pokud jde o práva odvolatelů stran možnosti seznámení se s podklady a možnosti podat námitky, nebylo do nich zasaženo a lze plně odkázat na vypořádání k bodu 2 rozkladu. Pokud jde o projektovou dokumentaci jako celek, nejeví se jako vadná co do zákonných požadavků. Tuto námitku neshledala rozkladová komise důvodnou.

Ad 32. Nedostatky projektové dokumentace – chybějící hydrologické údaje

Odvolatelé ve stavebním řízení vytýkali, že projektové dokumentaci chybí v příloze č. 8 vyhlášky č. 146/2008 Sb. vyžadovaná část Průvodní zprávy o hydrologických údajích. V rozkladu pak odvolatelé nesouhlasí s tím, že absence těchto údajů byla přiměřená projektu stavby a znamená tedy rozpor projektové dokumentace s právními předpisy. Ministerstvo porušilo ustanovení § 111 odst. 1 písm. b) stavebního zákona, když neověřilo úplnost projektové dokumentace. Dále odvolatelé namítají porušení zásady materiální pravdy a nezjištění všech okolností důležitých pro ochranu veřejného zájmu.

Námitka odvolatelů, že v Průvodní zprávě chybí oddíl 3. a písmeno g) podle přílohy č. 8 uvedené vyhlášky, je podle rozkladové komise bezpředmětná. To, zda jsou některé části uvedeny, se odvíjí podle povahy věci, resp. zda jsou splněny předpoklady pro to, aby dané písmeno bylo obsahem projektové dokumentace. V daném případě, stejně jako u „plavebních podmínek“ nepřipadají další kategorie v úvahu. Nadto je třeba uvést, že případným orgánem, který by mohl upravit doložené doklady, je vodoprávní úřad, jinak řečeno, vodoprávním úřadem, ale i ostatními příslušnými orgány, bylo hydrologické a hydrometeorologické řešení v souladu s § 17 vodního zákona schváleno. Z toho plyne, že námitky, které byly vypořádány na str. 252, byly vypořádány v souladu se zákonem. Dále tato námitka navíc překračuje námitkovou sféru odvolatelů vymezenou jim zákonem. Pokud jde o projektovou dokumentaci jako celek, nejeví se jako vadná co do zákonných požadavků. Dále i zde lze odkázat na vypořádání námitek k bodům 28 a 30 spolku Egeria. Tyto námitky tak nebyly shledány důvodnými.

Ad 33. Nedostatky projektové dokumentace – členění stavby

Odvolatelé ve stavebním řízení vytýkali, že projektové dokumentaci chybí v příloze č. 8 vyhlášky č. 146/2008 Sb. vyžadovaná část Průvodní zprávy o členění stavby na stavební objekty a provozní soubory. V rozkladu pak nesouhlasí s názorem ministerstva, že námitkou překračují svou námitkovou sféru, dále namítají porušení zásady materiální pravdy a nepřezkoumatelnost rozhodnutí.

Námitka byla úplně a v souladu se zákonem vypořádána na str. 252 napadeného rozhodnutí. Je zjevné, že odvolatelé zde přesahují svoji námitkovou sféru, jestliže nevymezují veřejný zájem, resp. zájem chráněný spolkem, do kterého bylo (či alespoň mohlo být) zasaženo. Dále pak lze věcně uvést, že tvrzení odvolatelů ohledně nedostatků PD je mylné, neboť členění stavby je obsaženo v projektové dokumentaci (v koordinační situaci stavby i v textu). Z jejich strany se tak zjevně jedná o výklad zákona proti jeho smyslu a účelu. Jak již bylo uvedeno, pokud jde o projektovou dokumentaci jako celek, nejeví se jako vadná co do zákonných požadavků. Rozkladová komise tak i zde může odkázat na vypořádání obsahově obdobné námitky k bodu 33 rozkladu spolku Egeria s tím, že i tato námitka je nedůvodná.

Ad 34. Nedostatky projektové dokumentace – chybějící kapitoly oddílu č. 13

Odvolatelé ve stavebním řízení vytýkali, že projektové dokumentaci chybí v příloze č. 8 vyhlášky č. 146/2008 Sb. vyžadovaná část Průvodní zprávy o vlivu stavby a provozu na životní prostředí. V rozkladu pak namítají nepřezkoumatelnost rozhodnutí, jelikož z vypořádání námitky není jasné, kde se vyhláškou vyžadované údaje v projektové dokumentaci nacházejí. Dále namítají porušení zásady materiální pravdy, ministerstvo údajně stranilo stavebníkovi, když nepožadovalo kompletní projektovou dokumentaci. Odvolatelé v rozkladu také vytýkají, že ministerstvu postačil dokument „Analýza plnění podmínek orgánů životního prostředí“, se kterou se odvolatelé nemohli seznámit. Tato Analýza dle jejich názoru nemůže nahradit vyhláškou vyžadované chybějící údaje Průvodní zprávy. Také proto je rozhodnutí nepřezkoumatelné.

Námítka byla úplně a v souladu se zákonem vypořádána na str. 255 napadeného rozhodnutí. Je zjevné, že odvolatelé zde přesahují svoji námitkovou sféru, jestliže nevymezení veřejný zájem, resp. zájem chráněný spolkem, do kterého bylo (či alespoň mohlo být) zasaženo. Dále pak lze věcně uvést, že uvedené podklady jsou obsaženy v části G Související dokumentace; nelze dávat k tíži správnímu orgánu, jestli se s těmito podklady odvolatelé neseznámili, ač se s nimi seznámit mohli (z jejich neznalosti pak dovozují jejich absenci). Pokud jde o projektovou dokumentaci jako celek, nejeví se jako vadná co do zákonných požadavků. Podobně jako u vypořádání obsahově obdobné námítky k bodu 28 rozkladu spolku Egeria lze uzavřít, že ani tato námitka není nedůvodná.

Ad 35. Nedostatky projektové dokumentace – chybějící kapitoly oddílu č. 14

Odvolatelé ve stavebním řízení vytýkali, že v projektové dokumentaci chybí v příloze č. 8 vyhlášky č. 146/2008 Sb. vyžadovaná část Průvodní zprávy o požadavcích na bezpečnost. V rozkladu pak odvolatelé nesouhlasí s tím, že by absence těchto údajů byla přiměřená projektu stavby a znamená tedy rozpor projektové dokumentace s právními předpisy.

Námítka byla úplně a v souladu se zákonem vypořádána na str. 255 napadeného rozhodnutí. Stejně jako v předchozích případech odvolatelé zjevně přesahují svoji námitkovou sféru. Lze uvést, že uvedené podklady jsou obsaženy v DSP (a byly schváleny příslušnými orgány) a nelze tak dávat k tíži správnímu orgánu, že se s těmito podklady odvolatelé neseznámili, ač mohli. Pokud jde o projektovou dokumentaci jako celek, nejeví se jako vadná z hlediska zákonných požadavků. Rozkladová zde stejně jako při vypořádání obsahově obdobné námítky k bodu 35 rozkladu spolku Egeria uzavírá, že tato námitka je nedůvodná.

Ad 36. Nedostatky projektové dokumentace – nedostatek Situace stavby (měřítko)

Odvolatelé ve stavebním řízení vytýkali, že koordináční výkres Situace stavby má příliš hrubé měřítko a je tedy v rozporu s předepsaným měřítkem dle přílohy č. 8 vyhlášky č. 146/2008 Sb. V rozkladu nesouhlasí s názorem ministerstva, že tím překračují svou námitkovou sféru, dále namítají porušení zásady materiální pravdy a to, že ministerstvo údajně stranilo stavebníkovi, když nepožadovalo kompletní projektovou dokumentaci.

Námítka byla úplně a v souladu se zákonem vypořádána na str. 256 napadeného rozhodnutí. Pokud jde o namítané měřítko, tak věcně nejde v daném případě o skutečnost, která zakládá nezákonnost nebo nesprávnost rozhodnutí (obecně nebude zpravidla působit ani takové pochybnosti založit) vzhledem k tomu, že situace a její jednotlivé detaily jsou patrné. Pokud jde o projektovou dokumentaci jako celek, nejeví se jako vadná co do zákonných požadavků. Opět lze pak plně odkázat na vypořádání obsahově obdobné námítky k bodu 36 rozkladu spolku Egeria, přičemž podle rozkladové komise i tato námitka je nedůvodná.

Ad 37. Nedostatky projektové dokumentace – nedostatek Situace stavby (hranice pozemků a p. č.)

Odvolatelé ve stavebním řízení vytýkali, že koordináční výkres Situace stavby postrádá vyznačení hranic pozemků a jejich parcelních čísel (v rozporu s přílohou č. 8 vyhlášky č. 146/2008 Sb.). V rozkladu nesouhlasí s názorem ministerstva, že námítkou překračují svou námitkovou sféru. Dále nesouhlasí s tím, že ministerstvo argumentuje záborovým elaborátem (další částí projektové dokumentace, ke které jim bylo znemožněno se vyjádřit). Konečně odvolatelé opět namítají porušení zásady materiální pravdy tím, že ministerstvo údajně stranilo stavebníkovi, když nepožadovalo kompletní projektovou dokumentaci.

Námítka byla plně a v souladu se zákonem vypořádána na str. 257 napadeného rozhodnutí. Pokud jde o namítané nevyznačení hranic pozemků a p. č., tak lze odkázat na kompletní záborový elaborát (viz příloha G Související dokumentace), který poskytuje dostatečný podklad k rozhodnutí. Členění příloh v daném případě není skutečností, která by zakládala nezákonnost nebo nesprávnost napadeného rozhodnutí (obecně nebude zpravidla působit ani takové pochybnosti založit) vzhledem k tomu, že obsahuje zákonné náležitosti. Pokud jde o projektovou dokumentaci jako celek, nejeví se jako vadná co do zákonných požadavků. Lze rovněž odkázat na vypořádání obsahově obdobné námítky k bodu 37 rozkladu spolku Egeria, přičemž i tato námitka je nedůvodná.

Ad 38. Nedostatky projektové dokumentace – nedostatek Situace stavby (ochranná pásma)

Odvolatelé ve stavebním řízení vytýkali, že koordinální výkres Situace stavby postrádá legendu k zakreslení ochranných pásem (v rozporu s přílohou č. 8 vyhlášky č. 146/2008 Sb.). V rozkladu pak namítají nepřezkoumatelnost a nesrozumitelnost tohoto výkresu. Dále namítají, že ministerstvo údajně stranilo stavebníkovi, když nepožadovalo kompletní projektovou dokumentaci.

Námítka byla vypořádána na str. 257 napadeného rozhodnutí. Pokud jde o namítané vady koordinálního výkresu Situace stavby (zakreslení ochranných pásem (v rozporu s přílohou č. 8 vyhlášky 146/2008 Sb.)), tak lze odkázat na DSP (text i výkres), který uvedená ochranná pásma obsahuje se všemi náležitostmi, kde tato DSP není v rozporu s uvedenou vyhláškou ani v tomto bodě. Členění příloh v daném případě není skutečností, která by zakládala nezákonnost nebo nesprávnost napadeného rozhodnutí (obecně nebude zpravidla způsobilá ani takové pochybnosti založit) vzhledem k tomu, že obsahuje zákonné náležitosti. Pokud jde o projektovou dokumentaci jako celek, nejví se jako vadná co do zákonných požadavků. Rozkladová komise plně odkazuje na vypořádání obsahově obdobné námítky k bodu 38 rozkladu spolku Egeria s tím, že i tato námítka je nedůvodná.

Ad 39. Nedostatky projektové dokumentace – nedostatek Situace stavby (obvod staveniště)

Odvolatelé ve stavebním řízení namítli, že koordinální výkres Situace stavby postrádá zakreslení obvodu staveniště (v rozporu s přílohou č. 8 vyhlášky č. 146/2008 Sb.). V rozkladu pak nesouhlasí s názorem ministerstva, že námítkou překračují svou námítkovou sféru. Dále namítají nepřezkoumatelnost a nesrozumitelnost tohoto výkresu a opět i to, že ministerstvo stranilo stavebníkovi, když nepožadovalo kompletní projektovou dokumentaci.

Námítka byla úplně a v souladu se zákonem vypořádána na str. 257 a 258 napadeného rozhodnutí. Pokud jde o namítané vady projektové dokumentace ohledně obvodu staveniště, tak lze odkázat na DSP (text i výkres), zejména lze odkázat na situaci v příloze E Zásady organizace výstavby a záborový elaborát, kde DSP obsahuje všechny zákonné náležitosti. Členění příloh v daném případě není skutečností, která by zakládala nezákonnost nebo nesprávnost napadeného rozhodnutí (obecně nebude zpravidla způsobilá ani takové pochybnosti založit) vzhledem k tomu, že obsahuje zákonné náležitosti. I zde lze pak plně odkázat na vypořádání obsahově obdobné námítky k bodu 39 rozkladu spolku Egeria. Rozkladová komise tak ani tuto námítku neshledala důvodnou.

Ad 40. Nedostatky projektové dokumentace – nedostatek Situace stavby (přístupy stavby)

Odvolatelé ve stavebním řízení namítli, že koordinální výkres Situace stavby postrádá zakreslení přístupů na stavbu a připravované stavby jiných stavebníků (v rozporu s přílohou č. 8 vyhlášky č. 146/2008 Sb.). V rozkladu pak namítají nesrozumitelnost a neúplnost výkresu, stranění ministerstva stavebníkovi tím, že nepožadovalo kompletní projektovou dokumentaci.

Námítka byla v souladu se zákonem vypořádána na str. 258 napadeného rozhodnutí. Pokud jde o namítané vady projektové dokumentace ohledně přístupů stavby, tak lze poukázat zejména na situaci v příloze E Zásady organizace výstavby, ze které je patrné, že projektová dokumentace obsahuje tyto přístupy stavby, a tak není ani v tomto směru vadná. Ostatně ani členění příloh v daném případě není skutečností, která by zakládala nezákonnost nebo nesprávnost napadeného rozhodnutí (obecně nebude zpravidla způsobilá ani takové pochybnosti založit) vzhledem k tomu, že obsahuje zákonné náležitosti. I zde lze tak odkázat na vypořádání obsahově obdobné námítky k bodu 40 rozkladu spolku Egeria, přičemž ani zde neshledala rozkladová komise tuto námítku důvodnou.

Ad 41. Nedostatky projektové dokumentace – nedostatek Situace stavby (zákresy stavebních objektů)

Odvolatelé ve stavebním řízení namítli, že koordinální výkres Situace stavby postrádá zakreslení některých stavebních objektů (v rozporu s přílohou č. 8 vyhlášky č. 146/2008 Sb.). Odvolatelé v rozkladu nesouhlasí s tím, že ministerstvo argumentuje částmi projektové dokumentace, ke kterým jim bylo údajně znemožněno se vyjádřit.

Námítka byla v souladu se zákonem vypořádána na str. 259 napadeného rozhodnutí. Pokud jde o namítané vady projektové dokumentace týkající se zákresů stavebních objektů, lze toliko uvést, že ty stavební objekty, které nejsou zakresleny, nejsou předmětem stavebního řízení. Proto projektová dokumentace z tohoto důvodu nemůže být vadná, ani představovat vadu řízení. (SO 157 a 211 nejsou součástí stavby, byly zrušeny rozhodnutím zastupitelstva obce Zahnašovice.) Rozkladová komise rovněž i zde plně odkazuje na vypořádání obsahově obdobné námítky k bodu 41 rozkladu spolku Egeria. Tato námítka je nedůvodná.

Ad 42. Nedostatky projektové dokumentace – chybějící geodetický koordinační výkres

Odvolatelé ve stavebním řízení namítli, že projektová dokumentace postrádá geodetický koordinační výkres (v rozporu s přílohou č. 8 vyhlášky č. 146/2008 Sb.). Odvolatelé nesouhlasí s tím, že ministerstvo argumentuje částmi projektové dokumentace, ke kterým jim bylo údajně znemožněno se vyjádřit.

Tato námítka je obsoletní, protože podklady byly takto před vydáním rozhodnutí doplněny. Dále pak byla námítka úplně a v souladu se zákonem vypořádána na str. 259 a 260 napadeného rozhodnutí. Lze uvést, že geodetický koordinační výkres je přiložen, a to jako příloha B „Souhrnné řešení stavby“, a tak projektová dokumentace netrpí v tomto ohledu namítanými nedostatky. Pokud se přílohou B „Souhrnné řešení stavby“ odvolatelé neseznámili, přestože je součástí spisu, nelze to klást správnímu orgánu k tíži. Tato námítka navíc překračuje námítkovou sféru odvolatelů zejména co do námítky týkající se soupisu projektantů. Pokud jde o práva odvolatelů stran možnosti seznámení se s podklady a možnosti podat námítky, nebylo do nich zasaženo a lze plně odkázat na vypořádání k bodu 2 jejich rozkladu. I zde lze pak plně odkázat na vypořádání obsahově obdobné námítky k bodu 42 rozkladu spolku Egeria s tím, že i tato námítka je nedůvodná.

Ad 43 Nedostatky projektové dokumentace – chybějící plán na přemístění ornice

Odvolatelé ve stavebním řízení vytkli, že projektová dokumentace postrádá plán přemístění ornice, jehož vypracování bylo uloženo orgánem ochrany zemědělské půdy (vyžadováno jako součást projektové dokumentace přílohou č. 8 vyhlášky č. 146/2008 Sb.). V rozkladu odvolatelé namítají, že vypořádání této námítky se mívá svou podstatou a neřeší absenci plánu přemístění ornice. Dále nesouhlasí s tím, že ministerstvo zmiňuje části projektové dokumentace, ke kterým jim bylo údajně znemožněno se vyjádřit.

Námítka odvolatelů je bezpředmětná, protože v tomto směru byly podklady před vydáním rozhodnutí doplněny. Tato námítka byla vypořádána na str. 259 napadeného rozhodnutí. Pokud jde o namítaný plán přemístění ornice, tento je zpracován (a potvrzen příslušným orgánem Městského úřadu Holešov). Pokud jde o projektovou dokumentaci jako celek, nejeví se jako vadná co do zákonných požadavků. Pokud jde o práva odvolatele stran možnosti seznámení se s podklady a možnosti podat námítky, nebylo do nich zasaženo a lze plně odkázat na vypořádání k bodu 2 jejich rozkladu. I zde lze pak dále odkázat na vypořádání obsahově obdobné námítky k bodu 43 rozkladu spolku Egeria. Podle rozkladové komise rovněž ani tato námítka není důvodná.

Ad 44. Nedostatky projektové dokumentace – použití zrušených norem ČSN

Odvolatelé namítali, že technické zprávy mostů jsou vypracovány na základě obsoletních norem ČSN. V rozkladu nesouhlasí s názorem ministerstva, že námítkou překračují svou námítkovou sféru. Namítají, že ministerstvo mělo z úřední povinnosti ověřit splnění ustanovení § 16 vyhlášky č. 104/1997 Sb., což přezkoumatelně nesplnilo. Námítku odvolatelů ministerstvo rovněž vypořádalo nepřezkoumatelně, jelikož odvolatelé nesouhlasí s aplikací ustanovení § 119 odst. 3 stavebního zákona a s tím, že ministerstvo neuvedlo, jak ustanovení aplikovalo, ani jakou dobu zpracování projektové dokumentace považuje za rozhodnou. Odvolatelé vytýkají, že ministerstvo stranilo stavebníkovi, když nepožadovalo kompletní projektovou dokumentaci. Dále namítají porušení zásady materiální pravdy a nezjištění všech okolností důležitých pro ochranu veřejného zájmu.

Lze pouze zopakovat, že s ohledem na délku správního řízení, resp. přípravu stavby v době přibližně 13 let je zjevné, že některé normy ČSN budou již zrušeny, resp. nahrazeny novými. Požadavek neustálé (formální) změny v podkladech v závislosti na změně technické normy je neudržitelný, když je zjevné, která nová norma nahrazuje původní. Námítky byly

dostatečně vypořádány na str. 261 napadeného rozhodnutí, a to v souladu se zákonem. Navíc je zřejmé, že tato námitka překračuje námitkovou sféru odvolatelů jako dotčené veřejnosti. Pokud jde o práva odvolatelů stran možnosti seznámení se s podklady a možnosti podat námitky, nebylo do nich zasaženo a i zde lze plně odkázat na vypořádání bodu 2 jejich rozkladu, a dále rovněž i na vypořádání obsahově obdobné námitky k bodu 44 rozkladu spolku Egeria. Tato námitka je nedůvodná.

Ad 45. Nedostatky projektové dokumentace – chybějící statické a hydrotechnické posouzení

Odvolatelé ve stavebním řízení namítli, že technické zprávy k mostům postrádají statické a hydrotechnické posouzení (v rozporu s přílohou č. 8 vyhlášky č. 146/2008 Sb.). V rozkladu pak nesouhlasí s názorem ministerstva, že námitkou překračují svou námitkovou sféru. Dále namítají nepřezkoumatelnost a porušení zásady materiální pravdy. Odvolatelé rovněž nesouhlasí s tím, že chybějící výpočty se nacházejí v části G projektové dokumentace (tato část není uvedena v soupisu součástí spisu, ani ji nepředpokládá daná příloha vyhlášky). Odvolatelé také nesouhlasí s tím, že ministerstvo zmiňuje části projektové dokumentace, ke kterým jim bylo údajně znemožněno se vyjádřit.

Námitka odvolatelů, že součástí TZ není statické a hydrologické posouzení neodpovídá skutečnosti, protože tyto podklady byly před vydáním napadeného rozhodnutí doplněny, zejména hydrotechnický výpočet. Pokud jde o statické výpočty k jednotlivým mostům (viz kupř. statický výpočet týkající se mostu SO 225), které potvrdil autorizovaný inženýr pro mostní stavby, podklady rozhodnutí obsahují část „G“ (viz digitální nosič), avšak pokud se s těmito podklady odvolatelé neseznámili, přestože jsou součástí spisu, nelze to klást správnímu orgánu k tíži. Tato námitka byla v rovněž souladu se zákonem vypořádána na str. 262 napadeného rozhodnutí. Je zjevné, že i tato námitka překračuje námitkovou sféru odvolatelů. I v tomto případě lze plně odkázat na vypořádání obsahově obdobné námitky k bodu 45 rozkladu spolku Egeria. Tato námitka je nedůvodná.

Ad 46. Nedostatky projektové dokumentace – použití zrušených norem ČSN II

Odvolatelé ve svých námitkách, podobně jako v případě bodu 44 rozkladu, vytýkají, že technické zprávy mostů jsou vypracovány na základě obsoletních norem ČSN.

Jak již bylo uvedeno k bodu 44, s ohledem na délku správního řízení, resp. přípravu stavby v době přibližně 13 let je zjevné, že některé normy ČSN budou již zrušeny, resp. nahrazeny novými. Požadavek neustálé (formální) změny v podkladech v závislosti na změně technické normy je neudržitelný, když je zjevné, která nová norma nahrazuje původní. Námitky byly vypořádány na str. 262, a to v souladu se zákonem. Rozkladová komise zde plně odkazuje i na vypořádání obsahově obdobné námitky k bodu 46 rozkladu spolku Egeria. Tato námitka je nedůvodná.

Ad 47. Nedostatky projektové dokumentace – chybějící souhlas s odchylkou od normy ČSN

Odvolatelé ve svých námitkách vytýkali, že ve spisu chybí souhlas s použitím řešení odchýlného od normy ČSN, které předpokládá technická zpráva. V rozkladu nesouhlasí s názorem ministerstva, že námitkou překračují svou námitkovou sféru. Dále odvolatelé nesouhlasí s tím, že měli námitku uplatnit v územním řízení, jelikož jim v té době nebyla známa nutnost daného souhlasu.

Jak bylo již uvedeno v předchozích bodech, požadavek neustálé (formální) změny v podkladech v závislosti na změně technické normy je neudržitelný, když je zjevné, která nová norma nahrazuje původní. Dále lze uvést, že dané řešení (dálnice, resp. původně rychlostní silnice) bylo předmětem územního řízení, není tedy předmětem řízení o povolení stavby, a tak tato námitka eventuálně měla být uplatněna v řízení územním. I z toho důvodu je uplatněná námitka bezpředmětná. Rozkladová komise též plně odkazuje na vypořádání obsahově obdobné námitky k bodu 47 rozkladu spolku Egeria. Tato námitka je nedůvodná.

Ad 48. Nedostatky projektové dokumentace – chybějící statické a hydrotechnické posouzení II

Odvolatelé ve stavebním řízení vytýkali, že u stavebních objektů odlučovačů ropných látek (ORL) postrádají statické a hydrotechnické posouzení (v rozporu s přílohou č. 8 vyhlášky č. 146/2008 Sb.). V rozkladu nesouhlasí s názorem ministerstva, že námitkou překračují svou

námítkovou sféru. Dále namítají nepřezkoumatelnost a porušení zásady materiální pravdy, když předmětné výpočty chybí a jsou nahrazeny údajně nedostatečným uvedením, že jde o prefabrikáty a výpočty nejsou nutné. Odvolatelé opět namítají, že ministerstvo stranilo stavebníkovi, když nepožadovalo kompletní projektovou dokumentaci.

Tato námitka je mimoběžná, neboť neuvádí, v čem je zasažen veřejný zájem, a konkrétní dopady na předmět ochrany. Tato námitka byla zcela a v souladu se zákonem vypořádána na str. 264 napadeného rozhodnutí a jde tak o opakovanou námitku. PD byla zpracována obvyklým způsobem a obvyklé podobě, a tak z ní nelze dovodit její nezákonnost. Navíc v duchu této námítky (zejména hydrotechnický výpočet) byly podklady před vydáním rozhodnutí doplněny. Rozpor s vyhláškou č. 146/2008 Sb. tak není dán, jestliže projektová dokumentace obsahuje předepsané náležitosti. Námitky proti objektům ORL jsou nedůvodné, neboť se ukazují jako typizované a nevykazující na první pohled vady, které by znamenaly rozpor se zákonem. Pokud jde o práva odvolatelů stran možnosti seznámení se s podklady a možnosti podat námitky, nebylo do nich zasaženo a lze i zde plně odkázat na vypořádání k bodu 2 jejich rozkladu, a rovněž tak na vypořádání obsahově obdobné námitky k bodu 48 rozkladu spolku Egeria. Tato námitka je nedůvodná.

Ad 49. Nedostatky projektové dokumentace – nedoložení prohlášení o vlastnostech

Odvolatelé ve stavebním řízení uvedli, že u stavebních objektů odlučovačů ropných látek (ORL) chybí prohlášení dle Nařízení EP a Rady (EU) č. 305/2011. V rozkladu nesouhlasí s názorem ministerstva, že námitkou překračují svou námítkovou sféru. Odvolatelé opět uvádějí, že ministerstvo stranilo stavebníkovi, když nepožadovalo kompletní projektovou dokumentaci. Dále namítají porušení zásady materiální pravdy a nezjištění všech okolností důležitých pro ochranu veřejného zájmu.

Tato námitka byla zcela a v souladu se zákonem vypořádána na str. 264 a jde o opakovanou námitku. Pokud jde o práva odvolatelů stran možnosti seznámení se s podklady a možnosti podat námitky, nebylo do nich zasaženo a lze plně odkázat na vypořádání k bodu 2 jejich rozkladů. Pokud jde o projektovou dokumentaci jako celek, nejeví se jako vadná co do zákonných požadavků. Pokud jde o samotné prohlášení, námitka je nedůvodná, neboť se dokládá před realizací staveb. Vzhledem k tomu, že projektová dokumentace netrpí namítanými vadami, není na místě ani námitka údajného stranění stavebníkovi. V dalším lze odkázat na vypořádání námitek k bodům 28 a 30 jejich rozkladu a rovněž na vypořádání obsahově obdobné námitky k bodu 49 rozkladu spolku Egeria. Tato námitka je nedůvodná.

Ad 50. Nedostatky projektové dokumentace – neplnění podmínky rozhodnutí o výjimce

Odvolatelé ve stavebním řízení namítali, že projektová dokumentace neplní podmínku rozhodnutí o výjimce (zajištění suchých migračních cest s hlinitým povrchem). V rozkladu nesouhlasí s názorem ministerstva, že jim nepřísluší ověřovat plnění podmínek jiných orgánů. Dle odvolatelů ministerstvo nespolupracovalo s orgánem ochrany přírody v zájmu dobré správy. Odvolatelé také nesouhlasí s tím, že ministerstvo zmiňuje části projektové dokumentace, ke kterým jim bylo údajně znemožněno se vyjádřit, a rovněž se ministerstvo mylí, pokud považuje stavbu za souladnou s rozhodnutím o výjimce.

Odvolatelé zde zcela opomíjejí skutečnost, že uvedené je obsahem Související dokumentace (Hluková studie, Geodetické podklady, Analýza vlivu staveb na životní prostředí, zejména Analýza splnění požadavků EIA – mostní objekty). Vypořádání námítky na str. 266 napadeného rozhodnutí je v souladu se zákonem. Podklady rozhodnutí obsahují část „G“, resp. část „Související dokumentace“, a pokud se s nimi odvolatelé neseznámili, přestože jsou součástí spisu, nelze to klást správnímu orgánu k tíži. Tato námitka vychází z mylného pochopení podmínek napadeného rozhodnutí. Jestliže napadené rozhodnutí obsahuje podmínky, tyto podmínky jsou pro stavebníka závazné a jsou na něm vymahatelné. Požadavkům dotčených orgánů se napadené rozhodnutí věnuje, vychází z nich a ukládá podmínky stavebníkovi. Dále je zde třeba připomenout, že speciální stavební úřad, který vydal napadené rozhodnutí, není příslušný ke kontrole plnění rozhodnutí jiných správních orgánů; tyto však byly seznámeny s předmětem řízení. I zde lze rovněž odkázat na vypořádání námítky k bodu 2 rozkladu. Pokud jde o námitku proti projektové dokumentaci co do plnění podmínky rozhodnutí o výjimce (zajištění suchých migračních cest s hlinitým povrchem), tyto jsou v souladu s příslušnou právní úpravou

zohledněny. Rozkladová komise rovněž i zde odkazuje na vypořádání obsahově obdobné námítky k bodu 50 rozkladu spolku Egeria. Tato námítka je nedůvodná.

Ad 51. Nesprávné uvedení pozemků ve stavebním povolení

Odvolatelé namítají, že stavební povolení neobsahuje náležitost podle § 18c odst. 1 vyhlášky č. 503/2006 Sb. – tj. musí obsahovat parcelní čísla dotčených pozemků dle katastru nemovitostí. V napadeném rozhodnutí údajně nejsou dotčené pozemky uvedeny a rovněž je u těchto pozemků zaměněno umístění stavby s jejím povolením. Dále byla stavba údajně povolena na pozemcích, které dle katastru neexistují. Odvolatelé také vytýkají, že ve výčtu dotčených pozemků absentují některé dotčené pozemky.

Napadené rozhodnutí obsahuje náležitosti podle vyhlášky č. 503/2006 Sb. co do parc. čísel dotčených pozemků dle katastru nemovitostí. Zásadní je, že parcelní čísla uvedená a citovaná odvolateli jsou shodná s těmi, které byly uvedeny v oznámení o zahájení řízení ze dne 21. března 2019. Dále je třeba upozornit na to, že již nyní probíhají a proběhly komplexní pozemkové úpravy, a tak je zjevné, že číselně nemusí v každý okamžik číselné označení parcel odpovídat, jestliže však věcně jde o totožné pozemky. Tyto změny jsou ostatně v zásadě zachyceny v podkladech rozhodnutí, a tak neseznámení se s těmito podklady ze strany odvolatelů nelze přičítat správnímu orgánu k tíži. I zde lze odkázat na vypořádání obsahově obdobné námítky k bodu 51 rozkladu spolku Egeria. Tato námítka není tedy důvodná.

Ad 52. Nedostatečné osvětlení

Odvolatelé namítají, že dálnice je ve vztahu k území obce Fryšták v rozporu s § 25 vyhlášky č. 104/1997 Sb., podle kterého má být v území obce osvětlena. Odvolatelé tak tvrdí, že ministerstvo neověřilo budoucí účinky užívání stavby v rozporu s § 111 odst. 2 stavebního zákona.

Námítka je nedůvodná, neboť příslušné dotčené orgány byly seznámeny s předmětem řízení a takový rozpor s uvedenou vyhláškou neuplatnily. Vzhledem k tomu, že předmětem osvětlení je zajištění bezpečnosti provozu (zpravidla se takové osvětlení aplikuje na křižovatky v obcích), pak jde navíc o námítku zjevně vybočující z námítkové sféry odvolatelů. V tomto případě lze rovněž odkázat na vypořádání obsahově obdobné námítky k bodu 52 rozkladu spolku Egeria. Tato námítka je nedůvodná.

Ad 53. Neplnění podmínek závazného stanoviska – vegetační úpravy

Odvolatelé namítají, že stavba neplní podmínky závazného stanoviska k zásahu do krajinného rázu. Konkrétně podmínku neplní napadeným rozhodnutím povolené vegetační úpravy. Odvolatelé také nesouhlasí s převzetím podmínky do výrokové části rozhodnutí, jelikož podmínka měla být zpracována do projektové dokumentace.

Vzhledem k tomu, že podmínky závazného stanoviska k zásahu do krajinného rázu byly převzaty do podmínek napadeného rozhodnutí (povolené vegetační úpravy), je tato námítka bezpředmětná. Ostatně jde o podmínku, která bude předmětem kontroly jejího splnění, avšak je to stavebník, který je takovouto podmínkou vázán. Nad to je třeba vyjít z presumpce správnosti příslušných správních aktů, tudíž i z tohoto důvodu je námítka nedůvodná. Rozkladová komise tak plně odkazuje na vypořádání obsahově obdobné námítky k bodu 53 rozkladu spolku Egeria.

Ad 54. Námítky proti závazným stanoviskům Ministerstva životního prostředí

Odvolatelé namítají, že podkladem pro závazné stanovisko Ministerstva životního prostředí byla žádost, která nebyla zveřejněna (v rozporu s ustanovením § 23a odst. 6 zákona č. 100/2001 Sb.). Dále vytýkají, že podkladová DSP je neúplná, vadná a nezákonná. Ministerstvo životního prostředí pochybilo, když při vydání ověřovacího závazného stanoviska nerespektovalo § 9a odst. 4 a 5 zákona č. 100/2001 Sb., neposoudilo kumulativní vlivy se záměrem elektrického vedení a vlivy násypové zeminy, stanovilo neproveditelnou podmínku (viz body 14 a 15 rozkladu), vycházelo z chybného stanoviska podle § 45i zákona č. 114/1992 Sb., a nevzalo v úvahu účinné právní předpisy.

K tomu rozkladová komise uvádí, že na základě podaných rozkladů byla v souladu s § 149 odst. 7 správního řádu napadaná závazná stanoviska přezkoumána příslušným nadřízeným správním orgánem – ministrem životního prostředí. Ministr životního prostředí tyto námítky

neshledal důvodnými, proto závazné stanovisko Ministerstva životního prostředí, odboru posuzování vlivů na životní prostředí a integrované prevence, ze dne 22. listopadu 2016, č. j. 63881/ENV/16, dle ustanovení § 23a odst. 3 zákona č. 100/2001 Sb., (k vlivům prioritního dopravního záměru na životní prostředí), ve znění opravného usnesení ze dne 30. listopadu 2016, č. j. 83639/ENV/16, závazné stanovisko Ministerstva životního prostředí, odboru ekologie krajiny a lesa, ze dne 4. října 2004, č. j. 640/2572/2004 – souhlas dle ustanovení § 9 odst. 6 zákona č. 334/1992 Sb., (z hlediska ochrany půdního fondu) i závazné stanovisko Ministerstva životního prostředí, odboru posuzování vlivů na životní prostředí a integrované prevence ze dne 25. dubna 2019 č. j. MZP/2019/710/1094, k ověření změn prioritního dopravního záměru, byla potvrzena závazným stanoviskem ministra životního prostředí ze dne 18. srpna 2021, č. j. MZP/2021/430/615. Navíc po vrácení věci soudem, jak již bylo uvedeno výše, ministr životního prostředí tato závazná stanoviska k námitkám odvolatelů opětovně přezkoumal a poté je svým závazným stanoviskem ze dne 22. července 2024, č. j. MZP/2024/290/1029, potvrdil jako zákonná a věcně správná.

V dalším pak rozkladová komise plně odkazuje na vypořádání obsahově obdobných námitek k bodu 54 rozkladu spolku Egeria. Tyto námitky tak nebyly shledány důvodnými a rozkladová komise se tak ztotožňuje se závěry ministra životního prostředí.

Ad 55. Námitky proti správním aktům obecného stavebního úřadu

Lze připomenout, že závazná stanoviska, která byla podkladem rozhodnutí, jsou obecně nadána presumpcí správnosti, jejich přezkum nenáleží správnímu orgánu, který vydal napadené rozhodnutí. Závazné stanovisko Městského úřadu Holešov, odboru výstavby, rozvoje a životního prostředí ze dne 30. listopadu 2018, č. j. HOL-33159/2018/SÚ/RS (Souhlas dle § 15 stavebního zákona), ve znění provedeném rozhodnutím o změně závazného stanoviska Městského úřadu Holešov, odboru územního plánování a stavebního řádu, ze dne 14. října 2020, č. j. HOL-29254/2020/SÚ/RS (dle ustanovení § 15 stavebního zákona) bylo potvrzeno závazným stanoviskem Krajského úřadu Zlínského kraje, odboru územního plánování a stavebního řádu, ze dne 13. července 2021, č. j. KUZL 47144/2021. Po vrácení věci soudem bylo i toto závazné stanovisko k námitkám odvolatelů opětovně přezkoumáno. Krajský úřad Zlínského kraje, Odbor Krajský stavební úřad, závazným stanoviskem ze dne 23. srpna 2024, č. j. KUZL 70164/2024, i poté toto závazné stanovisko jako zákonné a věcně správné potvrdil.

Rozkladová komise zde plně odkazuje na vypořádání obsahově obdobných námitek k bodu 55 rozkladu spolku Egeria. Tyto námitky jsou nedůvodné.

Ad 56. Námitky proti koordinovanému závaznému stanovisku Městského úřadu Holešov ze dne 4. července 2017, č. j. HOL-18418/2017/ŽP/VK

Rozkladová komise plně odkazuje na vypořádání obsahově obdobných námitek k bodu 56 rozkladu spolku Egeria. Tyto námitky jsou nedůvodné.

Ad 57. Námitky proti koordinovanému závaznému stanovisku Městského úřadu Holešov ze dne 20. února 2017, č. j. HOL-27247/2016/ŽP/VK

Rozkladová komise plně odkazuje na vypořádání obsahově obdobných námitek k bodu 57 rozkladu spolku Egeria. Tyto námitky jsou nedůvodné.

Ad 58. Námitky proti koordinovanému závaznému stanovisku Městského úřadu Holešov ze dne 21. srpna 2013, č. j. HOL-154/14768/2013/KZS

Rozkladová komise plně odkazuje na vypořádání obsahově obdobných námitek k bodu 58 rozkladu spolku Egeria. Tyto námitky jsou nedůvodné.

Ad 59. Námitky proti rozhodnutí Městského úřadu Holešov ze dne 31. března 2004, č. j. ŽP/3768c/2004/Ba

Rozkladová komise plně odkazuje na vypořádání obsahově obdobných námitek k bodu 59 rozkladu spolku Egeria. Tyto námitky jsou nedůvodné.

Ad 60. Námitky proti závaznému stanovisku Městského úřadu Holešov ze dne 30. listopadu 2018, č. j. HOL-29573/2018/ŽP/ve

Rozkladová plně komise odkazuje na vypořádání obsahově obdobných námitek k bodu 60 rozkladu spolku Egeria. Tyto námítky jsou nedůvodné.

Ad 61. Námítky proti závaznému stanovisku Městského úřadu Holešov ze dne 27. dubna 2015, č. j. HOL-5685/2015/ŽP/Ve

Rozkladová komise plně odkazuje na vypořádání obsahově obdobných námitek k bodu 61 rozkladu spolku Egeria. Tyto námítky jsou nedůvodné.

Ad 62. Námítky proti správním aktům vodoprávního úřadu Magistrátu města Zlín

Rozkladová komise plně odkazuje na vypořádání obsahově obdobných námitek k bodu 62 rozkladu spolku Egeria. Tyto námítky jsou nedůvodné.

Ad 63. Námítky proti koordinovanému závaznému stanovisku Magistrátu města Zlín ze dne 20. prosince 2013, č. j. MMZL 94304/2013

Rozkladová komise plně odkazuje na vypořádání obsahově obdobných námitek k bodu 63 rozkladu spolku Egeria. Tyto námítky jsou nedůvodné.

Ad 64. Námítky proti rozhodnutí Magistrátu města Zlín ze dne 4. února 2015, č. j. MMZL 9213/2015 OŽPaZ-4

Rozkladová komise plně odkazuje na vypořádání obsahově obdobných námitek k bodu 64, resp. 62 rozkladu spolku Egeria. Tyto námítky jsou nedůvodné.

Ad 65. Námítky proti koordinovanému závaznému stanovisku Městského úřadu Kroměříž ze dne 18. ledna 2017, č. j. MeUKM/076422/2016/0909/16

Rozkladová komise plně odkazuje na vypořádání obsahově obdobných námitek k bodu 65 rozkladu spolku Egeria. Tyto námítky jsou nedůvodné.

Ad 66. Námítky proti koordinovanému závaznému stanovisku Městského úřadu Kroměříž ze dne 18. října 2013, č. j. MeUKM/062191/2013/0464/13

Rozkladová komise plně odkazuje na vypořádání obsahově obdobných námitek k bodu 66 rozkladu spolku Egeria. Tyto námítky jsou nedůvodné.

Ad 67. Námítky proti stanovisku Ministerstva vnitra ze dne 17. dubna 2019, č. j. MV-138915-5/OBP-2018

Na základě podaných rozkladů bylo v souladu s § 149 odst. 7 správního řádu napadené závazné stanovisko přezkoumáno příslušným nadřízeným správním orgánem – ministrem vnitra. Dne 22. července 2021 bylo doručeno potvrzující závazné stanovisko ministra vnitra ze dne 20. července 2021, č. j. MV-98438-3-/SO-2021, kterým napadené závazné stanovisko Ministerstva vnitra, odboru bezpečnostní politiky, ze dne 17. dubna 2019, č. j. MV-138915-5/OBP-2018. Příslušný nadřízený správní orgán tak námítky odvolatelů směřující vůči závaznému stanovisku neshledal důvodnými. V dalším pak rozkladová komise plně odkazuje na vypořádání obsahově obdobných námitek k bodu 67 rozkladu spolku Egeria. Tyto námítky tak nebyly shledány důvodnými a rozkladová komise se tak plně ztotožňuje se závěry ministra vnitra.

Ad 68. Žádost o přezkum všech závazných stanovisek.

Odvolatelé, stejně jako ostatní podatelé rozkladů, požádali o přezkum všech závazných stanovisek podle ustanovení § 149 správního řádu nadřízenými orgány.

S ohledem na uplatněné námítky byly ministrem dopravy dle § 149 odst. 7 správního řádu podány žádosti o přezkum (tj. potvrzení nebo změnu) všech závazných stanovisek. Všechna tato závazná stanoviska, jak již bylo uvedeno výše v případě bodu 7 rozkladu spolku Děti Země – Klub za udržitelnou dopravu, byla potvrzena, resp. v rámci opětovného přezkumu byla některá závazná stanoviska změněna. Rozkladová komise tak v dalším odkazuje na vypořádání bodu 7 rozkladu spolku Děti Země – Klub za udržitelnou dopravu.

Ad Vyjádření odvolatelů ze dne 23. září 2021 k podkladům pro rozhodnutí o rozkladu

Spolek pro Ekologii Kostelec ve vyjádření s odkazem na své doplnění rozkladu požaduje, aby byly jeho námítky v řízení o rozkladech respektovány. Oba odvolatelé pak v rámci svého

vyjádření k podkladům rozhodnutí o rozkladu shodně namítli, obdobně jako to učinili ostatní podatelé rozkladů, systémovou podjatost všech úředních osob Krajského Zlínského kraje, které se podílejí na rozhodování, včetně ředitele Krajského úřadu.

Jak již bylo uvedeno, takto vznesenou námitku systémové podjatosti všech zaměstnanců Krajského úřadu Zlínského kraje i Zlínského kraje, kterou vznesli odvolatelé ve svém vyjádření v reakci na přezkum závazných stanovisek, neshledal přitom následně důvodnou ani Městský soud v Praze ani Nejvyšší správní soud, stejně jako ji neshledal důvodnou ani ministr dopravy v žalobou napadeném původním rozhodnutí o rozkladech. V řízení po vrácení věci již odvolatelé z tohoto hlediska žádnou námitku podjatosti neuplatnili.

Rozkladová komise tak uzavírá, že všechny námitky odvolatelů, které byly uplatněny ve stavebním řízení, speciální stavební úřad řádně vypořádal v odůvodnění napadeného stavebního povolení. Po vrácení věci soudem Ministerstvo zdravotnictví a Krajský úřad Zlínského kraje poté v rámci opětovného přezkumu provedly změny některých závazných stanovisek dotčených orgánů. Vzhledem k uvedeným změnám, provedeným a iniciovaným podle § 149 odst. 7 správního řádu příslušným nadřízeným správním orgánem, musejí být podmínky takto modifikovaných závazných stanovisek promítnuty do výrokové části stavebního povolení – jako body 32), 33), 38) – 41). S ohledem na judikaturu (viz např. závěry Krajského soudu v Ostravě uvedené v rozsudku ze dne 20. října 2020, č. j. 38 A 6/2020–230) je třeba do výrokové části stavebního povolení rovněž doplnit kompletní podmínky závazného stanoviska Drážního úřadu – jako bod 44). Dále, z důvodu vyhovění některým návrhům odvolatele, s nimiž vyslovil souhlas stavebník jako účastník řízení, jehož se tato změna týká, se tak i tyto podmínky rovněž vkládají do stavebního povolení – jako bod 48).

Co se pak týče jednotlivých závěrů, resp. závazného právního názoru Nejvyššího správního soudu vyjádřených v rozsudku ze dne 16. května 2024, č. j. 9 As 110/2022-101, lze konstatovat následující:

Ad Žalovaný má zajistit, aby přezkum závazných stanovisek dotčených orgánů tak, aby byla potvrzující závazná stanoviska přezkoumatelná, tedy řádným způsobem reagovala na rozkladové námitky stěžovatele a splňovala nároky podle § 149 správního řádu.

V návaznosti na závazný názor Nejvyššího správního soudu, jak bylo uvedeno výše, požádal ministr dopravy o opětovný přezkum závazných stanovisek, jež byla dle názoru soudu nepřezkoumatelná. Závazná stanoviska byla poté ministrem životního prostředí, Ministerstvem zdravotnictví a Krajským úřadem Zlínského kraje k rozkladovým námitkám a v intencích právního názoru soudu opětovně přezkoumána a poté byla některá, zejména i v reakci na rozklad spolku Děti Země – Klub za udržitelnou dopravu, změněna – viz závazné stanovisko Ministerstva zdravotnictví, odboru ochrany veřejného zdraví, ze dne 12. července 2024, č. j. MZDR 16290/2024-4/OVZ, závazné stanovisko Krajského úřadu Zlínského kraje, odboru životního prostředí a zemědělství, oddělení vodního hospodářství, ze dne 18. července 2024, č. j. KUZL 64352/2024, závazné stanovisko Krajského úřadu Zlínského kraje, odboru životního prostředí a zemědělství, ze dne 22. července 2024, č. j. KUZL 65327/2024, a závazné stanovisko Krajského úřadu Zlínského kraje, odboru životního prostředí a zemědělství, ze dne 16. července 2024, č. j. KUZL 63468/2024. V případě opětovných přezkumů závazných stanovisek nadřízenými dotčenými orgány tak byly soudem vytkané vady ohledně nepřezkoumatelnosti závazných stanovisek napraveny.

Ad Žalovaný, resp. krajský úřad má zajistit ověření splnění podmínek územního rozhodnutí dle § 15 odst. 2 stavebního zákona.

Jak bylo uvedeno výše, Krajský úřad Zlínského kraje, Odbor krajský stavební úřad v rámci opětovného přezkumu závazného stanoviska – souhlasu dle § 15 odst. 2 stavebního zákona se posouzením splnění podmínek z hlediska územního rozhodnutí detailně zabýval – viz závazné stanovisko Krajského úřadu Zlínského kraje, odboru Krajský stavební úřad, ze dne 23. srpna 2024, č.j. KUZL 70164/2024, s tím, že závazné stanovisko Městského úřadu Holešov ze dne 30. listopadu 2018, č. j. HOL-33159/2018/SÚ/RS, ve znění závazného stanoviska ze dne 14. října 2020, č. j. HOL-29254/2020/SÚ/RS, opětovně potvrdil. Tedy požadavek soudu byl tímto splněn.

Ad Žalovaný, resp. Ministerstvo zdravotnictví jako příslušný orgán ochrany veřejného zdraví má posoudit, zda jsou hlukové studie ve správním spise aktuální a umožňují učinit závěr o tom, že stavba splňuje hlukové limity.

V tomto případě lze odkázat na aktuální změnové závazné stanovisko Ministerstva zdravotnictví, odboru ochrany veřejného zdraví, ze dne 12. července 2024, č. j. MZDR 16290/2024-4/OVZ, které na tento závazný názor Nejvyššího správního soudu řádně reaguje a stanovuje nové podmínky. Přitom vychází z Odborného vyjádření k přezkoumatelnosti akustické studie ze dne 13. června 2024, zpracovaného spol. EKOLA group, s.r.o., za tímto účelem.

Ad Žalovaný, resp. příslušné správní orgány jsou povinny řádně přezkoumat vliv stavby na krajinný ráz, též vypořádat námítky k plánu zimní údržby a požadavku k časovému upřesnění kontrolních měření.

K otázce časového upřesnění kontrolních měření lze odkázat opět na změnové závazné stanovisko Ministerstva zdravotnictví, odboru ochrany veřejného zdraví, ze dne 12. července 2024, č. j. MZDR 16290/2024-4/OVZ, a jeho vyjádření ze dne 14. října 2024, č. j. MZDR 16290/2024-9/OVZ, k námítkám odvolatelů. V uvedených podkladech je uveden tento časový úsek (nejpozději do 2 let od ode dne stanovení začátku zkušebního provozu) a tato námítka tak byla v souladu s právním názorem soudu řádně vypořádána. Dále lze v tomto případě odkázat na potvrzující závazné stanovisko ministra životního prostředí ze dne 22. července 2024, č. j. MZP/2024/290/1029, a jeho vyjádření ze dne 21. října 2024, č.j. MZP/2024/290/1581, v němž se s touto problematikou, a to i včetně zimní údržby přezkoumatelně vypořádal.

Otázkou posouzení vlivu na krajinný se pak jako příslušný orgán ochrany přírody opakovaně zabýval Krajský úřad Zlínského kraje – viz závazné stanovisko Krajského úřadu Zlínského kraje, odboru životního prostředí a zemědělství, ze dne 16. července 2024, č. j. KUZL 63468/2024, které řádně vypořádává vliv stavby na krajinný ráz, a dále též vyjádření Krajského úřadu Zlínského kraje, Odboru životního prostředí a zemědělství, ze dne 16. října 2024, č. j. KUZL 90231/2024.

Podle rozkladové komise tak byly vady, které Nejvyšší správní soud vytýkal v předmětném rozsudku a v jejichž důsledku zrušil původní rozhodnutí ministra o rozkladech, napraveny.

Rozkladová komise proto navrhla, aby ministr dopravy napadené rozhodnutí ministerstva podle ustanovení § 152 odst. 6 písm. a) a s přihlédnutím k § 152 odst. 5 podle ustanovení § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu zčásti změnil, a to z důvodu dílčích změn závazných stanovisek dotčených orgánů, provedených a iniciovaných podle § 149 odst. 7 správního řádu příslušnými nadřízenými správními orgány, stejně tak, s ohledem na závěry Krajského soudu v Ostravě uvedené v rozsudku ze dne 20. října 2020, č. j. 38 A 6/2020 – 230, do výrokové části stavebního povolení doplnil kompletní podmínky závazných stanovisek dotčených orgánů, a dále je doplnil z důvodu vyhovění návrhům odvolatele, s nimiž vyslovil souhlas stavebník jako účastník řízení, jehož se tato změna týká. A podle ustanovení § 90 odst. 5 věty druhé správního řádu napadené rozhodnutí ve zbytku potvrdil.

Ministr dopravy na základě výše uvedených skutečností souhlasil s návrhem rozkladové komise a rozhodl tak, jak je ve výroku tohoto rozhodnutí uvedeno.

P o u č e n í:

Podle § 91 odst. 1, ve spojení s ustanovením § 152 odst. 5 správního řádu, proti tomuto rozhodnutí odvolacího správního orgánu nelze dále podat rozklad.

V Praze 2024

Mgr. Martin Kupka
ministr dopravy

Toto rozhodnutí musí být vyvěšeno po dobu nejméně 15 dnů na úřední desce následujících úřadů:

1. Ministerstvo dopravy, nábr. L. Svobody 12, 110 15 Praha 1 (na úřední desce a elektronicky s možností dálkového přístupu)
2. Městský úřad Holešov, Masarykova 628, 769 01 Holešov
3. Obecní úřad Třebětice, Třebětice 51, 769 01 Holešov
4. Obecní úřad Zahnašovice, Zahnašovice 43, 769 01 Holešov
5. Obecní úřad Martinice, Martinice 16, 769 01 Holešov
6. Obecní úřad Žeranovice, Žeranovice 1, 769 01 Holešov
7. Obecní úřad Pravčice, Pravčice 46, 768 24 Hulín
8. Městský úřad Hulín, nám. Míru 162, 768 24 Hulín
9. Obecní úřad Horní Lapač, Horní Lapač 22, 769 01 Holešov
10. Obecní úřad Racková, Racková 45, 760 01 Zlín
11. Městský úřad Fryšták, nám. Míru 43, 763 16 Fryšták

Vyvěšeno dne:..... Sejmuto dne:

Právní účinky doručení má výhradně doručení veřejnou vyhláškou prostřednictvím úřední desky Ministerstva dopravy.

Podpis a razítko orgánu, který potvrzuje vyvěšení a sejmutí:

Rozdělovník:

účastníci řízení

Ve smyslu ustanovení § 109 písm. a) až d) stavebního zákona se následujícím účastníkům řízení doručuje toto rozhodnutí jednotlivě:

1. Ředitelství silnic a dálnic s.p., doručováno prostřednictvím zmocněnce spol. Viapont, s.r.o., Vodní 258/13, 602 00 Brno

Podatelé rozkladů, jimž se má dle judikatury rovněž doručovat jednotlivě:

2. Děti Země – Klub za udržitelnou dopravu, IČO: 67010041, Körnerova 219/2, 602 00 Brno, ID DS: y8x9iat
3. Iva Lauterkrancová, Přehradní 231, Dolní Ves, 763 16 Fryšták, ID DS edfft4b
4. Josef Dreksler, Dolnoveská 80, Dolní Ves, 763 16 Fryšták
5. Egeria, z. s., IČO: 22892133, Obchodní 1324, Otrokovice, ID DS: j344jtj
6. Spolek pro ekologii Kostelec, IČO: 27042782, Májová 432, Kostelec 76314 ID DS: 9e4nqq7
7. Vizovické vrchy, z. s., IČO: 27024661, Lázeňská 1104, Vizovice, ID DS:ibvndmu

Ve smyslu ustanovení § 109 písm. e) a f) stavebního zákona se dalším účastníkům řízení doručuje toto usnesení veřejnou vyhláškou, vyvěšenou následujícím úřadem po dobu 15 dnů:

8. Ministerstvo dopravy, -zde-

Ve smyslu ustanovení § 112 odst. 1 stavebního zákona jsou účastníci řízení podle § 109 písm. e) a f) stavebního zákona identifikováni dále uvedenými pozemky přímo dotčenými vlivem záměru, evidovanými v katastru nemovitostí: v k.ú. Hulín, parc.č. (dle KN): 4972/1 a 4972/2; v k.ú. Pravčice,

parc.č. (dle KN): 1152, 1153, 1164, 1165, 1166, 1167, 1168, 1169, 1170, 1278,1304, 1305, 1306, 1322, 1323, 1324, 1330, 1341, 1342, 1344, 1352, 1353, 1354, 1355, 1356, 1357, 1358, 1359, 1534, 1552, 1553/2, 1566, 1574, 1575, 1580, 1583, 1584, 1585, 1604 a 1606; v k.ú. Količín, parc.č.: 146/100, 146/101, 146/102, 146/103, 146/104, 146/105, 146/45, 146/8,146/75, 146/76, 147/1, 147/3, 147/13, 147/14, 147/15, 147/16, 165/2, 165/31, 165/32, 165/41,165/42, 165/43, 165/44, 300/2, 300/7, 301/3 a 301/11; v k.ú. Třebětice parc.č. (dle KN): 198/3, 417/5, 1153, 1154, 1155, 1157, 1166, 1167, 1168, 1169, 1170, 1171, 1172, 1173, 1199, 1200, 1201, 1202, 1203, 1205, 1216, 1217, 1234, 1235, 1255, 1256, 1270, 1271, 1296, 1309, 1310, 1311, 1312, 1313, 1314, 1315, 1316, 1317, 1318, 1349, 1351, 1352, 1353, 1424, 1431, 1432, 1473, 1487, 1489, 1492, 1496, 1501, 1502, 1503, 1505, 1528, 1530; v k.ú. Zahnašovice, parc.č. (dle KN): 511, 512, 514, 515, 516, 518, 524, 526, 528, 529, 530, 531, 532, 555, 566, 599, 600 a 607; v k.ú. Martinice u Holešova, parc.č. (dle KN): 360/11, 360/18, 363/4, 363/12, 363/13, 363/14, 363/15, 363/16, 363/4, 363/5, 363/6, 363/7, 363/8, 413, 415/1, 415/10, 415/11, 415/12, 415/13, 415/14, 415/15, 415/16, 415/17, 415/18, 415/19, 415/20, 415/21, 415/22, 415/23, 415/25, 415/26, 415/3, 415/5, 415/6, 415/7, 423, 425/2, 425/3, 425/4, 425/5, 425/6, 425/7, 425/8, 425/9, 433/2, 433/3, 433/9, 434/2, 435, 436/2, 437, 438/1, 438/10, 438/2, 438/6, 438/7, 438/8, 438/9, 439, 442/1, 442/3, 442/14, 442/15, 442/16, 442/17, 442/18, 442/19, 442/2, 442/20, 442/21, 442/23, 442/25, 442/26, 442/4, 442/6, 442/7, 445/2, 491/1, 491/2, 557, 558, 560/1, 560/17, 560/8, 564/1, 564/2, 565, 582, 612, 613, 614, 644, 672/6, 673/11, 673/9, 674/5 a 674/8; v k.ú. Holešov, parc.č. (dle KN): 2167/1, 2168/1, 2168/2, 2170/1, 2170/2, 2171/1, 2172, 2219, 2220, 2223/6, 2247, 2248/1, 2248/2, 2249/1, 2249/2, 2250/1, 2250/2, 2251/1, 2251/2, 2252, 2254, 2275/1, 2276/1, 2276/2, 2277/1, 2277/2, 2278/1, 2278/2, 2279, 2280/1, 2370/2, 2370/4, 3525/1, 3525/4, 3528, 3670/1, 3670/2, 3674, 3704/2, 4001/23, 4001/25, 4001/36 a 4003/3; v k.ú. Žeranovice, parc.č. (dle KN): 447/17, 447/26, 447/27, 447/32, 447/33, 447/34, 447/38, 447/43, 470, 471, 503/1, 504/3, 504/4, 504/16, 504/17, 505, 506, 582/1, 582/3, 646/1, 646/2, 650/2, 650/3, 657/1, 657/3, 658, 677/1, 677/2, 951, 953, 954, 955, 956, 974, 981, 982, 983, 985, 990, 991, 992, 993, 1018/1, 1018/2, 1020/1, 1020/2, 1021, 1043/4 a 1045/12; v k.ú. Horní Lapač, parc.č. (dle KN): 344/1, 345/1, 345/2, 346, 448, 450, 490/1, 490/8, 490/9 a 490/10; v k.ú. Racková, parc.č. (dle KN): 368/114, 659/3, 1388/8, 1388/20, 1388/21, 2072, 2080, 2082, 2083, 2086, 2093, 2094, 2097, 2098, 2099, 2101 a 2103; a v k.ú. Dolní Ves, parc.č. (dle KN): 21/1, 21/4, 180/1, 180/14, 180/16, 180/22, 180/23, 180/24, 180/25, 180/26, 180/30, 180/31, 180/36, 182, 308, 331, 333, 334, 335, 336, 338, 339, 340, 341/1, 341/2, 342, 713/18, 713/45, 713/46, 818/19, 818/28, 818/85, 929/35, 929/36, 929/94, 929/113, 929/138, 929/139, 929/140, 930/5, 930/6, 930/63, 930/66, 930/67, 930/70, 930/74, 930/77, 931/3, 931/4, 931/43, 931/44, 931/45, 932/21, 932/22, 932/23, 932/55, 932/56, 936/1, 936/2, 936/3, 1099, 1116, 1128, 1129, 1131, 1132, 1133, 1135, 1136, 1137, 1138, 1139, 1140, 1141, 1142, 1143, 1145, 1146, 1147, 1150, 1165, 1386, 1400, 1404, 1405, 1409, 1411, 1417, 1419, 1420, 1421, 1427, 1438, 1444, 1484, 1489, 1497, 1504, 1512, 1513, 1515, 1516, 1517, 1519, 1520, 1521, 1524, 1525, 1526, 1527, 1529, 1530, 1532, 1533, 1534, 1537, 1538, 1539, 1541, 1543, 1545, 1548, 1550, 1590/1, 1599, 1604, 1605, 1606, 1607, 1608, 1609, 1610, 1616, 1619, 1620, 1622, 1623, 1624, 1626, 1628, 1628/1, 1631, 1635, 1639, 1640, 1641, 1642, 1644, 1645, 1647, 1648, 1650, 1653, 1655, 1675 a 1685.

Ve smyslu ustanovení § 112 odst. 1 stavebního zákona se veřejná vyhláška zasílá též příslušným obecním úřadům (Následující obecní úřady žádáme o vyvěšení veřejné vyhlášky po dobu 15 dnů způsobem v místě obvyklým):

9. Městský úřad Holešov, Masarykova 628, 769 01 Holešov
10. Obecní úřad Třebětice, Třebětice 51, 769 01 Holešov
11. Obecní úřad Zahnašovice, Zahnašovice 43, 769 01 Holešov
12. Obecní úřad Martinice, Martinice 16, 769 01 Holešov
13. Obecní úřad Žeranovice, Žeranovice 1, 769 01 Holešov
14. Obecní úřad Pravčice, Pravčice 46, 768 24 Hulín
15. Městský úřad Hulín, nám. Míru 162, 768 24 Hulín
16. Obecní úřad Horní Lapač, Horní Lapač 22, 769 01 Holešov
17. Obecní úřad Racková, Racková 45, 760 01 Zlín
18. Městský úřad Fryšták, nám. Míru 43, 763 16 Fryšták

dotčené obce:

19. Město Holešov, Masarykova 628, 769 01 Holešov
20. Obec Třebětice, Třebětice 51, 769 01 Holešov
21. Obec Zahnašovice, Zahnašovice 43, 769 01 Holešov
22. Obec Martinice, Martinice 16, 769 01 Holešov
23. Obec Žeranovice, Žeranovice 1, 769 01 Holešov
24. Obec Pravčice, Pravčice 46, 768 24 Hulín
25. Město Hulín, nám. Míru 162, 768 24 Hulín
26. Obec Horní Lapač, Horní Lapač 22, 769 01 Holešov
27. Obec Racková, Racková 45, 760 01 Zlín
28. Město Fryšták, nám. Míru 43, 763 16 Fryšták

dotčené orgány:

29. Ministerstvo vnitra, odbor bezpečnostní politiky
30. Ministerstvo dopravy, odbor pozemních komunikací – zde-
31. Ministerstvo životního prostředí, odbor posuzování vlivů na ŽP a integrované prevence
32. Krajský úřad Zlínského kraje, odbor životního prostředí a zemědělství
33. Krajský úřad Zlínského kraje, odbor dopravy a silničního hospodářství
34. Městský úřad Hulín, odbor rozvoje města a životního prostředí
35. Městský úřad Holešov, odbor výstavby, rozvoje a životního prostředí
36. Magistrát města Zlína, odbor životního prostředí
37. Městský úřad Holešov, odbor dopravní a správní
38. Magistrát města Zlína, odbor stavebních a dopravních řízení
39. Městský úřad Holešov, odbor kultury, školství a památkové péče
40. Magistrát města Zlína, odbor kultury a památkové péče
41. Česká inspekce životního prostředí
42. Krajské ředitelství Policie Zlínského kraje
43. Krajská hygienická stanice Zlínského kraje
44. Hasičský záchranný sbor Zlínského kraje
45. Ministerstvo obrany – Sekce ekonomická a majetková, odbor ochrany územních zájmů a řízení programů nemovité infrastruktury
46. Oblastní inspektorát práce pro Jihomoravský a Zlínský kraj
47. Drážní úřad
48. Úřad pro civilní letectví
49. Obvodní báňský úřad pro území krajů Jihomoravského a Zlínského
50. Agentura ochrany přírody a krajiny

Na vědomí:

51. Ředitelství silnic a dálnic s.p., Na Pankráci 546/56, 145 05 Praha 4
52. Dopravní a energetický stavební úřad, ID DS: 7mnrnuu

Spis